

LOKA MAHAYUDDHAM. PT. I

JABARDHANA WENON

32E7.1

v1:1:N1

32E7.1

MURUGAN BINDING
WORKS,

NO. 3, BOMMULIER STREET,
ELEPHANT GATE, MADRAS-1.

11 32E7.1

VA MENON.

dham.

Madras University Library.

Call Number VI: 1: NI. 32 E7.1.

Accession Number 61906

Available for loan from _____

This book should be returned on or before
the date last marked below.

168 H

ലോകമഹായുദ്ധം.

ഒന്നാം ഭാഗം.

കുഞ്ഞു ജനാർദ്ദനമനോൻസാവർകര

“ചക്രവർത്തി” പത്രാധിപർ

1000—പ്രതികൾ)

(വില—രൂപിക. 1

1092

മാതൃകാ. അച്ചുകൂടംവക ചിലവിന്മേൽ

അച്ചുകൂട്ടം.

കൊച്ചി.

61906

VI: 1: NL

32 E7-1

168A

മുഖവുര.

യുദ്ധംതുടങ്ങി, രണ്ടുനാലു മാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മുതൽ ഇ
 ണ്ടിനെന്തൊരു പുസ്തകം പ്രസിദ്ധീകരിക്കേണ്ടതിനായി ഞാൻ ശ്ര
 മിച്ചുതുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. അക്കാലത്തു യുദ്ധസംബന്ധമായി അന്യ ഭാഷക
 ലിൽ തുടങ്ങിയതുടങ്ങി പുറപ്പെടുവിക്കാണിരുന്ന പല പുസ്തകങ്ങളും ഞാ
 ന് നോക്കിയതിൽ, മലയാളഭാഷയിൽ അത്തരത്തിൽ ഒരു പുസ്തകം
 നിർമ്മിക്കുകയെന്നതു ഏറെ ക്ലേശകരമായിട്ടുണ്ടു തോന്നിയതു. വിന്യ
 റിച്ചുഴുതുകയെന്നതു നേരുകൊണ്ടും വയ്യ. പരപ്പിൽകിടന്നു വിഷ
 യങ്ങളെ ചുരുക്കിയെടുക്കുകയെന്നതോ, അത്യധികം കഴുപ്പുമായമി
 രിക്കുന്ന നാമാരും പോക്കളിൽ റെ നിന്നിട്ടുള്ളവരോ, യുദ്ധക്രമ
 ണേയും യുദ്ധസാമഗ്രികളെയും കണ്ടിട്ടുള്ളവരോ അല്ലെല്ലാ. മറ്റു
 ജീവർ പറയുന്നതു കേട്ടിട്ടുണ്ടു ഏതാണ്ടൊരുജ്ഞാനം അവയെപ്പ
 റി ഈയുള്ളവർക്കുണ്ടാകുന്നതു. ആ ജ്ഞാനമരയയിൽനിന്നുകൊണ്ടു
 ദുർഗ്രാഹവും വിദ്വേഷവുമായ ഈവക വിഷയങ്ങളെ ഗ്രഹിക്കുകയെന്നതു
 പ്രയാസംതന്നെ. ഇങ്ങിനെ ആലോചിച്ചുകൊണ്ടാണു ഇക്കഴിഞ്ഞ
 രണ്ടുകൊല്ലവും ഞാൻ അടങ്ങിയിരുന്നതു. ഈ ഉദ്യമത്തിൽ കാലെ
 ടത്തു വെച്ചിട്ടും, പിന്നെ കാൽ പിൻവലിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയപ്പോ
 ള് എന്റെ സ്നേഹിതന്മാർ അതിനു സമ്മതിച്ചില്ല. യുദ്ധസംബന്ധ
 മായി ഈ നാടുകാർ ചുരുങ്ങിയൊരു ബോധമുണ്ടാവാൻ രക്ഷവ
 ൈന്നുവെങ്കിലും ഒരു പുസ്തകം എഴുതിയേ കഴിയൂ എന്നു അവർ ചുറുറു
 വന്നു ബുദ്ധിമുട്ടിച്ചുതുടങ്ങി. എന്നോ ആവട്ടേ എന്നുവെച്ചുകൊണ്ടു
 ഞാൻ ഇങ്ങിനെയാണു എഴുതുവാനുംതുടങ്ങി. ഇതിൽ ഒന്നാംഭാ
 ഗം ഇതാ ബഹുജനസമക്ഷം വെച്ചുകൊള്ളുന്നു.

യുദ്ധസംബന്ധമായ പുസ്തകം ചമയ്ക്കുന്നതിനു മലയാളത്തിൽ
 അങ്ങുമുണ്ടായി ചില ഒരങ്ങൾക്കു കണ്ടപ്പോൾ, എന്റെ ഭാരം

അങ്ങിനെ ഒഴിഞ്ഞുപോകുമെന്നു ഞാൻ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ, ഇന്നും, ആവക ആലോചനകളും ശ്രമങ്ങളും ഗർഭസ്ഥിതനെന്ന കിടക്കുന്നതെയുള്ളവന്നാണു കാണുന്നതു. യുദ്ധത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ശരിയായ വിവരങ്ങൾ അറിവാൻ ഉൽകണ്ഠയില്ലാത്തവർ ആരുമില്ല. അവരുടെ ആ ദാഹം വർത്തമാനപത്രങ്ങൾവഴിക്കു ശമിക്കുന്നതുമില്ല. അവരുടെ സമാധാനത്തിനും സന്തോഷത്തിനുംമേണ്ടി “അണ്ണാരക്കൊറാൻ തന്നാലായതു” ചെയ്തതന്നെയെന്നാണു ഞാൻ ഒട്ടകം തീച്ചപ്പെടുത്തിയതു.

ഇതു എന്റെ സ്വന്തം സമ്പാദ്യമല്ല. മറുജീവർ കഷ്ടപ്പെട്ടു സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ളതിനെ, വാസ്തുവത്തിൽ അപഹരിക്കുയാണു ഞാൻ ചെയ്തിട്ടുള്ളതു. എന്റെ നാട്ടുകാരുടെ രസത്തിനുവേണ്ടിയാണു ഞാൻ ഈ അപരാധം ചെയ്തിട്ടുള്ളതു എന്നതുകൊണ്ടു എന്റെ മനസ്സു ശുദ്ധമായിത്തന്നെയാണിരിക്കുന്നതു.

ഇതിൽ ചിത്രങ്ങൾ ചേർക്കുന്നതിനു ആദ്യം ശ്രമിച്ചുനോക്കി. കടലാസ്സിന്റെ വിലയോ, ഏറ്റവും വലിച്ചിരിക്കുന്ന ഇക്കോലത്തു ചിത്രങ്ങൾകൂടി ചേർക്കുന്നതായാൽ പുസ്തകത്തിനു വലിയ വില വെക്കേണ്ടിവരും. ഈ ക്ഷാമകാലത്തു അതു വയ്യ. ഈ പുസ്തകത്തിനു പുത്രങ്ങളോളം പ്രചാരമുണ്ടെന്നറിയുമ്പോൾ വിലയുരക്കുവാൻ ഡെൽറ്റുവുമില്ല. ഈ ഒന്നുംഭാഗത്തിന്റെ ഗതി നോക്കട്ടെ. സന്തോഷകരമാണെങ്കിൽ, രണ്ടാംഭാഗത്തിൽ ധാരാളം ചിത്രങ്ങൾ മേത്തു ഒന്നുംഭാഗത്തിന്റെ കുറവും അതിൽ തീർത്തുകൊള്ളാം.

ഈ പുസ്തകം ഈ രീതിയിൽ കഴിയുന്നതും മനസ്സിലുത്തി നന്നാക്കി അച്ചടിച്ചതിൽ ഭാരതമിത്രം പ്രസ്സ് മാനേജർ മിസ്റ്റർ ഐ. സുന്ദരയ്യരുടെ പേരിൽ എനിക്കുള്ള കൃതജ്ഞതയെ ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു.

നല്ലേപ്പിള്ളി }
 1092-ഉലം 14-ാം } കന്യാത്ത് ജനാർദ്ദനമേനോൻ.

വിഷയാനുകൂല മണിക.

ഒന്നാം വാല്യം

ആഗമം.

പ്രാൻസിലെ മഹാവിപ്ലവം	1
നെപ്പോളിയൻ	2
ജർമ്മനിയുടെ പുറപ്പാട്	3
പ്രാൻസ് യുദ്ധം	7
ഇറാലി	11
ഇറാലിയിലെ ത്രിമുത്തികൾ	13
ആസ്ട്രിയാ	17
യൂറോപ്പിലെ ചാണക്യൻ	20
വില്യം ചക്രവർത്തി	28
ഗോറുബ്രിട്ടൻ	32
തുർക്കി യും ഖൊറാസ്മാൻ ദേശങ്ങളും	36
യുദ്ധചിന്ത	41
അരുണോദയം	44
അന്ത്യലേഖനം	45
സർവ്വയുടെ മരവടി	50
യുദ്ധഗജ്ജനം	54
യുദ്ധരംഭം	59

രണ്ടാം ഖണ്ഡം
യുദ്ധഗതി

ബൽജിയം യുദ്ധം	65
പ്രഞ്ച് യുദ്ധാരംഭം	87
ബ്രിട്ടീഷാക്രമണം	91
മാർണിനദീയുദ്ധം	101
ഏയിനിനദീയുദ്ധം	109
ആൻപർപ്പുപടയനം	120
ആസ്ട്രിയം റഷ്യ യുദ്ധസന്നാഹം	128
പ്രഷ്യായുദ്ധം	132
ഗലീഷ്യായുദ്ധം	138

മൂന്നാം ഖണ്ഡം

ചാരവൃത്തി	145
വിമാനം	161
കമ്പിയില്ലാക്കമ്പി	178

ലോക മഹായുദ്ധം.

ഒന്നാം ഖണ്ഡം: ആഗമം.

പ്രാൻസിലെ മഹാ വിപ്ലവം.

ഇന്ന് സർവ്വോത്തമ പദത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുവെന്നു ഗണിച്ചുപരന്ന യൂറോപ്പിന്റെ ഒരു നൂറു കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പുള്ള നില ഒട്ടും ശ്രേഷ്ഠമായിരുന്നില്ല. ഇന്നുള്ള രാജ്യങ്ങളെല്ലാം അന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നിരിക്കിലും, ഓരോ രാജ്യവും കലങ്ങി മറിഞ്ഞുകൊണ്ടുണ്ടായിരുന്നു. 'മഹാശക്തി' എന്ന പേരെടുക്കുവാൻ തക്ക ഐക്യഭാവം അന്ന് ഒരു രാജ്യത്തിനുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. രാജാക്കന്മാരിൽ പലരും പ്രജാധിരാജന്മാരുടെ ലക്ഷ്യമാക്കുന്ന താന്തോന്നികളായിരുന്നു. രാജ്യങ്ങളിൽ ചിലതു പല ഖണ്ഡങ്ങളായി പിരിഞ്ഞു കിടന്നിരുന്നു. ഈ ഓരോ ഖണ്ഡങ്ങളും സ്വതന്ത്രാധിപത്യത്തോടും പരസ്പരം മത്സരിച്ചുകൊണ്ടുമാണിരുന്നിരുന്നത്. പരസ്പരദ്വേഷവും യുദ്ധവും അല്ലാതെ, ഐക്യം, സമാധാനം എന്നിതു രണ്ടും പേർ പാചാൻപോലും അന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല. പ്രജകൾ അജ്ഞന്മാരും അസ്വതന്ത്രന്മാരായിരിക്കയും, എന്നാൽ, രാജാവു സർവ്വതന്ത്രസ്വതന്ത്രനും, സ്വേച്ഛാധിപതിയുമായിരിക്കയും ചെയ്യുതാനു ഈ നിലയ്ക്കല്ലാം കാരണം ക്രമേണ ജനങ്ങളുടെ നില മാറിത്തുടങ്ങി. സ്വന്തം രാജ്യത്തിൽ തങ്ങൾക്കും അവകാശമുണ്ടെന്നും, തങ്ങൾ ഒട്ടും അസ്വതന്ത്രന്മാരല്ലെന്നും ജനങ്ങൾ അറിഞ്ഞുതുടങ്ങി. ഇതിന്റെ ഫലമായി പ്രാൻസ് രാജ്യത്തു 1786-ൽ ഒരു മഹാ വിപ്ലവം നേരിട്ടു. പ്രജകൾ യോജിച്ചുനിന്നുകൊണ്ടുണ്ടായ ഈ വൻകലക്കം ലോക ചരിത്രത്തിലെ ഒരു മുഖ്യ അദ്ധ്യായമാണു. ഈ കലക്കത്തിന്റെ ഫലമായി സ്വാതന്ത്ര്യം, സമത്വം, സഹോദരത്വം എന്നീ മൂന്നു വിജയലക്ഷ്യങ്ങൾ ആ രാജ്യത്തു ഉയർന്നു കാണുമാറായി. ഈ സ്വഭാവം മറ്റൊന്നു രാജ്യങ്ങളെയും ഓട്ടാനു ഇളക്കിവിട്ടുകയും ചെയ്തു.

നെപ്പോളിയൻ.

ഇങ്ങിനെയുള്ള കാലഘട്ടത്തിലാണു നെപ്പോളിയന്റെ പുറപ്പാട്. ആ യുദ്ധവീരൻ യൂറോപ്പിലെ സർവ്വരാജ്യങ്ങളേയും കലക്കി മരിച്ചു കളഞ്ഞു. 1795 മുതൽ 20 കൊല്ലംവരെ തുടരെത്തുടരെ യുദ്ധംചെയ്തു യൂറോപ്പിലെ മുക്കാലുഭാഗം പ്രാൻസിനോടു കൂട്ടിച്ചേർത്തു. ഇപ്പോഴാണു യൂറോപ്പു നല്ലവണ്ണം ഉണർന്നു. നെപ്പോളിയന്റെ വിജയത്തിനെല്ലാം കാരണം സൈന്യബലമാണെന്നു മറ്റു രാജ്യങ്ങൾ കണ്ടറിഞ്ഞു. നെപ്പോളിയൻ ജാതിമതഭേദം കൂടാതെ തന്റെ രാജ്യത്തിലെ എല്ലാ പ്രജകളിൽനിന്നും ഭടന്മാരെ ശേഖരിച്ചു സൈന്യത്തെ പുഷ്ടിപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ക്രമവും നിലയുമില്ലാതെ കിടന്നിരുന്ന രാജ്യങ്ങളെ അതിർത്തി തിരിച്ചു അതാതിന്റെ അവകാശത്തെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തിവെച്ചു. അന്യരാജ്യത്തെ ആക്രമിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടു സ്വന്തം പ്രജകളിൽ വിദ്വേഷത്തെ വളർത്തുന്ന രാജാക്കന്മാരെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടരാക്കിവിട്ടു. പഴയ വിശ്വാസങ്ങളേയും പഴയ രാജ്യതന്ത്ര നയത്തേയും മാറിക്കളഞ്ഞു പുതിയ നിയമങ്ങളും പുതിയ വ്യവസ്ഥകളും ഏർപ്പെടുത്തി. ഇങ്ങിനെ നെപ്പോളിയൻ നിമിത്തം യൂറോപ്പിലെ രാജ്യങ്ങളും ജനങ്ങളുമെല്ലാം മുൻനിലയിൽനിന്നു തീരെ പേർപട്ടു മറ്റൊരു പുതിയഭാവത്തിൽ ഉണർന്നുതുടങ്ങി. നെപ്പോളിയന്റെ പേരിൽ എല്ലാവർക്കും ഒരുപോലെ വേഷം വലിക്കയാൽ ജനങ്ങളുടെ മനോഭാവം ഒരേനിലയിലായി വന്നു അവർക്കു തമ്മിൽ അധികമധികം ഐക്യതയുണ്ടായിവന്നു. നെപ്പോളിയനോടെതിർപ്പുവാൻ ജനങ്ങളുപോലെതന്നെ രാജ്യങ്ങളും യോജിച്ചുതുടങ്ങി. നെപ്പോളിയൻ യൂറോപ്പിനെ മുഴുവൻ ആക്രമിച്ചു കീഴടക്കുവാനാണു ശ്രമിച്ചതെങ്കിലും, അതിൽനിന്നു മറ്റൊരാളുവഴിക്കു എത്രയും വലിയ ഗുണമാണു യൂറോപ്പിനുണ്ടായതു. സ്വന്തം ദോഷത്തിനും സ്വപത്തിനും രക്ഷവേണമെന്ന ആഗ്രഹത്താൽ യൂറോപ്പിലെ ഏതാരു മനുഷ്യനും നെപ്പോളിയനെ ശത്രുവായികരുതി. ആ ശത്രുത്വത്തിൽനിന്നു യോജിച്ചുണ്ടായി. അപ്പോൾ

ദേശാഭിമാനം വളർന്നു. ഭാരതരാജ്യവും, ഇന്ദിനെ, കൂടിയിണങ്ങിയ ഒരശക്തിയായിത്തീർന്നു. അതു മറ്റുരാജ്യങ്ങളുമായി യോജിക്കുന്നതിന്നു വഴിയായി. ഈ ക്രമത്തിൽ യൂറോപ്പിലെ മറ്റൊല്ലാ രാജ്യവും ഒന്നിച്ചുചേർന്നു നെപ്പോളിയനോടെതിർത്തു. ആ യുദ്ധത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷുകാർ മുൻനിന്നു പ്രവർത്തിച്ചു. ബെൽജിയത്തിലെ വാട്ടർലൂ എന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ചു 1815-ൽ അൽ ഘോരമായി യുദ്ധം നടക്കയും നെപ്പോളിയൻ തോറ്റു കീഴടങ്ങുകയും ചെയ്തു. ഇതിന്റെ ഫലമായി എല്ലാ രാജ്യവും ഐക്യമത്യത്തിന്റെയും ദേശാഭിമാനത്തിന്റെയും ശക്തിയും ഗുണവുമെന്തെന്നു നന്നായി ഗ്രഹിച്ചു നെപ്പോളിയൻ മറാത്തുപോയതോടുകൂടി വേറെ പല രാജ്യങ്ങളും ഒന്നൊന്നായി മുന്നോട്ടു വരുവാൻ തുടങ്ങി.

ജമ്മനിയുടെ പുറപ്പാട്.

അക്കാലത്ത് ജമ്മനി 39 ഖണ്ഡദേശങ്ങളടങ്ങിയ ഒരു രാജ്യമായിരുന്നു. ഈ ദേശങ്ങളോരോന്നും സ്വതന്ത്രാധിപത്യത്തോടുകൂടിയാണു നടന്നിരുന്നതു. ഇന്നത്തെ ആസ്രിയയും ഇതിൽപ്പെട്ട ഒരു ദേശമായിരുന്നു. ആസ്രിയരാജാവിന്റെ ആഭ്യക്ഷതയിൽ രാജ്യത്തെ ആകെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഒരു മഹാ സഭ സ്ഥാപിച്ചു നടത്തിവന്നിരുന്നു. എല്ലാ ദേശങ്ങളേയും പൊതുവേ സംബന്ധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ നടത്തുന്നതിന്നും ദേശങ്ങൾ തമ്മിൽതമ്മിൽ ഉണ്ടാകുന്ന കലഹങ്ങൾ അടക്കുന്നതിന്നുമാല്ലാതെ മറ്റു യാതൊരധികാരവും ഈ മഹാസഭയ്ക്കില്ല. പ്രാൻസിൽ നടന്ന ആ മഹാ വിപ്ലവം കണ്ടിട്ടു ജമ്മനിയുടെ ഖണ്ഡദേശങ്ങളിലെ ജനങ്ങൾ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനായി ഇളകിത്തുടങ്ങി. എന്നാൽ ദേശരാജാക്കന്മാർ പരസ്പരം മത്സരിച്ചുകാണ്ടു സ്വന്തം ഗുണത്തെമാത്രം നോക്കിയിരുന്നവരാകയാൽ, ജനങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യത്തെ അടക്കിക്കളഞ്ഞു. പ്രഷ്യയും ആസ്രിയയുമാണു ഈ ഖണ്ഡദേശങ്ങളിൽ വെച്ചു വലിയവ. ഇതു കണ്ടും തമ്മിലുള്ള മത്സരം ഏറെ കടുപ്പമായിരുന്നു. ജമ്മനിയുടെ സ

്രധിപത്യാ എതിരടിക്കുന്നെ ആഗ്രഹിച്ചിട്ടാണു ഇവർ പിണ
 ങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നതു. ജർമ്മനിയിലെ കാരോ ദേശത്തിലും കച്ചവട
 നികുതി പലപ്രകാരത്തിലായിരുന്നിരുന്നു. ഇത് രാജ്യക്ഷേമത്തിനു
 അനുഗുണമല്ലെന്നു കണ്ടു എല്ലാ ദേശത്തിലും കച്ചവടനികുതി ഒരേ
 തരത്തിലാവണമെന്നു പ്രഷ്യ മഹാ ദേശങ്ങളുമായി ആലോചിച്ചു
 വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിച്ചു. ഇതിൽ ആസ്ട്രിയമാത്രം അനു
 കൂലിച്ചില്ല. എല്ലാവരും കൂടി ശ്രമിക്കുന്ന ഒരു കാര്യത്തിൽ ആസ്ട്രി
 യ പ്രതികൂലിച്ചു നിന്നതുകണ്ടു മഹാദേശങ്ങൾക്കെല്ലാം ദേഷ്യം വ
 ന്നു. ഇതുനിമിത്തം അവർതമ്മിൽ ഇണക്കമുണ്ടായി വന്നു. ഈ
 അവസരം വെറുതെ കളയാതെന്നു കണ്ടു പ്രഷ്യ ആസ്ട്രിയയെപ്പ
 റി ദൂഷിച്ചു മഹാദേശങ്ങൾക്കെല്ലാം അതിന്മേൽ പിണക്കവും ഉ
 ണ്ടാക്കിവിട്ടു. എന്നുതന്നെയല്ല, ജനാധിപതത്തെ എല്ലാവിധത്തിലും
 അനുസരിച്ചു ജനങ്ങളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തിവരികയാൽ ജനങ്ങൾക്കു
 ദേശാധിപതികൾക്കു പ്രഷ്യയിന്മേൽ ബഹുമാനം വലിച്ചു. കച്ച
 വടനികുതികാര്യത്തിൽ ആലോചന നടന്ന 1835-ാമതു കൊ
 ല്ലാമുതൽ ഒരിരുപത്തഞ്ചുകൊല്ലത്തെ ശ്രമംകൊണ്ടു പ്രഷ്യ ജർമ്മനി
 യിൽ പ്രഥമസ്ഥാനത്തേക്കു ഉയർന്നുവന്നു. 1862-ൽ ബിസ്മാർക്കു
 എന്ന രാജ്യതന്ത്രനിപുണൻ പ്രഷ്യയിലെ മന്ത്രിപദത്തെ അല
 ക്ഷിച്ചു. അന്നു രാജാവായിരുന്നതു വില്യം (ഒന്നാമൻ) ആണു. ജ
 മ്മനു ദേശങ്ങളെ യോജിപ്പിച്ചു ഒരു സാമ്രാജ്യമാക്കിത്തീർക്കയും, അ
 ത്തിൽ പ്രഷ്യയെ ഉയർത്തിവെക്കയും ചെയ്യണമെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോ
 ടുകൂടി ബിസ്മാർക്കു ശ്രമംതുടങ്ങി. ജനങ്ങളിൽ ദേശഭ്രാന്തനും
 ഐക്യമത്വവും വളർന്നാക്കുന്നമെങ്കിൽ യുദ്ധംതന്നെ വേണമെന്നു
 അദ്ദേഹം അറിഞ്ഞു. അതിനു നല്ലൊരു തരംകിട്ടി. പ്രഷ്യയുടെ
 പടക്കു അതിരിനോടു തൊട്ടുകൊണ്ടു ഡൻമാർക്കു രാജ്യത്തിൽപെട്ടതാ
 യി ഷ്ലീസ്വിക്ക്, ഹാൾസ്റ്റീൻ എന്നീ രണ്ടുദേശങ്ങൾ കിടക്കുന്ന
 ങ്ങു. ഇവിടെ പാതുർവരുന്ന ജർമ്മൻകാരും ഡൻമാർക്കുകാരും തമ്മി
 ൽ പലപ്പോഴും ലാഘവം നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. 1862-ൽ ഡൻമാ
 ൽ രാജാവു മരിച്ചപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിനു സന്തതിയില്ലാതിരുന്ന
 രണ്ടു മക്കളുണ്ടു രാജധിപത്തിൽപ്പെട്ട ഒരാളെ രാജാവാക്കാൻ ആ നാട്ടു

കാർ ശ്രമിച്ചു. ഇതിനു പ്രഷ്യ അനുകൂലിച്ചില്ല. ആയാളെ രാജാവാക്കുന്നതായാൽ, വേദാന്തങ്ങളെ ഷ്ലീസ്മാൻ, ഹാർഡ്സ്റ്റീൻ എന്നീ ദേശങ്ങളുടെ അധിപതിയായി നിയമിക്കുന്നതാണെന്നു പ്രഷ്യ വാദിച്ചു. അന്യദേശത്തിലിരിക്കുന്ന തങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാർക്കുവേണ്ടിയായാണു പ്രഷ്യരാജാവിന്റെ ഈ ശ്രമമെന്നു കണ്ടപ്പോൾ ജമ്മൻ പ്രജകൾക്കല്ലാം ദേശഭിമാനവും ജമ്മനി രാജ്യം രേരാജ്യഭരണത്തിൽ കീഴിലായിരിക്കണമെന്ന ആഗ്രഹവും മുന്നോട്ടു വെച്ചു. 1864-ൽ പ്രഷ്യയും ഡെന്മാർക്കും തമ്മിൽ യുദ്ധം നടന്നു. ഡെന്മാർക്കിന്റെ കൌശലത്താൽ ആസ്ത്രിയായേയും പ്രഷ്യയുടെ ഭാഗത്തു ചേർത്തു. ഇദ്ദേശം ദേശങ്ങളോടും എതിർക്കുന്നതിനു ഡെന്മാർക്കിനു കഴിഞ്ഞില്ല. ഒടുക്കം ഷ്ലീസ്മാൻ, ഹാർഡ്സ്റ്റീൻ എന്നീ രണ്ടു ദേശങ്ങളെയും ജമ്മനിക്ക് വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടിവന്നു. ജമ്മനിയിൽ 39 ഖണ്ഡദേശങ്ങളുണ്ടല്ലോ. ഇതിൽ ഏതുദേശമാണു പുതുതായി കിട്ടിയ ദേശങ്ങളുടെ ആധിപത്യം വഹിക്കേണ്ടതു എന്നു വാദമായി. ആസ്ത്രിയ അന്നു കുറെ ക്ഷീണിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഇറാലിക്കാരുടേയും ഹംഗറിക്കാരുടേയും സഹായം അഭ്യർത്ഥിച്ചു. ആദേശത്തെ കലശലാക്കിക്കൊടുത്തു. 1848-ൽ ഫ്രാൻസിസ് ജോസഫ് ആസ്ത്രിയയിലെ രാജാവായി. അന്നു അദ്ദേഹത്തിനു 18 വയസ്സു പ്രായമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഇന്നും അദ്ദേഹം തന്നെയാണു ആസ്ത്രിയയും ഹംഗറിയുടേയും രാജ്യത്തിലെ ചക്രവർത്തിയായിരിക്കുന്നതു. അന്നു ഹംഗറിക്കാണ്ടു ആസ്ത്രിയ ക്ഷീണിച്ചുവന്നപ്പോൾ പ്രഷ്യ ശക്തിയോടുകൂടി ഉയരുകയാണുണ്ടായി. മാത്രമല്ല ദേശങ്ങളെയെല്ലാം യോജിപ്പിച്ചു അന്യരാജ്യങ്ങളുമായി കച്ചവടകാര്യത്തിൽ ഉടമ്പടിചെയ്തിട്ടുള്ളതുവെങ്കിലും, ഡെന്മാർക്കു യുദ്ധത്തിൽ നേടിയ വിജയം കൊണ്ടും ജമ്മനിയിൽ പ്രഷ്യയ്ക്കു ഒട്ടല്ലാത്ത ബഹുമാനം കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പുതുതായി കിട്ടിയ ദേശങ്ങൾ ആകാണു അടങ്ങുക എന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തേണമെങ്കിൽ പ്രഥമസ്ഥാനം പ്രഷ്യക്കോ ആസ്ത്രിയയ്ക്കോ എന്നതു രണ്ടിൽ തീർച്ചപ്പെടുത്തേണമെന്നു കണ്ടു. ആ രണ്ടു ദേശങ്ങളും തമ്മിൽ യുദ്ധത്തിനു കോപ്പുകൂട്ടി. ഇറാലിയയിലെ വടക്കുയുള്ള ചിലദേശങ്ങളും ആസ്ത്രിയ വശപ്പെടുത്തി വെച്ചിരിക്കുകയ

ൽ ഇർവി ക്ഷോഭിച്ചിരിക്കയാണു. ആദേശങ്ങളെ പീണ്ടെടുത്തു തരാമെന്നു വാഗ്ദത്തം ചെയ്തിട്ടു ഇററലിയെ പ്രഷ്യ സഹായത്തിൻ പേയ്തു 1866 - ൽ യുദ്ധം തുടങ്ങി. വേദന - ദേശങ്ങളുള്ളതിൽ അധികവും ആസ്ട്രിയയുടെ ഭാഗത്താണു ചേർന്നു. സാദോവാ എന്ന സ്ഥലത്തു ഇരുഭാഗക്കാരും തമ്മിൽ കൂട്ടിമുട്ടി. ആസ്ട്രിയയ്ക്കു രണ്ടുപക്ഷത്തി ഇരുപതിനായിരവും പ്രഷ്യയ്ക്കു രണ്ടുപക്ഷത്തി നാല്പതിനായിരവും ഭടന്മാരുണ്ടായിരുന്നു. യുദ്ധം ഘോരമായി നടന്നു. ഒടുവിൽ ആസ്ട്രിയാ സൈന്യചൂഢം തകർന്നു പിന്മാറിപ്പോയി. ആ യുദ്ധത്തിൽ 44,200 - ആസ്ട്രിയാഭടന്മാർ നഷ്ടപ്പെട്ടു. 19,800 പേരെ തടവുകാരായി പിടിക്കുകയും ചെയ്തു. പ്രഷ്യക്കു ആകെ നഷ്ടം 9153 - പേർ മാത്രമാണു. യുദ്ധത്തിൽ ഏല്പാസ്ഥലത്തും ആസ്ട്രിയയ്ക്കു തന്നെയാണു അപജയമുണ്ടായതു. ഇററലിമാത്രം ആദ്യം തന്നെ, ആസ്ട്രിയയോടെതിത്തു തോറ്റുപോയ്ക്കുണ്ടെന്നു. ഏഴ് ആഴ്ച വട്ടങ്ങൾകൊണ്ടു ആ യുദ്ധം അവസാനിക്കുകയും ആസ്ട്രിയാ സൈന്യം നിശ്ശേഷം കീഴടങ്ങുകയും ചെയ്തു. അന്നുണ്ടായിരുന്ന ഉടമ്പടിയിൽ പ്രകാരം ആസ്ട്രിയയെ ജർമ്മനിയോടുള്ള സംബന്ധത്തിൽ നിന്നു പിരിച്ചുവിട്ടു. പ്രഷ്യ ജർമ്മൻരാജ്യത്തിൽ പ്രാഥമ്യത്തെ വഹിച്ചു. ആസ്ട്രിയയോടു നാലരക്കോടി ഉറപ്പിക നഷ്ടം ചെയ്യവാണി. ആസ്ട്രിയയോടു ചേർന്നു യുദ്ധം ചെയ്തു ജർമ്മൻ ദേശങ്ങളിൽ ചിലതിനെ പ്രഷ്യയോടു കൂട്ടിച്ചേർക്കുകയും ചെയ്തു. ഇററലിക്കു ഖരാദ പ്രകാരമുള്ള ദേശങ്ങൾ പീണ്ടെടുത്തുകൊടുത്തു. ഇങ്ങിനെ യെല്ലാം കൊണ്ടു പ്രഷ്യയുടെ രാജ്യവലിപ്പവും സമ്പൽ പ്രഭാവവും വർദ്ധിച്ചു പോന്നു ജർമ്മൻദേശങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു ചിലപുതിയ വ്യവസ്ഥകൾ ചെയ്യുവാൻ. ആ ദേശങ്ങളെയെല്ലാം വടക്കും തെക്കും രണ്ടുകൂട്ടുകകൂട്ടായി പിരിച്ചു. വടക്കേ കൂട്ടുകെട്ടിലെ ദേശങ്ങൾക്കെല്ലാം നാഥൻ പ്രഷ്യാരാജാവായി. തെക്കേ കൂട്ടുകെട്ടിനെ സ്വതന്ത്രമായി വിട്ടുകയും, എന്നാൽ യുദ്ധകാലത്തു സൈന്യംകൊണ്ടും പണംകൊണ്ടും പ്രഷ്യയെ സഹായിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു രഹസ്യമായി ഉടമ്പടിചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു ചെയ്തു. ഈ ക്രമത്തിൽ ജർമ്മനിരാജ്യം വടക്കേകൂട്ടുകെട്ടു, തെക്കുകൂട്ടുകെട്ടു, ആസ്ട്രിയാ എന്നിങ്ങിനെ മൂന്നായി പിരിഞ്ഞു. എ

ന്നാൽ ആന്ധ്രിയയാഗ്രിഹക, മറു രണ്ടു കൂട്ടുകെട്ടിൽപ്പെട്ടി ഘിപ്പാ
ദേശങ്ങളും കച്ചവടനിബന്ധനകളിൽ പരസ്പര സംബന്ധത്തോടു
കൂടിയായിരുന്നിരുന്നതു.

പ്രാൻസ് യുദ്ധം.

പ്രാൻസിലുണ്ടായ മഹാ വിപ്ലവത്തിനുശേഷം രാജ്യാവകാശം
ജനങ്ങൾക്കായിതീർന്നു. അന്നു അവർക്കു ആ അവകാശം വൃണ്ണമാ
യി അനുഭവിക്കുന്നതിനു തരപ്പെട്ടില്ല. നെപ്പോളിയന്റെ കാലത്തി
നുശേഷം 1830-ൽ അന്നത്തെ രാജാവിന്റെ അനീതികൾ സ
ഹിക്കവയ്യാതാകയാൽ ജനങ്ങൾ ഒന്നിച്ചുചേർന്നു ആ രാജാവിനെ
സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കി അയക്കയും ഭവനാരാളെ രാജാവർക്കകയും ചെയ്
യ്തു. 1848-ൽ വീണ്ടും വചിയ ക്ഷോഭമുണ്ടായി, അപ്പോഴും രാജാവി
നെ ബഹിഷ്കരിച്ചു. രാജാവിന്നു സേപമാധികാരം കൊടുക്കുന്നതു
ക്ഷേമകരമാല്ലനുകണ്ടു പ്രാൻസിൽ ജനാധിപത്യഭരണം സ്ഥാപി
ച്ചു. ജനങ്ങൾ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന പ്രതിനിധികൾ അടങ്ങിയ ഒരു
സഭയും അതിലേക്കു ഒരു പ്രസിഡണ്ടും കൂടി രാജ്യഭരണം നിർവ്വഹി
ക്കുവാൻ വ്യവസ്ഥചെയ്തു. പ്രസിഡണ്ടായി അന്നു നിയമിച്ചതു നെ
പ്പോളിയൻ്റെ പൌത്രനായ ലൂയി നെപ്പോളിയന്റേയാണു. അദ്ദേ
ഹം തന്റെ ശക്തിയാലും സാമന്ത്യാത്താലും 1851-ൽ പ്രതിനി
ധി സഭയെ ഉടച്ചുകളയുകയും താനാണു പ്രാൻസുരാജ്യത്തിലെ സ്വ
തന്ത്രാധിപത്യമുള്ള ചക്രവർത്തിയെന്നു വിളിംബരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്
യ്തു. നെപ്പോളിയന്റേപ്പോലെതന്നെ താനും യുദ്ധംചെയ്തു വിജയം
നേടി ലോകപ്രഖ്യാതനാവണമെന്നു ലൂയി ആഗ്രഹിച്ചു. 1870-ൽ
സ്വെയിൻരാജാവു മരിച്ചുപോയപ്പോൾ പ്രഖ്യാരാജവംശത്തിലെ ഒ
രാൾ സ്വെയിനിലെ രാജതലത്തിനു അവകാശപ്പെട്ടു പുറപ്പെട്ടു.
ജർമ്മനിയും സ്വെയിനും തമ്മിൽ ചേരുന്നതു പ്രാൻസിനു ആപത്താ
യി വരമെന്നുകരുതി ലൂയി ആ ശ്രമത്തിന്നു പ്രതികൂലമായി നിന്നു.
അപ്പോൾ പ്രഖ്യാരാജവംശജൻ പിന്മാറിയെങ്കിലും അതുകൊണ്ടും

തൃപ്പിപ്പൊട്ടത്തെ പ്രഷ്യയോടു യുദ്ധത്തിന്നുതന്നെ പുറപ്പെട്ടു. ഈ വ
 ഞ്ചനം ജർമ്മൻകാരിൽ ഒട്ടല്ലാത്ത ക്രോധംവളർത്തി. ഇറാലിയം
 ആസ്ട്രിയയുംതന്നെ സഹായിക്കുമെന്നു ലൂയി നെപ്പോളിയൻ കരുതി.
 ഇതിനുമുമ്പു ഇറാലിയം ആസ്ട്രിയയോടു തമ്മിൽ മത്സരം നടന്നിരുന്ന
 പ്പോൾ പ്രാൻസ് ഇറാലിയയെ സഹായിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു. അതി
 ന്നപകരം ഈ യുദ്ധത്തിൽ പ്രാൻസു ഇറാലിയയുടെ സഹായത്തെ
 ആവശ്യപ്പെട്ടു. മുമ്പേതന്നെ ആസ്ട്രിയയ്ക്കു പ്രഷ്യയോടു വിരോധമാ
 ണ്നാപ്പാ. അതുതന്നെ ആസ്ട്രിയയേയും പ്രാൻസിന്റെരഭോഗത്തേക്കു
 വിളിച്ചു. ജർമ്മനിയിലെ തെക്കേ കൂട്ടുകെട്ടിൽപ്പെട്ട ദേശങ്ങൾ പ്ര
 ഷ്യയുടെ അഭിവൃദ്ധിയിൽ അസൂയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുണ്ടാവാം എന്നു
 വിശ്വസിച്ചു ആ ദേശങ്ങളുടെ ആനുകൂല്യത്തേയും പ്രാൻസു പ്രതി
 ക്ഷിച്ചു. യുദ്ധം എന്ന ശബ്ദം കേട്ടു ഉടനെ പ്രഷ്യ സൈന്യശേഖരം
 ചെയ്തു ചെയ്തന്നു ചെന്നു പ്രാൻസിനെ ആക്രമിച്ചു. പ്രഷ്യയുടെ
 ഈ പ്രാൻസിൽ അതിവേഗത്തിൽ മുന്നോട്ടുകയറുവാനും തുടങ്ങി.
 ഇതു കണ്ടപ്പോൾ ആസ്ട്രിയയും ഇറാലിയം ഭയപ്പെട്ടു അടങ്ങിയി
 രുന്നുപോയി. ജർമ്മനിയിലെ തെക്കേകൂട്ടുകെട്ടിൽ പെട്ടവർ പ്രഷ്യ
 യെ യുദ്ധകാലത്തു സഹായിക്കുമെന്നു മുമ്പു ധരിച്ചുവായി ചെയ്തി
 രുന്ന ഉടമ്പടിയെ ശരിയായി നിറുവററുകയാണു ചെയ്തതു. കഴി
 ഞ്ഞുപോയ നെപ്പോളിയൻ ജർമ്മൻ ദേശങ്ങളെ തുടരെത്തുടരെ
 ആക്രമിക്കയാൽ അന്നുമുതൽ അവയെല്ലാം പ്രാൻസിനോടുണ്ടായ
 ദ്രോഹം മാഞ്ഞുപോയിട്ടില്ലെന്നു ഈ നെപ്പോളിയൻ മൂന്നാമന്നു മ
 നസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ജർമ്മനിയിലെ എല്ലാദേശങ്ങളും യോ
 ജിച്ചു കിന്നായിചെന്നു പ്രാൻസിനെ ആക്രമിച്ചു. കടന്നുകൂട്ടിൽ
 കപ്പടകയാണു പ്രാൻസു ചക്രവർത്തി ചെയ്തതു. പ്രാൻസു യുദ്ധവി
 ജിംബരം ചെയ്തു 1870 - ജൂലായി 19-ാംനാ യാണു. എന്നാ
 ള്, അന്നു പ്രാൻസിൽ സൈന്യം തെച്ചുറായിരുന്നില്ല. അന്നു ജ
 ൾമ്മനിയുടെ സർവ്വസമ്പന്നാധിപതി മോട്കിലുഭവായിരുന്നു. അ
 ദ്രോഹം സൈനികവിദ്യയിൽ അതി സമർത്ഥനന്നു സുപ്രസിദ്ധനു
 ണു. പ്രാൻസു പുറപ്പെട്ടു മുമ്പുതന്നെ അതിവേഗത്തിൽ സൈന്യ
 തെച്ചുറക്കി പ്രാൻസിനുള്ളിൽകടന്നു. പ്രഷ്യയുടെസൈന്യത്തെ തടുത്തു

നിർത്തുന്നതിന്നു പ്രഞ്ചാസന്യത്തിന്നു കഴിയാതായി. പ്രഷ്യയുടെ ഒരു സൈന്യവിഭാഗം മെറ്റ്സ് എന്ന കോട്ടയെ നിരോധിച്ചു ഒരു വലിയ പ്രഞ്ചാസന്യത്തെ മുഴുവനും അതിനുള്ളിൽ കുടുക്കിക്കളഞ്ഞു. മറ്റൊരു പ്രഞ്ചാസന്യത്തെ പിന്തുടന്നു ചെന്ന് സിഡാൻ എന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ചു വളഞ്ഞു. പ്രഷ്യാസൈന്യം ൫൦൦- പീരങ്കികളെ ഒന്നായി പ്രയോഗിച്ചുതുടങ്ങി. ചേറൊവഴിയല്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ പ്രാൻസു ചക്രവർത്തി കീഴടങ്ങുകതന്നെയായു. ൫൦൦൦- ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും, ൮൩൦൦൦- ഭടന്മാരും, ൫൫൮- പീരങ്കികളും, ൩൦൦൦- കുതിരകളും ജർമ്മനിക്കു അടിമപ്പെട്ടു. യുദ്ധംനിമിത്തം പ്രാൻസിന്റെ ൨൮൦൦൦- പേരെ തടവുകാരായി പിടിക്കയും ൧൪൦൦൦ പേരെ കൊന്നു വീഴുകയും, പിന്നെ അസംഖ്യാപേർ ബെൽജിയത്തിലേക്കു ഓടിപ്പോകയാൽ അവിടെ തടവിൽ കുടുങ്ങുകയും കൂടി ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു. ഈ യുദ്ധത്തിൽ പ്രാൻസിന്നു ആകെ ഒരുലക്ഷത്തി ൩൫- ആയിരം ഭടന്മാർ നഷ്ടപ്പെട്ടു. പ്രഞ്ചചക്രവർത്തി തടവുകാരനായി. ഈ വർത്തമാനം പാരീസ്സു നഗരത്തിൽ എത്തിയപ്പോൾ ജനങ്ങൾ അത്യാധികം ക്രോധിച്ചിളകി. ചക്രവർത്തിക്കു പ്രാൻസിൽ യാതൊരധികാരവുമില്ലെന്നു പറഞ്ഞു നാട്ടുകാർ അദ്ദേഹത്തെ തള്ളിക്കളയുകയും, ജനപ്രതിനിധിഭരണത്തേത്തന്നെ ഉദ്ധരിക്കയും, പുതിയസൈന്യം ചേർന്നു ജർമ്മനിയോടു യുദ്ധത്തിന്നു ആരംഭിക്കയും ചെയ്തു. ഇതിനകം പ്രഷ്യാസൈന്യം പാരീസ്സു പട്ടണത്തെ വളഞ്ഞു കളഞ്ഞു. ജൂലായി ൩-ാം-ന-യാണു പ്രാൻസു യുദ്ധവിളംബരം ചെയ്തു. ആഗസ്റ്റ് ൨-ാം-നു പ്രഷ്യ പ്രാൻസിനെ ആക്രമിച്ചു. ൪-ാം, ൩-ാം, ൧൪-മുതൽ ൧൮- വരെയും തീയതികളിൽ ഘോരമായി യുദ്ധം ചെയ്തു വിജയം നേടി. സെപ്തമ്പർ ൧-ാം, ൨-ാം-നകളിൽ സിഡാനിൽ യുദ്ധം നടന്നു. ൧൫-ാം-നു പാരീസ്സിനെ നിരോധിക്കയും ചെയ്തു. ഇത്രവേഗത്തിൽ വിജയം തുടന്നു വരമെന്നു പ്രഷ്യപോലും കരുതിയിരുന്നില്ല. നാലരമാസം മുഴുവൻ പാരീസ്സുകോട്ടയെ വളഞ്ഞു നിന്നു പൊരുതു, കാലമ്പാറാ എന്ന പ്രഞ്ച ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ഒരു ചെറുതരം വിമാനത്തിൽ കയറി കോട്ടയ്ക്കുള്ളിൽ നിന്നു പുറമ്പേറു നാട്ടുകാരെ ശത്രുക്കളോടൊരിക്കലാൻ ഉസാഹിപ്പിച്ചു.

അങ്ങിനെ, പുറമെ പല ചില്ലറ യുദ്ധങ്ങളും നടന്നുവെങ്കിലും അതിലൊന്നിലും പ്രാൻസിനു ജയംകിട്ടിയില്ല. എന്നതന്നെയല്ല, അസംഖ്യം ജീവനാശം നേരിടുകയും ചെയ്തു. അക്ടോബർ ൨൨-ാംനാമൊറസ് കോട്ട പ്രഷ്യക്കു കീഴടങ്ങി. അതിൽ ൩ സേനാപതികളും ൬൦൦൦- ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും, ഒരുലക്ഷത്തി നെ- ആയിരം ഭടന്മാരും, ൧൩൪൦ പീരങ്കികളും ഉണ്ടായിരുന്നതു മുഴുവനും പ്രഷ്യക്കു കീഴ്പ്പെട്ടു. പുതിയസൈന്യം ശേഖരിച്ചു പ്രാൻസു വീണ്ടുവീണ്ടും ജർമ്മൻസൈന്യത്തോടു പൊരുതുന്നോക്കി. അപ്പോഴൊക്കെയും അപജയാല്പട്ടുകതന്ന ചെയ്തു. ജനവരി ൨൩-ാംനാ- പാരിസ്സുപട്ടണവും പ്രഷ്യക്കു അധീനമായി. അന്നു നടന്ന കരാറപ്രകാരം, ജർമ്മനിയുടെ അതിർത്തിയിൽ തൊട്ടുകിടക്കുന്ന ആൾസൈന്യ ലോറെൻ എന്നീ പ്രത്യേകഭാഗങ്ങളേയും, യുദ്ധനഷ്ടത്തിനായി ൩൦൦-കോടി ഉറപ്പികയും പ്രാൻസു ജർമ്മനിക്കു കൊടുക്കേണ്ടിവന്നു. ഈ ദുഃഖകരമായ സംഭവം പ്രാൻസു ഉള്ളകാലംവരെ മറക്കുന്നതാണോ! ഈ യുദ്ധം നിമിത്തം ജർമ്മനിയിൽ മറ്റൊരു ഗുണംകൂടി ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു. അവിടത്തെ ദേശങ്ങൾക്കു തമ്മിൽത്തമ്മിലുണ്ടായിരുന്ന മത്സരങ്ങളെല്ലാം തീരെ മറഞ്ഞുപോയി. എല്ലാദേശത്തിലും എല്ലാപ്രഭുയിലും ജർമ്മനിയാണു താൻ മാതൃഭൂമി എന്ന അഭിമാനം ഉറച്ചു. പാരിസ്സു നെവളഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ, അതായതു, ഹവ്വെ- ജനവരി ൧൪-ാംനാ- പ്രാൻസിലെ വേർസെൽസു എന്ന പട്ടണത്തിൽ ജർമ്മനിയിലെ ദേശപതികളെല്ലാംചേർന്നു പ്രഷ്യാരാജാവിന്റെ അധ്യക്ഷതയിൽ ഒരു മഹായോഗംകൂടി. അവിടെവെച്ചു പ്രഷ്യാരാജാവിനെ ജർമ്മൻസാമ്രാജ്യത്തിലെ ചക്രവർത്തിയെന്നു സർവ്വസമ്മതമായി അംഗീകരിച്ചു. അന്നുമുതൽ തെക്കേ കൂട്ടുകെട്ടും വടക്കേകൂട്ടുകെട്ടും ഒന്നായിതീർന്നു. നയകോവിദനായ ബിസ്മാർക്കിന്റെ പ്രയത്നം സഫലമായി, ജർമ്മൻസാമ്രാജ്യത്തിൽ ഇന്നു ൨൩-ഉപദേശങ്ങളുണ്ടു. അതിൽ ൨൨-ദേശങ്ങൾ പ്രത്യേകം രാജാക്കന്മാരും, ൩-ദേശങ്ങൾ ജനപ്രതിനിധികളും ആൾസൈൻലോറെൻ സംസ്ഥാനങ്ങൾ സാമ്രാജ്യഗവർമ്മേണ്ടും ഭരിച്ചുവരുന്നു. എല്ലാദേശങ്ങളേയും സാമ്രാജ്യത്തോടു ദൃഢമായി ബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ മന്ത്രിപ്ര

വരനായ ബിസ്താക്കിന്റെ ബുദ്ധിസാമന്ത്യാൽ ജർമ്മൻസാമ്രാജ്യം സ്ഥാപിതമായി. അതു യൂറോപ്പിലെ മഹാശക്തികളിൽ ഒന്നായി ശോഭിക്കാനാരംഭിച്ചു.

ഇറാലി

വാട്ടർലൂ യുദ്ധത്തിൽ നെപ്പോളിയൻ ചക്രവർത്തിയെ അലജയപ്പെടുത്തി നാടുകടത്തി വിട്ടതിൽപിന്നെ, അദ്ദേഹം പിടിച്ചടക്കിയിരുന്ന ദേശങ്ങളുടെ നില ചലിച്ച കഴപ്പത്തിലായിത്തീർന്നു. ഇറാലിയിലെ പല ദേശങ്ങളേയും സ്വന്തപ്പെടുത്തി ഭരിച്ചുവന്നിരുന്ന ആസ്ട്രിയാ രാജവംശജന്മാർ നെപ്പോളിയന്റെ ആക്രമണങ്ങൾക്കൊണ്ടു നാടുംവീടുംവിട്ടു ഓടിപ്പോയിരിക്കുകയായിരുന്നു. ചുവടമുതൽ ആസ്ട്രിയായുടെ തലസ്ഥാനമായ വിയന്നാ പട്ടണത്തിൽ ഒരു മഹായോഗം കൂടി. അതിൽചെയ്ത റിശ്വയങ്ങളനുസരിച്ചു ഇറാലിയിലെ വടക്കുകിഴക്കായുള്ള വേനീസ്, മിലാൻ എന്നീദേശങ്ങൾ ആസ്ട്രിയയ്ക്കുകിട്ടി. ഇറാലിയിലെ ദേശഭൂപന്മാരിൽ ഒരാളായ സർഡീനിയരാജാവിനു വടക്കു പടിഞ്ഞാറെഭാഗത്തുള്ള രാജ്യങ്ങൾ കൊടുത്തു. ശേഷമുള്ള ഭാഗങ്ങളെ പല ഖണ്ഡങ്ങളായി പിരിച്ചു ഓരോന്നും ഓരോ സ്വതന്ത്രരാജാവിന്റെ കീഴിലാക്കി. മധ്യഭാഗം മിക്കവാറും ക്രിസ്തു മതാധിപതിനായ പോപ്പിന്റെ അധിപത്യത്തിൽ വന്നു. സിസിലിദ്വീപുൾപ്പെടെ തെക്കുഭാഗം മുഴുവനും ഒരേദേശമാക്കിവെച്ചു. ദേശഭൂപന്മാരിൽ അധികംവേരും ആസ്ട്രിയാ രാജവംശജന്മാരായിട്ടാണിരുന്നതു. പ്രജകൾ അന്യവർഗ്ഗക്കാരുടെയാൽ അവരെ കഴിയുന്നേടത്തോളം അശക്തന്മാരും അജ്ഞന്മാരുംമാക്കിതീർക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു. ജനങ്ങളിൽ വളരുന്ന ദേശഭിമാനത്തെ തടുത്തു. വിദ്യാഭ്യാസം കുറച്ചു. ദേശക്ഷേമതല്പരന്മാരായ വിദ്യാഭ്യാസാധികാരികളെ ജോലിയിൽനിന്നു പിരിച്ചുയച്ചു. വർത്തമാനപത്രങ്ങളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ കെട്ടിത്തുടർന്നു. ദേശഭിമാനികളായുള്ള

വരെ കഠിനമായി ദണ്ഡിച്ചു. ദേശഭ്രാന്തന്മാരുടെ ഈ ക്രൂരമായ ഭരണത്തിൽ ആന്ധ്രിയർ ചക്രവർത്തി അനുകൂലിച്ചതെന്നയിരുന്ന പ്രാൻസിംഗും ജമ്മനിയീലും പ്രജാശക്തി വളർന്നുവരുന്നതു കണ്ടു കൊണ്ടിരുന്ന ഇറ്റലിക്കു ഈ ഭരണക്രമവും സഹിക്കുവയാതായതിന്നും മുന്പേതന്നെ അവരിൽ ഒട്ടൊട്ടായി ഇളകിക്കൊണ്ടിരുന്ന ദേശാഭിമാനത്തെ ഈ ദിർഘനം ഒന്നുകൂടി വലിപ്പിച്ചുവരികയാണു ചെയ്തതു. മുമ്പു, നെപ്പോളിയൻ ചക്രവർത്തിയോടു മറ്റൊരാളുടെ ഉള്ളിൽനിന്നു യുദ്ധംചെയ്യാൻ ഇറ്റലിയെ അണിപ്പെടുത്തുകയും അന്നു ഇംഗ്ലണ്ടും ആന്ധ്രിയയും ഇറ്റലിക്കു സഹായത്തും കൊടുക്കുമെന്നു സന്തോഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ആ മഹാശക്തികൾ കാരണത്തന്നെ ദുഷ്ടരാജാക്കന്മാരുടെ കീഴിൽ അസഹായമായി കടുങ്ങിപ്പോയിയെന്നു വന്നപ്പോൾ ഇറ്റലിക്കാർക്കു അത്യധികം മനോവേദന ഉണ്ടായിവന്നു. ക്രമേണ, ദേശരാജാക്കന്മാരെ നശിപ്പിക്കുന്നതിന്നു പ്രജകളുടെ വക പല ഗുഡസംഘങ്ങളും അവിടവിടെ ഉണ്ടായിത്തുടങ്ങി. ആ സംഘങ്ങൾ ജനങ്ങളിൽ കോപാവേശം ജ്വലിപ്പിച്ചു. 1820-ൽ തെക്കേ ചണ്ഡനത്തിലെ ജനങ്ങൾ ഒന്നിച്ചു ചേർന്നു എതിർത്ത രാജാവിനെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കി ആന്ധ്രിയായിലേക്കു മാറ്റി. എന്നാൽ, ഇംഗ്ലണ്ടും പ്രാൻസിംഗും കടുപ്പമേറിയതും ആന്ധ്രിയ കരവഴിക്കും പോർചെയ്തു ജനങ്ങളെ നിശ്ശേഷം കീഴടക്കിക്കളഞ്ഞു പാലയുടെ ഫലമായി ആ നാടുകാട അത്യഗ്രമായ ദണ്ഡനങ്ങൾ അനുഭവിക്കേണ്ടിയും വന്നു. 1830-ൽ പ്രബു ജനങ്ങൾ അവിടത്തെ രാജാവിനെ സിംഹാസനത്തിൽനിന്നു നീക്കിയതു കേട്ടപ്പോൾ ഇറ്റലിയിൽ വീണ്ടും ലഹള തുടങ്ങി. സൈന്യബലമില്ലാത്ത നാടുകാരെ ഒതുക്കുന്നതിന്നു ദേശരാജാക്കന്മാർക്കു അധികം പ്രയാസമുണ്ടായില്ല. അന്നുമുതൽ 16 കൊല്ലം ഒഴുപോലെ ആ നാടുകാരുടെ മനസ്സു വൃക്കഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു.

ഇററലിയിലെ ത്രിമൂർത്തികൾ.

1880-ൽ മെസ്സിനി എന്ന മഹാൻ സർഡീനിയക്കാരനായ ജനിച്ചു. ഇദ്ദേഹം യൗവനത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന കാലത്തു തന്റെ നാട്ടുകാർ ദൃസ്സഹമായ ദുഃഖം അനുഭവിച്ചുവരുകയായിരുന്നു. സ്വന്തം രാജ്യത്തെ സ്വാതന്ത്ര്യവാദത്തിൽ കൊണ്ടുവരണമെന്നു ആഗ്രഹിച്ചു മെസ്സിനി “യവ ഇററലി” എന്നൊരു സംഘം ഏർപ്പെടുത്തി, ദേശാഭിമാനികളായ ഇററലിക്കാരെയെല്ലാം ഈ സംഘത്തിലേക്കു ആകർഷിച്ചു കൊണ്ടുവന്നു. ഇററലിയിൽ ആദ്യമായി ദേശാഭിമാനം ഉദ്ഘാടിച്ചു മഹാൻ ഇദ്ദേഹമാണ്. പ്രസംഗങ്ങളിലും ലേഖനങ്ങളിലും നാട്ടുകാരിൽ നവീനാശയത്വം വളർത്തിക്കൊണ്ടു ഇദ്ദേഹം രാജ്യകൽ അദ്ധ്വാനിച്ചുവന്നു. ക്ഷമശീലനായ രാജ്യതന്ത്രജ്ഞന്മാർക്കു ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ചില അഭിപ്രായങ്ങൾ അത്ര രുചിക്കുകയായില്ല. സ്വാതന്ത്ര്യലാഭത്തിനു വേണ്ടി ഗൂഢസംഘങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തുകയും ലഹളകൂട്ടുകയും കൊലനടത്തുകയുമെല്ലാം ആവാമെന്നാണ് മെസ്സിനി അഭിപ്രായപ്പെട്ടതു. ഇതാണ് ചിലർക്കു രസിക്കാതായതു. ഇവർ മസ്സിനിയുടെ മറ്റൊരു രീതിപ്രായംകൂടി കണ്ടുണ്ടില്ല. ഇററലിക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം കിട്ടിയാൽ രാജ്യഭരണത്തിനു രാജാവു വേണ്ടെന്നും ജനപ്രതിനിധി ഭരണമാണ് വേണ്ടതെന്നും മസ്സിനി പറയുന്നു. ഇതിലും ആ ചിലർ യോജിച്ചില്ല. എന്തുകൊണ്ടെങ്കിൽ, സൈന്യബലം കൂടാതെ ആസ്രിയയോടു എതിർത്തു ജയിക്കുവാൻ സാധിക്കയില്ലെന്നും, സൈന്യസഹായം ചെയ്യുന്നതിനു ഏതെങ്കിലുമൊരു രാജാവിന്റെ സഹായം വേണ്ടിവരുമെന്നും; സ്വാതന്ത്ര്യലാഭത്തിനു ശേഷം രാജ്യഭരണാധികാരം ആ രാജാവിനുവെട്ടു കൊടുക്കേണ്ടതായി വരുമെന്നും ഇവർ വാദിച്ചു. ഇക്കാലത്തു സർഡീനിയ രാജാവു ജനക്ഷേമതല്പനനാണെന്നു ജനങ്ങൾ കണ്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹായത്തോടു കൂടി കാര്യം നോക്കാമെന്നു പലരും കരുതി. അതുകൊണ്ടു പലരും മസ്സിനിയുടെ സംഘത്തിൽ നിന്നു പിന്മാറി, എന്നാലും, മസ്സിനി

തീവ്രമായി പ്രയത്നിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ജനങ്ങളിൽ ദേശഭിമാനത്തെയും നവീന വിചാരങ്ങളേയും മനോ ദാർഡ്യത്തേയും ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നതു മസ്സിനി തന്നെ. പിന്നീടു ചിലർ അവരുടെ മനോഭാവപ്രകാരം വേറെ വഴികളിലേക്കു തിരിഞ്ഞുവെന്നുണ്ടുളളു. സർഡീനിയ രാജാവു നാട്ടുകാരുടെ ദേശഭിമാന ശക്തിയെക്കുറിച്ചിടയാണെന്നു കരുതി, 1833-ൽ മസ്സിനി ഒരു ചെറിയ സൈന്യം ചേർത്തു ആ രാജ്യത്തെ ആക്രമിച്ചു. അതിൽ ഒരു ഫലവും കിട്ടാതെ വരികയാൽ ആ രാജാവിനെ കൊലചെയ്യാൻ ശ്രമിച്ചു; അതും ഫലിച്ചില്ല. ഇതു നിമിത്തം നാട്ടുകാരിൽ പലരും മസ്സിനിയുടെ കക്ഷിയിൽനിന്നു സർഡീനിയ രാജകക്ഷിയിൽ ചേരുകയാണുണ്ടായതു. ഈ വിഷമ ഘട്ടത്തിൽ കവൂർ എന്ന മറ്റൊരു മഹാൻ പുറപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം മസ്സിനിയുടെ അഭിപ്രായങ്ങളെയെല്ലാം എതിർത്തു. അടുത്തു കണ്ടവഴിയിൽ കൂടി ആപത്തുകൂടാതെ പതുക്കെ പതുക്കെ ചെന്നാൽ മതിയെന്നാണു അദ്ദേഹത്തിടൻ സാധനം. അദ്ദേഹം സർഡീനിയ രാജ്യത്തെ മന്ത്രിയായി വരികയും ആ നിലയിൽ, ഇറ്റലിയുടെ സഹായത്തോടുകൂടി പ്രവർത്തിക്കേണ്ട കാര്യം ആ രാജാവിന്റെ മനസ്സിൽ നല്കപ്പെട്ടു. ഉടൻതന്നെ മറ്റൊരു മഹായുദ്ധം മുൻപറന്നു. ഇദ്ദേഹം സഹായം നോക്കിയ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിലാണു പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു. അവരിൽ അദ്ദേഹം ദേശഭിമാനത്തെ ജ്വലിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ ത്രിമൂർത്തികൾ വെവ്വേറെ വഴികളിലാണു പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതെങ്കിലും, ഉദ്ദേശ്യം ഒന്നായിരുന്നതിനാൽ ആ ഉദ്ദേശ്യപ്രകാരം ബഹു ജനങ്ങൾ രാജ്യക്ഷേമത്തിനായി ആത്മത്യാഗം ചെയ്യുന്നതിന്നു സന്നദ്ധരായിക്കഴിഞ്ഞു. 1848-ൽ പ്രബു ജനങ്ങൾ അവിടുത്തെ ചക്രവർത്തിയെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കി പ്രതിനിധിഭരണം ഏറ്റെടുത്തിയതു കേട്ടപ്പോൾ ഇറ്റലിയിലെ കലക്കം അടക്കുവാൻ വയ്യാതെ വിധത്തിൽ വളിച്ചു. അവിടെ പലേടത്തും തെരുതെരു കലഹം തുടങ്ങി. ഇറ്റലിയുടെ വടക്കു കിഴക്കായി, ആസ്ട്രിയയുടെ അധീനതയിൽ കിടന്നിരുന്ന രാജങ്ങളിലാണു കലഹം അതി ശക്തിയോടെ നടന്നതു. നാട്ടുകാർ അവിടുത്തെ ആസ്ട്രിയഗവർണ്ണ

റെ പിടികൂടി നാടുകടത്തിവിട്ടു. ഇറലി രാജ്യം ഒട്ടാകെ ക്ഷോഭിക്കുകയും, സർഡീനിയ രാജാവിനെ അധിപതിയാക്കി ആസ്രിയയോടൊന്നിച്ച് നാടുകാർ ഒരുകൂട്ടം ചെയ്തു. നാടുകാരുടെ ഈ സ്ഥിതിയിൽ സർഡീനിയ രാജാവിന്നു അടങ്ങിയിരിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അദ്ദേഹം സൈന്യശേഖരം ചെയ്തു യുദ്ധത്തിന്നു പുറപ്പെട്ടു. റോം ദേശത്തിലെ അധിപതിയും ക്രിസ്തു മതാലുക്കനുമായ പോപ്പു സർഡീനിയ രാജാവിനെ സഹായിച്ചു. എന്നാൽ, ഈ ശ്രമമൊന്നും ഫലപ്പെടുകയുണ്ടായില്ല. തള്ളിപ്പറന്നുവരുന്ന ആസ്രിയ സൈന്യത്തിന്റെ മുമ്പിൽ ഇറലിക്കാർ നില കിട്ടിയില്ല. പോപ്പിന്റെ സൈന്യം ക്ഷണത്തിൽ കീഴടങ്ങിയപ്പോൾ സർഡീനിയ സൈന്യാപേടത്തും തോറ്റോടുകയും ചെയ്തു. ഇറലിദേശങ്ങളെ ഭരിക്കുന്ന ആസ്രിയ രാജവംശജന്മാർ അതതു ദേശത്തെ ജനങ്ങളെ ക്രൂരമായി ഭണ്ഡിച്ചു. റോം ദേശത്തിലെ കലഹം ശമിപ്പിക്കുവാൻ പോപ്പിന്നു കഴിയാതായി. ഇറലിക്കാർ ആസ്രിയയോടു യുദ്ധത്തിനിറങ്ങിയതു ന്യായമല്ലെന്നു പോപ്പു ആക്ഷേപിച്ചു പ്രസംഗിച്ചു. അതുകേട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിലും ജനങ്ങൾക്കു ദേഷ്യമായി; ഒടുക്കം അദ്ദേഹത്തിന്നു നാടുവിട്ടു ഓടിപ്പോകേണ്ടിവന്നു. പോപ്പിന്നു ഈ ദുർഗ്ഗതിക്കു ഇടയാക്കിയതു ഗരിബാൾഡിയാണു. 1849-ൽ സർഡീനിയ രാജാവു വീണ്ടും ആസ്രിയയോടൊന്നിച്ച്. അപ്പോഴും തോല്പുകരുന്നയാണുണ്ടായതു. തുടരെതുടരെ യുണ്ടായ ഈ തോൽവികളാൽ ദുസ്സഹമായ മനോവേദനകൊണ്ടു സർഡീനിയ രാജാവു രാജ്യത്തെ തന്റെ മകനെ ഏല്പിച്ചു. ഈഘട്ടത്തിൽ ദേശസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനായി മുതിർപ്പെട്ടവരെയും, മുഷ്ടുദാജാക്കന്മാരെ കൊലചെയ്യവരെയും ഇറലിക്കാർ പലവധത്തിലും കൊണ്ടൊടിവന്നതിനാൽ ആവകകർമ്മങ്ങളിൽ മാറുള്ളവർക്കു അധികമധികം ഉത്സാഹം വർദ്ധിച്ചു. അതിലിടയ്ക്കു പ്രാൻസിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി പോപ്പു തന്റെ ദേശത്തെ വീണ്ടെടുക്കുകയുണ്ടായി. ജനങ്ങളെ രാജാക്കന്മാർ ക്രൂരനിയമങ്ങളെക്കൊണ്ടു കഠിനമായി ബന്ധിച്ചു തടങ്ങിയെങ്കിലും അവരുടെ മനസ്സുദേശാഭിമാനത്താൽ തിളച്ചുകൊണ്ടു തന്നെയിരുന്നു. സർഡീനിയയിലെ പുതിയ രാജാവിന്റെ ഭാര്യയും അമ്മയും ആസ്രിയക്കാരാണു. എന്നാലും അ

ഭൂമിയിൽനിന്നു ആസ്മിയ പരമശക്തവായിത്തന്നെയിരുന്നു. സർഡീനിയ
 യാമന്ത്രിയായ കവർ സമത്വനായൊരു നയജ്ഞനാണ്. അദ്ദേഹം
 തന്റെ ബുദ്ധിമുട്ടുന്നതാൽ ഇതരരാജ്യങ്ങളുടെ സ്നേഹത്തെ സമ്പാ
 ദിച്ചുകാണുവാനും ഇംഗ്ലണ്ടിനും പ്രാൻസിനും ഇറലിയുടെപേരിൽ
 അനുതാപമുണ്ടായി. പ്രത്യേക സഹായമൊന്നും ചെയ്യാൻ തരമില്ല
 ക്കിലും മിത്രഭാവം വിടാതെ നിന്നുകൊള്ളുമെന്നാണ് ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ
 നില. സൈന്യബലംകൊണ്ടു സഹായിക്കുമെന്നു പ്രാൻസു വാഗ്ദ
 ത്തം ചെയ്തു. 1859-ൽ പ്രഞ്ചനൈസന്യത്തോടുകൂടി സർഡീനിയാരാ
 ജ്യം ആസ്മിയയോടൊന്നിച്ച്. ഇറലിയിലെ മദ്ധ്യഭാഗത്തുള്ള രാജാ
 കന്മാരെല്ലാം മാടിപ്പോക്കിത്തന്നു. അപ്പോഴൊക്കും യുദ്ധം നിർത്തി
 മെന്നു പ്രാൻസു പെട്ടെന്നു ആവശ്യപ്പെട്ടു. അന്നത്തെ സന്ധി
 നിബന്ധനപ്രകാരം, ഇറലിയുടെ വെനീസു, മിലാൻ എന്നീ ര
 ങ്ങളേക്കൂടാതെ ആസ്മിയയുടെ കയ്യിലുള്ളതിൽ മിലാൻമാത്രമേ ഇ
 റലിക്കു വിട്ടുകൊടുത്തുള്ളൂ. ഇറലിക്കു പൂർണ്ണസ്വാതന്ത്ര്യം കിട്ടുമാറാ
 ക്കാനും എന്നു വാഗ്ദത്തം ചെയ്തു. പ്രാൻസു പെട്ടെന്നു ഇങ്ങനെ വ
 ഞ്ചിച്ചതിൽ ഇറലിയിലെ ദേശഭിമാനികൾ വല്ലാത്ത വിഷണ്ണരാ
 യിപ്പോയി. ഇറലിക്കു സ്വാതന്ത്ര്യവും ശക്തിയുമുണ്ടായാൽ ആസ്മി
 യയായ തലകീഴു മറിക്കുമെന്നും, അപ്പോൾ പ്രഞ്ച പ്രാൻസിനോടു
 എതിർക്കുമെന്നും തോന്നിപ്പോന്നു. പ്രാൻസു ഇടയ്ക്കുവെച്ചു മനസ്സുമാ
 റിയതു. ഇതുകൊണ്ടാണെന്നും ഇറലിക്കാർ നൈരശ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല.
 1860-ൽ ഗരിബാൾഡി തന്റെ ചെറിയ സൈന്യത്തെക്കൊണ്ടു ഇ
 റലിയിലെ തെക്കുഭാഗത്തെ ആക്രമിച്ചു. ആരാജ്യത്തെ കീഴടക്കി
 സർഡീനിയരാജ്യത്തിന്റെ ആധിപത്യത്തിലാക്കി. മദ്ധ്യഭാഗത്തുള്ള
 ദേശങ്ങളും സർഡീനിയയിൽ ഉൾപ്പെട്ടു. റോം, വെനീസു എന്നീ ര
 ങ്ങളേക്കൂടാതെ മറ്റൊരു ഇറലിയുടെ സ്വന്തമായി.
 റോമിൽ പോപ്പിനുള്ള അധികാരത്തെ നീക്കി അവിടെ ജനാധിപ
 ത്വം സ്ഥാപിക്കണമെന്നു ഗരിബാൾഡി നിശ്ചയിച്ചു. അങ്ങി
 നെ ചെയ്യുന്നതായാൽ പ്രാൻസു, ഇറലിയുടെ ശക്തവായിത്തീരു
 മെന്നു കവർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഗരിബാൾഡി അതനുസരിക്കാ
 തെ യുദ്ധത്തിനുതന്നെ കോപ്പുകൂട്ടി. അതിനുവായി, പ്രാൻസി

ന്റെ അനുമതിയോടുകൂടി കാവൂർ ഭരണസെന്റ്രത്തെ അയച്ചു റോം പട്ടണത്തെ രക്ഷിക്കയും പോപ്പിന്റെ അധീനതയിലുള്ള മറാട്ടേ ശാസകളെ സർഡീനിയയിലേക്കു കൂട്ടിച്ചേർക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതുകണ്ടു ഗരിബാൾഡിക്കു പിൻതിരിയുകതന്നെ വേണ്ടിവന്നു. 1861-ൽ, സർഡീനിയരാജാവായ വിക്ടർ ഇമാനുവേലിനെ ഇറാലിയിലെ ചക്രവർത്തിയായി ട്യൂറിൻ എന്ന പട്ടണത്തിൽവെച്ചു അഭിഷേകം ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തോടൊന്നു കാവൂർ മരിച്ചുപോയി. 1866-ൽ പ്രഷ്യയും ആസ്രിയയും തമ്മിൽ നടന്ന യുദ്ധത്തിൽ ഇറാലി പ്രഷ്യയെ സഹായിച്ചതിന്റെ ഫലമായി വെനീസുദേശവും തിരിയെ കിട്ടി. റോംദേശത്തുള്ള പിടിച്ചടക്കത്തെ കഴികയില്ലെന്നാണു ഗരിബാൾഡിയുടെ ശഠം. 1862-ൽ അദ്ദേഹം വീണ്ടും യുദ്ധത്തിനാരംഭിച്ചു. അപ്പോൾ പ്രാൻസു ഭരണസെന്റ്രത്തെ റോമിലേക്കു അയച്ചുകൊടുത്തു. പ്രാൻസും ഇറാലിയും തമ്മിൽ വൈരികളാകുന്നതു തൽക്കാലസ്ഥിതിക്കു ദോഷകരമാണെന്നുകണ്ടു ഇറാലിചക്രവർത്തി ഗരിബാൾഡിയെ തടുത്തുനിർത്തി. ഒന്നുകിൽ മരിക്കണം, അല്ലെങ്കിൽ റോം പിടിക്കണം എന്നു ഗരിബാൾഡി ശപഥം ചെയ്തു. ഇതു കേട്ടപ്പോൾ, ദേശരക്ഷയെ കാത്തു ഗരിബാൾഡിയെ ഐസിക്കുണ്ടിവന്നു. പ്രഞ്ചു ചക്രവർത്തി 1870-ൽ പ്രഷ്യയോടു തോറ്റു കീഴടങ്ങിയപ്പോൾ, വേറെ സഹായമൊന്നും ഇല്ലെന്നുകണ്ടു പോപ്പു റോംദേശത്തെ ഇറാലിക്കു വിട്ടുകൊടുത്തു. ഇങ്ങിനെ, ഇറാലിദേശം മുഴുവനും നാട്ടുകാരുടേതായി. ഗരിബാൾഡിയെത്തന്നെ റോംദേശത്തിലെ അധിപതിയായി ജനങ്ങൾ തെരഞ്ഞെടുത്തു. ഇപ്പോൾ ഇറാലിയു പോപ്പിലെ മഹാശക്തികളിൽ ഒന്നായിവന്നു.

ആസ്രിയ

ഇനി നാം ആസ്രിയയുടെ ഗതി നോക്കുക. 1815-ൽ നെപ്പോളിയൻ അന്യമിച്ചപ്പോൾ വിയന്നാപട്ടണത്തിൽവെച്ചു നട

ന്ന കരാറുകൾ പ്രകാരം ആസ്ത്രിയക്കു അതിന്റെ വടക്കുപടിഞ്ഞാറായുള്ള രണ്ടു ജർമ്മൻദേശങ്ങളും തെക്കുകിഴക്കായുള്ള രണ്ടു ഇറ്റാലി ദേശങ്ങളും കിട്ടി. ജർമ്മൻരാജ്യത്തിലെ ഒരു ഖണ്ഡമായിട്ടാണ് ആസ്ത്രിയയുടെ കിടപ്പു. പ്രഞ്ചുകാർ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനായി ചെയ്യുന്ന പോരാട്ടങ്ങളെപ്പറ്റി കേൾക്കുമ്പോഴെല്ലാം ആസ്ത്രിയക്കാരും അതിന്നു ശ്രമിച്ചവനും ആസ്ത്രിയയിൽ ഹംഗറിക്കാർ, സ്ലാവുകാർ, ഇറ്റാലിക്കാർ, ജർമ്മന്കാർ എന്നീ നാലുവംശങ്ങൾ നിവസിച്ചുവരുന്നുണ്ടു. രാജ്യഭരണകാര്യത്തിൽ ഔധിക് സ്വാതന്ത്ര്യം തങ്ങൾക്കു തങ്ങൾക്കെന്നു ആ ഓരോവർഗ്ഗവും പ്രത്യേകം വാദിക്കയും കലഹിക്കയും ചെയ്തു തുടങ്ങി. രാജാവിനു പൂർണ്ണ സ്വാതന്ത്ര്യം അരുതെന്നും, രാജ്യം നാട്ടുകാർക്കാണ് അവകാശപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്നും, വേണമെങ്കിൽ, നാട്ടുകാരുടെ അഭിപ്രായത്തിന്നനുസരിച്ചു രാജാവിനു ഭരണകൃത്യം നിർവ്വഹിക്കാമെന്നുമുള്ള അഭിപ്രായം നാടെങ്ങും പ്രബലപ്പെട്ടു. 1848 മാച്ച് 13-ാംനാ- വിയന്നാപട്ടണത്തിൽവെച്ചു ഒരു വലിയ കലഹം നടന്നു. രാജാവിനെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കി ഓടിച്ചു നാട്ടുകാർ ആ രാജ്യത്തെ വശപ്പെടുത്തി. ഇറ്റാലിയിലെ കലഹക്കാരും ആ അവസരത്തിൽ യുദ്ധം നടത്തുന്നുണ്ടായിരുന്നു. വടക്കുപടിഞ്ഞാറായുള്ള ബോഹീമിയ സംസ്ഥാനത്തിലെ സ്ലാവുവർഗ്ഗക്കാരും ഇളകിപ്പുറപ്പെട്ടു. ആസ്ത്രിയാരാജാവു ഒരു വലിയ സൈന്യം ശേഖരിച്ചു ആദ്യം സ്ലാവുവർഗ്ഗത്തെ അടക്കി. ഉടൻതന്നെ വിയന്നാപട്ടണത്തെ ആക്രമിച്ചു രാജദ്രോഹികളേയെല്ലാം പിടിച്ചു ഭേദിച്ചു. ഇറ്റാലിക്കാർ ചെയ്ത കലഹവും ക്രൈമിവിട്ടു. ആസമയത്തുതന്നെ ഹംഗറിയിലെ ജനപ്രമാണികൾ യോജിച്ചു ഒരു മഹാ സഭ സ്ഥാപിച്ചു തങ്ങൾക്കു പൂർണ്ണ സ്വാതന്ത്ര്യം കിട്ടേണമെന്നു രാജാവിനോടാവശ്യപ്പെട്ടു. സഭയുടെ ശക്തികണ്ടപ്പോൾ രാജാവു ഭയപ്പെട്ടു, അവരുടെ ആശ്രയപ്രകാരം ചെയ്യാമെന്നു സമ്മതിച്ചു. ഹംഗറിക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം കിട്ടുമെന്നു കണ്ടപ്പോൾ, ആസ്ത്രിയയുടെ തെക്കുകിഴക്കായുള്ള സ്ലാവുവംശക്കാർ അസുയാഭിനതരായി. ഹംഗറിക്കാർ രാജദ്രോഹികളാണെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു സ്ലാവുകാർ യുദ്ധത്തിനു പുറപ്പെട്ടു. അവരെ ആസ്ത്രിയാരാജാവു സൈന്യത്തെ അയച്ചു സഹായിക്കയും, ഹംഗറി

ഗിന്യോടു ചെയ്ത വാഗ്ദാനത്തെ ലംഘിക്കയും ചെയ്തു. ആയുധത്തിൽ ഹംഗറിതാനായാണു തോറ്റതു. ഈ പരാജയവർത്തമാനം, മുന്പേ തന്നെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനായി ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആസ്രിയാ ജനങ്ങൾക്കു ദുഃഖകരമായിരുന്നു. അവർ വീണ്ടും വിധനാപട്ടണത്തെ എതിർത്തു ഷിടിച്ചു രാജാവു അപ്പോഴും ഓടിപ്പായി. രാജസൈന്യവും സ്ലാവുസൈന്യവും കൂടി രാജദ്രോഷികളെ വളഞ്ഞു. ഹംഗറിസൈന്യം ഇവരോടടുത്തു തോറ്റുപോയി. ഒടുക്കം വിധനാപട്ടണം വീണ്ടെടുക്കുകതന്നെ ചെയ്തു. അന്നത്തെ രാജാവു സിംഹാസനത്തിൽനിന്നു ഇറങ്ങിപ്പോകയും ഫ്രാൻസിസുജോസഫ് സിംഹാസനസ്ഥനാകയും അന്നു നടന്ന സംഭവമാണു. എന്നാൽ ഇദ്ദേഹത്തെ രാജാചെന്നനിലയിൽ ഹങ്കിക്കാർ കയ്യാടിക്കൊണ്ടിട്ടു. 1844ൽ വീണ്ടും യുദ്ധംതുടങ്ങി. യുദ്ധം ഘോരമായി നടന്നു. രാജസൈന്യം തോറ്റുതോരാതിട്ടുടങ്ങി. അപ്പോൾ ആസ്രിയാരാജാവു റഷ്യയെ സഹായത്തിന്നു വിളിച്ചു. റഷ്യസൈന്യവും ഓസ്രിയാരാജസൈന്യവും കൂടി ഹംഗറിക്കാരെ അടക്കിക്കളഞ്ഞു. എന്നുതന്നെയല്ല, അവരെ ശ്രദ്ധമായി ദണ്ഡിക്കയും ചെയ്തു. ഹംഗറിയിലെ ദേശഭീമാനികളെ ചെയ്യാം റഷ്യസൈന്യം വെടിവെച്ചു കൊന്നുവീഴ്ത്തി. പിന്നീടു ഒരു പന്ത്രണ്ടുകൊല്ലത്തേക്കു വലിയ കലഹമാണെന്നും നടക്കുകയുണ്ടായില്ലെങ്കിലും അന്തഃമുദ്രിതരായി കറവൊടുമുണ്ടായില്ല. അവിടുത്തെ നല്ല വസ്തുക്കൾ പരസ്പരം കലഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയാൽ രാജാധികാരവും ജനസ്വാതന്ത്ര്യവും തമ്മിലുള്ള മത്സരത്തിന്നു അത്ര ശക്തിയില്ലാതായിപ്പോയി. ഓരോവസ്തുതിൽനിന്നും പ്രത്യേകം പ്രതിനിധികളെ രാജസഭയിലേക്കയച്ചു ആ നിലയിൽ രാജ്യഭരണം നടത്തുന്നതിന്നു 1861-ൽ ആസ്രിയാരാജാവു സമ്മതിച്ചു. എന്നാൽ ഹംഗറി ഇതിന്നു വഴിപ്പെട്ടില്ല. പ്രത്യേകം സ്വാതന്ത്ര്യം വേണമെന്നു തന്നായാണു അവർ പിറന്നയും വാദിച്ചതു. അവർ ചെയ്യുന്ന ഉപദേശങ്ങൾ സഹിക്കുവെച്ചാതായതിനാൽ 1865-ൽ ഹംഗറിക്കു പ്രത്യേക ഭരണസ്വാതന്ത്ര്യം കൊടുപ്പാൻ നിശ്ചയിച്ചു. 1867-ൽ ഫ്രാൻസിസു ജോസഫിനെ ഹംഗറിയിലെ തലസ്ഥാനമായ ബുഡാപെസ്റ്റ് പട്ടണത്തിൽവെച്ചു ഹംഗറിരാജാവായി അഭിഷേകംചെയ്തു.

യ്ക്കു: ആസ്ത്രിയാസംഗ്രാജ്യം "ആസ്ത്രിയാ- ഹംഗറി" എന്ന പേരോടു കൂടിയാണിരിക്കുന്നത്. ചക്രവർത്തി ആസ്ത്രിയയിലെ രാജാവായും ഹംഗറിയിലെ രാജാവായും ചെമ്പേഴുന്ന നിലയിലാണു ഭരണം നടത്തിവരുന്നത്. സാമ്രാജ്യത്തെ പൊതുവെ സംബന്ധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ നടത്തുന്നതിന്നു ചക്രവർത്തിക്കു പ്രത്യേകമൊരു സഭയുണ്ടു. ഇങ്ങിനെ ആസ്ത്രിയാരാജാവു, ഹംഗറിരാജാവു, ആസ്ത്രിയാസംഗ്രാജ്യ ചക്രവർത്തി എന്നീ മൂന്നു പദങ്ങൾ അവിടത്തെ ഭരണാധിപതിക്കുണ്ടു. ആസ്ത്രിയാദേശത്തെക്കുറിച്ചു ഹംഗറിയേക്കാൾ അധികം പ്രാധാന്യമുള്ളതു. ഹംഗറിയേക്കാൾ അധികം സൈന്യങ്ങൾക്കു അധികം ഐക്യമുണ്ടെന്നു ഇതിന്നു കാരണം. ആസ്ത്രിയയിൽ ആസ്ത്രിയാജനങ്ങൾ നൂറ്റിന്നു 37 വീതമുള്ളു. 59 വീതം സ്ലാവു ജനങ്ങളാണു. അവർ തമ്മിൽ എപ്പോഴും യോജിക്കാറില്ലാത്തതിനാൽ അവിടത്തെ ഭരണസഭയുടെ സ്ഥിതി അത്ര തൃപ്തികരമല്ല. ഹംഗറിയിൽ ഹംഗറിക്കാർ നൂറ്റിന്നു 48- വീതം ഉണ്ടു. സ്ലാവുകാർ 19- വീതമുള്ളു. അതുകൊണ്ടു ഹംഗറിക്കാർ സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടും സമാധാനത്തോടുംകൂടി രാജ്യാവകാശം അനുഭവിച്ചുവരുന്നു. ഈ സ്ലാവുവംശമാണു സേർവ്യയിലെയും റഷ്യയിലെയും നിവാസികളെന്നും സ്വന്തം വംശത്തിന്നു ആസ്ത്രിയാസംഗ്രാജ്യത്തിൽ സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടാവേണമെന്ന ആഗ്രഹവും അതിന്നൊത്ത പ്രവൃത്തിയുമാണു ഇന്നത്തെ മഹാ യുദ്ധത്തിന്നു കാരണമെന്നും ഖായ്വർ അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണല്ലോ. ആസ്ത്രിയാസംഗ്രാജ്യത്തിൽ ആസ്ത്രിയക്കാർ ഹംഗറിക്കാർ പ്രമാണികളായിരിക്കയും തങ്ങളുടെ വംശക്കാർ അവരെ കീഴ്പ്പട്ടിരിക്കയും ചെയ്യുന്നതു കാണുമ്പോൾ സേർവ്യക്കും റഷ്യക്കും വെറുപ്പു തോന്നിപ്പോകുന്നു. ആ വെറുപ്പു മൂത്തുളള ഈ മഹായുദ്ധത്തിൽ വന്നു കലാശിച്ചു.

— — — — —

യൂറോപ്പിലെ ചാണകൃൻ

ചന്ദ്രമൂർത്തിൻ ഭാഗത്തു ചേന്നു നാനാവിധ തന്ത്രങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചു ഇന്ത്യയിൽ മൌര്യസാമ്രാജ്യം സ്ഥാപിച്ചു ചാണകൃനോ

ട് എല്ലാവിധത്തിലും സാദൃശ്യമുള്ള ഒരു മഹാശയനാണു ഓസ്ട്രാക്ട്. അദ്ദേഹം ജർമ്മനിയെ ഒരു മഹാശക്തിയാക്കിത്തീർത്തതിൽ പിന്നെ, അതിനെ എന്നെന്നും നിലനിർത്തേണ്ട കാര്യത്തെപ്പറ്റി ആലോചനതുടങ്ങി. പ്രാൻസിനെ നിശ്ശേഷം പരാജയപ്പെടുത്തിയതും, അതിന്റെ രണ്ടു ദേശങ്ങളെ കൈവശപ്പെടുത്തിയതും ആ രാജ്യം എന്നും ദിവ്യപുച്ഛം സ്മരിക്കുന്നതാണെന്നും, പകുതികുന്നതിനായി എപ്പോഴും തരുന്നോക്കിയിരിക്കുന്നതാണെന്നും ഓസ്ട്രാക്ടിനറിയാം. പ്രാൻസിനെ മറ്റേതു രാജ്യവും സഹായിക്കാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം അതിനെ പിരിച്ചുനിർത്തണമെന്നും, അതു മാത്രമല്ല, ഇപ്പോൾ ജർമ്മനിയിൽ നിന്നു പിരിഞ്ഞുപോയ ആസ്ട്രിയയെ ജർമ്മനിയുടെ ഉറപ്പാക്കുവാൻ തക്കതരണമെന്നും കരുതി ഓസ്ട്രാക്ട് ശ്രമംതുടങ്ങി. ഈ ആലോചന നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ റഷ്യയുടെ വക പോലണ്ടുദേശത്തിൽ അവിടത്തെ ജനങ്ങൾ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനായി ലഹളകൂട്ടിവരികയായിരുന്നു. അവരെ അടക്കുന്നതിന്നു റഷ്യാ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ, തീർച്ചയായും പോലണ്ടുകാർ സ്വാതന്ത്ര്യം കൊടുക്കണമെന്നു ഖാദിചുകാണ്ടു പ്രാൻസും ഇംഗ്ലണ്ടും റഷ്യയ്ക്കു വിരോധമായി ഉന്നതങ്ങളുടെ ഭാഗത്തു ചേർന്നു. അപ്പോൾ ജർമ്മനി റഷ്യയെ സഹായിക്കയും അന്നു മുതൽ റഷ്യയും ജർമ്മനിയും ബന്ധുത്വത്തിലായി വരികയും ചെയ്തു. ജർമ്മനി ഡയോക്കിലെ ഒരു ഭാഗത്തെ അപഹരിച്ചതും ആസ്ട്രിയയെ വിലക്കിവിട്ടതും പ്രാൻസിനെ തകർത്തതും കണ്ടപ്പോഴെല്ലാം റഷ്യക്കു അസ്വാസ്ഥ്യമുണ്ടാകാതിരുന്നിട്ടില്ല. എന്നാലും ഓസ്ട്രാക്ടിനെറ ബുദ്ധിശക്തിയാൽ റഷ്യയെ ബന്ധുത്വത്തിൽ തന്നെ നിത്തി. പിന്നീടു ആസ്ട്രിയയുടെ കാര്യത്തിലായി ആലോചന. 1866-ൽ ആസ്ട്രിയയോടു യുദ്ധം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾതന്നെ, മേലിൽ ആസ്ട്രിയയെ ജർമ്മനിയുടെ ബന്ധുവാക്കിത്തീർക്കണമെന്നു ഓസ്ട്രാക്ട് കരുതിട്ടുള്ളതാണു. ആസ്ട്രിയ ശത്രുഭാവത്തിലിരിക്കയാണെങ്കിൽ പ്രാൻസിനോടുചേർന്നു ജർമ്മനിയെ ആക്രമിക്കും. അഥവാ, ആസ്ട്രിയയെ തീരെ നശിപ്പിച്ചുകൊടുക്കു എന്നായാൽ, അവിടത്തെ സ്ലാവുജനങ്ങൾ റഷ്യയോടു ചേരുകയും ആ വഴിക്കു ആസ്ട്രിയയിൽ റഷ്യാ പ്രവേശിക്കയും ചെയ്യും; അപ്പോഴും ജർമ്മനിക്കു നിലയില്ല. അതുകൊണ്ടു

ആസ്രിയ ഒരു മഹാശക്തിയായിത്തീരവേണ്ടി അതിനെ ഏല്പാവിധത്തിലും സഹായിക്കണമെന്നും, ഒടുക്കം അതിനെ ജർമ്മനിയുടെ ബന്ധുവാക്കണമെന്നുമാണു ബിസ്മാക്കിന്റെ ആലോചന. ആസ്രിയയും നാല്പാരു ബന്ധുവിനെ കിട്ടുവാൻ തരുന്നോക്കിയിരിക്കയാണു. രാജ്യത്തിൽ പലവംശക്കാരുള്ളതുകൊണ്ടു അവർ ഇടകിടെ കലഹിക്കുമെന്നതിനാൽ, മറ്റൊരു രാജ്യത്തിന്റെ സഹായമുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമെ ആസ്രിയയ്ക്കു സമധാനത്തോടിരിപ്പാൻ വഴികണ്ടുള്ളൂ. തുർക്കിരാജ്യത്തു പാർക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളെ തുർക്കിഗവൺമെന്റു കഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നു എന്നു ആക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ടു 1853-ൽ റഷ്യ തുർക്കിയോടു യുദ്ധം ചെയ്തതുണ്ടായി. അന്നു ഇംഗ്ലണ്ടും ഫ്രാൻസും തുർക്കിയോടു ചേർന്നു ക്രിമിയം എന്ന റഷ്യാദേശത്തെ ആക്രമിച്ചു. ആസ്രിയ വേറെവഴിക്കു ചെന്നു റഷ്യയുടെ വക മറ്റൊരു ദേശത്തെ പൊരുതുപിടിച്ചു. യുദ്ധത്തിന്നുശേഷം ആ ദേശം റഷ്യക്കു കൈവിടേണ്ടതായി വന്നുപോയി. ആ വക റഷ്യയുടെ മനസ്സിൽ നിന്നു ഇന്നും നീങ്ങിപ്പോയിട്ടില്ലെന്നു ആസ്രിയയ്ക്കറിയാം. ആനിലയ്ക്കും, തന്നെ സഹായിക്കുവാൻ ഒരുബന്ധു കൂടിയേകഴിയൂ എന്നിരിക്കുന്നു. ഈ രഹസ്യം ബിസ്മാർക്കു കണ്ടിട്ടുണ്ടു. ജർമ്മനിയുടെതലസ്ഥാനമായ ബർലീൻപട്ടണത്തിൽവെച്ചു 1872 ആഗസ്റ്റിൽ റഷ്യയുടേയും ജർമ്മനിയുടെയും ആസ്രിയയുടേയും ചക്രവർത്തിമാർ കൂടിച്ചേർന്നു ഒരു വിരുന്നു നടത്തി. ദൂവരം ഏതു കാര്യത്തിലും ഒരുമിച്ചു നില്ക്കേണ്ടതാണെന്നു അന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തി. ബാൾക്കൻദേശങ്ങളിൽ ആസ്രിയക്കു സ്വാധീനശക്തി വർദ്ധിപ്പിക്കാമെന്നു ആസ്രിയ ചക്രവർത്തിയെ ബിസ്മാർക്കു രഹസ്യമായി പറഞ്ഞു ആശപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. വാസ്തുവത്തിൽ റഷ്യയെപ്പറ്റി ബിസ്മാർക്കു നല്ല വിശ്വാസമില്ല. തരം കിട്ടിയാൽ റഷ്യ ഫ്രാൻസിന്റെ ഭാഗത്തു ചേരുകയേുള്ളൂവെന്നു അദ്ദേഹം കരുതീട്ടുണ്ടു. 1875-ൽ നടന്ന സംഭവം ഈ വിശ്വാസത്തെ ദൃഢപ്പെടുത്തി. ഫ്രാൻസ് റൈസന്റുശക്തിയും ധനശക്തിയും വർദ്ധിപ്പിച്ചു ഉയരുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ ജർമ്മൻകാർക്കു അസുഖമായി. അവർ ഫ്രാൻസിനെ ഒന്നുകൂടി അമർക്കണമെന്നുവെച്ചു ഒരുക്കം തുടങ്ങി. ഫ്രാൻസും ജർമ്മനിയും തമ്മിൽ മറ്റൊരു യുദ്ധം നടക്കുമെന്നു നിലയിലാ

യി. അങ്ങിനെ യൂദ്ധം തുടങ്ങിയാൽ റഷ്യയുടെ നില എന്തായിരിക്കുമെന്നു അന്വേഷിച്ചു. ജർമ്മനിക്കു ഇനിയും ശക്തിവലിക്കുവെന്നതു റഷ്യക്കു സമ്മതമല്ല. ജർമ്മനിയോടു പ്രത്യേകിച്ചൊന്നും പറയാതിരിക്കയും യൂറോപ്പിലെ സമാധാന സ്ഥിതിക്കു കോട്ടം തട്ടാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം തങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതാണെന്നു പ്രാൻസിനെ ചെയ്യാപ്പടുത്തുകയുമാണു റഷ്യ അപ്പോൾ ചെയ്യേണ്ടതു. റഷ്യയുടെ ശക്തി പ്രതികൂലമായിട്ടാണെന്നു കണ്ടപ്പോൾ ജർമ്മനിയുടെ യുദ്ധാവേശം അടങ്ങിപ്പോയി. റഷ്യക്കു ജർമ്മനിയുടെ പേരിൽ ഭ്രഷ്ടം വലിക്കുന്നതിനു മറ്റൊരു സംഭവംകൂടി അടുത്തുതന്നെയുണ്ടായി. ബാൾക്കൻ ദേശങ്ങൾ മുഴുവനും ഒരു കാലത്തു തുർക്കിയുടെ ഭരണത്തിങ്കിലായിരുന്നു. ആ ദേശത്തിലെ മുഖ്യ നിയോഗികൾ സുൽതാൻ ജനങ്ങളുടനടന്നു. ഭരണനിയോഗി, ബൾഗേറിയ, ഗ്രീസ്, സേർവ്വ എന്നിങ്ങിനെ പലദേശങ്ങളും അതിൽ ഉള്ളതിൽ ബൾഗേറിയയ്ക്കു കുറെ ഉയർച്ചയുണ്ടായി. അവിടത്തെ ജനങ്ങൾ സ്വയംഭരണസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനായി തുർക്കി ഗവർണ്മന്റുമായി കലാഹം തുടങ്ങി. ആ കലാഹത്തെ തുർക്കി ദുഷ്ടന്യാപായം പ്രയോഗിച്ചു ക്ഷണത്തിൽ അടക്കിക്കളഞ്ഞു. ജാത്യാഭിമാനത്താൽ റഷ്യക്കു ഈ കൃത്യാ ഭക്തം രസമായില്ല. സുൽതാൻ ജനങ്ങളെ തുർക്കി കുറിയമായി കഴ്യാപ്പടുത്തുന്നവന്നു ആക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ടു റഷ്യ തുർക്കിയെ പോരിനു വിളിച്ചു. യുദ്ധം തുടങ്ങുന്നതിനു മുമ്പായി ഈ വിഷയത്തിൽ മറ്റൊരു ശക്തികളുടെ അഭിപ്രായം എന്താണെന്നു ചോദിച്ചു. റഷ്യയും തുർക്കിയും തമ്മിൽ യുദ്ധം ചെയ്യേണമെന്നും, ബാൾക്കൻ ദേശങ്ങളിൽ ആശയവച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആസ്രിയയ്ക്കു റഷ്യയുടെ പേരിൽ ദേഷ്യമുണ്ടായി വരുന്നതും, ഈ യുദ്ധംകൊണ്ടു സംഭവിക്കാവുന്നതുകൾകൊണ്ടും, ഇങ്ങിനെ വരുന്നതു ജർമ്മനിയുടെ നിർവാധമായ ഉയർച്ചയ്ക്കു ഹേതുവാകുമെന്നു കണ്ടു ഈ യുദ്ധകാര്യത്തെപ്പറ്റി ബിസ്മാർക്കു ഒന്നും മിണ്ടാതെയിരുന്നതേയുള്ളൂ. ബാൾക്കൻ ദേശങ്ങളിൽ പെട്ട ബോസ്നിയ, ഹെർസീഗോവിന എന്നീ രണ്ടു ദേശങ്ങൾ ആസ്രിയയോടു തൊട്ടുകിടക്കുന്നതുകൊണ്ടാൽ അതു രണ്ടും ആയയ്ക്കു ഹിസ്രവാദിച്ചു തരാമെന്നു റഷ്യവാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു ഈ യുദ്ധത്തിൽ ആസ്രിയയും പ്രതികൂ

ലിച്ച്ലി. 1877 ഏപ്രിൽ 24-ാം- റഷ്യയും തുർക്കിയും കൂടി യുദ്ധം തുടങ്ങി. പെർവെള്ളംപോലെ തള്ളിപ്പറന്നുവന്ന റഷ്യാസൈന്യത്തെ ബൾഗേറിയയിലെ പ്ലിവ്ന എന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ചു തുർക്കി സൈന്യം തടഞ്ഞു നിർത്തി. ഡിസമ്പർ 10-ാം- വരേയും തുർക്കി സൈന്യം ഉസ്കൂൻപാഷാവിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ പൊരുതുന്നിന്നു. അവിടെവെച്ചു റഷ്യ കയ്യുംകണക്കുമില്ലാതെ നഷ്ടപ്പെട്ടു പോയി. എങ്കിലും പുതിയസൈന്യങ്ങൾ ചേർത്തു ഘോരമായി പോരാടി തുർക്കിസൈന്യത്തെ റഷ്യ പിന്തിരിപ്പിച്ചുകൊടുത്തു. തുർക്കിതലസ്ഥാനമായ കൺസ്റ്റാൻറിനോപ്പിളിനു സമീപം സാൻസ്റ്റിപാനോ എന്ന ഭേദനാലയം റഷ്യാസൈന്യം ചെന്നെത്തി. റഷ്യയുടെ ഇഷ്ടപ്രകാരം നടന്നുകൊള്ളാമെന്നു തുർക്കി സമ്മതിക്കയാൽ അവിടെവെച്ചു യുദ്ധം നിർത്തി. അന്നത്തെ ഉടമ്പടിപ്രകാരം ബാൾക്കൻപേരങ്ങളിൽ അധികഭാഗവും തുർക്കിയുടെ ഭരണത്തിൽനിന്നു വിട്ടുപോയി. ബാൾക്കൻപേരങ്ങളുടെ പൂർണ്ണ സ്വാതന്ത്ര്യം കൊടുത്തു അതിനെ റഷ്യയോടുകൂടി ചേർക്കണമെന്നാണു റഷ്യയുടെ ഉദ്ദേശ്യം. അതു ആസ്രിയ സമ്മതിച്ചില്ല. അവർതമ്മിൽ വഴക്കായപ്പോൾ 1878 ജൂലായി 13-ാം- മഹാരാജകുമാരൻമാർക്കുവേണ്ടി വെർവ്വീൻ പട്ടണത്തിൽ ഒരു മഹായോഗംകൂടി. അന്നു നടന്ന ഉടമ്പടികൾപ്രകാരം ബൾഗേറിയയ്ക്കു സ്വാതന്ത്ര്യംകിട്ടി. എന്നാൽ, ബൾഗേറിയ തുർക്കിയുടെ ഒരു സാമന്തരാജ്യമെന്ന നിലയിൽ ഇരിക്കണമെന്നും തുർക്കി സുൽത്താനു കപ്പം കൊടുക്കണമെന്നും നിശ്ചയിച്ചു. ബൾഗേറിയയ്ക്കു തെക്കായുള്ള ബാൾക്കൻപേരങ്ങൾ തുർക്കിയുടെ സമ്മതപ്രകാരം എപ്പോഴും ക്രിസ്തുമതസ്ഥനായ ഒരു ഭരണാധികാരിയുടെ കീഴിലായിരിക്കണമെന്നു വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തി. മുമ്പെന്യ, സേർവ്വ്യ, മോണ്ടനീഗ്രോ എന്നീദേശങ്ങൾക്കു സ്വയംഭരണ സ്വാതന്ത്ര്യം കൊടുത്തു പിരിച്ചുവിട്ടു. സ്പാനിഷ്ദേശമല്ലാത്ത ഗ്രീസിയ, ഡക്ഷിണാമത്യ തെന്നുകരതി ചില പുതിയ സ്ഥലങ്ങൾ ഭാഗിച്ചുകൊടുത്തു. ബാൾക്കൻപേരങ്ങളിലെ മാരഭാഗമെല്ലാം തുർക്കിക്കുതന്നെയായി. വോസ്തിയയും ഹേഴ്സിയോപിയയും ആസ്രിയയുടെ അധികാരത്തിൻകീഴിൽവന്നു. സേർവ്വ്യയുടെയും മോണ്ടനീഗ്രോവിന്റെയും നടുവിലെ

യുള്ള നോവിബസാർ എന്ന സ്ഥലത്തു ആസ്ട്രിയയുടെ സൈന്യങ്ങൾ നിർത്തുന്നതിനു സമ്മതംകൊടുത്തു. ഇങ്ങിനെ ചെയ്താണു ആ യോഗത്തിൽ വെച്ചു നടന്ന തീർമാനങ്ങൾ. റഷ്യ ഇത്രയല്ലാം പാടാപട്ടിട്ടു പ്രത്യേകിച്ചു ഫലമൊന്നും കിട്ടാതാകയും, എന്നാൽ ആസ്ട്രിയയ്ക്കു നല്ല ഗുണമുണ്ടാകയും ചെയ്യുന്നതിനാൽ ബിസ്മാർക്കിന്റെ തന്ത്രമാണു ഇതല്ലാമെന്നറിഞ്ഞു റഷ്യ ജർമ്മനിയെ അധികേക്ഷിക്കാൻ തുടങ്ങി. റഷ്യ എപ്പോഴെങ്കിലും ശത്രുവായിത്തീർന്നേക്കാമെന്നു കരുതി യുദ്ധത്തിൽ പരസ്പരം സഹായിക്കാമെന്ന വ്യവസ്ഥയിന്മേൽ ബിസ്മാർക്ക് 1879-ൽ ആസ്ട്രിയയെയും ജർമ്മനിയെയും തമ്മിൽ സഖ്യം ചെയ്യിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ, റഷ്യ പ്രാൻസിനോടു ചേർന്നുകൂടെന്നു കരുതി, റഷ്യയെ പിന്നെയും ജർമ്മനിയുടെ ഭാഗത്തു നിർത്തുവാൻ തന്നെയാണു ബിസ്മാർക്ക് ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു. റഷ്യ ചക്രവർത്തിയും ജർമ്മൻ ചക്രവർത്തിയും നേരിൽകണ്ടു അവർ തമ്മിലുള്ള മൈത്രിയെ പുതുക്കുന്നതിനു ബിസ്മാർക്ക് തരമുണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തു. പിന്നീടു, ബിസ്മാർക്കിന്റെ ആലോചനയെന്നതു ഇറാലിയയെക്കൂടി ജർമ്മനിയുടെ പക്ഷത്തിൽ ചേർക്കണമെന്നാണു. ഇറാലിരാജ്യത്തിന്റെ ഭൂമി ഭാഗവും കടൽപ്പാറിക്കിടക്കുന്നു. കിഴക്കുഭാഗത്തുള്ള അഗ്രിയാറിൽ കടലിന്റെ അക്കരയിലുള്ള ദേശങ്ങൾ മൂഴ്ഖൻ ആസ്ട്രിയയുടെ വകയാണു. ഇതുനിമിത്തം ആകടലിൽ ഇറാലിക്കു പൂർണ്ണ സ്വാതന്ത്ര്യം അനുഭവിക്കുന്നതിനു കഴിയുന്നില്ല. ഇതിലധികം വലിയസങ്കടം മറ്റൊന്നുണ്ടു. ക്രിമേണു ബാൾക്കൻ ദേശങ്ങളിൽ റഷ്യ പ്രവേശിച്ചേക്കാം. റഷ്യയ്ക്കു അവിടെ അധികാരം വലിച്ചാൽ അഗ്രിയാറിൽ കടൽ റഷ്യ വശപ്പെടുത്തും. അതിനപുറമേ, ഇറാലിയുടെ തെക്കു പടിഞ്ഞാറും പ്ലാൻസിനോക്കിടക്കുന്ന മെഡിറ്ററേണിയൻ കടലിൽ പ്രാൻസിനോ അധികാരം വലിച്ചുവരുന്നു. ഈ ആപത്തുകളെ തടുക്കേണമെങ്കിൽ ആസ്ട്രിയയുമായി ബന്ധുത്വത്തിൽ കഴികുന്ന ഒരു വേണം. തൽകാലത്തെ ആപത്തിനെ തടുക്കുവാൻ വേണ്ടി ആസ്ട്രിയയോടു പിണങ്ങുകയോ, മേലിലുണ്ടാവാൻ വിടുന്ന ആപത്തിനെ യോർത്തു ആസ്ട്രിയയോടു ഇണങ്ങുകയോ, ഏതാണു വേണ്ടതെന്നതിനെപ്പറ്റി ഇറാലിയിൽ രണ്ടുപക്ഷക്കാർ തമ്മിൽ വ

ദംതുടങ്ങി. ഇറാഖിനു അന്യരാജ്യങ്ങളിൽ സാമന്തഭേദങ്ങൾ ഉണ്ടാ
 യിരിക്കണമെന്ന കാര്യത്തിൽ ഇരുപക്ഷക്കാരും ഒരേ അഭിപ്രായ
 മാണുള്ളതു. ഈ അവസരത്തിൽ പ്രാൻസിന്റെ നടപടി ഇറാഖി
 യിൽ കലശലായ ക്ഷോഭമുണ്ടാക്കി. മെഡിറ്ററേനിയൻ കടലി
 ന്റെ വടക്കേക്കര യൂറോപ്പും തെക്കേക്കര ആഫ്രിക്കയുമാണു. ആഫ്രി
 കയിൽ കടലോരത്തായി മൊറോക്കോ, അൽജീരിയ, ട്യൂണീസ്യ,
 ടിപ്പോളി, ഈജിപ്റ്റ് എന്നീ ഭാഗങ്ങൾ പടിഞ്ഞാറുനിന്നു കിഴക്കോ
 ടു ക്രമത്തിൽ ഒന്നാന്നായി തൊട്ടുതൊട്ടു കിടക്കുന്നു. ട്യൂണീസ്യം
 ടിപ്പോളിയും ഇറാഖിനുനേരെ തെക്കുഭാഗം. തരം വരമ്പേറോ ട്യൂ
 നീസ്യ പിടിച്ചടക്കണമെന്നു ഇറാഖി കരുതിയിരിക്കുകയായിരുന്നു.
 അപ്പൊഴെക്കും പ്രാൻസു ആദേശത്തെ സ്വാധീനപ്പെടുത്തി. ഈ
 സാമ്പേമാണു ഇറാഖിയിൽ വലിയ ക്ഷോഭത്തിനു കാരണമായിത്തീ
 ന്നു. പ്രാൻസു ഇങ്ങിനെ ഇറാഖിയുടെ സമീപത്തേക്കു നീങ്ങിപ്പോ
 കയും മെഡിറ്ററേനിയൻ കടലിൽ അധികാരം വളർപ്പിക്കുകയും
 ചെയ്യുന്നതായാൽ ഇറാഖിനു രക്ഷയില്ലെന്നു കണ്ടു സർവ്വസമ്മതപ്ര
 കാരം ഇറാഖി ആസ്രിയയോടും ജർമ്മനിയോടും യുദ്ധത്തിൽ പരസ്പ
 രം സഹായിക്കണമെന്നു ഓരോ ഉടമ്പടി ചെയ്തു. അന്നുമുതൽ ജർ
 മനിയും ആസ്രിയയും ഇറാഖിയും ത്രിസഖ്യം എന്ന ബന്ധത്തിൽ
 പെട്ടു. ഇത്രയുംകൊണ്ടു ബിസ്മാർക്കിന്റെ സൂത്രങ്ങൾ അവസാനി
 ച്ചില്ല. റഷ്യയുടെ ഗതി സംശയാസ്സഭമായിട്ടിരിക്കുന്നു. റഷ്യയേയും
 കൂടി തന്റെ കടുക്കിൽ പെടുത്തിയെങ്കിലേ ബിസ്മാർക്കിനു സമാധാ
 നമുണ്ടാകുമുള്ളു. അക്കാലത്തു റഷ്യയിൽ രാജഭരണികൾ ഇളകിപ്പു
 റപ്പെട്ടു വലിയ വലിയ കലാഹങ്ങൾ ചെയ്തു കൊണ്ടിരുന്നു. ബാൾ
 കാനി പ്രദേശങ്ങളിൽ രക്താനാനം ഉണ്ടാവാനിരിക്കുന്നതിനു റ
 ഷ്യ ചക്രവർത്തി മനസ്സികത്തിവന്നു. രാജ്യമെങ്ങും കലങ്ങിയിരിക്കു
 ന്നു ഈ അവസരത്തിൽ ആസ്രിയ ബാൾക്കാനിൽ പ്രവേശിക്കുകയാ
 ണെങ്കിൽ അതിനെ തടുക്കുന്നതിനു റഷ്യക്കു പ്രയാസമായിത്തീരു
 മെന്നുകണ്ടു ബിസ്മാർക്കിന്റെ അഭിപ്രായത്തോടു യോജിക്കുന്നുണ്ടു ഉ
 ത്തമാമന്നു റഷ്യ തീർച്ചയാക്കി. 1884-ൽ ജർമ്മനിയും ആസ്രിയയും
 റഷ്യയും തമ്മിൽ പരസ്പരം ബന്ധുത്വത്തിൽ വർത്തിക്കണമെന്നു ഉ

ടമ്പടിയെഴുതിവെക്കയും ചെയ്തു. ഇപ്പോൾ പ്രാൻസു ഒരു സഹായ
 പാർലമെന്റ് തനിയെ ആയി, വിസ്കോക്കിന്റെ ശ്രമങ്ങൾ പൂർണ്ണ
 യി ഫലിച്ചു. എങ്കിലും റഷ്യയുടെ ബന്ധുത്വം വീണ്ടും ഇളകിപ്പോ
 ന്നുതന്നയാണിരുന്നിരുന്നതു. ബാൾക്കാൻ പ്രദേശങ്ങളിൽ തങ്ങളു
 ള്ളുടെ അധികാരശക്തി പരത്തേണമെന്നാണല്ലോ റഷ്യയുടെ ഉദ്ദേ
 ശ്യം. ബൾഗേറിയയ്ക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം കിട്ടിയകാലം മുതൽ അവിട
 തെ രാജ്യകാൽപ്പങ്ങളിൽ റഷ്യ കൈകടന്നു പ്രവർത്തിച്ചുതുടങ്ങി. ഇതു
 ആ നാട്ടുകാർക്കു രസമായില്ല. ബൾഗേറിയയ്ക്കു തെക്കായുള്ള ദേശങ്ങ
 ൾ തുക്കിയാൽ നിയമിക്കപ്പെടുന്ന ക്രിസ്തുമതസ്ഥനായ ഒരു ഭരണാ
 ധികാരിയുടെ കീഴിലായിരിക്കണമെന്നാണല്ലോ മുന്പു ചെയ്ത നിശ്ച
 യം. ആ നിശ്ചയവും ആക്ഷേപകരമായിട്ടാണിരിക്കുന്നതു. അവർ
 തുക്കിയുമായുള്ള സർവ്വബന്ധങ്ങളിൽനിന്നും അകന്നു ബൾഗേറിയ
 യോടു ചേർന്നു സ്വാതന്ത്ര്യം അനുഭവിക്കണമെന്നു ആശിച്ചുകൊ
 ണ്ടു ലക്ഷ്യമുണ്ടുണ്ടുണ്ടുണ്ടുണ്ടുണ്ടുണ്ടുണ്ടുണ്ടുണ്ടുണ്ടുണ്ടുണ്ടുണ്ടുണ്ടു
 ന്തു കാടിക്കയും ചെയ്തു. അവർ അടക്കുവാൻ തുക്കി പുറപ്പെട്ടപ്പോ
 ൾ മഹാശക്തികൾ, അതു ചെയ്യരുതെന്നു നടയുകയും ആദേശത്തെ
 ബൾഗേറിയയോടു ചേർന്നു വിട്ടുകയും ചെയ്തു. ബൾഗേറിയയുടെ രാ
 ജ്യം വലുതായപ്പോൾ സേർവ്യയ്ക്കു അസുഖമുണ്ടുണ്ടുണ്ടുണ്ടുണ്ടുണ്ടുണ്ടു
 പ്പുതിയ ദേശങ്ങൾ പിടിച്ചെടുക്കുന്നതിനായി സൈന്യത്തെ അയ
 ച്ചു. ബൾഗേറിയ ആസൈന്യത്തെ എതിർന്നു തോല്പിക്കയും സേർ
 വ്യയുടെ തലസ്ഥാനപട്ടണത്തെക്കൂടിയും ആക്രമിക്കുന്നതിന്നു ബൾ
 ഗേറിയസൈന്യം പാഞ്ഞുവരികയും ചെയ്തു. ഇതുകണ്ടപ്പോൾ ആ
 സ്ത്രിയ പ്രവേശിച്ചു യുദ്ധം അവസാനിപ്പിച്ചു. ഇതൊന്നും റഷ്യയ്ക്കു
 സമായിട്ടില്ല. ബാൾക്കാൻദേശങ്ങൾ റഷ്യയോടു യാതൊരാലോച
 നയും ചെയ്യാതെ കാൽപ്പങ്ങൾ നടത്തിവരുന്നതും, അവരുടെകാൽ
 പ്പത്തിൽ ആസ്ത്രിയ അധികാരം ചെയ്യുന്നതുംകണ്ടു, റഷ്യനെന്നു മു
 ഷിറത്തുകഴിഞ്ഞു. ആ അവസരത്തിൽത്തന്നെ ബൾഗേറിയരാജാ
 വു സ്ഥാനത്തിൽനിന്നൊഴിഞ്ഞു. റഷ്യാചക്രവർത്തിയുടെ ഒരു ബന്ധു
 വിനെ ആസ്ഥാനത്തു നിയമിക്കാനായി റഷ്യ പുറപ്പെട്ടു. ആസ്ത്രി
 യ അതിനെ ആക്ഷേപിച്ചു തടുത്തു. ഇതും റഷ്യയ്ക്കു കിരണമായ മ

നേചേദനയ്ക്കു കാരണമായി. പ്രാൻസിനോടാണു ചേർന്നിരുന്നതെന്ന് തിരിച്ചിൽ ഈവക കാര്യങ്ങളിൽ നല്ല ഗുണമുണ്ടാകുമെന്നു റഷ്യ വിചാരിച്ചു. എന്നാൽ, ബിസ്താർക്ക് തന്റെ വലയിൽ റഷ്യയെ കടുക്കിയിരിക്കുന്നു. 1890-ൽ ഇവർതമ്മിലുള്ള ഉടമ്പടി കാലഘരണപ്പെട്ടു. അതിനെ റഷ്യ പൊളിച്ചെഴുതുകയുണ്ടായില്ല- അതോടുകൂടി റഷ്യ ആസ്ത്രിയയുടെയും ജർമ്മനിയുടെയും ബന്ധുത്വത്തിൽനിന്നു ചേർവിട്ടുപോയി-

വില്യം ചക്രവർത്തി.

1888-ൽ വില്യം (രണ്ടാമൻ) ജർമ്മൻ ചക്രവർത്തിയായി കിരീടം ധരിച്ചു. ഇദ്ദേഹം വിക്ടോറിയ മഹാരാജ്ഞിയുടെ മൂത്ത മകളുടെ മകനാണു. ചെറുപ്പത്തിൽതന്നെ സൈനികവിദ്യായിൽ വിദഗ്ദ്ധനായിത്തീർന്നു. തന്റെ വംശത്തെയും തന്റെ രാജ്യത്തെയും ദൈവം പ്രത്യേകം കടാക്ഷിച്ചുവരുന്നുണ്ടെന്ന ദൃഢവിശ്വാസവും ആത്മാഭിമാനവും മനോദാർഡ്യവും ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ സ്ഥിരമായി ഉണ്ടായിരുന്നു. “മലകളിലൂടെകിലും” ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ “മനമിളകുകയില്ല”. “തിരുവായത്തുതിർവായില്ലാ” എന്നതു വില്യംചക്രവർത്തിയുടെ പ്രജകൾക്കു ഏറ്റെടുത്തു ഭരണഭവപ്പെടുന്ന ഒരു വഴക്കമായിരുന്നു. സിംഹാസനസ്ഥനായ ഉടനെതന്നെ മന്ത്രി പ്രവരനായ ബിസ്താർക്കുമായി വഴക്കു തുടങ്ങി. ബിസ്താർക്കിനു ഒരു ചക്രവർത്തിയെപ്പോലെതന്നെ അധികാരശക്തിയുണ്ടായിരുന്നു. മറ്റുള്ള മന്ത്രിമാരുമായി കാര്യംചോചന ചെയ്യുന്നതു ബിസ്താർക്കു വഴിക്കല്ലാതെ, ചക്രവർത്തിക്കു നേരിട്ടു അരുതെന്നതു ഒരു വഴക്കമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഈ വഴക്കത്തെ വില്യംചക്രവർത്തി മാറ്റിക്കളഞ്ഞു. തന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്നു ഭംഗംവന്നപ്പോൾ ബിസ്താർക്കു മുഖിയകയും ജോലി രാജിവെച്ചുപോയെന്നും ചെയ്തു. ജർമ്മനി രാജ്യത്തെ യൂറോപ്പിൽ

അച്ചുതണ്ടായ സ്ഥിതിയിലേക്കയർത്തിയ ആ പാശ്ചാത്യചാണക്യൻ ജർമ്മൻ സാമ്രാജ്യപരിരൂപത്തിൽനിന്നു മറഞ്ഞുപോയി. യൂറോപ്യഖണ്ഡം ലോകത്തിൽ ഉജ്ജ്വലംവരുന്നതിനും വിസ്തൃതിക്കുവേണ്ടി പേർ ശോഭിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെയിരിക്കും. സ്വാതന്ത്ര്യകാലത്തിൽ വില്യാചക്രവർത്തി അതിർകവിഞ്ഞു പ്രവർത്തിച്ചു പോയിരുന്നെങ്കിലും അദ്ദേഹവും വിസ്തൃതിക്കുവേണ്ടി വെളിമാനിക്കുതന്നെയാണു ചെയ്തിരുന്നതു. വിസ്തൃതിക്കുവേണ്ടി ശ്രമം യൂറോപ്പിൽ ജർമ്മനിയുടെനില ഉറപ്പിക്കുന്നതിനായിരുന്നു. വില്യാചക്രവർത്തി അതുകൊണ്ടുമാത്രം തൃപ്തിപ്പെട്ടില്ല. ലോകമുഴുവനും ജർമ്മനിയുടെ അധികാരശക്തി പരക്കണമെന്നും അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. വിസ്തൃതിക്കുവേണ്ടി അന്യരാജ്യങ്ങളെ ജർമ്മനിയോടു ഇണക്കിച്ചേർക്കുവാനാണു യത്നിച്ചിരുന്നതു. വില്യാചക്രവർത്തിയുടെ ശ്രമം ജർമ്മനിക്കു ശത്രുക്കളെ വളർപ്പിക്കുന്നതായിത്തീർന്നു. 1891-ൽ റഷ്യ പ്രാൻസിനോടു ചേർന്നു ഇതിനുമുമ്പു പാഞ്ഞുവെല്ലാ. സ്റ്റേഫോവോ നടിച്ചുചെന്നുകൊണ്ടു റഷ്യയെ ആ പത്തിൽകടുക്കുവാൻ ജർമ്മൻചക്രവർത്തി തുനിഞ്ഞു. റഷ്യയുടെ ശ്രദ്ധമുഴുവനും ഏഷ്യഖണ്ഡത്തിലേക്കു തിരിച്ചുവിടുന്നതായാൽ, റഷ്യ അവുടെ ചൈനയോടും ജപ്പാനോടും മല്ലടിച്ചു കിടന്നുകൊള്ളുമെന്നും, അപ്പോൾ യൂറോപ്പിൽ ജർമ്മനിക്കു സമാധാനത്തോടുകൂടിക്കാഴ്ച നടത്താമെന്നും ജർമ്മൻചക്രവർത്തിക്കുതോന്നി. 1895-ൽ ചൈനയും ജപ്പാനും തമ്മിൽ പിണങ്ങുകയും ലോരമായി പേരോടുകയും ചെയ്തുണ്ടായി. ആ അവസരത്തിൽ റഷ്യയും ജർമ്മനിയും കൂടി ജപ്പാനെ ഭയപ്പെടുത്തി മുഖംതിരിപ്പിച്ചു. എന്നുതന്നെയല്ല, ചൈനയിലെ ഒരു സംസ്ഥാനമായ മഞ്ചൂറിയയിൽ റഷ്യ കൈകടത്തുകയും 1897-ൽ ചൈനയിലെ കയോച്ചോ തുറമുഖത്തെ ജർമ്മനി വൈകുലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. റഷ്യയുടെ ശ്രദ്ധയും ശ്രമവും ഏഷ്യഖണ്ഡത്തിലേക്കു തിരിഞ്ഞുവെന്നു കണ്ടപ്പോൾ ജർമ്മൻ ചക്രവർത്തി ബാൾക്കൻ ദേശങ്ങളിൽ പതുക്കെ കൈകടത്തുതുടങ്ങി. അദ്ദേഹം സിംഹാസനസ്ഥനായ ഉടനെതന്നെ, അതായതു 1889-ൽ തുർക്കിസുൽത്താനെ ചെന്നുകൊണ്ടുകയറിയപ്പോൾ, ഒരു ചൈനീസ് വ രാജാവു തുർക്കിസുൽത്താനെ ചെന്നുകൊണ്ടുകയ

നന്ദ അതിനുമുമ്പു നടന്നിട്ടില്ല. 1898-ൽ വീണ്ടും ജർമ്മൻ ചക്രവർത്തി തുർക്കി സുൽത്താന്റെ അതിഥിയായിച്ചെന്നു. അക്കാലത്തു തുർക്കിയിലെ ഒരു സംസ്ഥാനമായ അർമീനിയയിൽ വെച്ചു ഏതാനും ക്രിസ്ത്യാനികളെ കൊലചെയ്തെന്നു പറഞ്ഞു യൂറോപ്പു മുഴുവൻ ക്ഷോഭിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ തുർക്കി സുൽത്താനായുള്ള സഖ്യത്തെ ജർമ്മൻ ചക്രവർത്തി ഖലിപ്പട്ടത്തിയതുകണ്ടു മാത്രം രാജാക്കന്മാർക്കു വെറുപ്പുതോന്നി. എന്നാൽ, ജർമ്മനിക്കു ഈ സന്ദർശനംകൊണ്ടു ഗുണംതന്നെയാണുണ്ടായതു. തുർക്കിയിൽ ജർമ്മനിക്കു സ്വാധീനശക്തി വർദ്ധിക്കുന്നതിനും അവിടെ ചില തീവണ്ടിപ്പാതകൾ നീട്ടുന്നതിനും ഏഷ്യയിൽ ജർമ്മനിയുടെ കച്ചവടം വർദ്ധിക്കുന്നതിനും ഇടയായി. ഈ ശ്രമമെല്ലാം കണ്ടു റഷ്യയ്ക്കു രോഷംവളർന്നു. അടുത്ത കാലത്തുതന്നെ, ജപ്പാനുമായുള്ള യുദ്ധത്തിൽ ഏഷ്യയിൽ റഷ്യയ്ക്കു പുറംകാണിക്കേണ്ടതായി വന്നപ്പോൾ റഷ്യയുടെ ഭാവം തീരെ മറുകയുണ്ടായു്. ജപ്പാൻ ചൈനയോടു യുദ്ധം ചെയ്യുപ്പോൾ അതിന്റെ ഫലം അനുഭവിക്കാൻ സമ്മതിക്കാതെ, റഷ്യയും ജർമ്മനിയുംകൂടി തടഞ്ഞതും, എന്നുതന്നെയല്ല, ആ രണ്ടു രാജ്യങ്ങളും ചൈനയിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചതും ജപ്പാനെ സംഭ്രമിപ്പിച്ചു. തങ്ങൾക്കു നല്ലൊരു സഹായമില്ലെന്നിരിക്കിൽ ഈ രണ്ടു രാജ്യങ്ങളുംകൂടി തങ്ങളെ നശിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞേക്കാമെന്നു ജപ്പാൻ ഭയപ്പെട്ടു. ഇംഗ്ലണ്ടിനെ വല്ലവധത്തിലും തങ്ങളുടെ പക്ഷത്തിലേക്കു തിരിക്കണമെന്നു അവർ കരുതിക്കൊണ്ടിരുന്നു. 1900-ത്തിൽ ബ്രിട്ടീഷുകാരും ബോവർമാരും തമ്മിൽ തെക്കെ ആഫ്രിക്കയിൽ യുദ്ധം നടന്നുവന്നിരിക്കുമ്പോൾ ജർമ്മനിയുടെ ഗതി ബോവർമാർക്കു അനുകൂലമായിട്ടാണിരുന്നതു. ശക്തിതകഞ്ഞ നാവികസൈന്യം അന്നുണ്ടെങ്കിൽ ബ്രിട്ടീഷിനോടതിക്കുവാൻ ജർമ്മനി പുറപ്പെട്ടുമായിരുന്നു. അന്നുമുതലുണ്ടാണു ജർമ്മനി കപ്പലുകളും കൽക്കരിസമ്പന്നവും വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങിയതു. ജർമ്മനിയുടെ ഈ കരുക്കും കണ്ടപ്പോൾ ഗ്രേറ്റബ്രിട്ടനും ഒന്നിലകി. മറ്റു സാമന്തരാജ്യങ്ങളെ രക്ഷിക്കുന്നതിന്നു നാവികബലത്തെ പിരിച്ചയക്കുന്നതായാൽ ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ രക്ഷയ്ക്കു ധനാനിതും. ഏഷ്യയിൽ ബ്രിട്ടനുള്ള

ദേശങ്ങളുടെ രക്ഷയ്ക്കായി ജപ്പാനുമായി യോജിക്കുന്നതാണ് ഉത്തമ മെന്നുകണ്ടു. ബോംബർ യുദ്ധം നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന 1902-ൽ ജപ്പാനും ഗ്രോംബ്രിട്ടനും തമ്മിൽ, പരസ്പരം സഹായിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു ഉടമ്പടി നടന്നു. ഈ പിൻബലത്തോടു കൂടി ജപ്പാൻ റഷ്യയെ ആക്രമിച്ചു. 1904-ൽ റഷ്യ ജപ്പാനോടു തോറ്റു പിന്മാറിപ്പോയി. ജർമ്മനി ഒരു ഹൈ നോക്കൺ ആഗ്രഹിച്ചുവെങ്കിലും അപ്പുറത്തു ഗ്രോംബ്രിട്ടൻ നിലയ്ക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ ഡെയ്റ്റും വന്നില്ല. ഏഷ്യയിൽ അധികാരശക്തി പലിക്കേണമെങ്കിൽ ജർമ്മനിയുടെ സഹായംകൊണ്ടു മനം നടക്കുന്നതല്ലെന്നും, ഗ്രോംബ്രിട്ടനോടു യോജിക്കതന്നെ വേണമെന്നും റഷ്യ മനസ്സിലാക്കി. ജർമ്മനിയുടെ ഉദ്ദേശ്യം തങ്ങളെ ആപത്തിൽ കുടുക്കുന്നതിനാണെന്നും റഷ്യക്കു തോന്നി. ജപ്പാനുമായുള്ള യുദ്ധത്തിൽ അപജയപ്പെട്ടതിൽ പിന്നെയാണ് റഷ്യയ്ക്കു ഏല്പാധിഷ്ഠയത്തിലും ഗണ്യമായ ഉണച്ചു തുടങ്ങിയതു. സൈന്യശക്തിയെ കൂട്ടിച്ചേർത്തുകയും ബലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. കപ്പൽപ്പടയെ പരിഷ്കരിച്ചുവെങ്കിലും ജർമ്മനിയുടെയും ആസ്രിയയുടെയും അതിർത്തിയോടു തൊട്ടുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ കോട്ടകൾ കെട്ടി ഉറപ്പിച്ചു. 1907-ൽ റഷ്യയും ഗ്രോംബ്രിട്ടനും തമ്മിൽ പരസ്പരസഹായത്തെ സംബന്ധിച്ചു കരാർ നടക്കുകയും ചെയ്തു. ജപ്പാന്റെ മിത്രമായ ഗ്രോംബ്രിട്ടനോടു റഷ്യ യോജിച്ചതുകൊണ്ടു ജപ്പാനുമായുള്ള ശത്രുത്വം മാഞ്ഞുപോയി. ജപ്പാനോടു യുദ്ധത്തിനു പുറപ്പെടുന്ന കാലത്തുതന്നെ അതു അർത്ഥനേ അഭിപ്രായം റഷ്യയിൽ പ്രബലമായി ഉണ്ടായിരുന്നു. യുദ്ധാവസാനത്തിൽ, ആ ശ്രമം വലിയ തെറ്റായിപ്പോയിയെന്നു ഏല്പാവകം മനസ്സിലായി. റഷ്യയെപ്പോലെതന്നെ ജപ്പാനും ഏഷ്യയിൽ അധികം സ്ഥലം നേടുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ചൈനാരാജ്യത്തിനു അഭിവൃദ്ധി ഉണ്ടായാൽ റഷ്യയ്ക്കും ജപ്പാനും ഒരുപോലെ ആപത്തുണ്ടാവും. ചൈനയെ അടക്കിനിർത്തുന്നതിനു ജപ്പാനോടുചേർന്നു ശ്രമിക്കുകയാണ് ഉത്തമമെന്നു റഷ്യ അറിഞ്ഞു. ജപ്പാന്റെ ബന്ധു റഷ്യയുടെ ബന്ധുവായാൽ ജപ്പാനും റഷ്യയും തമ്മിൽ ഇണക്കുമുണ്ടാകുമല്ലോ. ഇതല്ലാതെ കരുതിയാണ് റഷ്യ ഇംഗ്ലണ്ടുമായി ഉടമ്പടിചെയ്തതു. അന്നുമുതൽ റഷ്യയുടെ ശ്രദ്ധ യു

റോപ്പിലേക്കുതന്നെ തിരിഞ്ഞു. ബാറക്കോൻ പണ്ഡിതത്തിൽപ്പെട്ട
 വോസ്സിയാ, ഫോഴ്സിഗോവിനാ എന്നീ രണ്ടുദേശങ്ങൾ ആസ്ട്രി
 യയുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ വെച്ചിരിക്കുകയാണല്ലോ. 1908-ൽ ആ
 ദേശങ്ങളെ ആസ്ട്രിയ സ്വന്തമാക്കിത്തീർത്തു. സേവ്യയും റഷ്യയും
 ഇതിനെ ആക്ഷേപിച്ചപ്പോൾ അവരുടെനേരെ ജർമ്മനി കണ്ണുരു
 ട്ടി. തന്മൂലം ആ രണ്ടു രാജ്യങ്ങൾക്കും ജർമ്മനിയുടെനേരെ അമ
 ഷം തിങ്ങി.

ഗ്രോറബ്രിട്ടൻ.

1066-ാമണ്ടിനിപ്പറം, അതായതു 849 കൊല്ലങ്ങളായി ഇം
 ഗ്ലണ്ടിൽ ഏതാരു ശത്രുവിനും കാൽവെക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. അ
 ന്വരാജ്യക്കാർ രണ്ടുതവണ ആക്രമിക്കാൻ പുറപ്പെട്ടുവെങ്കിലും, ഗ്രോ
 റ്റബ്രിട്ടന്റെ ശക്തിതികഞ്ഞ കപ്പൽപ്പടയാൽ ശത്രുക്കൾ പി
 ണ്തിരിഞ്ഞുപോയി. നാലുഭാഗവും കടൽ മുഴുന്നിരിക്കുന്ന ദേശമാ
 ണെ ഗ്രോറബ്രിട്ടൻ. രാജാധികാരത്തെ സംബന്ധിച്ചും, പ്രജാസ്വര
 തന്ത്രത്തെ സംബന്ധിച്ചും അവിടെ രാജാവും ജനങ്ങളും തമ്മിലും,
 ചില വർഗ്ഗങ്ങൾ തമ്മിലും ഇടയ്ക്കിടെ കലഹം നേരിട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന
 പെങ്കിലും, അതും ഗ്രോറബ്രിട്ടന്റെ അഭിപ്രയങ്ങൾ മേലുവായിട്ടാ
 ണെ തീർന്നു. അന്യരാജ്യക്കാർക്കും അവിടെ കൈകടത്തുവാൻ കഴി
 യാതിരുന്നതിനാൽ, ഗ്രോറബ്രിട്ടൻ നിർബ്ബാധം ഉയർന്നുവന്നുകൊ
 ണ്ടുവന്നു. കടൽക്കച്ചവടം വഴിക്കു രാജ്യസ്വന്തതു അളവുകടന്നു
 വർദ്ധിച്ചു. ചുറ്റും കടൽതന്നെയെന്നാലും, യൂറോപ്പിൻ കരയിൽനി
 ന്നു മുപ്പതുനാഴികയിലധികം ദൂരയല്ലാം, ഗ്രോറബ്രിട്ടന്റെ കിടപ്പു.
 അടുത്തുള്ള വല്ല രാജ്യവും ശക്തിവർദ്ധിച്ചു ശത്രുവായിത്തീരുവാൻ വ
 ഴിയുണ്ടു. ഇതിനാൽ, ഗ്രോറബ്രിട്ടൻ തന്റെ നാവിക ശക്തിയെ
 മറ്റൊല്ലാ രാജ്യത്തേക്കാളും വർദ്ധിപ്പിച്ചുവെച്ചു. സ്റ്റെയിൻ രാജ്യക്കാ
 ൾ ഒന്നാംതരം കപ്പലുകൾ ധാരാളമായി ഉണ്ടാക്കിച്ചേർത്തു 1588-ൽ
 ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ നേരെ വന്നു. അവയെല്ലാം ബ്രിട്ടീഷു കപ്പൽപ്പു

ട നിശ്ശേഷം നശിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു. 18-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ നെപ്പോളിയൻ പക്രവർത്തി പല തവണ എതിർത്തുനോക്കിട്ടും ഫലമൊന്നും മുണ്ടായില്ല. 1805-ൽ സ്വെയിൻകാരുടെ സഹായത്തോടുകൂടി നെപ്പോളിയൻ അതി ശക്തിയോടെ ചെന്നുതിർത്തു. ബ്രിട്ടീഷിന്റെ കപ്പൽപ്പടത്തലവനായ നെൽസൻ ആ യുദ്ധത്തിൽ മരിച്ചുപോയി യെങ്കിലും, തോറോടിയതു നെപ്പോളിയൻ തന്നെയാണു്. “ഇംഗ്ലീഷ് കടലിൽ ഒരു പാലം നിർമ്മിച്ചതന്നാൽ ആ ക്ഷണത്തിൽ ഞാൻ ഇംഗ്ലണ്ടിനെ കീഴ്പ്പെടുത്താം” എന്നു പറഞ്ഞു അടങ്ങിയിരിക്കുമ്പോഴെ, നെപ്പോളിയൻ മറ്റൊരു കഴിയും ഉണ്ടായില്ല. ഇംഗ്ലീഷ് കടലിൽ പാലം കെട്ടുന്നതിനു് 1910-ൽ ചിലർ ശ്രമിക്കുമ്പോഴായി. ജർമ്മനിയെ സംശയിച്ചു ബ്രിട്ടീഷുകാർ ആ ശ്രമത്തെ വിരോധിച്ചു. കടലിലുള്ള ശക്തിയാണു് ഗ്രോമ്പ്രിട്ടന്റെ ജീവൻ നൈസർ രാജാവാചിരുന്ന ഹൈദർ ആലി ഇംഗ്ലീഷ് സൈന്യത്തെ പലതവണ അപജയപ്പെടുത്തിയെങ്കിലും, “ഇംഗ്ലീഷിന്റെ ശക്തിയെ ഭ്രമിയിൽ നിന്നു മാച്ചുകളയാമെന്നിരുന്നാലും, കടലിനെ വാറിക്കുന്നതിനു് എനിക്കു കഴുകയില്ലല്ലോ” എന്നു ഒടുക്കം അദ്ദേഹം നൈസർക്കു കയറുന്നുണ്ടായതു. കടലിലാണു ബ്രിട്ടന്റെ ശക്തി മുഴുവൻ കിടക്കുന്നതു. നാവിക ബലമാണു ബ്രിട്ടന്റെ സർക്കാരിനു ലഭിക്കും ആധാരം. മറ്റു രണ്ടു രാജ്യങ്ങൾക്കുള്ളതിലധികം നാവികബലം ബ്രിട്ടനുണ്ടായിരിക്കണമെന്നാണു നിശ്ചയം. രണ്ടു രാജ്യങ്ങൾ ചേർന്നു എതിർക്കുന്നതായാലും തോൽവ് പറയാതിരിക്കണമെന്നു കരുതിയാണു അങ്ങിനെ നിശ്ചയിക്കിരിക്കുന്നതു. ഈ ഉറപ്പേറിയ കപ്പൽപ്പടയെക്കൊണ്ടു ഗ്രോമ്പ്രിട്ടൻ ഭൂഗോളത്തിലെ അനാഭാഗങ്ങളിലും സ്ഥലംപിടിച്ചു നിലയുറപ്പിച്ചു ലോകമെങ്ങും കച്ചവടം ചെയ്തു കയ്യെടുത്തു. ഇതല്ലാതെ കണ്ടു ബ്രിട്ടനോടു മത്സരിക്കാൻ ജർമ്മനി വന്നപ്പോൾ ബ്രിട്ടനോടൊപ്പം കപ്പൽപ്പട വളർപ്പിക്കാനാണു ജർമ്മനിയുടെ ഉടമിയതു. ഒട്ടും പിന്മാറ്റാതെതന്നെ ബ്രിട്ടൻ ജർമ്മനിയോടും മത്സരിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു. ജർമ്മനിക്കു ഭരണഭാഗത്തുമാത്രമേകെടുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടു എല്ലാകപ്പലുകളെയും ഒരേ ഭാഗത്തു ചേർത്തു നിർത്തുന്നതിനു കഴിയും. ബ്രിട്ടനു നാലുഭാഗവും കപ്പലുകൾ നിറഞ്ഞാണം. പുറമേ, നാ

നാഭോഗങ്ങളിലും ചിതറിപ്പിക്കുന്ന സാമന്തരാജ്യങ്ങളെയെല്ലാം രക്ഷിക്കുകയുമാണെന്നും ജപ്പാനുമായുള്ള ബന്ധംകൊണ്ടു ഏഷ്യയുടെ രക്ഷയിൽ ബ്രിട്ടനു സമാധാനമുണ്ടു. പ്രാൻസിനോടും യോജിക്കുന്നതായാൽ, യൂറോപ്പിലെ നിലയും നല്ല ചണ്ണും ഉറപ്പിക്കാമെന്നു കണ്ടു. പ്രാൻസു 1370-ൽ ജർമ്മനിയോടു തോറ്റു മാറിയതിൽപ്പിന്നെ, പലവഴി കടം അഭിവൃദ്ധിക്കായി ശ്രമിച്ചു തുടങ്ങിയിരിക്കുകയാണു. ആ പ്രിക്കു മുതലായ അന്യരാജ്യങ്ങളിൽ വലിയ ദേശങ്ങൾ സ്വാധീനപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു പ്രാൻസു തന്റെ ശക്തിയെ വലുപ്പിച്ചുവന്നു. അതേ ശ്രമംതന്നെ ജർമ്മനിയും ചെയ്തുതുടങ്ങി. ജർമ്മനിയും ചിലദേശങ്ങൾ അന്യരാജ്യങ്ങളിൽ സമ്പാദിച്ചു. തന്റെ ദേശങ്ങളെ ജർമ്മനി ആക്രമിച്ചുകൊണ്ടു പ്രാൻസിനു തോന്നിത്തുടങ്ങി. ആ വക ദേശങ്ങളിലേക്കു തന്റെ കപ്പൽപ്പടയെ ചിരിച്ചയയ്ക്കാമെന്നു വെച്ചാൽ, പ്രാൻസിന്റെ സ്വന്തം രക്ഷയ്ക്കു ധാനിനേരിടും. അതുകൊണ്ടു, ഗ്രോബ്രിട്ടനോടു യോജിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞാൽ ഉത്തമായിരുന്നു പ്രാൻസും മനസ്സിലാക്കി. ഇങ്ങിനെ രണ്ടുരാജ്യങ്ങളുടെയും മനോഭാവം ഒരേ നിലയിൽ വരികയാൽ, 1904-ൽ ഗ്രോബ്രിട്ടനും പ്രാൻസും തമ്മിൽ ചിലകരാർകൾപ്രകാരം ബന്ധുക്കളായിത്തീർന്നു. ഈ രണ്ടു രാജ്യങ്ങളുടെയും ഇടയിലായിട്ടാണു ഇംഗ്ലീഷു കടലിന്റെ കിടപ്പു. ആ കടലിനെയും, കടലോരമായുള്ള പ്രഞ്ചദ്വീപെയയും സൂക്ഷിച്ചു രക്ഷിക്കുന്നതിനു ബ്രിട്ടൻ കയ്യേറ്റു. പ്രാൻസിന്റെ തെക്കായുള്ള മെഡിറ്ററേനിയൻ കടലിനെ പ്രക്ഷിപ്തംകണ്ടാലും പ്രാൻസും വഹിച്ചു. ഈ കടൽ യൂറോപ്പിൽനിന്നു ഏഷ്യയിലേക്കുള്ള വഴിയാണു. കടലിന്റെ തെക്കു ആഫ്രിക്കയും, കിഴക്കു ഏഷ്യയും, വടക്കു യൂറോപ്പും കിടക്കുന്നു. ഇവിടെ അധികം അധികം ശക്തി ബ്രിട്ടന്നാണു. ശത്രുക്കൾ പ്രവേശിക്കാതെ ആ കടലിനെ രക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതു ബ്രിട്ടന്റെ ക്ഷേമത്തിനു ഒഴിച്ചുകൂടാത്തതാണു. ഈ ഭാരം പ്രാൻസു വഹിച്ചാപ്പാൾ ബ്രിട്ടന്നു നല്ല സമാധാനമായി. ആഫ്രിക്കയിൽ മെഡിറ്ററേനിയൻ കടൽക്കരയിലായി, പടിഞ്ഞാറു മൊറോക്കോദേശവും, കിഴക്കു ഇന്ത്യപുഴുദേശവും കിടക്കുന്നു. ഇതുരണ്ടും ആ കടലിനു കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറുമുള്ള രണ്ടു വാ

തിൽ പോലെയാണു. മൊറോക്കോ പ്രാൻസിൻറയും, ഈജിപ്റ്റ് ബ്രിട്ടൻറയും വകയായിത്തീർന്നതിനാൽ, ഇവരുടെ അനുമതികൂടാതെ വേറൊരാൾക്കും ആവഴിക്കു കടക്കുവാൻ കഴികയില്ല. മൊറോക്കോ വിൻറ ഭാഗത്തു ജിബ്രാൾട്ടർത്തോടും, ഈജിപ്തിൻറ ഭാഗത്തു സുവസ്സുതോടുമാണു ഈ കടലിലേക്കു, അപ്പുറത്തുള്ള സമുദ്രത്തിൽ നിന്നു കടന്നുവരുന്നതുള്ള ഇടക്കുവഴികൾ. പ്രാൻസുമായുള്ള ബന്ധംകൊണ്ടു യൂറോപ്പിൽ ഉറച്ചു നില്ക്കുന്ന കിട്ടിപ്പിന്നു കണ്ടതിൽപ്പിന്നെ, ബ്രിട്ടൻ ഏഷ്യയെ സംബന്ധിച്ചു ഗുണകരമായ ചില ഏല്പാടുകൾ ചെയ്തു. ഇന്ത്യയുടെ വടക്കുപടിഞ്ഞാറായി പേർഷ്യ, അഫ്ഘാനിസ്താൻ എന്നീദേശങ്ങൾ കിടക്കുന്നു. ശത്രുക്കൾക്കു ശക്തി വളിക്കുന്നതായാൽ, ഇന്ത്യക്കു ആപത്തായിത്തീരും. റഷ്യയും ബ്രിട്ടനുംതമ്മിൽ ആ രാജ്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു ചില കരാറുകൾ ചെയ്തു ഇന്ത്യയുടെ നിലയും ഉറപ്പിച്ചു. അതിൻമുമ്പു പേർഷ്യാരാജ്യത്തെ വശപ്പെടുത്തുവാൻ റഷ്യ ശ്രമിച്ചിരുന്നു. ഈ കരാറിനശേഷം ബ്രിട്ടൻറ അനുമതിയോടുകൂടിയല്ലാതെ, പേർഷ്യയിൽ റഷ്യക്കു കൈകടത്തുവാൻ പാടില്ലെന്നായി. റഷ്യ, പ്രാൻസു, ബ്രിട്ടൻ എന്നീമൂന്നുരാജ്യങ്ങൾ തമ്മിൽ ത്രിബന്ധുത എന്ന ബന്ധംകൊണ്ടു കൂടി ചേർന്നുനിന്നപ്പോൾ അതു മഹത്തായൊരു ശക്തിയായിത്തീർന്നു. എന്നാൽ, ത്രിബന്ധുതയ്ക്കും ആശ്രിയയും ഇററലിയും ജർമ്മനിയും തമ്മിലുള്ള ത്രിസഖ്യത്തിനും തമ്മിൽ വലിയൊരു വ്യത്യാസമുണ്ടു. ത്രിസഖ്യംകൊണ്ടു, യുദ്ധം നേരിടുന്നവർ പരസ്പരം സൈന്യസഹായം ചെയ്യണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. ത്രിബന്ധുതകൊണ്ടു വേണമെങ്കിൽ സൈന്യസഹായം ചെയ്യുമെന്നല്ലാതെ നിർബ്ബന്ധമില്ല; അവർ പരസ്പരം ശത്രുക്കളാവരുതെന്നുള്ളും. പ്രാൻസിൻറ സഹായവിലവും അഭിവൃദ്ധിയും കണ്ടു ജർമ്മനിക്കു അസുഖം വളർന്നു. ആഫ്രിക്കയിൽ മെഡിറ്ററേണിയൻ കടലൊരമായുള്ള പ്രഞ്ചുദേശത്തെ ആക്രമിക്കുന്നതിനായി 1911-ൽ ജർമ്മനി പുറപ്പെട്ടുകയറുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ, ബ്രിട്ടൻ പ്രാൻസിനു ഗുണനിണതനാൽ ജർമ്മനി പിന്മാറിപ്പോയി. 1912-ൽ ചൈനയിൽ രാജാവും ജനങ്ങളും തമ്മിൽ കലഹം നേരിടുകയും, ജനങ്ങൾ ജയിച്ചു അവിടെ ജനം

യിപത്യം സ്ഥാപിക്കയും ചെയ്തപ്പോൾ, ചൈനയുടെ വക മംഗോളിയയിൽ റഷ്യക്കും, തിബത്തിൽ ബ്രിട്ടനും ചില അവകാശങ്ങൾ കിട്ടി. ജർമ്മനി ഇന്ത്യയ്ക്കും മറ്റും മറ്റു വീഴ്ചകളൊന്നും മറ്റൊന്നിനും കഴിഞ്ഞില്ല.

തുറക്കിയും ബാൾക്കാൻ ദേശങ്ങളും

പ്രാൻസിൽ പാർലമെന്റിനുള്ള ചില ചെറുപ്പക്കാരായ തുർക്കുകൾ 1908-ൽ പാർലമെന്റിൽ ഒരു സംഘം സ്ഥാപിച്ചു. തുർക്കിരാജ്യത്തിലെ ഭരണതന്ത്രത്തെപ്പറ്റി വിചിന്തനം ചെയ്തുകൊണ്ട്, രാജ്യമെങ്ങും നവീനാശയം പരത്തി സ്വാതന്ത്ര്യബോധം വളർത്തുക എന്നിതുകൊണ്ടു ആ സംഘത്തിന്റെ ഉദ്ദേശങ്ങൾ. ഈ വിഷയങ്ങളിൽ ഇവരുടെ ഉദ്ദേശമെന്നും നിവൃത്തിയാകുവാൻ തരമുള്ളതെല്ലാം പലരും ആക്ഷേപിച്ചു. ഏഷ്യയിൽ ജപ്പാനും നവീനഭാവങ്ങളാൽ ഇത്രവളരെ അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടാകാമെങ്കിൽ, ആ അഭിവൃദ്ധി തുർക്കിക്ക് ഉണ്ടായിക്കൂടെന്നുണ്ടോ എന്നാണു ഈ സംഘത്തിന്റെ ചോദ്യം ഇറാലിയിൽ മെസ്സിനി എന്നപോലെ ഇവർ "യുവതുർക്കി" എന്ന സംഘംവഴിക്കു തുർക്കിരാജ്യമെങ്ങും നവീനാശയങ്ങൾ പരത്തിക്കൊണ്ടുവന്നു. രാജ്യത്തിൽ ക്ഷോഭമുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നു സൈന്യസ്ഥായംകൂടാതെ കഴിയുന്നില്ലെന്നു യുവതുർക്കികൾ അറിഞ്ഞു. കാര്യസാധ്യത്തിനു കൊലചെയ്യുന്നതായാലും ദോഷമില്ല എന്നുള്ള മെസ്സിനിയുടെ അഭിപ്രായത്തെ ഇവർ അംഗീകരിച്ചില്ല. ദുഷ്ടിതങ്ങൾകൊണ്ടു, തങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശങ്ങളിലും ശ്രമങ്ങളിലും അന്യരാജ്യക്കാർക്കു അനുകമ്പയില്ലാതെ വന്നേക്കാമെന്നു ഇവർ മനസ്സിലാക്കി. 1908-ൽ തുർക്കിയുടെ നില ഏറെ കഴപ്പത്തിലായിരുന്നു. അന്നു തുർക്കിയുടേതായിരുന്ന ബാൾക്കാൻ ദേശങ്ങളിൽ ജാസ്കിയായി നികുതി ചുമത്തിയും കുറിയ യിയമങ്ങൾകൊണ്ടു ജനസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ഹനിച്ചും വലിയ കലശമുണ്ടാക്കിത്തീർത്തു. ഈസ്ഥിതികളുടെ

യുവതൃക്കികൾ പാർസിയിൽനിന്നു മാറി, ബാർക്കാനു ഭരണത്തിൽപ്പെട്ട സലോണിക്കാപട്ടണത്തിൽവന്നു ചേർന്നു. അവിടെവെച്ചു അവരുടെ സംഘത്തിൽ പല സേനാപതികളും അംഗങ്ങളായികൂടി. മറ്റു രാജ്യങ്ങളെപ്പോലെ ജനപ്രതിനിധികളടങ്ങിയ പാർലമെന്റാൽ രാജ്യഭരണം നടത്തപ്പെടുന്നതുപോലെയാവണം തൃക്കിയലുമെന്നും, അപ്പാഴേ ജനക്ഷേമവും ജനസൗകര്യവും വർദ്ധിക്കുമെന്നും ഈ സംഘം ബഹുജനങ്ങളെ ഗ്രഹിച്ചിട്ടു. മേജർ അൻവർബേ, മേജർന്യാസിബേ എന്നിവർ സംഘത്തിലെ നേതാക്കന്മാരായി. 1908 ജൂലായി 23-ാംനു സലോണിക്കയിൽ പരസ്യമായി പാർലമെന്റ സ്ഥാപിക്കുന്നതാണെന്നു പ്രസ്തുതസംഘം വാളിപ്പേരപ്പെടുത്തി. ബഹുജനങ്ങളധികവും ഈ ശ്രമത്തോടു യോജിച്ചു. ഈതല്യാം കണ്ടപ്പോൾ തൃക്കിസുൽത്താനായ അബ്ദുൾഹമീദ് യുവതൃക്കികളുടെ അഭിപ്രായത്തെ ആദരിക്കുവാൻ തയ്യാറായി. ഉടൻതന്നെ രാജ്യഭരണത്തിൽ പല പരിഷ്കാരങ്ങളും നടപ്പിലാക്കുകയും ചെയ്തു. 1909-ൽ അബ്ദുൽ ഹമീദിന്റെ അഭിപ്രായം കണ്ടാട്ടു മാറിത്തുടങ്ങി. വീണ്ടും, സേപ്താധികാരം പ്രയോഗിച്ച ജനസൗകര്യത്തെ ഹനിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പഴയ രാജ്യഭരണത്തോടു അദ്ദേഹം പിന്തുടന്നു. യുവതൃക്കികൾ ഇതുകണ്ടു ക്രോധിക്കുകയും, അവർ തൃക്കിതലസ്ഥാനമായ കൺസ്റ്റാണ്ടിനോപ്പിൾ പട്ടണത്തെ ആക്രമിച്ചു സ്വാധീനപ്പെടുത്തി അബ്ദുൽ ഹമീദിനെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കി അയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരനായ അഹമ്മദ് അഞ്ചാമനെ സിംഹാസനസ്ഥനാക്കി അന്നുമുതൽ യുവതൃക്കികൾ ഭരിച്ചിരിക്കുന്നു. പ്രവർത്തിക്കുന്നതു വിട്ടുവെച്ചിവിൽവന്നു രാജ്യഭരണകാര്യത്തിൽ നിർബ്ബാധം പ്രവർത്തിച്ചു തുടങ്ങി. തൃക്കിജനങ്ങളെ ഉറക്കത്തിൽനിന്നു ഉണർത്തിവിട്ടതു ഈ സംഘാതന്നെയാണു. തൃക്കിരാജ്യത്തു സൗകര്യബോധം പരത്തിയതും ഈ സംഘംതന്നെ. എന്നാൽ, രാജ്യഭരണത്തെ ക്രമപ്പെടുത്തുകയും പരിഷ്കരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കാര്യത്തിൽ ഇവരുടെശ്രമം തൃപ്തികരമായിവന്നില്ല. ജർമ്മിയുടെ സഹായത്തോടുകൂടി സൈന്യബലാത്ത വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനു യുവതൃക്കികൾ ഉത്സാഹിച്ചുകൊണ്ടി

ഭന്നു. ഇതിനകം ബാൾക്കാൻദേശങ്ങളുടെ സ്ഥിതി ഏറെ വിഷമമായിത്തീർന്നു. തുർക്കിഗവർണ്മെന്റിന്റെ ഭരണത്തിൽ അവിടത്തെ ജനങ്ങൾക്കു അത്രപിഷ്ടയും വെറുപ്പും മുഴുത്തു. ആസ്രിയയും റഷ്യയും ബാൾക്കാൻദേശങ്ങളിൽ ആഗ്രഹം വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അന്യരാജ്യങ്ങളെ സന്തോഷിപ്പിച്ചും ബാൾക്കാൻ ജനങ്ങളെ സമാധാനിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു അവിടത്തെ ഭരണം നിർവ്വഹിക്കുകയെന്നതു ഏതയും കഷ്ടസാധ്യമായി. സ്വന്തംദേശം ഇനിയും നിലപ്പെട്ടില്ലതാനും. ഇതെല്ലാംകണ്ടു യുവതൃക്കികളുടെ ഗതി സമാധാനകരമായിരിക്കുന്നില്ലെന്നു ആക്ഷേപിക്കുകയും, യുവതൃക്കിസംഘത്തിൽ നിന്നു ചിലരും വേറേപലരുംചേർന്നു ഉൽപതിസ്തസംഘം എന്നൊന്നു പുതുതായി സ്ഥാപിക്കുകയുംചെയ്തു. ജപ്പാനു യൂറോപ്പിൽകരംഗുലമെങ്കിലും സ്ഥലമില്ലെന്നിരുന്നിട്ടും ഏഷ്യയിൽ നിന്നുകൊണ്ടു തന്നെ ആരാജ്യം ഇതുവളരെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനെ മൂണ്ടിക്കൊണ്ടിട്ടുകൊണ്ടു ഉൽപതിസ്തസംഘം തൃക്കിജനങ്ങളിൽ മറെറാരു പുതിയ അഭിപ്രായത്തെ ഇളക്കിവിട്ടു. യൂറോപ്പിലേക്കു നീണ്ടുകിടക്കുന്ന ബാൾക്കാൻദേശങ്ങളെ തുർക്കിഗവർണ്മെന്റു വിട്ടുകൊടുക്കണമെന്നും ആദേശങ്ങൾ കൈവശം വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം തൃക്കിക്കു സൈപ്ര്യമുണ്ടാകയില്ലെന്നും ഈ പുതിയസംഘം വാദിച്ചു. തൃക്കിക്കു ഏഷ്യാവണ്ഡത്തിൽ തന്നെ പല ദേശങ്ങളും നീണ്ടു പരന്നു കിടക്കുന്നുണ്ടു. ഇവിടെയെല്ലാം കൃഷിയും കൈത്തൊഴിലും വർദ്ധിപ്പിച്ചു രാജ്യത്തെ സമ്പൽസമൃദ്ധമാക്കുകയാണു വേണ്ടതു. വിദ്യാഭ്യാസം പരത്തുക, വച്ചുവടം വളർത്തുക, തീവണ്ടിപ്പാതകൾ നീട്ടുകഎന്നിങ്ങനെ പല വഴിക്കും രാജ്യത്തെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തേണ്ടതായുണ്ടു. ഇതിലൊന്നിലും ശ്രദ്ധയില്ലാതെ, ബാൾക്കാൻദേശങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മല്ലിടവാൻ ശ്രമിക്കുകയാണെന്നിൽ, ഒടുക്കം ആ ദേശങ്ങൾ കൈവിട്ടു പോകുന്നതിന്നു പുറമെ, സ്വന്തംദേശം ക്ഷീണിച്ചുപോകുകയും ചെയ്യും. ഉള്ളതുകൊണ്ടു തൃപ്പിറപ്പട്ടു അതിനെ സർവ്വോത്തമമാക്കിതീർക്കുന്നതായാൽ, അതുതന്നെയാണു തൃക്കിക്കു ഭാവിയ്യിൽ ക്ഷേമകരമായിവരികു- ഉൽപതിസ്ത സംഘത്തിന്റെ ഇവക അഭിപ്രായങ്ങളെ യുവതൃക്കികൾ ആദരിച്ചില്ല. ബാൾക്കാൻദേശങ്ങളെ ഒരിക്കലും വിട്ടുകൊടുക്ക

യില്ലെന്നു അവർ ശരിച്ചു. അതുകൊണ്ടു, ഇവർതന്നെയാണു തൃക്കിയം പലയുദ്ധങ്ങളിലും വലിച്ചിട്ടു കയ്യെപ്പടുത്തിയതു. ആപ്രിക്കയിൽ മെഡിറ്ററേനിയൻ കടലോരത്തു ട്രിപ്പോളി എന്നൊരു ദേശം തൃക്കിയുടെ വകയായുണ്ടു- അതിനെ 1912-ൽ ഇറാലി ആക്രമിച്ചു. ഇറാലിയും തൃക്കിയും ഒരുപോലെ ജർമ്മനിക്കു ചങ്ങാതികളാകയാൽ ഇവർ തമ്മിലുള്ള യുദ്ധത്തിൽ എന്തുവേണമെന്നറിയാതെ ജർമ്മനി അടങ്ങിയിരുന്നു. യുദ്ധത്തിൽ തൃക്കി തോറ്റുപോയി. ട്രിപ്പോളി ഇറാലിക്കു അധീനമാകയും ചെയ്തു. അക്കൊല്ലംതന്നെ, ബാൾക്കാൻ ദേശങ്ങൾ യോജിച്ചു തൃക്കിഗവൺമേണ്ടിനെ എത്രത്തും ഇറാലിയോടു യുദ്ധംചെയ്തു ക്ഷിണിച്ചിരിക്കുന്ന തൃക്കിക്കു ബാൾക്കാൻദേശങ്ങളെ തടുത്തു നിത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അതുകൊണ്ടു അവിടേയും അവർക്കു തോൽവ്യാണു പറിയതു. ബാൾക്കാൻദേശക്കാർ സ്വാതന്ത്ര്യരായപ്പോൾ അവർ തമ്മിൽ വഴക്കായി. 1913-ൽ സെർവ്വിയ, മൊണ്ടിനിഗ്രോ, ഗ്രീസ്, റുമേനിയ എന്നീ ദേശങ്ങളും ബൾഗേറിയയും തമ്മിൽ യുദ്ധം തുടങ്ങി. ഒടുക്കം അവർ തമ്മിൽത്തമ്മിൽതന്നെ സമാധാനപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ആ അവസരത്തിൽ ജർമ്മനിയും റഷ്യയും തമ്മിൽ ഒരു മുരണ്ടുനോക്കി- എന്നാൽ, ഇറാലിയും ഇംഗ്ലാണ്ടും അശ്രദ്ധരായിരിക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടു ജർമ്മനിക്കാവട്ടെ, റഷ്യക്കാവട്ടെ, മുന്നോട്ടു കുതിക്കുവാനു ചെയ്യുമുണ്ടായില്ല. ആ യുദ്ധം കഴിഞ്ഞ ഉടനെ, അതിനെന്താ ഫലമായി കിട്ടിയ ദേശങ്ങളെ പങ്കിട്ടുകൂട്ടത്തിൽ, അൽബേനിയദേശം എന്നൊന്നു പുതുതായി സൃഷ്ടിക്കയും, അതിൽ ആസ്രിയയ്ക്കു അധികാരം കിട്ടുകയും ചെയ്തു. അൽബേനിയയുടെ കിഴപ്പു അഗ്രീയാറിക്കു കടലിന്റെ കിഴക്കെക്കരയിലാണു. പടിഞ്ഞാറു കരയിലാണല്ലോ ഇറാലി. ഈ ഏപ്പാടു ഇറാലിക്കു രസമായില്ല അഗ്രീയാറിക്കു കടൽ ഇറാലിക്കു സ്വന്തമായിരിക്കണമെന്നു വിചാരിച്ചിരിക്കെ, അതിലെ ഒരുഭാഗം മാറ്റാതെ രാജ്യത്തിനു വശപ്പെടുന്നതു ഇറാലിക്കു സമ്മതമായില്ല. തന്റെ കൂട്ടുകാർ തമ്മിൽ കലഹിക്കുന്നതു കണ്ടു, ജർമ്മനി മദ്ധ്യത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു, ഇരുകൂട്ടക്കും അൽബേനിയയിൽ അധികാരമുണ്ടെന്നു വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തി അവനെ സമാധാനിപ്പിച്ചു. ഇംഗ്ലാണ്ടും ഫ്രാൻസും ഇതെല്ലാം കണ്ടു

കൊണ്ടിരുന്നു ഒടുവിൽ കായ്ത്തിൽ കയ്യിട്ടു. ഇറാഖി, ആസ്ട്രിയ, റഷ്യ, തുടങ്ങി എന്നീ നാലു രാജ്യങ്ങളും ബെർലിൻ കോണ്ടിറ്റിൽ കൈവെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടു. ഇവരിലാക്കും പ്രത്യേകം അധികാരശക്തി ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു. ഇപ്പോഴത്തെ നിലയിൽ വിട്ടുവിടുന്നതായാൽ റഷ്യക്കു അവിടെ ശക്തിവലിച്ചേക്കാം. മെഡിറ്ററേണിയൻ കടലേറ്റത്താണു ബെർലിൻ കോണ്ടിറ്റിൽ. അവിടെ ഏതെങ്കിലുമൊരു രാജ്യം പൂർണ്ണശക്തിയോടു കൂടിയിരുന്നാൽ, മെഡിറ്ററേണിയൻ കടലിൽ ബ്രിട്ടനുള്ള അവകാശത്തിനു ധാനിവണേക്കാം. ബെർലിൻ കോണ്ടിറ്റിൽ ആഗ്രഹിക്കുന്ന നാലു രാജ്യങ്ങൾക്കും അവിടെ സമാവകാശമുണ്ടാക്കിത്തീർന്നാൽ അവക്കാക്കും അധിക ശക്തി ഉണ്ടായി വരികയാല്ല. ഇങ്ങിനെയാണു ബ്രിട്ടന്റെ വരവു. ഫ്രാൻസിന്റെ ആനുകൂല്യത്തോടുകൂടി ഗ്രോബ്രിട്ടൻ ബെർലിൻ കോണ്ടിറ്റിൽ സംബന്ധിച്ച ചില പുതിയ വ്യവസ്ഥകൾ ചെയ്തു. യൂറോപ്പിലെ അഭിയാനോപ്പാൾ എന്ന പട്ടണംവരെയുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ തുടക്കിക്കു വിട്ടുകൊടുത്തു. സ്പാർട്ടാക്കു പുറത്തു ഗ്രീസുരാജ്യക്കാക്കു സലോനിക്കു തുറമുഖവും വേറെ ചില ദ്വീപുകളും പകർത്തുവെച്ചു. മറ്റുഭാഗങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച ഗ്രോബ്രിട്ടൻ ചെയ്യുന്നതിൽ തുടക്കിക്കു ആക്ഷേപമൊന്നുമില്ല. എങ്കിലും കടലിലെ മുഖ്യ തുറമുഖമാണു സലോനിക്കു. തുടക്കിക്കു യൂറോപ്പിലേക്കുള്ള പടിവാതിൽ ഇതാണു. ആ കടലിലെ പല ദ്വീപുകളും ഗ്രീസിനു കൊടുക്കയും കൂടി ചെയ്യുപ്പോൾ തുടക്കിക്കു യൂറോപ്പിലുള്ള സ്ഥാനത്തിനു വിലയും നിലമുമാറ്റിപ്പോയി. ഇതോത്തു തുടക്കിക്കു അത്യധികം സങ്കടം നേരിട്ടു. ശക്തിശക്തികളെ കപ്പൽപ്പടയൊന്നു ഉണ്ടായാൽ മേലിലെങ്കിലും തങ്ങളുടെ നിലയ്ക്കു ഉയർച്ചകിട്ടാമെന്നു തുടക്കിക്കൾ അറികയും അതിനായി അവർ ശ്രമം തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. ഇക്കാളത്തിൽ മാത്രം ആ രാജ്യത്തിലെ രണ്ടു കക്ഷികളും ഒരേ അഭിപ്രായക്കാരാണു. ബെർലിൻ കോണ്ടിറ്റിൽ യുദ്ധംകൊണ്ടു തുടക്കിക്കു യൂറോപ്പിലെ അവകാശം ക്ഷയിച്ചുപോയതിനു പുറമേ, സേർവ്യയും ആസ്ട്രിയയും തമ്മിൽ ദേഷ്യം വലിക്കുകയും ചെയ്തു. അർബേനിയയെ സേർവ്യയും മോണ്ടെനിഗ്രോയും കൂടി പങ്കിട്ടെടുക്കാമെന്നാണു കരുതിയിരുന്ന

തു ആസ്ത്രീയാ അതിൽ പ്രവേശിക്കാൻ അവർക്കു അതിനു കഴിയാതായി. ബർഗേറിയയോടു മറു ബാർക്കാൻ ദേശങ്ങൾക്കു യുദ്ധം ചെയ്യേണ്ടിവന്നതു, ആസ്ത്രീയ ബർഗേറിയയെ മേർപ്പിക്കയാലാണെന്നു മററാരു കുറുംകൂടി ഇവർ ആസ്ത്രീയയുടെ പേരിൽ ചുമത്തി. സ്പാർട്ടാക്കർക്കു ഒരു ഇടുങ്ങിയ ഭാഗത്തു തിരികൂടിക്കഴിയേണ്ടതായി വന്നിരിക്കുന്നു. ആ ജനങ്ങൾ നിവസിക്കുന്ന ദേശങ്ങൾ അധികവും ആസ്ത്രീയയുടെ അധീനതയിലാണു. ആസ്ത്രീയാ സാമ്രാജ്യത്തിൽ തെക്കുകിഴക്കു സേർവ്യയുടെ സമീപം രണ്ടുകോടിയലധികം സ്പാർട്ടാക്കർക്കു ഇവക്കിടയിലിടയിൽ മററജാതിക്കാർ വന്നുകൂടിയിരിക്കുന്നതിനാൽ, സ്പാർട്ടാക്കർക്കു ഒരുമിച്ചു നില്ക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. തങ്ങളുടെ ജാതിക്കാർ ആസ്ത്രീയയിൽ കിടന്നു ഇങ്ങിനെ ക്ഷീണിച്ചുപോകുന്നതു കണ്ടു അവരെയെല്ലാം ഒരുമിച്ചു കരേണമിയാക്കിത്തീർപ്പാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോഴൊക്കെയും തങ്ങളു ആസ്ത്രീയ വിരോധിക്കുന്നതുതൊണ്ടും സേർവ്യക്കു ആസ്ത്രീയയോടു എന്നും മറഞ്ഞുപോകാത്ത വൈരം വളന്നു.

യുദ്ധചിന്ത.

സേർവ്യയോടു സമീപിച്ചുകിടക്കുന്ന ബോസ്നിയയെയും മോഴ്സിഗോവിനയെയും, അതിൽപ്പിന്നെ നോവിബ്രസാറിനെയും ആസ്ത്രീയ സഹായനപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞു, അൽബേനിയയിൽ അവകാശം ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങിനെ ഒന്നാന്നായി വശപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു ബാർക്കാൻ ദേശത്തെ മുഴുവൻ തന്റെ വകയാക്കിത്തീർക്കണമെന്നാണു ആസ്ത്രീയയുടെ ഉദ്ദേശ്യം. സലോണിക്കാതുരമുഖംവരെയുള്ള എല്ലാദേശങ്ങളും പിടിച്ചടക്കി, ആവഴിക്കു കച്ചവടത്തിനു അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടാക്കണമെന്നു ആസ്ത്രീയ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഏന്നാൽ, ബാർക്കാൻയുദ്ധത്തിന്റെ ഫലമായി ബാർക്കാൻദേശങ്ങൾ ഒന്നാന്നും സഹായത്തും പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. മുമ്പു ആസ്ത്രീയയുടെ ഹൃ

താനുചാതികളായിരുന്ന സേർവ്വയും മോണ്ടിനിഗ്രോയും ആസ്രിയയുടെ ശത്രുക്കളായിത്തീരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു, ഇനി തന്റെ ആഗ്രഹം സാധിക്കണമെങ്കിൽ ഒരു വലിയ യുദ്ധംതന്നെ വേണമെന്നു ആസ്രിയ അറിഞ്ഞു. ഇതിനുപുറമേ, ആസ്രിയയിൽ സുലാവുജനങ്ങളുടെ ശല്യം സഹിക്കുവാനായി. തങ്ങളെ ഭരിക്കുന്നതു നീതീകരിക്കത്തക്കവണ്ണമല്ലെന്നു അവർ ആക്ഷേപംകൂട്ടി. സേർവ്വ രഹസ്യമായി ഇവരെ ഇളക്കിവിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇവരിൽ ദേശഭിമാനികളായുള്ളവരെ ആസ്രിയ ഹിംസിക്കുന്നുവെന്നും, ക്രൂരനിയമങ്ങളാക്കുന്നുണ്ടു തങ്ങളെ നഷ്ടിക്കുന്നുവെന്നും ഈ ജാതിക്കാർ ആപലാധിച്ചിട്ടുണ്ടു. മുഖ്യ സുലാവു ജനങ്ങളുടെ നിലതീരെ മോശമായിരുന്നുവെന്നും, ഇപ്പോൾ വളരെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നുമുള്ളതു ശരിതന്നെയെങ്കിലും, അതു കാലഗതിക്കനുസരിച്ചുണ്ടായ മാറ്റമല്ലാതെ, ആസ്രിയയുടെ ഭരണംകൊണ്ടുണ്ടായ നന്മയല്ലെന്നും; തീവണ്ടി, കമ്പിത്തപാൽ, റോഡുകൾ എന്നിങ്ങനെ പല ഏർപ്പാടുകളും ജനസൗകര്യത്തിനു ഉതകുന്നതായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, അതെല്ലാം ആസ്രിയാഗവർമെണ്ടിനു ജനങ്ങളുടെ ഊട്ടും ചോട്ടും എഴുപ്പത്തിൽ സഞ്ചരിച്ചു കണ്ടറിയുന്നതിനും, ശത്രുക്കൾ ആക്രമിച്ചാൽ പട്ടാളങ്ങളുടെ ഗതാഗതസൗകര്യത്തിനും സ്വന്തം ആളുകളാക്കുന്നുണ്ടു കച്ചവടം നടത്തിച്ചു ഈ ജനങ്ങളുടെ പണമെല്ലാം തട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതിനും ഉതകുന്നതിനായിട്ടാണു ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതെന്നും സുലാവു ജനങ്ങൾ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ അവരുടെയിടയിൽ അസമാധാനം കലശലായിത്തീർന്നു. അവരെല്ലാം സേർവ്വയെ ചെന്നാശ്രയിച്ചു, സേർവ്വയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ആസ്രിയയെ ആക്രമിക്കണമെന്നും സുലാവു ജനങ്ങൾക്കു സ്വയംഭരണാധികാരം കിട്ടത്തക്കവണ്ണം പ്രവർത്തിക്കണമെന്നും രഹസ്യമായി ആലോചിച്ചു റച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അറിവുകിട്ടി. ഇതെല്ലാം കണ്ടെപ്പാൻ ഒരു യുദ്ധംകൂടാതെ കഴികയില്ലെന്നു ആസ്രിയ നിശ്ചയിച്ചു. അതിനുവേണ്ടി സൈന്യവലത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. റഷ്യ ഇതെല്ലാം കാണുന്നുണ്ടു. ആസ്രിയ ഭാരത അടിയന്തിര പട്ടാളങ്ങളെ തുറക്കു ബാധിക്കാൻ ദേശങ്ങളിലേക്കു കടക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കും റഷ്യ

ക്രോധത്താൽ മതിമറന്നുപോകുന്നു. ആസ്ട്രിയ 1913-ൽ അൽബേനിയയിൽ കൈവെച്ചപ്പോൾ റഷ്യക്കു ക്ഷമ തീരെ ഇല്ലാതായിക്കഴിഞ്ഞു. സ്ലാവ്യ രാജ്യമായ റഷ്യയ്ക്കു സ്ലാവുകാർ അധികമായി അടങ്ങിയ ബാൾക്കൻദേശത്തു പ്രത്യേകം അവകാശമുണ്ടെന്നാണു അഭിമാനം. സ്ലാവ്യവർഗ്ഗത്തെയാലും കൂട്ടിച്ചേർത്തു അതിന്റെയെല്ലാം അധികത്തുപം റഷ്യക്കു വേണമെന്നാണു ആഗ്രഹം. ഇങ്ങിനെയിരിക്കെ, ആസ്ട്രിയയുടെ ഈ ഗതി റഷ്യ എങ്ങിനെ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കും! ഈകാര്യം തീർച്ചയാക്കുന്നതിനു, അതായതു സ്ലാവുകാരുടെയെല്ലാം സ്വതന്ത്രരാക്കി റഷ്യയുടെ കീഴിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിനു ആസ്ട്രിയയുമായി ഒന്നു ചൊരുത്താതെ കഴികയില്ലെന്നു നിശ്ചയിച്ചു സൈന്യബലം വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ റഷ്യയും ഭ്രമങ്ങി. ഇതു ജർമ്മനി കണ്ടു. ബാൾക്കൻദേശങ്ങൾ തുടങ്ങിയുടെ വകയായിരുന്നപ്പോൾ ആവഴിക്കു തുടങ്ങിയവസ്ഥാനുമാറ്റവും ഗതാഗതംചെയ്യുന്നതിനു ജർമ്മനിക്കു സൗകര്യമുണ്ടായിരുന്നു. തുടങ്ങിയുടെ അവകാശം അററുപോകയും, ബാൾക്കൻദേശങ്ങൾ സ്വതന്ത്രങ്ങളാകയും ചെയ്യുവാൻ ജർമ്മനിയുടെ വഴി ബന്ധിച്ചുപോയി. ബാൾക്കൻദേശങ്ങളിൽ കൂടിയോ, മെഡിറ്ററേനിയനു കടലിൽ കൂടിയോ റഷ്യയിൽ കൂടിയോ വേണം ജർമ്മനിക്കു തുടങ്ങിയെലേക്കു പോകുവാൻ. ആ വഴിക്കളെല്ലാം പരസ്യമായിത്തീർന്നതിനാൽ, ജർമ്മനിക്കു തന്റെ ചിത്രമായ തുടങ്ങിയോടു കൂട്ടുകിട്ടുന്നതിനു പ്രയാസമായിവന്നു. ഇതിനുപുറമേ, റഷ്യയും ബാൾക്കൻ ദേശങ്ങളും യോജിച്ചു ആസ്ട്രിയയെ ആക്രമിച്ചു തകർക്കുകയും ആരാജ്യത്തെ പങ്കിട്ടെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനു തരംനോക്കിയിരുന്നപ്പോഴാണു ജർമ്മനി ധരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങിനെയാരു യുദ്ധം നേരിട്ടാൽ, അവിടെ തന്റെ ശക്തി പ്രബലപ്പെട്ടിരുന്നില്ലെങ്കിൽ, ആ പത്തായിവരുമെന്നുകരുതി ജർമ്മനിയും ഒരു മഹായുദ്ധത്തിനായി ഭ്രമങ്ങു ചെയ്യുതുടങ്ങി. ജർമ്മനിയുടെ ഈ ഭ്രമം പ്രാൻസിനെ സംശയിപ്പിച്ചു. 1870-മുതൽക്കു തന്നെ പ്രാൻസു സൈന്യശക്തി വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു വരികയാണു. ആഗ്രഹം ഒന്നുകൂടി മുറുകി. തന്നെ ഇതിനു മുൻപു കഠിനമായി അവമാനിച്ച ജർമ്മനിയെ നല്ലൊരു പാഠം പഠിപ്പിക്കണമെന്നും, ബാൾക്കൻദേശകാര്യത്തിൽ റഷ്യയെ സഹാ

യിക്കണമെന്നും പ്രൺസു ഉച്ചയുറോപ്പിലെ ഈ സന്നാഹമെല്ലാം കണ്ടുകൊണ്ടു ഗ്രോമബ്രിട്ടൻ വെറുതേയിരുന്നില്ല. അവിടെയും കരകണ്ടെടുത്തു മുക്കുന്നതും ഇങ്ങനെ, 1913-ൽ യൂറോപ്പിന്റെ യുദ്ധചിന്തയിൽ മുങ്ങിയിരിക്കുകയായിരുന്നു. എങ്ങനെയും യുദ്ധകിരണം ഒന്നിച്ചുകിയാൽ ആ നിമിഷത്തിൽ യൂറോപ്പു ഭൂഖണ്ഡം കീഴ്മേൽ മറിയും എന്ന് നിലയിലായിരുന്നിരുന്നതു.

അരുണോദയം.

ആസ്ട്രിയയിലെ യുവരാജാവും സർവ്വസൈന്യാധിപരിയുമായ പ്രാൻസിസു കഫർഡി നൻ 1914 ജൂൺ 23-ാംനു ബോസ്നിയയിൽ തന്റെ സൈന്യങ്ങളെ സന്ദർശിച്ചാനായിച്ചെന്നു. ആമാസം 28-ാംനു ബോസ്നിയയിലെ തലസ്ഥാനമായ സരാജിവോപട്ടണത്തിൽ തന്റെ ഭാര്യയോടുകൂടി സുഖസഞ്ചാരം ചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അവരിരുവരെയും പൊട്ടണു ആരോ കൊലചെയ്തുകളഞ്ഞു ഈ പ്രക്ഷോഭകരമായ സംഭവം യൂറോപ്പിന്റെ ഏതൊക്കെ ഭാഗങ്ങളും സ്പാർട്ടാക്കും ഗ്രൂപ്പും ഏറ്റെടുത്തി സേർവ്വിയയുടെ സഹായത്തോടുകൂടി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നു ആസ്ട്രിയയിലെ പത്രങ്ങളും ബഹുജനങ്ങളും ആക്ഷേപിച്ചു. ആസ്ട്രിയ ഗവർണ്മെന്റു അതിനെ ശരിയെക്കഴിയും ചെയ്തു. ബാൾക്കൻ ഭാഗങ്ങളിലെ സ്പാർട്ടാക്കുകളും തുർക്കിഗവർണ്മെന്റും തമ്മിൽ മത്സരിക്കയാൽ അതിനെ കാരണമാക്കി റഷ്യ തുടങ്ങിയോടുകൂടിയ യുദ്ധത്തിന്റെ ഫലമായി 1878-ൽ തുർക്കിയുടെ പക്ഷം ബോസ്നിയയേയും ഹെർസേഗോവിനയെയും ആസ്ട്രിയ ഭരണത്തിങ്കീഴിലാക്കിയിരിക്കയാണല്ലോ. അന്നത്തെ നിശ്ചയം. തുർക്കിക്ക് ആദേശങ്ങളിലുള്ള അവകാശം പോയിപ്പോകുകയില്ലെന്നായിരുന്നു. എന്നാൽ, 1908-ൽ ആദേശങ്ങളിൽ ആസ്ട്രിയയ്ക്കു സർവ്വാവകാശമുണ്ടെന്നു സ്ഥാപിച്ചു. അക്കാലം, ആഗസ്റ്റ് 8-ാംനു ആദേശങ്ങൾ ആസ്ട്രിയ സാമ്രാജ്യത്തോടും

ചേൻ എന്ന പരസ്യമാക്കുവാൻ അവിടെ ഒരു മഹോത്സവം കൊണ്ടാടി. ആസ്ത്രിയയുടെ ഈ കൃത്യത്തെ റഷ്യയും സേർവ്യയും ആക്ഷേപിച്ചു. ബോസ്നിയയിലും ഫെഴ്സിഗോവിനയിലും സ്ലാവുജനങ്ങൾ ഉണ്ടാകും. അവിടെ മഹോത്സവം ഭരണാധികാരികൾ കേമമായി ആഘോഷിക്കുമ്പോൾ സേർവ്യയുടെ പ്രേരണയാൽ വെള്ളജനങ്ങൾ മൗനമായിരിക്കുകയാണു ചെയ്യതു. സേർവ്യയുടെ ഉണർച്ചക്കും ഉയർച്ചക്കും ഉടമയ്ക്കും ആസ്ത്രിയ ദോഷം ചെയ്തിരിക്കുന്നുവെന്നു സേർവ്യ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. റഷ്യ സേർവ്യയുടെ ഭാഗത്തുനിന്നു ആസ്ത്രിയയെ പോരിനു വിളിച്ചു. ജർമ്മനി ഇതുകണ്ടു വാൾ ഉരുവാൻ കയ്യയർത്തി. ഇത്രയുമായപ്പോഴെങ്കിലും മധാശക്തികൾ പ്രവേശിച്ചു അവരെ സമാധാനപ്പെടുത്തി. 1909 മാച്ച് മാസം 31-ാംനു സേർവ്യ ആസ്ത്രിയയോടു, മേലിൽ ആ ദേശങ്ങളിൽ തനിക്കു അവകാശമാണു മില്ലെന്നും, ആസ്ത്രിയയോടു തനിക്കു വാദപ്രോഷ്യാദിണ്ടാകുന്നതല്ലെന്നും, വാദത്തോ ചെയ്തു. എന്നിരുന്നാലും, 1912-ൽ ബാൾക്കൻ ദേശങ്ങളിലുണ്ടായ വിജയം നിമിത്തം സ്ലാവു ജനങ്ങൾക്കു അടങ്ങാത്ത അഹങ്കാരം വർദ്ധിക്കയും ആസ്ത്രിയയ്ക്കു സേർവ്യയെപ്പറ്റി സംശയം വളരുകയും ചെയ്യുവന്നു. ആ ഘട്ടത്തിലാണു ഈ ഭയംകരസംഭവം നടന്നതു. ആസ്ത്രിയയ്ക്കു ഒരു നിമിഷം പോലും ഇനി ക്ഷമിക്കുവാൻ വയ്യെന്നായി. 1914 ജൂലായി 23-ാംനു ആസ്ത്രിയ സേർവ്യക്കു സ്റ്റേഡന്മിതിയിലുള്ള അന്ത്യലേഖനം അയക്കുകയും, അതിൽ പറഞ്ഞപ്രകാരമല്ലാം പ്രവർത്തിക്കാതിരുന്നാൽ സേർവ്യയെ ആസ്ത്രിയയുടെ ശത്രുവായി ഗണിക്കുന്നതാണെന്നു അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു.

—o—o—o—

അന്ത്യ ലേഖനം

—————

“വിയനായിലുള്ള സേർവ്യരാജ്യദൂതൻ 1909 മാച്ച് 31-ാം തീയതി സേർവ്യഗവ മെണ്ടു അറിയിച്ചപ്രകാരം ആസ്ത്രിയ ഗവർ

മെണ്ടിനെ അറിയിച്ചതെന്നു നന്നാൽ:— “ബോസ്നിയയെപ്പറ്റിയ അന്ത്യമവ്യവസ്ഥ തന്റെ അവകാശങ്ങളെ ബാധിച്ചിട്ടില്ലെന്നു സേർവ്വ്യ സമ്മതിക്കുന്നു. ബോസ്നിയയെപ്പറ്റി സേർവ്വ്യക്കുണ്ടായിരുന്ന ആക്ഷേപം മഹാശക്തികളുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം ഇപ്പൊൾ നിർത്തിക്കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആസ്ത്രിയാ ഗവർണ്മെണ്ടിനെ സംബന്ധിച്ച ഇതുവരെയുള്ള തന്റെ നടപടിയെ ശ്രദ്ധിച്ചെടുത്തി മേലിൽ ആസ്ത്രിയയോടു ഇണക്കമായിരിക്കുന്നതാണെന്നു സേർവ്വ്യ സമ്മതിക്കുന്നു.”

ഇങ്ങിനെ കരാർ ചെയ്തയുണ്ടായെങ്കിലും ഇക്കഴിഞ്ഞ ചില കൊല്ലങ്ങളിലെ നടപടികളേയും, പ്രത്യേകിച്ചു ജൂൺ 28-ാംനു നടന്ന സംഭവത്തേയും കാരണാൽ ആസ്ത്രിയയുടെ ചില ഭേദങ്ങളെ അപഹരിക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി രാജദോഹ സംഘമെന്നു പ്രവർത്തിച്ചു പഠനങ്ങളെന്നു മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സേർവ്വ്യാ ഗവർണ്മെണ്ടിന്റെ അറിവോടുകൂടി നടക്കുന്ന ആ കൂട്ടുകെട്ടു സേർവ്വ്യയുടെ അതിർത്തിസ്ഥലങ്ങളിൽ ഭയംകരങ്ങളായ കൊലകളും കൊടുമകളും നടത്തിവരവാൻ തക്കവണ്ണം പ്രവലപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സേർവ്വ്യാ ഗവർണ്മെണ്ടു 1909 മാർച്ച് 31-ാംനു സമ്മതിച്ചുറിച്ച കാര്യങ്ങൾ നിവൃത്തിച്ചിട്ടില്ലെന്നു തന്നെയല്ല, ദുഷ്ടകൃത്യങ്ങളെ തടയുന്നതിനായി ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. ആസ്ത്രിയാ സാമ്രാജ്യത്തിനു വിരോധമായി നടത്തിവരുന്ന സംഘങ്ങളെ സേർവ്വ്യാ ഗവർണ്മെണ്ടു ബന്ധിക്കാതെ വീട്ടിരിക്കുന്നു. പത്രങ്ങൾ തോന്നിയപോലെ ആക്ഷേപിക്കുന്നതും, ദോഹം ചെയ്യുന്നവരെ പുകഴ്ത്തുന്നതും തടയാതെ വിട്ടിരിക്കുന്നു. ജനങ്ങളെ ക്ഷോഭിപ്പിക്കുന്നതിനായുള്ള കൂട്ടുകെട്ടിൽ ഭരണാധികാരികൾ ചേർന്നു പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെ വിരോധിക്കുന്നില്ല. ബഹുജന വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ നിന്ദ്രസമ്പ്രദായങ്ങൾ അനുഷ്ഠിച്ചു പഠനമാറാക്കിയിരിക്കുന്നു. ചുരുക്കിപ്പറയുന്നതായാൽ, ആസ്ത്രിയാ സാമ്രാജ്യത്തിന്മേൽ ദേഷ്യവും സാമ്രാജ്യ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ നിന്ദയും സേർവ്വ്യാ ജനങ്ങൾക്കു ഉണ്ടാകുമെന്നുള്ള യാതൊരേറ്റാടിനെയും സേർവ്വ്യാ ഗവർണ്മെണ്ടു തടഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇത്തരം അപമാനകൃത്യങ്ങളാൽ ജീവാപായം കൂടിയും സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു ഇക്കഴിഞ്ഞ സംഭവങ്ങൾക്ക് ലോകം മുഴുവൻ വെളിവാച്ചിയിരുന്നിട്ടും സേർവ്വ്യാ ഗ

വർമെണ്ട ദുഷ്ടതൃങ്ങളിൽ നിന്നു വിരമിച്ചിട്ടില്ല. ഇൺ 28-ാം നം-
 നടന്ന കൊലയിൽ സംബന്ധിച്ചിട്ടുള്ള കുറ്റക്കാരടെ മൊഴിയിൽ
 നിന്നു ചില പ്രത്യേക സംഗതികൾ വെളിവാായിരിക്കുന്നു. സറാജി
 യോവിൽ നടന്ന സംഭവം സേർവ്യാ തലസ്ഥാനമായ ബൽഗ്രേഡി
 ൽ നടന്ന ആലോചനയുടെ ഫലമാണു. കുറ്റക്കാരർ ഉപയോഗി
 ച്ച ആയുധങ്ങളും തീയുണ്ടയും സേർവ്വയിലെ ഒരു രാജദ്രോഹസം
 ഘത്തിൽ ചേർന്ന സേർവ്യാ ഗവർമെണ്ടുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ കൊടുത്തി
 ട്ടുള്ളവയാണു. സേർവ്വയുടെ അതിർത്തിയിൽ ജോലിചെയ്യുന്ന നേ
 താക്കന്മാർ ചെയ്യു പ്രോത്സാഹനംകൊണ്ടാണു കുറ്റക്കാരർ ആയു
 ധങ്ങളോടുകൂടി ബോസ്നിയയിലേക്കു കടന്നതു. ഇക്കാഴ്ചമെല്ലാം മ
 ജിസ്ട്രേട്ടു ചെയ്യു വിചാരണയിൽനിന്നു വെളിവാായിരിക്കുന്നു. ഈ ദ്രോ
 ഹാലോചനകൾ ബൽഗ്രേഡിൽ ആരംഭിച്ചു ആസ്രിയാ സാഗ്രാ
 ജ്യത്തിലേക്കു പരന്നുവരുന്നതുകണ്ടു ക്ഷമിച്ചിരിപ്പാൻ വയ്യ. സാഗ്രാ
 ജ്യത്തിന്റെ സമാധാനസ്ഥിതിക്കു ഇടിക്കുവരുത്തുന്ന ഈ ദുരാലോ
 ചനകളെ നിശ്ശേഷം നശിപ്പിക്കേണ്ട കടമ ആസ്രിയാ ഗവർമെ
 ണ്ടിനുണ്ടു. ആ കടമയെ നിവ്വഹിക്കുന്നതിനായി, സാഗ്രാജ്യത്തിനു
 വിരോധമായുള്ള ഏല്ലാ ദുരാലോചനകളെയും ദുഷ്ടതൃങ്ങളെയും നി
 ത്തിക്കുളയാമെന്നു സേർവ്യാ ഗവർമെണ്ടു വാഗ്ദത്തം ചെയ്യേണ്ടതാ
 നെന്നു ആവശ്യപ്പെടുവാൻ ആസ്രിയാ ഗവർമെണ്ടു നിർബ്ബന്ധി
 തായിരിക്കുന്നു. സാഗ്രാജ്യത്തിലടങ്ങിയ ദേശങ്ങളെ അതിൽ നിന്നു
 പിരിച്ചു വിടണമെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടു കൂടിയുള്ള ശ്രമത്തെക്കൊണ്ടും
 വിരോധിക്കുന്നതാണെന്നു സേർവ്യാ ഗവർമെണ്ടു വാഗ്ദത്തം ചെയ്യ
 ന്നു. മേകുറങ്ങളായ ദുഷ്ടതൃങ്ങളെ തടഞ്ഞുകൊള്ളാമെന്നും സ
 മ്മതിക്കണം. അങ്ങിനെ സമ്മതിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ശരിയായി
 നടക്കേണ്ടതിനായി ഗവർമെണ്ടു ഗസററിൽ താഴെ പറയുംവിധം
 സേർവ്യാ ഗവർമ്മണ്ടു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തണം:- 'ആസ്രിയക്കു വി
 രോധമായുള്ള നടപടികളെ സേർവ്യാ ഗവർമെണ്ടു ആക്ഷേപിക്കുന്നു.
 ആസ്രിയാ സാഗ്രാജ്യത്തിലേക്കു ചേർന്ന ദേശങ്ങളെ അതിൽനിന്നും
 സ്വതന്ത്രമാക്കണമെന്നു ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടിയുള്ള അഭിമാനജ്വര
 യെ സേർവ്വിയ ഗവർമെണ്ടു ആക്ഷേപിക്കുന്നു. ഇത്തരം കൃത്യങ്ങളെ

ഊൽ മരണം നേരിട്ടതിനെപ്പറ്റി സെർവിയ ഗവണ്മെന്റ് ഘോഷം
 തുടങ്ങി. സെർവിയ ഗവണ്മെന്റ് ജോർജ്ജ് സ്ഥാപനം ആ ദൃഷ്ടി
 ക്കൽ സംബന്ധിച്ചു, സെർവിയ മുമ്പ് ചെയ്ത വാഗ്ദാനം വിരോധമായി
 പ്രവർത്തിച്ചതോടുകൂടി സെർവിയ ഗവണ്മെന്റ് വിഷം
 റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തു. ആ സമയത്ത് ഏതു ഭാഗത്തുള്ള ജനങ്ങളുടേയും സ്ഥിതി
 യെ ബാധിക്കാതെ വെല്ലുവിളി പ്രവേശിക്കുന്നതിനേയും പ്രവേശിക്കാ
 ന് ശ്രമിക്കുന്നതിനേയും സെർവിയ ഗവണ്മെന്റ് ആക്ഷേപിക്കുന്നു.
 അങ്ങിനെ ചെയ്ത ദൃഷ്ടിയിൽ ആർ ചെയ്യാലും അവരെ മേലിൽ കുറി
 ന്നമായി ഭവിക്കുന്നതാണ്. ആ ശ്രമങ്ങളെ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതി
 നും അടയ്ക്കുന്നതിനും കഴിയുന്നപോലെ ചെയ്യാം സെർവിയ ഗവ
 റ്റു ചെയ്ത പ്രവർത്തികളെല്ലാം പ്രവർത്തിക്കുന്നതാണ്. ഭരണാധികാരികളെയും
 മറ്റും ഗവണ്മെന്റും എല്ലാ പ്രജകളെയും ഈ വിധം താഴ്ന്നു ചെയ്ത
 ന്നതു സെർവിയ ഗവണ്മെന്റിന്റെ കടമയാണ്. ഈ കാര്യങ്ങൾ
 സെർവിയ ഗവണ്മെന്റ് പ്രജകളെ മാത്രമല്ല, സൈന്യത്തെയും
 അറിയിക്കയും സൈന്യസംബന്ധമായ ഗസറ്റിൽ പ്രത്യേകം പ്ര
 സിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും വേണം. ഇതിനെല്ലാം പുറമെ, തന്റെ പര്യ
 ന്ന സംഗതികൾ കൂടിയും സെർവിയ ഗവണ്മെന്റ് അനുസരി
 ക്കേണ്ടതാണ്. (1) ആസ്ട്രിയ സാമ്രാജ്യത്തിന്മേൽ ഭരണവും നി
 ന്നയും ജനിക്കത്തക്ക ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടിയ ഏതൊരു പ്രസിദ്ധീകര
 ന്നത്തെയും തടയേണ്ടതാണ്. (2) ആസ്ട്രിയ ഗവണ്മെന്റിനു വി
 രോധമായി പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്ന എല്ലാ സംഘങ്ങളെയും പിരിച്ചു
 വിടുകയും അവരുടെ സ്വത്തുകൾ പിടിച്ചടക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാ
 ണ്. ആ സംഘങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും ഉയർന്ന പേരും മാറി പുറ
 പ്പെടുത്തണമോ എന്നു നോക്കി അതിനെ തടയുവാൻ വേണ്ട ഏ
 ള്ലപ്പാടുകളും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. (3) സെർവിയ രാജ്യത്തിലെ ബ
 ള്ളജന വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ ആസ്ട്രിയ ഗവണ്മെന്റിനു വിരുദ്ധമായ
 വിഷയങ്ങളുള്ളതെല്ലാം ഉടൻതന്നെ നീക്കിക്കളയേണ്ടതാണ്. (4) ആ
 സ്ട്രിയ സാമ്രാജ്യത്തിനു വിരോധമായി പ്രവർത്തിച്ച ഉദ്ദേശ്യ
 യോടെയല്ലാതെ ജോലിയിൽനിന്നു പിരിച്ചുവിടണം. ആ കാര്യ
 തോടുകൂടിയും പ്രവൃത്തിയും വഴിയേ അറിയിച്ചു തരേണ്ടതാണ്.

യാ ഗവർമ്മെണ്ടിനു സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടു. (5) ആസ്ത്രിയാ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ വലിപ്പത്തെ കുറയ്ക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ജനക്കോഭാസത്തെ അടക്കുന്നതിനു ആസ്ത്രിയാ രാജ്യപ്രതിനിധികളുടെ സഹകരണത്തോടുകൂടി പ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു സെർവിയ ഗവർമ്മെണ്ടു സമ്മതിക്കണം. (6) ജൂൻ 28-ാംനു നടന്ന കൊലയ്ക്കു ഉത്സാഹികളായിരുന്നു ഇപ്പോൾ സെർവ്യയിൽ ചെന്നു കൂടിയിരിക്കുന്നവരുടെ പേരിൽ ശരിയായ നടപടി നടത്തേണ്ടതാണ്. ആ നടപടികളിൽ ആസ്ത്രിയാ ഗവർമ്മെണ്ടിന്റെ പ്രതിനിധികൾ സംബന്ധിക്കുന്നതാണ്. (7) സരാജിയോവിൽ നടന്നവിചാരണയിൽ കുററക്കാരാണെന്നു തെളിഞ്ഞ ആരണ്ടു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ ഉടനെ ബന്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. (8) അതിർത്തിസ്ഥലത്തെ കടന്നു വന്നു അതിർത്തിക്കിപ്പുറത്തേക്കു ആയുധങ്ങളും വെടിയുണ്ടകളും നിയമവിരോധമായി അയച്ചുവരുന്നതിനെ സെർവ്യാ ഭരണാധികാരികൾ അനുകൂലിക്കാതിരിക്കേണ്ടതാണ്. സരാജിയോവിൽ നടന്ന കൊലയിൽ കുററക്കാരായുള്ളവരെ അതിർത്തികടന്നു സെർവ്യയിലേക്കു മാറ്റിപ്പോകുന്നതിനു സഹായിച്ച അതിർത്തിസ്ഥലത്തെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ ജോലിയിൽനിന്നു പിരിച്ചു വിടുകയും അവരെ ദണ്ഡിക്കയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. (9) സെർവ്യയിലും മാറ്റരാജ്യങ്ങളിലുള്ള സെർവ്യാഭരണാധികാരികൾ ന്യായവിധിയായ വാക്കുകൾ പുറപ്പെടുവിച്ചതിനു സെർവ്യ സമാധാനം വരേണ്ടതാണ്. അവർ ഗവർമ്മെണ്ടുദ്യോഗസ്ഥന്മാരാണെന്നു ഓക്കോതെ, ജൂൻ 28-ാംനു നടന്ന കൊലയ്ക്കുശേഷം, അവരെ കാണുവാൻ ചെന്നുചരോടു ആസ്ത്രിയാ ഗവർമ്മെണ്ടിനെ ദൃഢിച്ചു പ്രസ്താവിപ്പാൻ മടിച്ചിട്ടില്ല. (10) മേല്പറഞ്ഞ എല്ലാകാര്യങ്ങളെയും ശരിയായി നിർവ്വഹിച്ച ഒട്ടും താമസിയാതെ ആസ്ത്രിയാഗവർമ്മെണ്ടിനെ അറിയിക്കേണ്ടതാണ്. ജൂലായി 25-ാംനു ശനിയാഴ്ച വൈകുന്നേരം 6- മണിക്കു മുമ്പായി സെർവ്യാഗവർമ്മെണ്ടിന്റെ മറുപടി ആസ്ത്രിയാഗവർമ്മെണ്ടിനു കിട്ടണം.

സർവ്വയുടെ മറുപടി.

ആസ്ട്രിയയുടെ ഈ അന്ത്യലേഖനത്തിനു ജ്ജ്വലമായി 25-ാം നൂ-
 തെന്ന സേർവ്യാഗവർമെണ്ടു മറുപടികൊടുത്തതായിതു:- 'ആസ്ട്രി-
 യാഗവർമെണ്ടിന്റെ 23-ാം നൂ- യിലെകത്തു സേർവ്യാഗവർമെണ്ടി-
 നുകിട്ടിയിരിക്കുന്നു. ആസ്ട്രിയയ്ക്കും സേർവ്വയ്ക്കും തമ്മിലുള്ള ബന്ധ-
 ഞ്ഞ ദുഷിപ്പിക്കുന്നതായ ദുർബ്ബോധങ്ങൾ ഈ മറുപടിയാൽ നി-
 ഞിപ്പോകുമെന്നു സേർവ്യാഗവർമെണ്ടു വിശ്വസിക്കുന്നു. ബോസ്നിയ-
 യെ ആസ്ട്രിയയോടു ചേർത്തതിനെപ്പറ്റി സേർവ്യാരാജ്യ പ്രതിനിധി-
 കളും സേർവ്യാ പാർലുമെണ്ടു മെമ്പർമാരും തങ്ങളുടെ വകക്കുകൾ
 കൊണ്ടും പ്രവൃത്തികൾകൊണ്ടും ആക്ഷേപിക്കുമെന്നായിരുന്നെങ്കിലും,
 1909- മാച്ച് 31-ാം നൂ- ആസ്ട്രിയാഗവർമെണ്ടിനോടു സേർവ്യാഗവ-
 ൾമെണ്ടു ചെയ്ത വാഗ്ദത്തത്തിനുശേഷം ആ ആക്ഷേപങ്ങളെല്ലാം നി-
 ത്തിക്കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതിൽപ്പിന്നെ ബോസ്നിയയേയോ, മേഴ്-
 സിഗോവിനയേയോ സംബന്ധിച്ച രാജ്യഭരണ പരിവർത്തനത്തിനാ-
 യി സേർവ്യാഗവർമെണ്ടോ സേർവ്വയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള സ്ഥാപ-
 നങ്ങളോ യാതൊരു ശ്രമവും ചെയ്യിട്ടില്ല മുന്പുണ്ടായ ആ ബഹു-
 മൊഴികേ പിന്നീടു ഒന്നുംതന്നെ നടന്നിട്ടില്ലെന്നു സേർവ്യാഗവർ-
 മെണ്ടു ഉറപ്പുപറയുന്നു. മുമ്പു ഒരു പാഠപുസ്തകത്തെ സംബന്ധിച്ച
 ആസ്ട്രിയാഗവർമെണ്ടു ആക്ഷേപിച്ചപ്പോൾ അതിനു തക്ക സമാ-
 ധാനം അന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു. ബാൾക്കൻദേശങ്ങൾക്കു നേരിട്ട ആ
 ആപൽകാലത്തു സേർവ്യാഗവർമെണ്ടു സമാധാനത്തെ ആഗ്രഹിച്ചു
 കൊണ്ടു ക്രമംതൊറായതയാണു പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നതിനു പല
 തെളിവുകളുമുണ്ടു. യൂറോപ്പിൽ സമാധാനം നിലനില്ക്കുന്നമെന്നു ഉ-
 ദേശിച്ച സേർവ്വ തന്റെ സ്വന്തം ക്ഷേമത്തെക്കൂടിയും പരിത്യജിച്ചു
 രിക്കുന്നു. സംഘങ്ങൾ സമാധാനത്തോടു പ്രവർത്തിക്കുന്നതും പത്ര-
 ങ്ങൾ ലേഖനങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതും സേർവ്യാഗവർമെണ്ടി-
 നെ സംബന്ധിക്കുന്നവയല്ല. അക്കാലത്തു സേർവ്യാഗവർമെ-

ണ്ടിനു ഭാരംവഹിച്ചാൻ കഴികയല്ല. ആവിധം ഏതുരാജ്യത്തിലും നടന്നുവരുന്നുണ്ടു. സാധാരണമായി ആവക വിഷയങ്ങൾ ഗവർണ്മെണ്ടിന്റെ അറിവിൽപെടുത്തില്ല. സേർവ്യാഗവർമെണ്ടിന്റെ ഭാരം ഈപ്പാഴും ഏറ്റം ലഘുവായിട്ടുള്ളതാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, സേർവ്വക്കും ആസ്ത്രിയയ്ക്കും തമ്മിൽ കശപിശകൾ നേരിട്ടപ്പോൾ ആസ്ത്രിയയെ കഴിയുന്നതും തൃപ്തിപ്പെടുത്തേണമെന്നു ആഗ്രഹിച്ചു. സേർവ്വ പ്രവർത്തിക്കയും, അങ്ങിനെതന്നെ തൃപ്തികരമായി കാർഷ്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു. ഈവക കാരണങ്ങളാൽ, സരാജി വോവിൽ നടന്ന കെലേയ്ക്കു മുമ്പായി ചെയ്തിട്ടുള്ള ദോഷാലോചനകളിൽ സേർവ്യാ പ്രജകൾ സംബന്ധിച്ചിട്ടുള്ളതായി അറിയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു കണ്ടിട്ടു സേർവ്യാഗവർമെണ്ടു അതുകൊണ്ടു കയും വ്യസനിക്കയും ചെയ്യുന്നു. ആ കൊലയെ സംബന്ധിച്ചു ആസ്ത്രിയഗവർമെണ്ടും സേർവ്യാഗവർമെണ്ടും യോജിച്ചിരുന്നു വിചാരണചെയ്യേണ്ടതാണെന്നു ആസ്ത്രിയ സേർവ്വയോടു ആവശ്യപ്പെടുമെന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നിട്ടുണ്ടു. സേർവ്യാഗവർമെണ്ടു തങ്ങളുടെ വാസ്തുവമായ മനോഭാവത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിനായി, ആസ്ത്രിയഗവർമെണ്ടു കുറിക്കാതെന്നു മുന്നടിക്കാണിക്കുന്നവരുടെ പേരിൽ കുറവും ചുമത്തി കേസ്സനടുത്തുവാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു. അതുകൊണ്ടു, ആസ്ത്രിയഗവർമെണ്ടിന്റെ ആഗ്രഹപ്രകാരം, കൊലയിൽ സംബന്ധപ്പെട്ടവരെന്നു തെളിയുന്നവരും, ഏതുനിലയിലുള്ളവരായാലും, ഏതു ദ്രോഹസ്ഥനായിരുന്നാലും ആസ്ത്രിയഗവർമെണ്ടിലേക്കു വിടിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ സേർവ്യാഗവർമെണ്ടു തയ്യാറായിരിക്കുന്നു. അതിനുപുറമേ, ജൂലായി 26-ാംനു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന ഗവർമെണ്ടുഗവർമെണ്ടു താഴെ പറയുംപ്രകാരം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ സമ്മതിക്കയും ചെയ്യുന്നു:- 'ആസ്ത്രിയയ്ക്കു വിരോധമായുള്ള പ്രവൃത്തികളെ സേർവ്യാഗവർമെണ്ടു ആക്ഷേപിക്കുന്നു. ആസ്ത്രിയസാമ്രാജ്യത്തിലേക്കു ചേർന്നു ദേശങ്ങളെ അതിൽനിന്നും സ്വതന്ത്രമാക്കേണമെന്നു ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടിയുള്ള അഭിമാനജപരത്തെ സേർവ്വഗവർമെണ്ടു ആക്ഷേപിക്കുന്നു. ഇത്തരം കൃത്യങ്ങളാൽ ആവത്തു നേരിട്ടതിനെപ്പറ്റി സേർവ്യാഗവർമെണ്ടു പശ്ചാത്തപിക്കുന്നു. സേർവ്യാഗവർമെണ്ടുദ്രോഹ

സ്ഥാനാരിൽ ചിലർ ആ ഭൃത്യങ്ങളിൽ സംബന്ധിച്ചു, സേർവ്വ മന്യുചെയ്യു വാദത്തത്തിനു വിരോധമായി പ്രവർത്തിച്ചതോത്ത സേർവ്യാഗവർമെണ്ടു വിഷാദിക്കുന്നു. ആസ്രിയയുടെ ഏതുകാലത്തുള്ള ജനങ്ങളുടെയും സ്ഥിതിയെ ബാധിക്കത്തക്കവണ്ണം പ്രവേശിക്കുന്നതിനെയും പ്രവേശിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിനെയും സേർവ്യാഗവർമെണ്ടു മുഖ്യചെയ്യു വാദത്തത്തിൽ വിരോധിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു. അങ്ങിനെയുള്ള കുറവു ചെയ്യുന്നവരെ സേർവ്യാഗവർമെണ്ടു മേലിൽ കഠിനമായി ഭേദിക്കയും ആ കുറവുള്ള തട്ടിക്കുന്നതിനു കഴിയുന്നപോലെ ശ്രമിക്കയും ചെയ്യുന്നതാണു. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയും ഭരണാധികാരികളെയും എല്ലാ പ്രജകളെയും ഈവിധം അറിയിക്കുന്നതു തങ്ങളുടെ കടമയാണെന്നു സേർവ്യാഗവർമെണ്ടു വിചാരിക്കുന്നു. മേൽപറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ സേർവ്യാഗസൈന്യത്തെയും അറിയിക്കുന്നതാണു. സൈന്യസംബന്ധമായ ഗസറിലും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതാണു. ഇതിനുപുറമേ, കീഴേപറയുന്നവിധം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു സേർവ്യാഗവർമെണ്ടു സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു:- 'സേർവ്യാഗവർമെണ്ടു യോഗം കൂടിയ ഉടനെ പത്രങ്ങളെ ബന്ധിക്കുന്നതിനു ഒരു പുതിയ നിയമം ഉണ്ടാക്കുന്നതാണു. ആസ്രിയാസാമ്രാജ്യത്തിന്മേൽ ദേഷ്യവും നിന്ദയും ജനിക്കുമാറുള്ള പ്രേരണകളെ നിർദ്ദയം തടയുന്നതിനും, ആസ്രിയാസാമ്രാജ്യ വിസ്മയംകൊണ്ടു കറങ്ങുന്ന മെന്ന ഉദ്യോഗത്താടുകൂടിയ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിന്മേൽ വേണ്ടത്തക്ക നടപടികൾ നടത്തുന്നതിനും ഉതകുന്ന എല്ലാകൾ ചെയ്യുന്നതാണു. (2) ഇപ്പോൾ നടന്നുവരുന്ന സംഘങ്ങൾ, അവയിലെ അംഗങ്ങളുടെ നടപടി നോക്കിയാൽ കുറവുചെയ്തുവെന്നതനുശരിയായ തെളിവു കാണുന്നില്ല. ആസ്രിയാഗവർമെണ്ടിന്റെ കത്തിലും അതിനു തെളിവില്ല. എന്നാലും, ആസ്രിയാഗവർമെണ്ടു ആവശ്യപ്പെട്ടപ്രകാരം ആവക സംഘങ്ങളെ പിരിച്ചു വിടുന്നതിനു സേർവ്യാഗവർമെണ്ടു സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു. (3) ആസ്രിയയ്ക്കു വരോധമായുള്ള സമ്പ്രദായങ്ങൾ ഇന്നിന്നവയെന്നു ആസ്രിയാഗവർമെണ്ടു തെളിപുരുത്തുന്നതായാൽ ആ സമ്പ്രദായങ്ങളെ വിദ്വേഗം വിഷയത്തിൽനിന്നു നിഷ്കിട്ടിച്ചുവാൻ സേർവ്യാഗവർമെണ്ടു സമ്മതിച്ചി

രിക്കുന്നു. (4) ആസ്രിയയുടെ മഹിമയ്ക്കു ദോഷാതട്ടത്തക്കവിധം പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളവരെ സൈന്യത്തിൽനിന്നു പിരിച്ചുവിടുവാൻ സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു. അങ്ങിനെള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ പേരിൽ നടപടി നടത്തുന്നതിനു അവരുടെ പേരുവിവരങ്ങൾ വഴിയേ ആസ്രിയോഗവർമ്മണ്ടു അറിയിച്ചുതരമെന്നു വേർവ്യാഗവർമ്മണ്ടു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. (5) ആസ്രിയോഗവർമ്മണ്ടിന്റെ പ്രതിനിധികൾ സേർവ്വയിൽവന്നു ഇവിടെ നടക്കുന്ന വിചാരണയിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിൻ സമ്മതിക്കണമെന്നു ആസ്രിയ ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം സേർവ്വോഗവർമ്മണ്ടിനു മനസ്സിലായിട്ടില്ല. എന്നാൽ, രാജ്യനിയമങ്ങൾക്കും, നീതിപരിപാലന സമ്പ്രദായത്തിനും രാജ്യസംബന്ധത്തിനും യോജിച്ചവിധം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു സേർവ്വോഗവർമ്മണ്ടു സമ്മതിക്കുന്നു. (6) ജൂൺ 28-ാംനു നടന്ന കൊലയിൽ സംബന്ധപ്പെട്ടവരെയും, സംബന്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ഇനിമേൽ തെളിയുന്നവരെയും ബന്ധിച്ചു വിചാരണചെയ്യുന്നതാണ്. അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതു സേർവ്വോഗവർമ്മണ്ടിന്റെ കടമയാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. എന്നാൽ, ആ വിചാരണയിൽ ആസ്രിയോഗവർമ്മണ്ടിന്റെ പ്രതിനിധികൾ സംബന്ധിക്കണമെന്നു പറയുന്നതു സേർവ്വോഗവർമ്മണ്ടിനു സമ്മതിക്കുവാൻ വയ്യ. എന്തുകൊണ്ടെങ്കിൽ: അതു രാജ്യഭരണവ്യവസ്ഥയ്ക്കും ക്രിമിനൽ നടപടികൾക്കും യോജിച്ചതല്ല. പക്ഷേ തീച്ചപ്പെട്ട കേസുകളിൽ വിചാരണകൊണ്ടു വെളിവാക്കുന്ന സംഗതികൾ ആസ്രിയപ്രതിനിധിയെ അറിയിക്കാം. ആസ്രിയോഗവർമ്മണ്ടിന്റെ കത്തുകിട്ടിയ അന്നു വൈകുന്നേരംതന്നെ, സരാജിവോ കൊലയിൽ സംബന്ധിച്ചവരെന്നു സംശയിക്കപ്പെടുന്നവരായ് സ്പാർഡുഡക്കൊവിച്ചു എന്ന ആളെ ബന്ധിക്കുവാൻ ചുറ്റപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മിലാൻസിഗനാവിച്ചു എന്ന ആളെ ബന്ധിക്കുന്നതിനു ഇതുവരെ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. സരാജിവോ വിചാരണയിൽ ഉൾപ്പെട്ട ലക്ഷ്യങ്ങളെ ഇനിമേൽ ഇവിടെ നടക്കുന്ന വിചാരണയ്ക്കായി കഴിയുന്ന പേരത്തിൽ ഞായച്ചുതരുന്നതിനു സേർവ്വോഗവർമ്മണ്ടു ആവശ്യപ്പെടുന്നു. (7) അതിർത്തിസ്ഥലത്തിനപ്പുറം ആയുധങ്ങളും ചെടിയുണ്ടകളും നിയമവിരോധമായി കച്ചവ

പ്രിയയുടെ നിബന്ധനകൾ മിക്കവാറും സേർവ്വ സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു. ആസ്രിയ ഗവർണ്മെന്റ് ട്രോഗ്രാഫ്സന്മാർ സേർവ്വയിൽ പ്രവേശിച്ച കേസ്സു വിചാരണ ചെയ്യേണമെന്ന നിബന്ധനമാത്രമേ സേർവ്വ സമ്മതിക്കാതിരുന്നിട്ടുള്ളൂ. സ്വതന്ത്രാധികാരമുള്ള ഏതൊരു ഗവർണ്മെന്റും തങ്ങളുടെ രാജ്യത്തു അന്യരാജ്യക്കാരുടെ അധികാരശക്തിക്കു ഇടംകൊടുക്കുന്നതല്ല. 'ആസ്രിയ യുദ്ധരാജാവിനെ കൊലചെയ്ത സംഭവവും, ആസ്രിയയുടെ അന്ത്യലേഖനത്തിൽ സേർവ്വയെപ്പറ്റി പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സംഗതികളും നോക്കിയാൽ ആർക്കും ആസ്രിയയുടെ പേരിൽ അനതാപമുണ്ടാകാതിരിക്കയില്ല.' എന്നും; 'എന്നാൽ, കരുരാജ്യം മറ്റൊരു സ്വതന്ത്രരാജ്യത്തിനു ഇത്രയും കഠിനമായ ഒരു അന്ത്യലേഖനം അയച്ചിട്ടുള്ളതായി ഇന്നേവരെ ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല.' എന്നും; 'ആസ്രിയ ഗവർണ്മെന്റ് ട്രോഗ്രാഫ്സന്മാർ സേർവ്വയിൽ പ്രവേശിക്കണമെന്ന നിബന്ധന സേർവ്വയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യരക്ഷയ്ക്കു വിരുദ്ധമല്ല' എന്നും ബ്രിട്ടീഷ് വിദേശ മന്ത്രിയായ സർ. എഡ്വർഡ്സ് പ്രസ്താവിച്ചു. സമാജീവോപാൽ നടന്ന രാജവധത്തെപ്പറ്റി ആസ്രിയ ഗവർണ്മെന്റ് ചെയ്തവരുടെ വിചാരണയുടെ അവസാനം എന്താണെന്നാണു മധാശക്തികൾ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്. സേർവ്വയുടെ പേരിലുള്ള കുറ്റങ്ങൾ ഇന്നിന്നവരെന്നു ആസ്രിയ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുമെന്നും, അതിൽപ്പിന്നീട് വേണ്ടതെക്കു നടപടികൾ നടത്തിത്തുടങ്ങുകയുള്ളുവെന്നും മധാശക്തികൾ കരുതുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്താൽ, കേസ്സു വിചാരണ രഹസ്യമായി നടത്തുകയും, പെട്ടെന്നു അന്ത്യലേഖനം അയയ്ക്കുമാണു ആസ്രിയ ചെയ്തു. മാറ്റുള്ളവരുടെ പ്രതീക്ഷ അസ്ഥാനത്തിലായിപ്പോയി. മറ്റു മധാശക്തികളുടെ പ്രേരണയാൽ ആസ്രിയയ്ക്കു സേർവ്വ അയച്ച മറുപടി അത്യധികം ക്ഷമയോടും സമാധാനതൽപരതയോടും കൂടിയാണു തയ്യാറാക്കിയിരിക്കുന്നതെന്നു ആ മറുപടി നോക്കിയാൽ ആർക്കും തോന്നും. എന്നാൽ, ആസ്രിയയ്ക്കു ആ മറുപടി സ്വീകാര്യമായിവന്നില്ല. തൽകാലം നിബന്ധനകളെല്ലാം സേർവ്വിയ സമ്മതിച്ചതായി കാണുന്നുണ്ടെങ്കിലും, മേലിൽ അതെല്ലാം അനുസരിച്ചു ന

ടക്കമെന്നു വിശ്വസിക്കുവാൻ വയ്യെന്നു ആസ്രിയ വാദിച്ചു. സേർവ്യയുടെ അധികാരം ശമിക്കണമെങ്കിൽ യുദ്ധം ചെയ്തതന്നെ വേണമെന്നു ആസ്രിയ തീർച്ചപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ആസ്രിയയുടെ ഗതി ഏങ്ങോട്ടാണെന്നു റഷ്യ ഉററനോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടു. ഈ വാസ്തവം ആസ്രിയയും ജർമ്മനിയും അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു. സേർവിയയുടെ ഭാഗത്തു ചേരവാൻ വിടാതെ റഷ്യയെ സമാധാനിപ്പിച്ചു നിർത്തേണ്ടതു ആവശ്യമാണെന്നു ആസ്രിയ കരുതീട്ടുണ്ടു. ഈ കരുതലോടുകൂടി, സേർവിയയുടെ ഏതൊരു ദേശത്തേയും വിടിച്ചടക്കണമെന്നു ആഗ്രഹമില്ലെന്നും, സേർവ്യയെ ഒരു പാഠം പഠിപ്പിക്കു മാത്രമേ വേണ്ടതുള്ളുവെന്നും ആസ്രിയ റഷ്യയെ അറിയിച്ചു. ജർമ്മനി അതിനെ പിന്താങ്ങുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ, ഇത്രയും കൊണ്ടു റഷ്യ തൃപ്തിപ്പെട്ടില്ല. സേർവിയാരാജ്യത്തിൽപ്പെട്ടി ഏതു ഭാഗവും വിടിച്ചടക്കുന്നതല്ലെന്നു തീർച്ച പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതല്ലാതെ, സേർവിയയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യശക്തിയെ ക്ഷയിപ്പിക്കുന്നതല്ലെന്നതിനെപ്പറ്റി ഒരു വാക്കുപോലും ആസ്രിയ പറഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതിനെ പ്രത്യേകം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ടു റഷ്യ ഈ വാദത്തിൽ തലയിട്ടു വാർഷ്വിയെ ബ്രിട്ടീഷുദൂതനും ജർമ്മൻ ദൂതനുമായി നടന്ന സഭാഷണത്തിലും, സേർവിയയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ നശിപ്പിക്കുമോ എന്ന ചോദ്യത്തിനു ജർമ്മൻ ദൂതൻ മറുപടിയൊന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ബാൾക്കൻ ദേശങ്ങളും തുടങ്ങിയുമായി നടന്ന യുദ്ധത്തിനു മുമ്പു സേർവിയ ആസ്രിയയെ ധാരാളമായി ബഹുമാനിച്ചിരുന്നു. ആ യുദ്ധത്തിനുശേഷം ബാൾക്കൻ ദേശങ്ങളിൽ റഷ്യക്കാണ് അധികം മാന്യതയുണ്ടായിരിക്കുന്നതു. ഇതു ഏറെക്കുറെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ലണ്ടനിലെ ആസ്രിയ ദൂതൻ സർ. എഡ്വേർഡ് ഡുഗ്രേയോടു സംസാരിക്കുകയുണ്ടായി. ബാൾക്കൻ ദേശങ്ങളിൽ റഷ്യക്കുള്ള വിലയെ ഇടിച്ചുതാഴ്ത്തണമെന്നും, ആ ദേശങ്ങളിൽ ആസ്രിയയ്ക്കു പല അവകാശങ്ങളും ഉറപ്പിക്കണമെന്നും കരുതലുണ്ടെന്നു, ആസ്രിയ ദൂതൻ പറഞ്ഞതിൽനിന്നു റഷ്യ വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും ചെയ്തു. ആസ്രിയ സേർവിയയോടു യുദ്ധത്തിനു പുറപ്പെടുന്നതിനെപ്പറ്റി മഹാശക്തികൾക്കു ആക്ഷേപമില്ല. റഷ്യക്കുമി

ല്ലം ആക്ഷേപം. സ്ലാവു ജനങ്ങളുടെ സംരക്ഷകത്വം തങ്ങൾക്കു
 എന്നാണു രഷ്ട്രയുടെ അഭിമാനം. സ്ലാവു രാജ്യമായ സെർവ്യ
 യോടു ഏതൊരു ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടിയാണു ആസ്ട്രിയ യുദ്ധത്തി
 നു ഭയബിയിരിക്കുന്നതെന്നു വെളിവാക്കി അറിയേണമെന്നു രഷ്ട്ര
 നിർവ്വഹണവും ആവശ്യപ്പെട്ടു. അതിനു ആസ്ട്രിയ അതുമിതം
 പറഞ്ഞു ഒഴിഞ്ഞതല്ലാതെ ഒന്നും തുറന്നു പറഞ്ഞില്ല. ഇതിൽ ര
 ഷ്ട്രയുടെ വാശി കലശലാകുന്നുണ്ടെന്നു കണ്ടപ്പോൾ ആസ്ട്രിയ
 ബന്ധപ്പെട്ടു നടവടികൾ നടത്തിത്തുടങ്ങി. അന്ത്യലേഖനത്തിനു
 48- മണിക്കൂറിനകം മറുവടി കിട്ടേണമെന്നു ആവശ്യപ്പെടുകയും,
 മറുവടി കിട്ടിയപ്പോൾ അതു തൃപ്തികരമല്ലെന്നു പറഞ്ഞു ആ
 സ്ട്രിയ ഒത്തനെ സെർവിയയിൽനിന്നു ഉടനെതന്നെ മടക്കി
 വിളിക്കയും ചെയ്തു. ചോദ്യത്തിനു ശരിയായ മറുവടി തരാതെ
 ഉടനടൻ ആസ്ട്രിയ കാരോന്നു പ്രവർത്തിക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ,
 ഈ യുദ്ധത്തിൽ തങ്ങൾക്കും ചേരേണ്ടതായി വരുമെന്നു രഷ്ട്ര
 മഹാശക്തികൾക്കു അറിവു കൊടുത്തു. സ്ലാവു ജനങ്ങളുടെ
 അതുമുങ്ങുകാണ്ടു ആസ്ട്രിയ സാമ്രാജ്യം ക്ഷീണിച്ചുപോയാൽ
 രഷ്ട്രയുടെ ശക്തിആസ്ട്രിയയിൽ പ്രവഹിക്കുമെന്നതിനു സംശ
 യമില്ല. അപ്പോഴതു ജർമ്മനിക്കും ദോഷമായിവരും സെർവ്യ
 യുടെ ശക്തി ക്ഷയിച്ചു അവിടെ ആസ്ട്രിയയുടെ അധികാരം വലി
 ക്കുന്നതു ജർമ്മനിക്കും നന്മതന്നെ. എന്നാൽ, ഈ യുദ്ധത്തിൽ ര
 ഷ്ട്ര സെർവ്യയുടെഭാഗത്തു ചേരുന്നതായാൽ ആസ്ട്രിയയ്ക്കു തനിയെ
 തടുത്തുനില്പാൻ കഴികയില്ല. അതുകൊണ്ടു എങ്ങിനെയെങ്കിലും ര
 ഷ്ട്രയെ വിലക്കിനിർത്തണമെന്നു ജർമ്മനി തീർച്ചയാക്കി. ആസ്ട്രിയയു
 ടെ ഈ പുറപ്പാടു ന്യായമായുള്ളതാകയാൽ, രഷ്ട്ര ഇതിൽ പ്രതികൂ
 ലിക്കുന്നതായാൽ ആസ്ട്രിയയുടെഭാഗത്തു തങ്ങളും ചേരുന്നതാണെ
 ന്നു ജർമ്മനി രഷ്ട്രയെ ഒന്നു ഭയപ്പെടുത്തിനോക്കി. അപ്പോൾ രഷ്ട്ര
 പ്രാൻസിന്റെ അഭിപ്രായമെന്താണെന്നു ചോദിച്ചു. രഷ്ട്രയെ സ
 ധായിക്കുന്നതിനു എപ്പോഴും തങ്ങൾ തയ്യാറാണെന്നു പ്രാൻസി
 ന്റെ മറുവടി. ഈ യുദ്ധത്തിൽ രഷ്ട്രക്കു പ്രവേശിക്കാതെ കഴിക
 യില്ലെന്നും, ഗ്രോറബ്ബിട്ടന്റെ അഭിപ്രായം എന്താണെന്നു ഉടനെ

വെളിച്ചപ്പെടുത്തേണ്ടതാണെന്നും, ബ്രിട്ടൻ ഏതിർക്കക്ഷിയിൽ ചേ
 ന്നാൽ ജർമ്മനി ഇളകുന്നതല്ലെന്നും, ഇപ്പോൾ ബ്രിട്ടൻ അങ്ങിയി
 റിക്കയാണെങ്കിൽ യൂറോപ്പു മുഴുവൻ രക്തപ്പൂർണ്ണമായിത്തീരമെന്നും
 റഷ്യ മന്ത്രി ബ്രിട്ടീഷു ഗവർണ്മെന്റിനെ അറിയിച്ചു. അതിനു, ബാ
 റ്റിക്കാൻ കാർട്ടുങ്ങളിൽ തങ്ങൾക്കു അത്രവളരെ ശ്രദ്ധയില്ലാത്ത
 തുകാണ്ടു ഈ യുദ്ധത്തിൽ തങ്ങൾ പ്രവേശിക്കുന്നതല്ലെന്നു ബ്രിട്ടീ
 ഷു ഗവർണ്മെന്റ് മറുപടികൊടുത്തു. ഈ യുദ്ധത്തിൽ തങ്ങൾക്കു ചേ
 രുന്നതായാൽ യൂറോപ്പിലെ സമാധാനം തീരെ നശിച്ചുപോകുമെ
 ന്നാണു ബ്രിട്ടന്റെ അഭിപ്രായം. ഇങ്ങിനെ മറുപടി കൊടുത്തുവെ
 കിലും, സമാധാനത്തിനായി ശ്രമം തുടങ്ങി. റഷ്യയും ആസ്ട്രിയയും
 തമ്മിലുള്ള പിണക്കം നിമിഷം ചെല്ലുന്നോറും മുത്തുമുത്തു വരുന്ന
 തായി കാണുകയും, റഷ്യയെ സമാധാനിക്കാതിരുന്നാൽ റഷ്യ യുദ്ധ
 ത്തിൽ ചേരമെന്നും അപ്പോൾ യൂറോപ്പു മുഴുവൻ പോർക്കളമായി
 ത്തീരമെന്നും മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തു. ബാർത്തോൾ കാർട്ടുങ്ങളി
 ൽ ബ്രിട്ടനു ശ്രദ്ധയില്ലെന്നതു ശരിതന്നെ. എന്നാൽ, ബാർത്തോ
 നിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന ഈ യുദ്ധം യൂറോപ്പെങ്ങും ബാധിച്ചാൽ
 അതു ബ്രിട്ടനെയും ബാധിക്കാതിരിക്കയില്ല. പ്രാൻസ് ഷീനിങ്ങ
 ന്നതു ബ്രിട്ടനു വലിയൊരു ആപത്താണു. അതിനിടകൊടുക്കാ
 തെ, പ്രാൻസിനോടൊപ്പം ബ്രിട്ടനും യുദ്ധം ചെയ്യേണ്ടതായിവരും.
 ഇഷിറനയെല്ലാം സംഭവിക്കുന്നതിനു മുമ്പായി സേർവ്യയും ആസ്ട്രി
 യയും തമ്മിലുള്ള യുദ്ധം മറ്റൊരെയും ബാധിക്കാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം
 തടുത്തു നിർത്തേണ്ടതു ആവശ്യമാണെന്നു ബ്രിട്ടൻ മനസ്സിലാക്കി,
 അതിയണ്ണം പ്രവർത്തിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഇതേ ഉദ്ദേശ്യത്തോടു കൂടി
 യാണു ജർമ്മനിയുടെയും ഉദ്ദേശം. എന്നിരുന്നാലും ജർമ്മനി റഷ്യയെ
 വേണ്ടവിധം സമാധാനിപ്പിക്കുണ്ടായില്ല. ആസ്ട്രിയയുടെ അന്ത്യ
 ലേഖനം റഷ്യയെ എത്രത്തോളം ബാധിക്കുന്നുണ്ടെന്നു ആലോ
 ചിച്ചു തീർച്ചപ്പെടുത്തുവാൻ മഹാശക്തികൾ എല്ലാം ചേർന്നു ഒരു
 യോഗം കൂടേണ്ടതാണെന്നും, യോഗ നിശ്ചയപ്രകാരം നടക്കുന്ന
 തിനു റഷ്യയെ സമ്മതിപ്പിച്ചുകൊള്ളാമെന്നും, ആസ്ട്രിയയെ സമ്മ
 തിപ്പിക്കേണ്ട രേരും ജർമ്മനി വിട്ടുപോകുമെന്നും ബ്രിട്ടൻ വിളിച്ചുപറ

നെടു. ലണ്ടനിൽവെച്ചു മഹാശക്തികളുടെ പ്രതിനിധികൾ യോഗംചേർന്നു ആലോചനചെയ്തു ആസ്ട്രിയയ്ക്കും റഷ്യയ്ക്കും തമ്മിലുള്ള പിണക്കംതീർത്തുതമ്മിൽ ഇണക്കിച്ചേർക്കേണ്ടതാണെന്നു ബ്രിട്ടീഷു മന്ത്രി പ്രസംഗിച്ചു. പ്രാൻസും ഇററലിയും അതു സമ്മതിച്ചു. ഇങ്ങിനെയാകയാൽ യോഗംകൊണ്ടു പ്രത്യേകിച്ചു ഫലമൊന്നുമില്ലെന്നും, ആസ്ട്രിയയും റഷ്യയും തമ്മിലുള്ള കാർഷ്ടങ്ങൾ അവർതമ്മിൽ തന്നെ പഠഞ്ഞു തീരുകയാണു വേണ്ടതെന്നും ജർമ്മനി വാദിച്ചു. എന്നാൽ, അങ്ങിനെതന്നെ ആവാമെന്നു റഷ്യ അതിനായി പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ആസ്ട്രിയ അതിനു അനുകൂലിച്ചില്ല. ഇങ്ങിനെ ആ ഉദ്യമം നിഷ്പലമായി പരിണമിച്ചു.

യുദ്ധാരംഭം.

സമാധാനത്തിനായി ഇങ്ങിനെ ഒരരക്ഷോഭം ആലോചന നടക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കേ, അതൊന്നും നോക്കാതെ ആസ്ട്രിയ 28-ാംനു സേർവ്വിയോടു യുദ്ധംതുടങ്ങി. അന്ത്യലേഖനം അയച്ചതു 24-ാംനുയാണു. 25-ാംനു അതിനു മറുപടികിട്ടി. അന്നുമുതൽ, ഒരിടത്തു യുദ്ധഗർജ്ജനവും മറ്റൊരിടത്തു സമാധാനാലോചനയും നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. 28-ാംനു യുദ്ധംതുടങ്ങി. ഉടൻതന്നെ, റഷ്യ തന്റെ സൈന്യത്തെ ആസ്ട്രിയയുടെ അതിർത്തിയിലേക്കു നയിച്ചു. പ്രാൻസു പടകൂട്ടുകയും ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ അഭിപ്രായം എന്തെന്നറിവാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഇപ്പോൾ യൂറോപ്പിൽ നേരിട്ടിരിക്കുന്ന ശബ്ദം സേർവ്വിയയെയും ആസ്ട്രിയയെയും മാത്രം സംബന്ധിച്ചതാണു. ആസ്ട്രിയയോടു റഷ്യ പോർതുടങ്ങിയശേഷമുണ്ടു, ഉടമ്പടിപ്രകാരം റഷ്യയെ പ്രാൻസു സഹായിച്ചാലാവട്ടെ ഗ്രോറബ്രിട്ടനു ഇതിൽ പ്രവേശിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. റഷ്യയും പ്രാൻസും അങ്ങോട്ടു യുദ്ധത്തിനു ചെല്ലുന്നതല്ലാതെ, റഷ്യയോടോ പ്രാൻസിനോടോ ആരും ഇങ്ങോട്ടു യുദ്ധത്തിനു വന്നിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ടു ഇതിൽ ഗ്രോറബ്രി

ദന്ന യാതൊന്നും പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതായില്ലെന്നു 29-ാം- ബ്രിട്ടീഷ്
 മന്ത്രി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തതിനു മുമ്പായിട്ടുള്ളതു. ആസ്ട്രിയയും റഷ്യയും പരസ്പരം ചേർന്നു കാൽപ്പാലോചന ചെയ്തതാണെന്നു നല്ലതെന്നു ജർമ്മനി പറഞ്ഞതു, അതുപോലെ നടന്നിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ മഹാശക്തികൾ യോഗം കൂടിയോ, മറ്റൊരുകെട്ടിടം വിധത്തിലോ ഇക്കാര്യം കലാശിപ്പിക്കേണ്ടതിനു ജർമ്മനിയുടെ അഭിപ്രായം എങ്ങിനെയാവാം എന്നു അതുപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കുവാൻ തയ്യാറാണെന്നു ബ്രിട്ടീഷ് വിദേശമന്ത്രി ജർമ്മനിയെ അറിയിച്ചു. എന്നാൽ, അതിനു മുമ്പായിട്ടും ജർമ്മൻ ചക്രവർത്തി യുദ്ധസഭകൂടി ആലോചന തുടങ്ങി. അന്നുതന്നെ ജർമ്മൻ മന്ത്രി ബ്രിട്ടീഷ് ദൂതനോടു ചേർന്നു ചർച്ചകളെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുകയുണ്ടായി. പ്രാൻസിന്റെ ശക്തി ക്ഷയിച്ചുപോകുന്നതു ബ്രിട്ടീഷിനു സമ്മതമുള്ള കാര്യമല്ല. ഗ്രോവ്ബ്രിട്ടൻ ഈ യുദ്ധത്തിൽ ചേരുകയില്ലെന്നു തീർച്ച പറഞ്ഞാൽ, പ്രാൻസിനു രാജ്യത്തിന്റെ ഏതുഭാഗത്തെയും തടയുവാൻ വിടിച്ചുകൊടുക്കുന്നതല്ലെന്നു വാദിക്കാൻ പറ്റാത്തതാണെന്നു ജർമ്മൻ മന്ത്രി പറഞ്ഞു. എന്നാൽ, ഗ്രോവ്ബ്രിട്ടൻ അറിയേണ്ടതായ കാര്യം ചേർന്നതാണെന്നു, പ്രാൻസിന്റെ കടൽക്കരകളെ സംരക്ഷിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു ഗ്രോവ്ബ്രിട്ടൻ മുൻ കരാറുപ്രകാരം ഏറ്റെടുക്കും. മെഡിറ്ററേനിയൻ കടലിനെ പ്രാൻസി സംരക്ഷിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു ഏറ്റെടുക്കുന്നു. ഈ യുദ്ധത്തിൽ പ്രാൻസിന്റെ കടലിനെ നാശകളെ രക്ഷിക്കേണ്ട ഭാരവും പ്രഞ്ച കപ്പൽപ്പട്ടയ്ക്കു വഹിക്കേണ്ടിവരും. അങ്ങിനെ, അവരുടെ ശ്രദ്ധ സ്വന്തംകൊള്ളാതിലായാൽ മെഡിറ്ററേനിയൻ കടലിന്റെ രക്ഷയിൽ ഉറപ്പു മതിയാകാതെയാകും. അതുമാത്രമല്ല, മെഡിറ്ററേനിയൻ കടലോരത്തുള്ള പ്രഞ്ചദേശങ്ങളെ ജർമ്മനി ആക്രമിച്ചുപോകും. അതുകൊണ്ടു, പ്രാൻസിന്റെ സാമന്തരാജ്യങ്ങളെ ജർമ്മനി ആക്രമിക്കുമോ എന്നും, പ്രാൻസിന്റെ കടൽപ്പട്ടയെ യുദ്ധത്തിലേക്കു വലിക്കുമോ എന്നുമാണു, ഗ്രോവ്ബ്രിട്ടൻ അറിയേണ്ടതായുള്ളതു. ഇതിനെപ്പറ്റി ബ്രിട്ടീഷ് ദൂതൻ ജർമ്മൻ മന്ത്രിയോടു ചോദിച്ചപ്പോൾ, അതിനെപ്പറ്റി ഒന്നും പറയാൻ വയ്യ എന്നാണു മുമ്പായിട്ടുള്ളതു. ഇതിനെപ്പറ്റി നിഷ്പക്ഷസ്ഥിതിയിലിരിക്കുന്ന ബർമ്മിയത്തിൽ കൂടി പ്രാൻസിലേക്കു

നല്ലവഴി കിട്ടേണ്ടതിനായി ജർമ്മനി പ്രവേശിക്കുമോ എന്ന ചോദ്യത്തിനും ജർമ്മനിയുടെ മറുപടി തൃപ്തികരമായിട്ടല്ലാ കണ്ടത്രേ. ബൽജിയം നിഷ്പക്ഷാവസ്ഥയിലിരിക്കുന്നതു ബ്രിട്ടന്നു വലിയൊരു രക്ഷയാണു. ഇടയിൽ ആ ദേശം കിടക്കുന്നതുകൊണ്ടു ജർമ്മനിക്കു ഇംഗ്ലണ്ടിനെ ഉപദ്രവിക്കാൻ അത്ര എളുപ്പത്തിൽ കഴികയില്ല. ബൽജിയത്തെ ഏതൊരു രാജാവും ആക്രമിച്ചുകൂടാണു മുമ്പു മഹാശക്തികളെല്ലാംകൂടി വ്യവസ്ഥചെയ്തിട്ടുണ്ടു. അതിൽ ജർമ്മനിയും ചേർന്നിട്ടുണ്ടു. പ്രാൻസിന്റെ ഗതി എങ്ങിനെയെന്നു കാണുന്നതിനു മുമ്പു ബൽജിയത്തെപ്പറ്റി ഒന്നും തീർച്ചപറയാൻ കഴികയില്ലെന്നു തന്നെയല്ല, ബൽജിയത്തെ ആരും ആക്രമിക്കരുതെന്നും, അതിൽകൂടി ആരും സൈന്യത്തെ കടത്തികൊണ്ടുപോകരുതെന്നും മുമ്പു നിശ്ചയം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നിരിക്കിലും ഇപ്പോൾ അതിലൊന്നും ഉറപ്പുപറയാൻ വരുന്നതും ജർമ്മൻ മന്ത്രി ബ്രിട്ടീഷുകൃതനെ അറിയിച്ചു. പ്രാൻസിന്റെ സാമന്തരാജ്യങ്ങളെയും ബൽജിയത്തിന്റെ നിഷ്പക്ഷസ്ഥിതിയെയുംപറ്റി ജർമ്മനി ഒന്നും ഉറപ്പുപറയാതിരുന്നതു ന്യായമേയില്ലെന്നു ബ്രിട്ടൻ ആക്ഷേപിച്ചു. പ്രാൻസുരാജ്യത്തിന്റെ ഏതുഭാഗത്തെ യും വശപ്പെടുത്തുന്നതല്ലെന്നു ജർമ്മനി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, വേറെ വഴിക്കു ജർമ്മനി പ്രാൻസിന്റെ നില മോശമാക്കിത്തീർത്തേക്കാമെന്നും ഈ അവസരത്തിൽ ബ്രിട്ടൻ ജർമ്മനിയോടു യോജിച്ചു പ്രാൻസിനെ കൈവിടുന്നതു ലജ്ജാകരമാണെന്നും ബൽജിയത്തിന്റെ നിഷ്പക്ഷസ്ഥിതിയെ സംരക്ഷിക്കേണ്ട ഭാരം ജർമ്മനിയുടെ സ്റ്റേറ്റ്ത്തിനുവേണ്ടി ഭരിച്ചുവിടുവാൻ കഴികയില്ലെന്നും സർ എഡ്വേർഡ് ഗ്രേ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. യൂറോപ്പിൽ സമാധാനം നിലനില്ക്കേണമെന്നു എല്ലാരാജ്യക്കാരും ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടു. ഇതിനായി ഗ്രേറുബ്രിട്ടൻ വളരെയധികം പ്രയത്നിക്കുന്നു. ഈ ആഗ്രഹം ജർമ്മനിക്കുണ്ടെങ്കിൽ അതിപ്പോൾ പ്രവർത്തിച്ചുകാണിച്ചാൽ, ഇഴവിഷമഖട്ടം കഴിഞ്ഞു ഉടനെ ബ്രിട്ടന്നും ജർമ്മനിയും തമ്മിലുള്ള ദൈമന്ത്രിയെ അധികമായി ഉറപ്പിക്കാമെന്നുകൂടി എഡ്വേർഡ് ഗ്രേ പറഞ്ഞു. ജർമ്മനിക്കു ഗ്രേറുബ്രിട്ടനോടു ഇണങ്ങിയിരിക്കണമെന്നു ആഗ്രഹമില്ലായ്മയില്ല. എന്നാൽ സേർവ്വയെ തകർത്തുകളയണമെന്നും, പ്രാൻസിനെയും റഷ്യ

യെയും മുഖംതിരിപ്പിച്ചയയ്ക്കണമെന്നും ജമ്മനിക്കു നല്ല വാരിയുണ്ടു. അതുതന്നെ ബ്രിട്ടനോടു അനുകൂലമായോ പ്രതികൂലമായോ രണ്ടും പായാതെ ജമ്മനി ഒഴിഞ്ഞുനില്ക്കുകയാണു ചെയ്യതു. ജൂലായി 31-ാംനു ആസ്ട്രിയയുടെയും സേർവ്യയുടെ തലസ്ഥാനമായ ബെൽഗ്രേഡ് പട്ടണത്തെ തകർച്ചയാൽ തുടങ്ങി. റഷ്യ 31-ാംനു യുദ്ധത്തിനു തയാറാകുവാൻ സൈനികവിളംബരം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. റഷ്യയുടെ പുറപ്പാടു കണ്ടപ്പോൾ ജമ്മനിയിൽ യുദ്ധജ്വരം കഠിനമായി പരന്നുപോയി. ഈ ഘട്ടത്തിൽ പ്രാൻസിന്റെ ഭാഗത്തു ബ്രിട്ടൻ നില്ക്കുന്നതായാൽ ഈ യുദ്ധം അമർന്നുപോകുമെന്നു പ്രബു പ്രതിനിധി ബ്രിട്ടീഷുമന്ത്രിയോടു പറഞ്ഞു. ഗ്രോബ്രിട്ടൻ യുദ്ധത്തിൽ ചേരാതിരിക്കേണ്ടതിനു ജമ്മനി ചെയ്യേണ്ടതായ സംഗതികൾ ഇന്നിന്നതെന്നു ജമ്മനിയെ അറിയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ജമ്മനി പ്രതികൂലമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതായാൽ ബ്രിട്ടനും യുദ്ധത്തിൽ ചേരാതിരിക്കയില്ലെന്നു ജമ്മനിക്കു അറിയാമെന്നും ബ്രിട്ടൻ ഈ യുദ്ധത്തിൽ ചേരമോ ചേരുകയില്ലയോ എന്നതിനെപ്പറ്റി ബ്രിട്ടീഷുമന്ത്രിസഭ ആലോചിച്ചതിൽ തൽകാലം ഒന്നും തീർച്ചപറവാൻ വയ്യെന്നാണു തീർമാനിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും ബ്രിട്ടീഷുമന്ത്രി പ്രബു പ്രതിനിധിയെ അറിയിച്ചു. യുദ്ധത്തിൽ പെട്ട രാജ്യക്കാർ ബൽജിയത്തിന്റെ നിഷ്പക്ഷസ്ഥിതിയെ ഇളക്കിക്കളയുമോ എന്നു സർ. എഡ്വേർഡ് ഗ്രേ ചോദ്യം ചെയ്തു. മിസ്റ്റർ മെയ് നിശ്ചയങ്ങൾക്കു ഇളക്കം വരുത്തുന്നതല്ലെന്നു പ്രാൻസു മറുപടി പറഞ്ഞു. ചക്രവർത്തിയോടു ചോദിച്ചപ്പോൾ തനിക്കു ഇതിനെപ്പറ്റി ഒന്നും പറയാൻ കഴികയില്ലെന്നും, ഇതിൽ രണ്ടിലൊന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു സൈനികനിയമത്തിനു വിരുദ്ധമായി വരുമെന്നുമാണു ജമ്മൻ മന്ത്രി പറഞ്ഞതു. അപ്പോഴൊക്കും ജമ്മനി റഷ്യക്കും പ്രാൻസിനും അന്ത്യലേഖനം അയച്ചുകഴിഞ്ഞു. സമാധാനശ്രമം കൈവിടരുത് എന്നു ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടു റഷ്യ ജമ്മനിക്കു കമ്പികൊടുത്തു. ആ അഭിപ്രായം ജർമ്മനിക്കു സീകാര്യമായി വന്നില്ല. ജർമ്മനിയുടെ അതിർത്തിയിലും ആസ്ട്രിയയുടെ അതിർത്തിയിലും തയാറാക്കി നിർത്തിയിരിക്കുന്ന റഷ്യ സൈന്യത്തെ 12 മണിക്കൂറിനകം പിരിച്ചുപിടിക്കണമെന്നു റഷ്യക്കും; ജർമ്മനിയും റഷ്യയു

തമ്മിലുള്ള യുദ്ധത്തിൽ പ്രാൻസു റഷ്യയുടെ പക്ഷത്തിൽ ചേരമോ എന്നു 18 മണിക്കൂറിനകം അറിവുതരണമെന്നു പ്രാൻസിനും ജർമ്മനി അയച്ച അന്ത്യലേഖനങ്ങൾക്കു ആ രണ്ടു രാജ്യങ്ങളും മറുപടി യൊന്നും കൊടുക്കാതെ യുദ്ധത്തിനതന്നെ പുറപ്പെട്ടു. ബൽജിയത്തിന്റെ നിഷ്കന്ധതയെപ്പറ്റി ജർമ്മനിയുടെ അഭിപ്രായം തീച്ചയറിയേണമെന്നു എഡ്വേർഡ് ഗ്രേ വീണ്ടും ജർമ്മനിയോടു ആവശ്യപ്പെട്ടു. ബൽജിയത്തിന്റെ നിഷ്കന്ധതയെ ഇളക്കാതിരുന്നാൽ ഗ്രോബ്രിട്ടൻ യുദ്ധത്തിൽ പ്രവേശിക്കാതിരിക്കുമോ എന്നു ജർമ്മൻ ദൂതൻ സ്വമേധയാ ചോദിച്ചു. പ്രാൻസിന്റെ സാമന്തരാജ്യങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ ജർമ്മനി തീച്ചയൊന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ടു ജർമ്മൻ ദൂതന്റെ ചോദ്യത്തിനു ശരിയായ മറുപടി പറവാൻ കഴികയാല്ലെന്നു എഡ്വേർഡ് ഗ്രേ പറഞ്ഞു. പ്രാൻസിനും പ്രാൻസിന്റെ സാമന്തരാജ്യങ്ങൾക്കും ദോഷം തട്ടാതെ പ്രവർത്തിച്ചാൽ ഗ്രോബ്രിട്ടൻ യുദ്ധത്തിൽ ചേരാതിരിക്കുമോ എന്നു ജർമ്മൻ ദൂതൻ മറ്റൊരു ചോദ്യം ചെയ്തു. അതിനും എഡ്വേർഡ് ഗ്രേ തക്ക മറുപടി യൊന്നും പറഞ്ഞില്ല. പ്രാൻസിന്റെ വലിപ്പത്തെ കുറയ്ക്കാതെ തന്നെ അതിനെ ക്ഷീണിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതാണല്ലോ എന്നു ബ്രിട്ടീഷുമന്ത്രി സംശയിച്ചു. സർ. എഡ്വേർഡ് ഗ്രേ സമാധാനത്തിനായി പിന്നെയും പുറപ്പെട്ടു. പ്രാൻസു ഈ യുദ്ധത്തിൽ ചേരാതിരുന്നാൽ ആരാജ്യത്തോടു ജർമ്മനി യുദ്ധത്തിനു വരുമോ എന്നു ചോദിച്ചു. ഈ ചോദ്യം ജർമ്മൻ ചക്രവർത്തിക്കയച്ചു. ജർമ്മനിയും റഷ്യയും തമ്മിലുള്ള യുദ്ധത്തിൽ പ്രാൻസു ചേരാതിരുന്നാൽ പ്രാൻസിനോടു ഒരിക്കലും എതിരിടുന്നതല്ലെന്നും, ഗ്രോബ്രിട്ടനുമായുള്ള മൈത്രി നിലനിടന്നു പോലേ കാണുന്നതുകൊണ്ടു തനിക്കു അത്യധികം സമാധാനമുണ്ടെന്നും ജർമ്മൻ ചക്രവർത്തി മറുപടിക്കൊടുത്തു. എന്നാൽ, ഇപ്രകാരം നടക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. പ്രാൻസിനോടു ആലോചിക്കാതെയാണു എഡ്വേർഡ് ഗ്രേ അങ്ങിനെ ചോദിച്ചുപോയതു. ബ്രിട്ടന്റെ അഭിപ്രായത്തിനു തക്കവണ്ണം പ്രാൻസിനെ നിർബന്ധിച്ചു പ്രവർത്തിപ്പിക്കുവാൻ ബ്രിട്ടനു ഇഷ്ടമില്ല. ഏതായാലും, ജർമ്മൻ സൈന്യം ആഗസ്റ്റ് 2-ാംനു ലക്സംബർഗ്ഗിലേക്കു പ്രാൻസിനോടു യുദ്ധം തുടങ്ങി. ഇംഗ്ല

ഷുകലിലോ വടക്കൻകടലിലോ ജർമ്മനിയുടെ കപ്പലുകൾ പ്രത്യേക
 കപ്പലുകളെ ആക്രമിച്ചാൽ ബ്രിട്ടീഷുകപ്പൽപ്പട പ്രാൻസിനെ സഹായ
 യിക്കുന്നതാണെന്നു ബ്രിട്ടീഷുഗവർണ്മെണ്ടു പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു
 അറിയിച്ചു. ജർമ്മൻസൈന്യത്തിനു വഴി വിട്ടുതരാതിരുന്നാൽ ബ
 ലാൽ പ്രവേശിക്കേണ്ടിവരുന്നതാണെന്നു ആഗസ്റ്റ് 3-ാംനു ജർമ്മ
 നി ബൽജിയത്തിനു അന്ത്യലേഖനം അയച്ചുകൊടുത്തു. അതിനു മ
 റുവടി കിട്ടാത്തതുകൊണ്ടു അന്നുതന്നെ ജർമ്മനി ബൽജിയത്തിൽ
 പ്രവേശിച്ചു. ഉടൻതന്നെ, ബൽജിയം രാജാവു ബ്രിട്ടന്റെ സഹായ
 ത്തിനായി പ്രാർത്ഥിച്ചു. അപ്പൊഴും, ബൽജിയത്തെ പറ്റി നോക്കിയിരുന്ന
 നു തീർച്ചപറയണമെന്നു ബ്രിട്ടീഷുമന്ത്രി ജർമ്മനിയോടു ചോദിച്ചു
 നോക്കി. ഇപ്പൊഴത്തെ നിലയിൽ ബൽജിയത്തിൽ സൈന്യത്തെ
 കടത്തേണ്ടതു ഒഴിച്ചുകൂടാത്തതാണെന്നും, ആസ്ഥിതിക്കു ചട്ടമില്ലാ
 ഞ്ചെന്നും ഇപ്പൊൾ വിലവെക്കാൻ വയെന്നും, ലക്സംബർഗ്ഗിന്റെയും,
 പ്രത്യേകിച്ചു ബൽജിയത്തിന്റെയും നിഷ്പക്ഷതയെ തൽക്കാലം ഇള
 കിക്കളയുന്നുവെങ്കിലും മേലിൽ അവർക്കു ഇതിനു തക്കനഷ്ടം കൊടു
 കുന്നതാണെന്നും, ജർമ്മനിക്ക് പേരേറിയപ്പോൾ ഈ വലിയ ആപത്തു
 മാറ്റാൻ നേരിടുന്നതായാലും തനിക്കുള്ള അവകാശത്തെയും രക്ഷയെ
 യും ഉറപ്പിക്കുന്നതിനു ഏതാണു എടുപ്പുവഴിയെന്നല്ലാതെ മറ്റൊ
 ന്നും നോക്കുന്നതല്ലെന്നും ജർമ്മൻമന്ത്രി പറഞ്ഞിട്ടു യുദ്ധം മിറങ്ങ
 തുടങ്ങി. പ്രാൻസു, ജർമ്മനി, റഷ്യ, ആസ്ട്രിയ, ബൽജിയം, സ്പേർ
 വ്യ എന്നീ ആറുദേശങ്ങളിലും യുദ്ധം പടർന്നുപിടിച്ചു. ബൽജി
 യത്തിന്റെ നിഷ്പക്ഷസ്ഥിതി തകർന്നുപോയിയെന്നു കണ്ടപ്പൊൾ ആ
 ഗസ്റ്റ് 4-ാംനു രാത്രി 7- മണിക്കു ജർമ്മനിയും ബ്രിട്ടനും ശത്രുക്കളാ
 യി പിരിയുകയുണ്ടായു.

രണ്ടാംപണ്ഡം: യുദ്ധഗതി

ബൽജിയം യുദ്ധം.

ജർമ്മൻസൈന്യം ഏതുസമയത്തും യുദ്ധസന്നദ്ധമായിരിക്കണമെന്നതു സാധാരണമാണു. യുദ്ധചിന്തയിൽത്തന്നെ മുഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ജർമ്മൻകാർ ചുറ്റുമുള്ള രാജ്യങ്ങളുടെ സ്ഥിതിഗതികളും അവയെ ആക്രമിക്കേണ്ടതു ഏതേതുവഴിക്കെന്നും ഏതേതുരീതിയിലെന്നും നല്ലവണ്ണം അറിഞ്ഞു അതിനു തയ്യാറായിരിക്കണമെന്നുവരുന്നു. വിചാരിച്ചു ക്ഷണത്തിൽത്തന്നെ സൈന്യത്തെ രാജ്യത്തിലെ നാനാഭാഗത്തും പരത്തുവാൻതക്ക സൈന്യകയ്യത്തോടുകൂടിയ തീവണ്ടിപ്പാതകൾ അവർ മുന്പിൽകൂട്ടിത്തന്നെ നിർമ്മിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ടു. 1914 ജൂലായ് മാസത്തിൽ യൂറോപ്പിൽ യുദ്ധഗർജ്ജനം തുടങ്ങിയതിനാൽ ജർമ്മൻസൈന്യം ഗുഡ്മായിട്ടുണ്ടെന്നുപോലും, ബെൽജിയംനോടുകൂടി യുദ്ധത്തിനു ഒരുക്കംതുടങ്ങി. ആ അവസരത്തിൽ, ദേഹസൈന്യത്തിനായി ഉൾനാട്ടിൽചെന്നു പാർത്തിരുന്ന സമുദ്രസൈന്യാധിപതിയായ ജനറൽ മോർക്കി ജൂലായ് 26-ാംനു- തലസ്ഥാന പട്ടണത്തിൽ മടങ്ങിയെത്തി. യുദ്ധാഭ്യാസത്തിനെന്നു ഭാവിച്ചുകൊണ്ടു, പ്രാൻസിന്റെ അതിർത്തിൽപെട്ടു ആൽസേസ് സംസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു വലിയ ജർമ്മൻസൈന്യത്തെ കൊണ്ടുപോയി നിറച്ചു. ആഗസ്റ്റ് 1-ാംനു-യാണല്ലോ പ്രാൻസിനും റഷ്യക്കും ജർമ്മനി അന്ത്യഭേദം അയച്ചതു. അതിവേഗത്തിൽ ഘോരമായി ആക്രമിച്ചു വരികയെന്നതു ജർമ്മനിയുടെ യുദ്ധതന്ത്രങ്ങളിൽ ഒന്നാണെന്നു പക്ഷേ അറിയാമെങ്കിലും, ജർമ്മൻ സൈന്യം ഏതുവഴിക്കു ഏതുരീതി

തിയിലാണ് പോരിനു പുറപ്പെട്ടുകയന്നതു ആർക്കും അറിവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഒന്നുമാത്രം പലരും പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നില്ല. നാനാമുഖമായി കിടക്കുന്ന റഷ്യയുടെ സൈന്യത്തെ ഒരുക്കി ജർമ്മനിയുടെ നേരെ വിട്ടുനടന്ന ചുരുങ്ങിയതു ഒരുമാസം വേണ്ടിവരും. പ്രഞ്ച സൈന്യമാവട്ടെ, ഏതാനും കൊല്ലങ്ങളായി പ്രബലപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ആദ്യമായി അതിശക്തിയോടുകൂടി പ്രാൻസിന്റെ നേരെ കുതിച്ചുചാടി പ്രാൻസിനെ ഒരിടത്തു ഒതുക്കിനിർത്തുകയും, പിന്നീടു റഷ്യയുടെ നേരെ തിരിയുകയും ചെയ്യാമെന്നായിരുന്നു ജർമ്മനിയുടെ കരുതൽ.

ആഗസ്റ്റ് 2-ാംനു ലക്സംബർഗ്ഗ്കാർ നേരം പുലർന്നു നോക്കിയപ്പോൾ അവരെല്ലാം ജർമ്മൻ സൈന്യത്തിനു അധീനപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായി കണ്ടു. ആ രാജ്യത്തിലെ തീവണ്ടിപ്പാതകളും റോഡുകളും മെല്ലാം ജർമ്മൻ സൈന്യത്തിന്റെ സംരക്ഷണത്തിനായി കീഴിലായിരിക്കുന്നു. തലേനാൾകൂടിയും ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരായും മറ്റൊരാളിലാലി കളായുമിരുന്ന ജർമ്മൻകാർ ഇന്നു ജർമ്മൻ സൈന്യത്തിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരായി മാറിയിരിക്കുന്നു. അവിടെ എത്തിടത്തും ജർമ്മൻ സൈന്യാധികാരം മുന്തിനില്ക്കുന്നതായി കണ്ടു. ജർമ്മൻ ചാരന്മാർ വഴിക്കു ലക്സംബർഗ്ഗിൽ പടക്കോപ്പുകളും ഭക്ഷണസാധനങ്ങളും ഏതേതിടങ്ങളിൽ കിട്ടുമെന്നു മുന്പിൽത്തന്നെ അറിഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ ജർമ്മൻ സൈന്യം ആസ്ഥലങ്ങളെയെല്ലാം വശപ്പെടുത്തി. ആ നാട്ടുകാർ ക്ഷോഭിക്കാതിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അവിടത്തെ പ്രമാണികളെയെല്ലാം ജർമ്മൻകാർ നിവന്ധിതരാക്കുകയും ചെയ്തു. സ്വന്തം രാജ്യം പെട്ടെന്നു ജർമ്മനിക്കു അധീനമായതിനാൽ, ലക്സംബർഗ്ഗ്കാർ ശത്രുക്കളോടു എതിർക്കുന്നതിനു തീരെ അശക്തരായിപ്പോയി. തലസ്ഥാന പട്ടണത്തിൽ ഒരു മർമ്മസ്ഥാനമായ പുഴമ്പാലത്തെ ജർമ്മൻ സൈന്യാ സ്വാധീനപ്പെടുത്തി നില്ക്കുന്നതുകണ്ടു അതിനെപ്പറ്റി അവിടത്തെ ഒരു മന്ത്രി ആക്ഷേപിച്ചു പറയുകയുണ്ടായി. ലക്സംബർഗ്ഗ് മധ്യസ്ഥരാജ്യമാണെന്നും, ആ രാജ്യത്തെ മറ്റൊരാജ്യക്കാരാകും ആക്രമിച്ചുകൂടുന്നതിനെപ്പറ്റി മഹാശക്തികൾ തമ്മിൽ തീർമാനപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതിൽ ജർമ്മൻ ചക്രവർത്തിയും ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും ആ

മന്ത്രി മൂന്നടിക്കാണിച്ചു. അതെല്ലാം തനിക്കു നല്ലവണ്ണം അറിയാമെന്നും, എങ്കിലും, താൻ ചക്രവർത്തിയുടെ ആജ്ഞപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നതെന്നും മാത്രം പറഞ്ഞു. ആ ജർമ്മൻ സൈന്യാധിപൻ മുമ്പം തിരിച്ചുകളഞ്ഞു. ലക്സംബർഗ്ഗ് എന്ന ആ ചെറുരാജ്യം ഇപ്പോൾ ഭരിച്ചുവരുന്നതു ഒരു രാജ്ഞിയാണു. ആ രാജ്ഞി താൻതന്നെ ജർമ്മൻ സൈന്യാധിപന്റെ മുമ്പിൽ ചെന്നു രാജ്യനീതിക്കു വിരുദ്ധമായ ഈ കൃത്യത്തെപ്പറ്റി ആക്ഷേപിച്ചു. ജർമ്മൻ സൈന്യാധിപനാവട്ടെ, രാജ്ഞിയുടെ കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന ലക്സംബർഗ്ഗ് സൈന്യാധിപന്റെ നേരേ തന്റെ കൈത്തോക്കിനെ നീട്ടിക്കൊണ്ടു, രാജ്ഞിയോടു അർത്ഥനയിൽ ചെന്നിരിക്കുവാൻ ആജ്ഞാപിക്കുകയാണു ചെയ്തതു. ശത്രുക്കൾ ആ രാജ്യത്തെ ആക്രമിക്കാതിരിക്കുവാൻവേണ്ടി ജർമ്മൻ സൈന്യത്തെ കാവലിനായി അയച്ചു. റിക്കയാണെന്നു ജർമ്മൻമന്ത്രി ലക്സംബർഗ്ഗ് ഗവർണ്മെണ്ടിനെ അറിയിച്ചു. എല്ലാംകൊണ്ടും, തീരെ അശക്തരായിത്തീർന്ന ലക്സംബർഗ്ഗ്കാർ ജർമ്മൻസൈന്യാജ്ഞയ്ക്കു കീഴ്പ്പെട്ടു അടങ്ങിയിരിക്കേതെന്നു വേണ്ടി വന്നു. പ്രാൻസിന്റെയും ജർമ്മനിയുടെയും അതിർത്തിയിലാണു ലക്സംബർഗ്ഗ് കിടക്കുന്നതു. ഈരാജ്യത്തിൽകൂടിയായാണങ്കിൽ, പ്രാൻസിന്റെ ഉള്ളിലേക്കു കടക്കുന്നതിനു എളുപ്പംകൂടും. അതുകൊണ്ടാണു ജർമ്മൻസൈന്യം ഈ രാജ്യത്തെ പെട്ടെന്നു ചെന്നുകയറി വശപ്പെടുത്തിയതു.

പ്രാൻസിന്റെയും ബെൽജിയത്തിന്റെയും അതിർത്തിയിൽ കിടക്കുന്ന മുഖ്യസ്ഥലങ്ങളെ സ്വാധീനപ്പെടുത്തേണമെന്ന ആഗ്രഹത്തോടുകൂടി ജർമ്മൻസൈന്യം ലക്സംബർഗ്ഗ് വഴിക്കു ഉള്ളിലേക്കു നീങ്ങിത്തുടങ്ങി. ആഗസ്റ്റ് 3-ാംനാ- ഈസൈന്യം ലീജ്പട്ടണത്തിന്റെ തെക്കുഭാഗത്തു ചെന്നതതി. അതേസമയത്തിൽത്തന്നെ വടക്കുവഴിക്കും കിഴക്കുവഴിക്കും ജർമ്മൻസൈന്യം ലീജിനെ സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരേകാലത്തിൽ ഒന്നായി അങ്ങിങ്ങായി ബെൽജിയത്തെ സ്വാധീനപ്പെടുത്തുവാനാണു ജർമ്മനിയുടെ പുറപ്പാടു. ലീജിന്റെ നേർ കിഴക്കിലുള്ള ജർമ്മൻ സീമയിൽനിന്നു ഒരു സൈന്യം കയറിച്ചു

ന്നു ബൽജിയത്തിലെ ലിംബർഗ്ഗ് പട്ടണം ക്ഷണത്തിൽ പിടിച്ചടക്കി. ബൽജിയം ഗവർണ്മെന്റ് ഇക്കംഗ്രെസ്സും കാത്തിരുന്നില്ല. നിഷ്പക്ഷസ്ഥിതിയിലിരിക്കുന്ന ബൽജിയത്തെ ആരും ആക്രമിക്കയില്ലെന്നായിരുന്നു അവർ കരുതിയിരുന്നത്. യുദ്ധസംബന്ധമായ വിചാരം പോലുമില്ലാതെ സമാധാനത്തോടുകൂടുന്ന ലിംബർഗ്ഗിനെ ജർമ്മൻ സൈന്യത്തിന് നിർബ്ബാധം പിടിച്ചടക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു. അവിടെത്തെ തീവണ്ടിപ്പാതകളും അവർ കൈവശപ്പെടുത്തി. വടക്കുഭാഗത്തുനിന്നു ലീജിന്റെ നേരേ വന്നിരുന്ന ജർമ്മൻ സൈന്യത്തിന് അത്ര എളുപ്പത്തിൽ മുൻചെല്ലുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ലീജിന്റെ വടക്കു ബൽജിയം അതിരിൽ വൈസ് എന്നൊരു ചെറുപട്ടണമുണ്ട്. ഇതു മ്യൂസുനദീതീരത്തിലാണു കിടക്കുന്നതു. ബെൽജിയം സൈന്യം അവിടെത്തെ പാലത്തെ തകർത്തുകളഞ്ഞു. ശത്രുക്കളുടെ ഗതിയെ തടഞ്ഞുനിർത്തി. ജർമ്മൻ സൈന്യം അവിടെ പാലം കെട്ടുവാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ അവിടെനിന്നു മൂന്നുനാഴിക ദൂരത്തുള്ള ല്ജുകോട്ടയിൽനിന്നു ബൽജിയം സൈന്യം പീരങ്കിപ്രയോഗം തുടങ്ങി. ജർമ്മൻകാർ ഇരുപതുതവണ അവിടെ പാലം കെട്ടുകയും അപ്പൊഴെല്ലാം ബെൽജിയം പീരങ്കികൾ അതിനെ തകർത്തുകളയുകയും ചെയ്തു. ഒടുക്കം ശത്രുക്കൾ പാലം കെട്ടുക തന്നെ ചെയ്തു. ആ സൈന്യം വൈസുപട്ടണത്തിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പൊഴെക്കും അവരുടെ ചിടയിൽ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും തോക്കുണ്ടകൾ വെച്ചിട്ടുണ്ടുണ്ടി. ബെൽജിയം പടയാളികൾ അവിടെ പാലത്തും മറഞ്ഞിരിക്കുകയായിരുന്നു. അവരിൽനിന്നു നേരിട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന ശല്യം ജർമ്മൻ സൈന്യത്തിന് ദുസ്സഹമായിത്തീർന്നു. ഉടൻതന്നെ വേറൊരു സംഘം സൈന്യം വന്നു ചേരുകയും അവർ അവിടെത്തെ വീടുകളെയും ബെൽജിയംകാരെയും നിർദ്ദയം നശിപ്പിച്ചുകളയുകയും ചെയ്തു. യുദ്ധത്തിൽ സംബന്ധിക്കാത്തവരെ കൊന്നുകളയുകയെന്നതു യുദ്ധനീതിക്കു വിരുദ്ധമായിട്ടുള്ളതാണു. വൈസുപട്ടണം പിടിച്ചടക്കിയ ഉടനെ ആ ദേശക്കരോടായി ജർമ്മൻ സൈന്യാധിപൻ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തുകൊണ്ടായി. ജർമ്മൻ പ്രാൻസിനോടു യുദ്ധത്തിനു ചുറ്റപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നല്ലാതെ, ബൽജിയത്തോടു ദേഷ്യമാണു മില്ലെന്നും ബെൽജിയംകാർ യുദ്ധനീതി

ക്കനസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതാണെന്നും, യുദ്ധത്തിൽ പെടാത്തവർ സൈന്യാന്തര ഉപദ്രവിച്ചാൽ മരണശിക്ഷയ്ക്കു അർഹകളെന്നും മാത്രമാണു ആ പ്രസംഗത്തിന്റെ സാരം. ഈ പ്രസംഗം കഴിഞ്ഞ ഉടൻതന്നെ ആറുകൂട്ടത്തിൽനിന്നു ഒരു വെടിപൊട്ടുന്നതു കേൾക്കുന്നതും ആ ജർമ്മൻ സൈന്യാധിപൻ മറിഞ്ഞുവീഴുന്നതു കാണുകയും ചെയ്തു. വെടിപൊട്ടിയ സ്ഥലത്തുനിന്നു ജർമ്മൻപടയാളികൾ എടുപേരെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു അറപ്പാർത്തെന്ന വെടിവെച്ചു കൊന്നുകളഞ്ഞു. ഈ സംഭവം മുതൽക്കു ജർമ്മൻ സൈന്യം പല കടുംകൈകളും അവിടെ പ്രയോഗിക്കുകയുണ്ടായി. പെട്ടെന്നാണു യുദ്ധം തുടങ്ങിയതു എന്നതുകൊണ്ടു യുദ്ധനിയമങ്ങളെപ്പറ്റി ഒന്നും മനസ്സിലാക്കുവാൻ അവസരം കിട്ടിയില്ലാത്ത ബൽജിയംകാർ അറിവുകേടുകൊണ്ടു ചില അക്രമങ്ങളിൽ ആദ്യം ഏർപ്പെടുപോയിരുന്നെങ്കിലും, പീനീട്ടു ബൽജിയംഗവർമെണ്ടു എല്ലാദേശത്തിലും യുദ്ധനിയമത്തെപ്പറ്റി മുന്നറിയിപ്പു കൊടുത്തപ്പോൾ ബൽജിയത്തിൽ പരക്കെ കൃത്യബോധമുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിലിടയ്ക്കു ജർമ്മൻ സൈന്യം ചില ബൽജിയംഗ്രാമങ്ങളെ അപ്പഴപ്പോഴായി, കാരത്തിന്നു ശിക്ഷയാണെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ദഹിപ്പിച്ചു കളഞ്ഞു.

വൈസ്പട്ടണം പൂർണ്ണമായി അധീനപ്പെടുത്തുന്നതിന്നു മുമ്പായിത്തന്നെ, പേറെ ചില ജർമ്മൻ സൈന്യസംഘങ്ങൾ ലീജ്കോട്ടയെ ആക്രമിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ബൽജിയത്തിൽ നെടുനീയെയാലി മ്യൂസുനദി ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ നദിയുടെ തീരത്തിൽ കിടക്കുന്ന പട്ടണങ്ങളിൽ വെച്ചു മുഖ്യമായവ ലീജ്, നാമൂർ എന്നിതു രണ്ടുമാണു. ശത്രുക്കൾ ഈ വഴിക്കു ഉള്ളിലേക്കു കടക്കുതിരിപ്പാനായി ഈ പട്ടണങ്ങൾക്കു ചുറ്റും പല കോട്ടകളും കെട്ടിയുറപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു. ലീജ് പട്ടണത്തിൽ നിന്നു നാലു നാഴിക ദൂരെയായി പന്ത്രണ്ടു കോട്ടകളുണ്ടു. ഇതിൽ ഓരോ കോട്ടമതിലും രണ്ടോ മൂന്നോ നാഴിക ഇടവിട്ടുകൊണ്ടാണു. ഈ പന്ത്രണ്ടു കോട്ടകൾക്കും കൂടി 33 നാഴിക ദൂരമുണ്ടു. ഇത്രയും വമ്പിച്ചു കോട്ടകളെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിന്നു 40,000 ബെൽജിയം ഭടന്മാർ മാത്രമെ അപ്പോൾ അ

വിടെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ബൽജിയത്തിന്റെ മർമ്മമാണു ലീജ്. രാജ്യത്തിലെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും നീണ്ടുകിടക്കുന്ന തീവണ്ടിപ്പാതകളുടെയും റോഡുകളുടെയും ഉത്ഭവസ്ഥാനം ലീജാണു. ലീജീ സ്വധീനപ്പെടുത്തിയാലല്ലാതെ ജർമ്മൻ സൈന്യത്തിനു ബൽജിയത്തിലേക്കു കാൽനീട്ടുവാൻ കഴികയില്ല. അതുകൊണ്ടു അനേക ലക്ഷം ജർമ്മൻഭടന്മാർ കൂടി ലീജീകോട്ടകളെ തകർത്തുതുടങ്ങി. ബൽജിയത്തിനാവട്ടെ, ആകെ രണ്ടുലക്ഷം സൈന്യമെയുള്ള ഇതിൽ നാല്പതിനായിരം പേരെ ലീജിലേക്കും അത്രയും നാമൂരിലേക്കും അയച്ചുതു കഴിച്ചു ബാക്കിയുള്ള ഒരു ലക്ഷം ഭടന്മാരെക്കൊണ്ടാണു ബൽജിയം രാജാവായ ആൽപ്രഡ് ജർമ്മനിയോടു എതിർപ്പുവാൻ തുനിഞ്ഞതു. ശത്രുക്കളുടെ ഭയംകരമായ ആക്രമണത്തിൽ ഒട്ടും മനസ്സിലകാതെ അവർ ഏതിത്തുനിന്നു. ബൽജിയംസൈന്യം എണ്ണത്തിൽ കുറവാണെങ്കിലും, അവരിലുള്ള പൗരഷത്തിന്റെയും ദേശാഭിമാനത്തിന്റെയും വണ്ണം അളുചിടാവതല്ല.

ആഗസ്റ്റ് 4-ാംനു ജർമ്മൻ സേനാധിപതിയായ ജനറൽ എമ്മിച്ചു ലീജിലെ കിഴക്കേ കോട്ടകളെ ആക്രമിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. പുരക്കുമായുള്ള ബെൽജിയം ഭടന്മാർക്കു, കഷ്ടിച്ചു കോട്ടമതിലുകളെ മാത്രമേ സംരക്ഷിക്കുവാൻ കഴികയുള്ളുവെന്നും രണ്ടുമൂന്നും നാഴിക അകലമുള്ള ഇടവെളികൾ അരക്ഷിതമായി കിടക്കുകയേയുള്ളുവെന്നും ജനറൽ എമ്മിച്ചു ധരിച്ചിരുന്നു. പെട്ടെന്നുവന്നു ആക്രമിച്ച താക്കുകൊണ്ടു പുതുതായി ബെൽജിയം സൈന്യം അവിടെ പ്രവേശിച്ചിരിക്കയില്ലെന്നും അദ്ദേഹം ഊഹിച്ചുപോയി. എന്നാൽ, ജനറൽ എമ്മിച്ചിന്റെ ഊഹത്തിൽ ചിലഭാഗങ്ങൾ തെറ്റിപ്പോയിട്ടുണ്ടു. ലീജീകോട്ടകളെ സംരക്ഷിക്കേണ്ട ഭാരം വഹിച്ചിട്ടുള്ളതു ബെൽജിയം സേനാധിപനായ ജനറൽ ലീമാൻ ആണു. ദേശാഭിമാനിയും ധീരനുമായ ആ പുരഷന്മാർക്കു രണ്ടുദിവസംകൊണ്ടു എണ്ണതു നാഴിക ദൂരം നടന്നു ബെൽജിയം കോട്ടകൾക്കുള്ളിൽ സൈന്യങ്ങളെ ക്രമപ്പെടുത്തിവെച്ചു. ഇതിനായിതെ ജനറൽ എമ്മിച്ചു എൺപത്തെണ്ണായിരം ഭടന്മാരെമാത്രം ലീജീകോട്ടകൾക്കുനേരേ വിട്ടു. യുദ്ധം

അതിലേറ്റമായി നടന്നു. കോട്ടകൾക്കുള്ളിൽനിന്നു പീരങ്കിയുണ്ടകൾ തുരുതുരെ പൊഴിഞ്ഞുതുടങ്ങി. കിടങ്ങുകളിൽ മറഞ്ഞിരുന്ന ബെൽജിയം സൈന്യം യന്ത്രത്തോക്കുകളും കൈത്തോക്കുകളും കൈതളരതെ പ്രയോഗിച്ചുകൊണ്ടു ജർമ്മൻ സൈന്യത്തെ കൂട്ടംകൂട്ടമായി കൊന്നു വീഴ്ത്തുന്നതു കണ്ടു ജനറൽ എമ്മിച്ചു അമ്പരന്നുപോയി. ഏന്നിട്ടും അദ്ദേഹം മനസ്സിലകാതെ, തന്റെ സൈന്യത്തെ ബെൽജിയം സൈന്യത്തോടു നേക്കു നേർ പൊരുതുന്നതിനായി വിട്ടു. കോട്ടമതിലുകളെ തകർത്തുകളയും മുമ്പായി കോട്ടകൾക്കുള്ളിലേക്കു സൈന്യത്തെ കടത്തിവടുന്നതു യുദ്ധതന്ത്രത്തിനു വിരോധമായിട്ടുള്ളതാകയാൽ, ജർമ്മൻ സൈന്യം കോട്ടകൾക്കുള്ളിൽ കടന്നുവരുന്നതുകണ്ടു ജനറൽ ലീമാൻ അതുതടയ്ക്കുവാനായി. ഇടവെളികളിൽ ബെൽജിയം ഭടന്മാരുടെ സംഖ്യ നിസ്സാരമായിരിക്കുമെന്നു ജനറൽ എമ്മിച്ചു തെറ്റിദ്ധരിച്ചു പോയതുകൊണ്ടാണു അദ്ദേഹത്തിനു ഈ അമ്പരം പാറിപ്പോയതു. ഉള്ളിൽ കടക്കുന്ന ഭടന്മാർ കൂട്ടംകൂട്ടമായി നിലം പതിക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹവും വിസ്മയിച്ചുപോയി. ഒടുക്കം, കോട്ടമതിലുകൾ ഇടിച്ച് നിരത്തുകതന്നെ വേണമെന്നു തീർച്ചയാക്കി. പ്രാൻസിലേക്കു വളരെ വേഗത്തിൽ ചെന്നു കയറണമെന്ന തിശ്ചയത്തോടുകൂടി പുറപ്പെട്ടിരുന്ന ജർമ്മൻ സൈന്യസംഘങ്ങൾ കനംകുറഞ്ഞ സാമാനങ്ങൾ മാത്രമേ കൈവശം വെച്ചിരുന്നുള്ളൂ. പ്രാൻസിൽ കടന്നതിൽപ്പിന്നീടു, കനംകൂടിയ വമ്പിച്ച യുദ്ധസാമഗ്രികൾ, വഴിയേ കടത്തിക്കൊണ്ടുപോകാമെന്നാണു അവർ തീർമാനിച്ചിരുന്നതു. കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന ചെറുതരം പീരങ്കികൾകൊണ്ടു ലിജുകോട്ടകളെ ആക്രമിച്ചതിൽ പ്രത്യേകിച്ചു ഫലമൊന്നു മുണ്ടായില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, അതിലും വലിയ ബൽജിയം പീരങ്കികൾ ജർമ്മൻ സൈന്യത്തിൽ അത്യധികമായ നാശങ്ങൾ വരുത്തിക്കൂട്ടുകയും ചെയ്തു. പെരുംപീരങ്കികൾ സൈന്യസ്ഥാനത്തിൽനിന്നു വരുന്നതിനു രണ്ടുമൂന്നു ദിവസത്തെ താമസമുണ്ടു. അതുവരെ അടുങ്ങിയിരുന്നാൽ, തന്റെ സൈന്യത്തെ ബെൽജിയം സൈന്യം തീരെ നശിപ്പിച്ചുകളയുമെന്നു ജനറൽ എമ്മിച്ചു കരുതി. അതിനും പുറമെ, വളരെ വേഗത്തിൽ പ്രാൻസിൽ

ചെന്നെത്തന്നാണു വെളിച്ചമുണ്ടു. എല്ലാകൊണ്ടും ജർമ്മൻ സൈന്യം 5-ാം-രാത്രി ഒന്നുകൂടി ഘോരമായി ആക്രമിച്ചുനോക്കി; അപജയംതന്നെയാണു ഫലമുണ്ടായതു. സ്ഥറായ സൈന്യത്തെ വരുത്തി ഒരു ലക്ഷത്തി ഇരുപതിനായിരം ഭടന്മാർ തികച്ചു കോട്ടകളോടു മുട്ടിനോക്കുവാൻ ജനറൽ എമ്മിച്ചു തീച്ചുറപ്പുടുത്തി. അന്നരാത്രി വീണ്ടും രണ്ടുതവണ ആക്രമിച്ചു കയറീടും വലിയ നഷ്ടത്തോടുകൂടി പിന്തിരിയുകതന്നു വേണ്ടിവന്നു. ജനറൽ ലീമാൻ തന്റെ അധീനതയിലുള്ള നാല്പതിനായിരം സൈന്യത്തെക്കൊണ്ടു അത്യധികം സാമർത്ഥ്യത്തോടുകൂടിയാണു ആ വമ്പിച്ചു ജർമ്മൻസൈന്യാണു മുഖം തിപ്പിച്ചുകാണിരുന്നതു. ലീജിന്റെ കിഴക്കുള്ള രണ്ടു കോട്ടകളെയാണു ജർമ്മൻ സൈന്യം ഇപ്പോൾ ലാക്കാക്കിയിരിക്കുന്നതു. നാല്പതിനായിരം ബൽജിയം ഭടന്മാരും ആ കരോശത്തുതന്നെ തടുത്തുനില്ക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞതുകൊണ്ടാണു അവർക്കു ഒട്ടും ക്ഷീണംതട്ടാതിരുന്നതെന്നു ആദ്യമാണു ജനറൽ എമ്മിച്ചു മനസ്സിലാക്കിയില്ല. ഒടുക്കം, അദ്ദേഹം തെക്കുള്ള മൂന്നു കോട്ടകളെയും ചേർത്തു അഞ്ചു കോട്ടകളെ ഒരേസമയത്തു ആക്രമിക്കുവാൻ പുറപ്പെട്ടു. അഞ്ചു ഭാഗങ്ങളിൽ ഒരേസമയത്തു ചെലുത്തി ശത്രുക്കളെ നിരോധിക്കുവാൻ തക്ക ശക്തി തന്റെ ഈ ചെറിയ സൈന്യത്തിനില്ലെന്നു ജനറൽ ലീമാൻ അറിഞ്ഞുവെങ്കിലും, അദ്ദേഹം ഉറപ്പും ചോടും പുറമെ വിടാതെ നിശ്ചലം എതിരിട്ടു നില്ക്കുന്നചെയ്തു. എത്രവലിയ നഷ്ടകഷ്ടങ്ങളുണ്ടായാലും ലീജു സ്വാധീനപ്പെടുത്താതെ വിടുകയില്ലെന്നു ഉറപ്പാടുകൂടി ആക്രമിച്ചു കയറുന്ന ആ വമ്പിച്ചു ജർമ്മൻ സൈന്യം, ഒടുക്കം ഇടവെളിയിൽ പ്രവേശിച്ചുപോയി. ഇത്രയുമായപ്പോൾ, ഇനി അധികസമയത്തേക്കു കോട്ടകളെ സംരക്ഷിച്ചുനില്ക്കുവാൻ കഴികയില്ലെന്നു ജനറൽ ലീമാൻ ഗ്രഹിച്ചു, നാല്പതിനായിരം ഭടന്മാരിൽ ഇരുപതിനായിരംപേരെ ഗുഡായി പിന്മാറ്റത്തുകൂടി ബെൽജിയം സൈന്യസ്ഥാനത്തിലേക്കു പിരിച്ചയക്കയും, ശേഷംപേരെക്കൊണ്ടു മരണംവരെ കോട്ടകളെ കാത്തുനില്ക്കുന്നതിനു നിശ്ചയിക്കയും ചെയ്തു. ഇടവെളിയിൽ കടന്നുകൂടിയ ജർമ്മൻസൈന്യം അവിടെ കിടങ്ങുകളുണ്ടാക്കി നിലയുറപ്പിച്ചു.

ഇതിലിടയ്ക്കു വേദാചില സംഭവങ്ങളുണ്ടായി. ജർമ്മൻ ചാരന്മാർ മാത്രം പലടത്തുവെന്നപോലെ ലീജുപട്ടണത്തിലുമുണ്ടു. അവരിൽ രണ്ടുപേർ പ്രഞ്ചോദ സത്യാധിപന്മാരുടെ വേഷത്തിൽ ജനറൽ ലീമാനെ കണ്ടു സംസാരിക്കുവാൻചെന്നു. ഭാഗ്യഗുണംകൊണ്ടു രഹസ്യം വെളിപ്പെടുപോയി: ആ രണ്ടുപേരെയും ഞനുവസ്തിലാക്കി. മറ്റൊരാൾക്ക് ചില ജർമ്മൻ ഭട്ടന്മാർ വേഷംമാറിചെന്നു, ജനറൽ ലീമാന്റെ പാപ്പിടത്തെ വളഞ്ഞു. ഇക്കഥ അറിഞ്ഞു ഒരു ബെൽജിയം ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ജനറൽ ലീമാനെ ചുമലിലേറി ചുമർ ഏറിമറിഞ്ഞു രക്ഷാസ്ഥാനത്തിൽ കൊണ്ടുചെന്നു വിട്ടു. ആ വീട്ടിലുണ്ടായിരുന്ന മാറ്റുള്ളവരെയെല്ലാം ആ ജർമ്മൻഭട്ടന്മാർ കൊന്നുകളഞ്ഞു. ഇത്തരം ചില്ലാ സംഭവങ്ങൾ പലതും നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നിട്ടുണ്ടു. എന്നാൽ 'ആനുള്ളൂട്ടത്തിൽ ചേനക്കൂട്ടം' രസകരമാകയില്ലല്ലോ എന്നു കരുതി അറിയല്ലാം വിട്ടുതള്ളുന്നു.

6-ാംനു- രാവിലെ ജർമ്മൻസൈന്യത്തിലേക്കു പെരുംപീക്കികൾ വന്നു. 750- റാത്തൽ തൂക്കമുള്ള ഉണ്ടകളിൽ വെടിവെക്കുവുന്ന അത്തരം പീരങ്കികളുടെ ഭയംകരഭാവം അവർണ്യമെന്നു പറയാവു. ആ ഒരണ്ടു വീഴുന്ന സ്ഥലം ചുറ്റുപാടുകൾ നിശ്ശേഷം തകർന്നുപോകുമെന്നു പാശ്ചാത്യന്മാർക്കുണ്ടു. ഈ പെരും പീക്കികൾ വന്നു എത്തിയതോടുകൂടി ലീജുപട്ടണത്തിലെ ഇളകിപ്പോയി. ഇതിന്റെ പ്രയോഗംനിമിത്തം ലീജുപട്ടണത്തിലെ കിഴക്കും തെക്കുമുള്ള കോട്ടകളെല്ലാം രണ്ടു രണ്ടു മണിക്കൂർകൊണ്ടു നിശ്ശബ്ദമായിത്തീർന്നു. ആ കോട്ടകളിൽ ഒന്നു നാലുണ്ടകളിലധികം ഏല്പുവാൻ ശക്തമായില്ല. ലീജുപട്ടണത്തിലെ അസംഖ്യം കെട്ടിടങ്ങൾ തകർന്നുപോയി. ജനങ്ങൾ സംഭ്രാന്തായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. ഒടുക്കം, ജർമ്മൻസൈന്യം ലീജുപട്ടണത്തിനുള്ളിൽ പ്രവേശിച്ചു. ജനറൽ ലീമാൻ തന്റെ സൈന്യത്തിൽ മറ്റൊരു സംഘത്തെയും ഗൂഢമായി പിരിച്ചുയച്ചു വിട്ടു.

ലീജുപട്ടണവും, മ്യൂസനദിക്കു തെക്കായുള്ള കോട്ടകളും കൈവരാപ്പുട്ടുതോടുകൂടി ജർമ്മൻസൈന്യം ബെൽജിയത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു.

ച്ച നാനാഭാഗത്തും പരന്നുകഴിഞ്ഞു. ലീജിലെ വടക്കേ കോട്ടകൾ ഇപ്പോഴും ബൽജിയംസൈന്യം വീട്ടുകൊടുത്തിട്ടില്ല. ബാക്കിലോഗം കൈവിട്ടുപോയതോടുകൂടി ജർമ്മൻസൈന്യത്തിനു മുന്നോട്ടു കയറാൻ തരപ്പെട്ടതുകൊണ്ടു വടക്കേ കോട്ടകളെ സംരക്ഷിച്ചു നില്ക്കുന്നതു യുദ്ധതന്ത്രപ്രകാരം. ഗുണകരമല്ലെങ്കിലും, ബൽജിയംകാക്കു അവരുടെ സൈന്യത്തെപ്പറ്റി അഭിമാനം വലിപ്പിക്കുന്നതിനായി ജനറൽ ലീമൻ ആഭാഗത്തേ മുറുകേപിടിച്ചുതന്നിന്നു. ചുരുക്കം ഭടന്മാരെ മാത്രം പിന്നിൽനിർത്തി മറ്റുള്ളവരെല്ലാം ഭൂമിയെച്ചു രക്ഷിച്ചു. അദ്ദേഹം, തനിക്കു തുണയായി പേരേ സൈന്യം വരുന്നതുവരെ പ്രതീക്ഷിക്കയാവട്ടെ, ജർമ്മൻ പെരുംപീരങ്കികൾ തുടരെത്തുടരെ വമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അഗ്നിഗോളങ്ങളിൽ തന്റെനില തകർന്നുപോകാതെ സംരക്ഷിക്കാമെന്നു ആശിക്കയാവട്ടെ ചെയ്തിട്ടില്ല. കോട്ടമതിലുകൾ ശത്രുക്കളുടെ പീരങ്കികളാൽ ഇടിഞ്ഞുപൊകുന്നതു ക്ഷണത്തിൽ കഴിയുമെങ്കിലും ബൽജിയം ഭടന്മാരുടെ ശരീരം അത്ര വേഗത്തിൽ വീണുപോകയില്ലെന്നു അദ്ദേഹം ഉറച്ചു. ഭരണത്തിൽ ഇരുപതിനായിരം ജർമ്മൻഭടന്മാരോടു നാല്പതിനായിരം ബൽജിയം ഭടന്മാർ ഉറച്ചുനിന്നു പൊരുതിയതു കണ്ടപ്പോൾ ലോകം പാടെ അതുതപരവശമായി. ബൽജിയംകാരുടെ ഹൃദയം സ്വാഭാമാനംകൊണ്ടു തുള്ളിത്തുള്ളിപ്പുകയുംചെയ്തു.

ആഗസ്റ്റ് 13-ാംനു- ജർമ്മൻസൈന്യം അവരുടെ പെരുംപീരങ്കികളെ മൃഗസുന്ദിയിലെ പാലത്തിൽകൂടി കടത്തിക്കൊണ്ടുചെന്നു ലീജിലെ കിഴക്കേകോട്ടകളെ തകർത്തുതുടങ്ങി. അവയെ പ്രതിരോധിക്കുന്നതിനു തക്ക ശക്തിയുള്ള ആയുധമൊന്നും താൻവശമില്ലെങ്കിലും, ലീജുകോട്ട ഇനിയും പൂർണ്ണമായി അധഃപതിച്ചിട്ടില്ലെന്നു തന്റെ ദേശക്കാരെ ധൈര്യപ്പെടുത്തുന്നതിനും, ജർമ്മൻസൈന്യത്തെ പ്രാൻസിലേക്കുള്ള പോക്കിൽ കഴിയുന്നടത്തോളം താമസപ്പെടുത്തുന്നതിനുംവേണ്ടി ജനറൽലീമൻ തന്നോടൊപ്പമുള്ള ചെറിയസൈന്യത്തെക്കൊണ്ടു ശത്രുക്കളെ നിരോധിച്ചുനിന്നു. ഒരു കോട്ട ഇടിഞ്ഞു വീണപ്പോൾ ലീമന്റെ രണ്ടു കാൽകളും മുറിഞ്ഞുപോയി. ആ

ധീരൻ എന്ന് ടും കൂസാതെ, മോട്ടോർവണ്ടിയിൽ കയറിയിരുന്ന ചുറ്റും സഞ്ചരിച്ച പരിശോധിക്കയും തന്റെ ഭടന്മാരെ ഉത്സാഹപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ലീജിന്റെ വടക്കുകിഴക്കുള്ള ലാൻസിൻ എന്ന കോട്ടയെ നൂറു ഭടന്മാരെക്കൊണ്ടാണു രക്ഷിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചതു. അതിലെ മതിലുകൾ ഇടിഞ്ഞുതകുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ അതിന്റെയും കഥ കഴിഞ്ഞുപോയിയെന്നറിഞ്ഞു, അവിടത്തെ പടക്കോപ്പുകളും ഭക്ഷണസാധനങ്ങളുമെല്ലാം ശത്രുക്കൾക്കു വിട്ടുകൊടുക്കേതെന്നുവെച്ചു ജനറൽ ലീമാൻ നശിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു. ആ കോട്ടയിൽനിന്നു മാറ്റാതെ കോട്ടയിലേക്കു മാറിപ്പോകുന്ന അവസരത്തിൽ, തന്നെയും തന്റെ ഭടന്മാരെയും ജർമ്മൻസൈന്യം വളഞ്ഞുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്നു അദ്ദേഹം കണ്ടു. ഒരു ജർമ്മൻ പീരങ്കിയുണ്ടു കോട്ടയിൽതന്നെ ശരിക്കുവന്നു വീഴുകയും കോട്ടമതിലുകളും ഇരുമ്പുകട്ടിടങ്ങളുമെല്ലാം പൊട്ടിത്തെറിച്ചു ആകാശത്തിൽ ചിതറിപ്പാറുന്നതു കാണുകയും ചെയ്തു. ഉടൻതന്നെ, കോട്ടയ്ക്കകത്തുള്ള ഖൽജിയം ഭടന്മാരെ ജർമ്മൻസൈന്യം എതിർക്കുവാൻ വന്നപ്പോൾ ആ ഭടന്മാരല്ലാം മുതിപ്പെട്ടും മുറിപ്പെട്ടും നിശ്ചലരായിക്കിടക്കുന്നതായിട്ടാണു കണ്ടതു. കോട്ടയിൽനിന്നു തെരിച്ചുവീണ ഒരു ഇരുമ്പുത്തരത്തിൻകീഴിൽ ആ യുദ്ധപീരനായ ജനറൽ ലീമാൻ ചത്തതു കിടക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ ജർമ്മൻകാർ നല്ലവണ്ണം ഖുളുമാനിക്കുകയെന്നു ചെയ്തു. അദ്ദേഹം മരിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. ആ സ്പുത്രിയിൽകൊണ്ടുപോയി കിടത്തി സാദരം ചികിത്സയുടെടി. അദ്ദേഹത്തിനു സുഖോപമുണ്ടായ ഉടൻ പറഞ്ഞതു: - 'ഖൽജിയം ഭടന്മാർ പീരതയോടേ എതിർത്തുനിന്നതിൽ പിന്നെയാണു കോട്ടകൾ കൈവിട്ടുപോയതു എന്നും, ആ സമയം ഞാൻ ബോധരഹിതനായിക്കിടക്കുകയായിരുന്നുവെന്നും നിങ്ങൾ രോചപ്പെടുത്തുന്നതിനു മറുപടിയോടെ' എന്നാണു. അദ്ദേഹത്തെ ജർമ്മൻസൈന്യാധിപതിയായ ജനറൽ എമ്മി ചിന്റെ മുമ്പാകെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. 'നിങ്ങൾ അത്യധികം ശ്രേഷ്ഠത്തോടുകൂടി കോട്ടകളെ സംരക്ഷിച്ചുനിന്നതുകണ്ടു ഞാൻ അ

തുടരാപ്പടുപോയി' എന്നു ജനറൽ എമ്മിച്ചു ശ്ലാഘിച്ചു പറഞ്ഞു. "ഞങ്ങളുടെ പുച്ഛകന്മാരുടെ കീഴ്തിക്കു കളങ്കമുണ്ടാവാനിരിക്കുന്നു. അവർക്കു ഞങ്ങൾ യുദ്ധമെയ്തിരിക്കണം" എന്നു വന്നയവുവും പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ജനറൽ ലീമാൻ, തന്റെ അപ്പോഴത്തെ ദാസ്യഭാവത്തിന്റെ ലക്ഷണമായി തന്റെ ലഡ്ഗത്തെ ജനറൽ എമ്മിച്ചിന്റെ മുമ്പാകെ വെച്ചു കൊടുക്കുവൻ ഭാവിച്ചു. 'വേണ്ട, വേണ്ട, അതു നിങ്ങളുടെ കൈവശംതന്നെ ഇരുന്നുകൊള്ളട്ടെ. നിങ്ങളെപ്പോലെയാളുടേ ധീരവൃക്ഷന്മാരോടുകൂടി ലഡ്ഗം പ്രയോഗിക്കുവാൻ തരംകിട്ടുന്നവൻകൂടിയും മാന്യനാണു' എന്നു ജനറൽ എമ്മിച്ചു അദ്ദേഹത്തെ ബഹുമാനിച്ചുപറഞ്ഞു. ഇതു കേട്ടപ്പോൾ ആ ദേശാഭിമാനിയുടെ പ്രവചനം കണ്ണുകളിൽ വെള്ളം കുരന്നുപോയി.

ലീജുകോട്ടകൾ സ്വാധീനപ്പെടുന്നതു വരെ ജർമ്മൻകാർ അതിൽത്തന്നെ കണ്ണാണകയ്യുമായിരിക്കുമല്ലോ ചെയ്തിരുന്നതു. ഒരു ലക്ഷത്തി ഇരുപതിനായിരം ഭടന്മാർ ലീജിനെ ആക്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ മറ്റൊരു സന്ധ്യം ബൽജിയത്തിന്റെ ഉള്ളിലേക്കു വരാപ്പടുചെന്നിരുന്നു. ബൽജിയംകാരും വേറേഭാഗങ്ങളിൽ ചുരച്ചുപോകേണ്ട പ്രയത്നംതുടങ്ങി. ബൽജിയംസന്ധ്യം യുദ്ധസന്നദ്ധമായി ബ്രൂസെൽസ് പട്ടണത്തിന്റെ കിഴക്കുനിലയുറപ്പിച്ചു. പേലീസുകാരും ദുശ്ശാന്തന്മാരായ മാനുള്ളവരും സൈനികവിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടു. നാട്ടുകാർ അവരവർക്കുള്ള ഞെക്കത്തോക്കുകളും ഫ്ലിന്റിംഗുകൊണ്ടു വെച്ചിയിൽ തയ്യാറായി. ജർമ്മൻകാർക്കു റോഡുകളിൽ ഗതാഗതം തടയുന്നതിനു തരപ്പെടാനിരിക്കേണ്ടതിനായി പാലങ്ങളെയെല്ലാം ഇടിച്ചു നിരത്തിക്കളഞ്ഞു. തീവണ്ടിപ്പാതകളെ നാനാവിധമം ക്ഷിയിട്ടു. തീവണ്ടിപ്പെട്ടികളെ തച്ചുടച്ചു ആ ക്ഷണങ്ങൾ കുന്നപോലേക്കുട്ടി ഇടവഴികൾ അടച്ചു. ജർമ്മൻകുതിരപ്പടയെ തടുക്കുന്നതിനായി വഴികളിൽ അവിടവിടെ ഗുർഗുമായി കുഴികളുണ്ടാക്കുകയും മിടക്കുമിടവഴികൾ കെട്ടുകയും ചെയ്തു. ആ ചെറുരാജ്യത്തിലെ ജന

ങ്ങൾ ഏകമനസ്സോടെ ശത്രുക്കളെ നിരോധിക്കുവാൻചെയ്യുകൊണ്ടുവന്ന ഇത്തരം പ്രയത്നങ്ങൾ ശത്രുക്കളെകൂടിയും അങ്ങു തൊട്ടടുത്തി. പാവപ്പെട്ടവർകൂടിയും വീട്ടുസമാനങ്ങൾപോലും പുറത്തടുത്തു ജർമ്മൻസൈന്യത്തെ വഴിതടഞ്ഞു നിന്നുവാൻ റോഡുകളിൽ അങ്ങുമിങ്ങുമായി കൂട്ടിയിരുന്നു. ആ നാട്ടിൽകൂടി സഞ്ചരിക്കുന്ന ഏതൊരുവനെയും പിടിച്ചുനിർത്തി അവന്റെ വർത്തമാനം മുഴുവനും അറിഞ്ഞതിൽപ്പിന്നെയല്ലാതെ അവനെ അവർ വിട്ടയച്ചിരുന്നില്ല. അവിടത്തെ സ്ഥിതിഗതികളെപ്പറ്റി അറിവാൻ പുറപ്പെട്ട ഒരു പത്രലേഖകൻ 42 നാഴിക സഞ്ചരിക്കുന്നതിനിടയ്ക്കു അദ്ദേഹത്തെ നാട്ടുകാരും പോലീസുകാരും കൂടി പലടത്തുമായി 52 തവണ പരിശോധിക്കേണ്ടേണ്ടി. കണ്ടുകിട്ടിയ കഴികളിലും റോഡുകളിലും വെള്ളച്ചാലുകളിലും പടർപ്പുകളിലും മരങ്ങളിലുമെല്ലാം ബെൽജിയംകാർ മറഞ്ഞിരുന്നു ജർമ്മൻ കുതിരപ്പട്ടാളത്തെ പൊറുതികെടുക്കുവാൻ തയ്യാറായി. ആ വമ്പിച്ച ജർമ്മൻ സൈന്യത്തിനു ബെൽജിയംകാരുടെ ഈവക പ്രയത്നങ്ങൾ വെരുവെള്ളത്തിൽ തൂരമ്പുകളെന്നപോലെ നിസ്സാരമാണെങ്കിലും അവരുടെ ദേശഭിമാനം നിമിത്തം പ്രാണഭയമെന്നിയെ അവരവർക്കു വുന്നതു ചെയ്യാൻ ഉറച്ചു പുറപ്പെട്ടിരിക്കണം. രാജ്യസ്ഥിതി അറിയുന്നതിനായി മുന്പിൽ ഗമിക്കുന്ന ജർമ്മൻ കുതിരപ്പട്ടാളത്തെ ബെൽജിയംകാർ പലവിധത്തിലും ശല്യപ്പെടുത്തുകയാൽ ജർമ്മൻകാർ കോപിച്ചുളകി ബെൽജിയംകാരെ നിർദ്ദയം ഫിംസിക്കേണ്ടിവന്നു. സൈന്യത്തിൽ സംബന്ധിക്കാത്തവർ ശത്രുക്കളെ എതിർത്തുകൂടെന്ന നിയമം ബെൽജിയംകാർ ആദ്യം മനസ്സിലാക്കാതെയാൻ അവർക്കു അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്ന സങ്കടം അപാരമെന്നേ പറയാവൂ. ഇതിനിടയിൽത്തന്നെ ജർമ്മൻ ചാരന്മാരുടെ പ്രവൃത്തികൾ ഗൂഢമായി മുറുക്കു നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. പലകാലമായി അടുത്ത വീട്ടുകാരായും ബന്ധുക്കളായുമിരുന്നിരുന്ന ജർമ്മൻകാരെ ചെട്ടെന്ന് കണ്ടാതാകയും, പന്നിടു അവരെ ജർമ്മൻ സൈന്യത്തിന് വഴികാട്ടുന്നവരും

യി കാണുകയും ചെയ്തു. വേദവില ചാരന്മാർ പ്രാക്കളെക്കൊണ്ടും കമ്പിയില്ലാക്കമ്പികൊണ്ടും നാട്ടുവർത്തമാനങ്ങൾ ജർമ്മൻ സൈന്യത്തിനു അറിവു കൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. സന്യാസികളുടെയും പാതിരികളുടെയും വേഷത്തിൽ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടു ജർമ്മൻ ചാരന്മാർ ബൽജിയം സൈന്യത്തിന്റെ പോക്കുവരവിനെ നിരോധിക്കുന്നതിനായി തീവണ്ടിപ്പാതകളെയും കമ്പിയാപ്പീസുകളെയും മറ്റും ഒളിവിൽ നാശപ്പെടുത്തിക്കളഞ്ഞു. ഇങ്ങിനെ പലവഴിക്കും, വിളഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന നെൽക്കണ്ടത്തെ കൃഷിക്കാർ എന്നപോലെ ആ മനോഹരമായ ബൽജിയംരാജ്യത്തെ ജർമ്മൻകാർ കൊടയ്ക്കുവെക്കിത്തുടങ്ങി.

ഒരു കൂട്ടം ജർമ്മൻ സൈന്യം പെരും പീർങ്കികളെക്കൊണ്ടു ലീജകോട്ടകളെ തകർത്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, ഏറക്കൂറ്റ് രണ്ടുപക്ഷം ജർമ്മൻ ഭടന്മാർ ബൽജിയത്തിന്റെ തെക്കുകിഴക്കുള്ളിൽ കടന്നു പ്രാൻസിന്റെ അതിർത്തിയിലേക്കു ചെന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇവർ മുഖിൽ വഴിതളിക്കുന്നതിനായും, ബൽജിയം സൈന്യത്തിന്റെയും പ്രഞ്ചസൈന്യത്തിന്റെയും സ്ഥതിഗതികൾ അറിയുന്നതിനായും ജർമ്മൻ കുതിരപ്പട്ടാളങ്ങൾ ബൽജിയത്തിലെ നാനാ ഭാഗങ്ങളിലും പ്രവേശിച്ചു. പല സംഘങ്ങളായി വിരിഞ്ഞു ചെന്നിരുന്ന ആ അശ്വസൈന്യം ബൽജിയം സൈന്യത്തോടു പലപ്പത്തും എതിരിടുകയും ജയവും അപജയവും രണ്ടും നേരിട്ടുകൊണ്ടു ക്രമത്തിൽ മുന്നോട്ടു കടക്കുകയും ചെയ്തു. ജർമ്മൻ കുതിരപ്പട്ടാളങ്ങളിൽവെച്ചു ഉലാൻ എന്ന സംഘമാണു സുപ്രസിദ്ധമായവ. പ്രാണഭയംകൂടാതെ എതിർക്കുകയും ജീവകാരുണ്യം കൂടാതെ ഹിംസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ ഉലാൻപടയുടെ ധൈര്യം ഒന്നു വേറൊന്നു. അവർ എതിരാളികളുടെ ഇടയിൽ തള്ളിക്കയറി കൂട്ടിക്കൊല ചെയ്തുതുടങ്ങി. അവജയപ്പെട്ടു പിന്തിരിഞ്ഞോടുന്നപ്പോൾ അവർ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചുകൊണ്ടാണു മരിച്ചു വീഴുക. സ്രീപുരുഷഭദ്രമോ, ബാലപുരുഷഭദ്രമോ ഒന്നും ഗണിക്കാതെ കണ്ണിനുനേരേ പെട്ടവരെ

യെല്ലാം കൊന്നുകൊന്നൊടുക്കിയും രാജ്യവിഭവങ്ങളെല്ലാം കൂട്ടത്തോടെ നശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ആ ഉലാൻ സൈന്യം ബെൽജിയംകാരെ ഭയാകലരാക്കിത്തീർത്തു. ബെൽജിയംകാർ ആകലപ്പെട്ടു പോയിയെങ്കിലും ബെൽജിയം സൈന്യം ഒട്ടും കലുങ്ങിയില്ല. അവർ ഉലാൻ പടയെ പലേടത്തും പരാജിതരാക്കിവിട്ടു. ഫോസൽട്ടു എന്ന സ്ഥലത്തെ മൂന്നുതവണ ആക്രമിച്ചിട്ടും ഉലാൻപടയ്ക്കു അവിടെ നിലകിട്ടിയില്ല. ടയർലിമാണ്ടു എന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ചു ബെൽജിയം ഇഴുട്ടിപ്പട്ട ഉലാൻപടയെ നിലകലക്കിവിട്ടു. അവർ പോഷകസൈന്യത്തെപ്പേർത്തു വീണ്ടും വന്നു ആക്രമിച്ചതിൽപ്പിന്നെയൊന്നു ജയം നേടിയതു ബെൽജിയത്തിന്റെയും ധാമുണ്ടിന്റെയും അതിർത്തിസ്ഥലത്തു ആറായിരവും ലീജിന്റെയും വടക്കു ഏഴായിരവും ബ്രൂസ്സൽസിനു കിഴക്കു പതിനായിരവും ജർമ്മൻ അശപട്ടേന്മാർ തയ്യാറായി നിന്നിരുന്നു. ഫോലൻ എന്ന ദേശത്താണു ബെൽജിയം സൈന്യത്തെ ഒരുക്കിക്കൂട്ടി നിർത്തിയിരുന്നതു. അവിടെ കിടങ്ങുകളുണ്ടാക്കി ഗുഡസ്ഥലങ്ങളിൽ പീരങ്കികൾ ഉറപ്പിച്ചു വെച്ചിരുന്നു. ആഗസ്റ്റ് 12-ാംനു രാവിലെ 11 മണിക്കു ഉലാൻപട ഫോലൻദേശത്തിന്റെ അരികിലെത്തി. അതുവരെ അടങ്ങിയിരുന്ന ബെൽജിയം സൈന്യം പെട്ടെന്നു പീരങ്കിപ്രയോഗം തുടങ്ങി. വളരെ വലിയ നഷ്ടകവുങ്ങൾ നേരിട്ടുവെങ്കിലും ഗണ്യമാക്കാതെ ഉലാൻപട കിടങ്ങുകൾക്കുനേരേ പാഞ്ഞു. കിടങ്ങുകളിൽനിന്നു യന്ത്രത്തോക്കുകൾ വമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന തീയുണ്ടകളോടു ഉലാൻഭടന്മാർ മുതിപ്പെട്ടും മുറിപ്പെട്ടും വീണുവീണു പോകുന്നതോടുകൂടിത്തന്നെ അവർ കിടങ്ങുകളിലിറങ്ങി ബെൽജിയംഭടന്മാരുമായി നേക്കുനേർപോർ തുടങ്ങി. അപ്പൊഴെക്കും ബെൽജിയംകുതിരപ്പട്ടാളം വന്നെത്തുകയും അവരുമായുള്ള യുദ്ധത്തിൽ ഉലാൻപട പിന്തിരിഞ്ഞൊടുകയും ചെയ്തു. എങ്കിലും ബെൽജിയം സൈന്യശക്തി എത്രയെന്നു ഉലാൻപടയ്ക്കു അറിവാൻ കഴിഞ്ഞു. ജർമ്മൻ കുതിരപ്പട്ടാളം പലേടത്തും പിന്തിരിഞ്ഞൊടുന്നതു കണ്ടുപോൾ ജർമ്മൻകാർ തോറുപോ

യി എന്നു ബൽജിയംകാർ സന്തോഷിച്ചു. വാസ്തവം അതല്ല. രാജ്യ സ്ഥിതി അറിയുന്നതിനായിട്ടാണു കതിരപ്പട്ടാളം മുഖിൽ പുറപ്പെട്ട ന്നതു. ചില ചില്ലാ ലഹളകളിൽ ഏറ്റെടുത്ത കാഴ്ചം ഗ്രഹിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ അചർ പിന്തിരിഞ്ഞോടുകയും ചെയ്തു. ദേശസ്ഥിതി അറിവാനായി ജർമ്മൻവിമാനങ്ങളും പുറപ്പെട്ടിരുന്നു. അവ പലസ്ഥലത്തിലും ബോമ്പെയിഞ്ഞു ബെൽജിയംകാർ കയ്യെടുത്തതിവന്നു. ഇതുനിമിത്തം കോപകലുഷിതന്മാരായിത്തീർന്നു ബെൽജിയംകാർ നേരിൽകണ്ട വിമാനങ്ങളെയെല്ലാം പീരങ്കിപ്രയോഗിച്ചു വീഴ്ത്തിത്തുടങ്ങി. ഇത്തുടർത്തിൽ ചില ബെൽജിയംവിമാനങ്ങൾക്കും നാശംപറ്റിപ്പോയി. ഇങ്ങിനെ, കതിരപ്പട്ടാളം വിമാനങ്ങളും ബെൽജിയം മുഴുവൻ കലശലാക്കിയിരിക്കുമ്പോൾ, ആഗസ്റ്റ് 14-ാംനു ഒരു കൂട്ടം പ്രഞ്ചൈസെന്ത്യം ബെൽജിയത്തിൽ പരന്നുതീർന്നു കണ്ട ആ നാട്ടുകാർ സന്തോഷഭരിതരായി. പ്രഞ്ചൈസെന്ത്യം ഷാർലിനായി എന്ന സ്ഥലത്തു നിന്നു വടക്കു വാചർ എന്ന സ്ഥലംവരെ നിരന്നുകൊണ്ടു ബെൽജിയംസൈന്യത്തോടു യോജിച്ചുനിന്നു.

ഇത്രയുമായപ്പോൾ അനേകലക്ഷം ജർമ്മൻഭടന്മാർ വരിവരിയായി ബെൽജിയത്തിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. പലതരം ആയുധങ്ങളോടും, ഒരനീറത്തിലുള്ള ഉടുപ്പോടും അനേകലക്ഷം ദ്രവഗാന്ത്രന്മാരായ യുവാക്കന്മാർ പലനാഴിക നീളത്തിൽ അടിമേൽ അടിയെച്ചു ഒരേക്രമമായി ചരിച്ചുതുടങ്ങി. പീരങ്കികൾ, യന്ത്രത്തോക്കുകൾ, മോട്ടോർവണ്ടികൾ എന്നിവയും ഒന്നാന്നായി നെടുനീളെ പോയിക്കൊണ്ടിരുന്നു. പലതരം സാമാനങ്ങൾ ഏറ്റാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള അസംഖ്യം മോട്ടോർവണ്ടികൾ തൊട്ടുതൊട്ടു പല നാഴിക നീളത്തിൽ ഓടിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ബെൽജിയത്തിൽ ഭൂകമ്പമുണ്ടായിപ്പോയി. ജർമ്മൻസൈന്യത്തിന്റെ ഗതിയെപ്പറ്റി അന്നു ഒരു പത്രലേഖകൻ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതു പ്രത്യേകം രസകരമാണു. 'രാവിലെ ആറുമണിക്കു പട്ടാളങ്ങൾ യാത്രയ്ക്കു തയ്യാറായി, സേനാധിപന്മാരുടെആജ്ഞകൾ തോ

അറവടിപോലെ മുഴങ്ങിത്തുടങ്ങി. ആയുധങ്ങൾ കലകലെ ശബ്ദിച്ചു. ഭടന്മാരോടുകൂടും കൈകളും നീറ്റുമ്പോൾ ഇളകിത്തുടങ്ങി. ഏതെങ്കിലും ഒരു കോർപ്പാട് അപ്പാമകളും തൊറിയാൽ അവന്റെ മുഖത്തെ ശകാരാഗ്നികൊണ്ടു മേയിപ്പിക്കും. വണ്ടികളും സൈന്യങ്ങളും ഇടവിടാതെ നിങ്ങളു നീക്കം ചെയ്യാനുള്ളതെന്നതിനാൽ റോഡുകൾ മുട്ടുപിടിച്ചു ധൂമം വമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ആ സൈന്യം ഒരിടത്തും നില്ക്കാതെ മുഴുവൻ പോയിക്കൊണ്ടിരുന്നു. വഴിയിൽ അവിടവിടെ നിർത്താട്ടികൾ വാമിച്ചുകൊണ്ടും ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ വാമിച്ചുകൊണ്ടും നാഴികക്കല്ലുകൾപോലെ ചീലരെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരുന്നു. ഭടന്മാർ അവരോടുകൂടി നിർത്താതെന്ന ഇവരിൽനിന്നു ആവശ്യമായുള്ളതു വാങ്ങി ഉപയോഗിച്ചുനടന്നു. തപാൽശിപായിമാർ വഴിയിൽ നിന്നുകൊണ്ടു ഭടന്മാർ കൊടുക്കുന്ന കത്തുകൾ വാങ്ങിക്കൊണ്ടു പോകുന്നതിന്നു തയ്യാറായിരുന്നു. മാഗ്ഗ്സിൽ തടസ്സം വല്ലതുമുണ്ടായാലും വളഞ്ഞു ചെരിഞ്ഞു കണ്ടാലും മുൻവരിയിലെ ഭടന്മാർ കയ്യയർത്തി അടയാളം കാണിച്ചു ഉടൻ, ആ അടയാളം ഒഴുക്കത്തെയു വരവുവരയും തുടങ്ങുപോയിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഇങ്ങിനെ വ്യവസ്ഥിതക്രമത്തിൽ ചെയ്യാനുള്ളതെന്ന ജർമ്മൻസൈന്യം ഇതിനുമുമ്പുണ്ടായ ശബ്ദത്തിൽ ജർമ്മൻഭടന്മാർ അവിടവിടെ മരിച്ചുകിടക്കുന്നതുകണ്ടിട്ടും നില്ക്കാതെ ബെൽജിയത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. ബെൽജിയം കതിരപ്പട്ടാളം ഈ സൈന്യത്തോടു എതിർത്തുനോക്കിയെങ്കിലും, നിഷ്പലം പിന്തിരിഞ്ഞു ഓടേണ്ടിവന്നു.

ആഗസ്റ്റ് 17-ാംനു രാവിലെയാണു ജർമ്മൻസൈന്യം വന്നു ചെട്ടിതു. അതിൽ ഒരുഭാഗം വാവർ എന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ചു, അവിടെ അണിനിർന്നു നില്ക്കുന്ന പ്രഞ്ചസൈന്യത്തേയും ബെൽജിയം സൈന്യത്തേയും പിടിച്ചുനോക്കു മുൻപാടുകടന്നു. അണിപിരിഞ്ഞു പോയ പ്രഞ്ചസൈന്യത്തേയും ബെൽജിയം സൈന്യത്തേയും ജർമ്മൻസൈന്യം ലോരമായി ആക്രമിക്കയും ചെയ്തു. 17-ാംനു മുഴുവനും

ജർമ്മൻസൈന്യത്തെ തടുക്കുന്നതിന്നു ബെൽജിയം സൈന്യം എതിർത്തുനോക്കി. ബെൽജിയംസൈന്യം മുഴുവനും അവിടെ തയ്യാറായിവന്നിരുന്നു. കിടങ്ങുകളുണ്ടാക്കി മറിഞ്ഞിരിക്കുകയും, മുറുകുന്ദിവിലകൾ കെട്ടുകയും, റോഡുകൾ അടയ്ക്കുകയും, പാലങ്ങൾ ഉടയ്ക്കുകയും, ബെൽജിയംകാർ ചെയ്ത പ്രയത്നമെല്ലാം ജർമ്മൻ കുതിരപ്പടകളെ ശല്യപ്പെടുത്തുന്നതിന്നു ഏകദേശക്കഴിഞ്ഞുവെന്നല്ലാതെ, പെരുവള്ളം പോലെ പരന്നു വരുന്ന ജർമ്മൻ കാലാൾപ്പടയ്ക്കു മേൽപ്പടി കൃത്യങ്ങൾ ഏറവും തുരമായിട്ടാണു തീർന്നത്. ജർമ്മൻ പീരങ്കികളാൽ ബെൽജിയം ഗ്രാമങ്ങൾ ചിതറിപ്പോയി. കുതിരപ്പട്ടാളത്തെപ്പോലെ കാലാൾപ്പടയെ ആക്രമിക്കാൻവന്ന ബെൽജിയം പട്ടാളങ്ങൾ ജർമ്മൻ യന്ത്രത്തോക്കുകളിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന തീയൂണുകളേററു ഉലഞ്ഞുപോകയും ചെയ്തു. അന്ത്യകണത്തിൽ ജർമ്മൻ കുതിരപ്പട്ടാളം നിലയുലഞ്ഞു ബെൽജിയം സൈന്യത്തെ പിന്തുടന്നു കാടിച്ചുതുടങ്ങി. ആഗസ്റ്റ് 17-ാംനൂതന്നെ ബെൽജിയം സൈന്യത്തെ മുഴുവൻ ഒന്നായി ആക്രമിച്ചുകൊണ്ടു ജർമ്മൻ സൈന്യം പലടത്തും അണിപിളർന്നു മുന്പോട്ടു കടന്നുപോയി. ബെൽജിയം സൈന്യത്തിനു പിന്മാറുകതന്നെ വേണ്ടിവന്നു. കോട്ടകളില്ലാത്ത തുറന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ വെച്ചു ഈ വമ്പിച്ച ജർമ്മൻ സൈന്യത്തോടു എതിർത്തുനില്ക്കുവാൻ ബെൽജിയം സൈന്യത്തിനു കഴിഞ്ഞില്ല. ബെൽജിയം തലസ്ഥാനമായ ബ്രൂസൽസുപട്ടണം നിരാധാരമായിക്കിടക്കുകയും, നാമൂർകോട്ടയുടെ പടിഞ്ഞാറായി നില്ക്കുന്ന പ്രായുസൈന്യത്തിൽ നിന്നു പിരിഞ്ഞുകലുകയും ചെയ്തതിനാൽ ബെൽജിയം സൈന്യത്തിനു സ്വരക്ഷയ്ക്കായി ആൻറവർപ്പുകോട്ടയ്ക്കു പിന്മാറുകമാത്രമേ ഗതിയുണ്ടായുള്ളൂ. ഈ വിഷമഘട്ടത്തിൽ, ബ്രിട്ടീഷു സൈന്യവും പ്രഞ്ചസൈന്യവും എപ്പോഴാണു വന്നെത്തുന്നതെന്നു ബെൽജിയംകാർ ഉൽകണ്ഠയോടെ പ്രതീക്ഷിച്ചുതുടങ്ങി. ബ്രിട്ടീഷുകാർ ബദ്ധപ്പാടോടെ യുദ്ധകാര്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിച്ചുവന്നുവെങ്കിലും, അവർക്കു ആഗസ്റ്റ് 23-ാം നൂ-നു മുന്പായി ബെൽജിയം

ത്തിൽ വന്നതാവാനു കഴിഞ്ഞില്ല. നാമൂർ പട്ടണത്തിന്റെ സ ൭ പംവരെ വന്നിരുന്ന പ്രഞ്ചാസെന്ത്യം അവിടെനിന്നിളകുന്നതിനു തരം കിട്ടാതെ അടങ്ങിയിരിക്കയാണു ചെയ്തതു. യുദ്ധവിളംബര ചെയ്തു ദിവസംമുതൽ പതിമൂന്നു ദിവസങ്ങൾകൊണ്ടു ജർമ്മൻ സൈന്യം പൂർണ്ണവലതോടുകൂടി ബെൽജിയത്തെ ആക്രമിച്ചതിനാൽ, അതിനുള്ളിൽ സ്വന്തം സൈന്യാതെ പ്രബലപ്പെടുത്തുന്നതിനു പ്രാൻസിനു കഴിഞ്ഞില്ല. പ്രഞ്ചാസെന്ത്യത്തിന്റെ 'മുഖ്യഭാഗം ആൽസേസ്യസംസ്ഥാനത്തിലാണു നിർത്തിയിരിക്കുന്നതു. മറ്റൊരു മുഖ്യഭാഗത്തെ മ്യൂസ്യനദീതീരത്തിലേക്കു നയിച്ചു. പ്രാൻസിലെ യുദ്ധതന്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ അഭിപ്രായം ബെൽജിയം അതിർത്തിയിലേക്കു അധികം സൈന്യാതെ കൊണ്ടുചെല്ലേണ്ടതില്ലെന്നാണു. ജർമ്മൻ കൂർ ബെൽജിയത്തിൽ പ്രവേശിച്ചതു ദീർഘനിയമപ്പെടുത്തുവാൻ മാത്രമായിരിക്കുമെന്നും, അവർ ആൽസേസിൽ കൂടിയാണു ആക്രമിക്കുവാൻ പുറപ്പെട്ടുകൊണ്ടെന്നും ഉറപ്പിച്ചുകൊണ്ടു അതിനണ്ണുമാണു പ്രഞ്ചകൂർ സൈന്യാതെ ക്രമപ്പെടുത്തിയതു. പ്രാൻസുരാജ്യത്തിന്റെ മുഴുവൻ രക്ഷയെയും ഒന്നുപോല കരുതിയിരിക്കേണ്ട സന്ദർഭത്തിൽ ബെൽജിയത്തിൽ മാത്രം കണ്ണുകൾ കേന്ദ്രമായിരുന്നാൽ മറ്റുഭാഗത്തെങ്ങാനും പെട്ടെന്നു അപകടംപറ്റിയാൽ അതു തടുക്കുവാൻ കഴിയാതായിപ്പോകുമല്ലോ.

ബെൽജിയംസൈന്യം ആൻറവെപ്പിലേക്കു പിന്മാറിയപ്പോൾ ബെൽജിയംകാക്കു ജർമ്മൻസൈന്യത്തിനു കീഴ്പ്പെട്ടുകയല്ലാതെ വേറെ വഴിയുണ്ടായില്ല. പ്രഞ്ചാസൈന്യവും ബ്രിട്ടീഷ്സൈന്യവും ഉടനെ വന്നെത്തുമെന്ന വിശ്വാസംമാത്രമേ അവർക്കു ഐക്യപ്രദമായുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ആന്റവെപ്പുകാർ ബ്രിട്ടീഷ്സൈന്യത്തിന്റെ വരവിനെ നിമിഷംപ്രതി കാത്തുകാത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. വരവു കാണാതെ അവരുടെ മനസ്സു തളന്നുപോയി. ബ്രൂസ്സൽസിലെ ജനങ്ങൾ പയ്യോകലരായിത്തീർന്നു. അവിടെ മുറിയപ്പെട്ടവർ കൂട്ടുകൂട്ടമായി വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. കൊട്ടാരങ്ങളും സർവ്വകലാശാലകളും മറ്റു പൊതുസ്ഥാപന

ങ്ങളുമപ്പോൾ മുറിച്ചു ഭടന്മാർ കിടത്തി ചികിത്സിക്കുന്നതിനായ ഉപായം ചെയ്തു. നിരധാരന്മാരായ ജനങ്ങളും ആ പട്ടണത്തിൽ വന്നു നിറഞ്ഞു. ജർമ്മൻ സൈന്യത്തിന്റെ അക്രമങ്ങൾ നിമിത്തം നാടും വീടുകളിലും ഉഴന്നുകൊണ്ടു സ്രീകളും കുട്ടികളും വൃദ്ധന്മാരും താവരവർഷ കഴിയുന്നടത്തോളം സാമാന്യർ വിട്ടുപോകുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെയൊരു സാഹചര്യം ഉണ്ടായപ്പോൾ ഇവർ തന്നെ ജർമ്മൻ ഭടന്മാരുടെ കയ്യിൽ കൈമാറ്റം ചെയ്തവരായി. മൗലാനാ പട്ടണങ്ങളും മറ്റും ജനങ്ങളെ ഭയപരമാക്കി. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും പേരുകാരും ദേശാന്തരമായ മാനുഷികതയും യുദ്ധശാസ്ത്രവും പട്ടണത്തിനു പുറം കിടന്നു കഴിയും മുൻപായി വേലി കെട്ടിയും ചെയ്തു അവിടെ കാവൽപ്പട്ടാളങ്ങളെ നിർത്തുകയും ചെയ്തു. ആഗസ്റ്റ് 17-ാം നു ബർലിൻ തലസ്ഥാനത്തിന്റെ നില ഉത്തരത്തിലായിരുന്നു. അന്നുതന്നെ ബർലിൻ പട്ടണങ്ങളെ ആക്രമിച്ചപ്പോൾ മരിച്ചപ്പോൾ ജർമ്മൻ സൈന്യം ബ്രൂസ്സൽ നിലവന്നാൽ, സൈന്യത്തിൽ സംബന്ധിക്കാത്ത ജനങ്ങൾ ശത്രുക്കളെ യാതൊരു വിധത്തിലും ഉപദ്രവിച്ചുകൊണ്ടു വൺമാനപത്രങ്ങൾ ജനങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുത്തു. ഗവർണ്മെന്റുദ്യോഗസ്ഥന്മാരും സേനാധിപന്മാരുമെല്ലാം ആക്രമിച്ചപ്പോൾ യാത്രയായി. സർക്കാർ ഉപജനയെയും അവിടെനിന്നു മാറ്റി. 19-ാം നു ശത്രി നഗരധിപതിയായി മാർഷ് എന്ന ആൾ താഴെ കാണിക്കുന്നപ്രകാരം വിളിച്ചുവരുത്തി:-

നമ്മുടെ ഭടന്മാർ ബ്രിട്ടീഷ് പ്രബുസൈന്യത്തിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി ശത്രുക്കളെ എതിർത്തുവെങ്കിലും ബ്രൂസ്സൽ പട്ടണം ശത്രുക്കൾക്കു ഒഴിഞ്ഞുകൊടുക്കേണ്ടിവന്നുവെന്നുവെന്നു വിചാരിക്കുന്ന അങ്ങനെയൊന്നു വന്നാൽത്തന്നെ, ജനങ്ങൾ സമാധാനം കൈവിടുകയില്ലെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. ആരും ഭയപ്പെടരുതു. യുദ്ധസംബന്ധമായ രഹസ്യങ്ങൾ അറിയുന്നതിലേക്കായി ശത്രുക്കൾ ജനങ്ങളെ നിർബന്ധിച്ചുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ യുദ്ധനിയമം. ആ രഹസ്യങ്ങളെപ്പറ്റി

ശത്രുക്കൾ ചോദിക്കുന്നതായാൽ, അതിന്നു മറുപടി പറയാതിരിപ്പാൻ സ്വാതന്ത്ര്യം ഈനാട്ടുകാർക്കുണ്ടു. ഞാൻ ജീവനോടൊരിക്കലും വരെയും അഥവാ, പരാധീനപ്പെടാതിരിക്കുവരെയും ഏതൊന്നാട്ടുകാരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെയും മാനത്തെയും സംരക്ഷിക്കുന്നതിനായി ഞാൻ ശ്രമിക്കുന്നതാണ്. നിങ്ങൾ ഭിഷ്ണുത്വങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടാതിരുന്നാൽ ഏതൊന്നൊരു കൃത്യങ്ങൾ മുറയ്ക്കു നടക്കും. എന്തുതന്നെ സംഭവിച്ചാലും നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ നഗരാധികാരിയുടെ വാക്കിനെ അനുസരിക്കുകവിൻ. നിങ്ങൾക്കു ദ്രോഹം ചെയ്യുന്നവനല്ലാ ഞാൻ. സേപമരയോടും സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടും കൂടിയ ബെൽജിയം രാജ്യം നീണാൻ വാഴട്ടെ! ബ്രൂസ്സൽസു പട്ടണം നീണാൻ വാഴട്ടേ!

20-ാം- രാവിലെ നഗരാധികാരിയായ മാക്സ് മറു ചില ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരോടുകൂടി ജർമ്മൻ സേനാധിപനെ ചെന്നു കണ്ടു. അവരും അദ്ദേഹം സാദരം സൽകരിച്ചതിൽ പിന്നെ, ബ്രൂസ്സൽസു പട്ടണം നിഖസ്സനായാനുംകൂടാതെ കീഴ്പ്പെടുത്തുന്നതിന്നു തയ്യാറായിരിക്കുന്നുവോ എന്നും ഇല്ലെങ്കിൽ ആ പട്ടണത്തെ പീരങ്കികൾ പ്രയോഗിച്ചു തകർത്തുകളയുമെന്നും അറിയിച്ചു. പട്ടണം ഒഴിഞ്ഞു തരികയല്ലാതെ വേദം ഗതിയില്ലെന്നാണ് മാക്സ് മറുപടിക്കൊടുത്തതു. ഉടൻ തന്നെ ജർമ്മൻ സേനാധിപൻ താഴേകാണിച്ച നോട്ടീസ്സു ബ്രൂസ്സൽസു പട്ടണത്തിൽ പ്രചരിപ്പിച്ചു:-

‘ബ്രൂസ്സൽസു പട്ടണത്തിൽ ഇന്നുമുതൽ ജർമ്മൻ സൈന്യം പ്രവേശിച്ചു തുടങ്ങുകയായി. അവർക്കു ആവശ്യമായുള്ള ഇരപ്പിടങ്ങളും ഭക്ഷണങ്ങളും മറ്റു സാധനങ്ങളും പട്ടണത്തിൽനിന്നു കിട്ടേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നതു. മുൻസിപ്പാൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അതിന്നു വേണ്ടതെല്ലാം ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്യേണ്ടതാണ്. യുദ്ധകാലത്തിൽ നേരിടുന്ന ആത്തരം ആവശ്യങ്ങളിൽ ജനങ്ങൾ മുടക്കമേതും ചെയ്തയില്ലെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. ജർമ്മൻ സൈന്യത്തിന്നു ദോഷതര

മായ കാർഷ്യങ്ങളെല്ലാം ചെയ്തയില്ലെന്നും, അവർ ആവശ്യാപ്തപ്പെടുന്ന സാധനങ്ങളെല്ലാം തയ്യാറാക്കിക്കൊടുക്കുമെന്നും ഞാൻ പ്രത്യേകം വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഇതുപ്രകാരമെല്ലാം ജനങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതായാൽ പട്ടണത്തെയും നാട്ടുകാരെയും സംരക്ഷിക്കുന്നതാണെന്നു ഞാൻ ഉറപ്പുപറയാം, അങ്ങിനെയല്ലാതെ, മറ്റുചിലെടങ്ങളിൽ നേരിട്ടതുപോലെ സൈന്യത്തിനു വിരോധമായി വല്ലതും പ്രവർത്തിച്ചാൽ, ദയകൂടാതെ കടുംകൈകൾതന്നെ പ്രയോഗിക്കേണ്ടിവരും.

അന്നുതന്നെ നാല്പതിനായിരം ജർമ്മൻ ഭടന്മാരും സാമാനങ്ങളും ബ്രൂസ്സൽസു പട്ടണത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. യന്ത്രത്തോക്കുകളും പീരങ്കികളും നാനാവിധ യുദ്ധസാമഗ്രികളുമെല്ലാം അവിടെവന്നു നിറഞ്ഞു. ജനങ്ങൾ സമാധാനത്തോടുകൂടിത്തന്നെയെങ്കിലും അതുതത്തോടും ഭയത്തോടുകൂടി നോക്കിയിരുന്നുപോയി. ഇവിടെ ഈ സംഭവം നടക്കുമ്പോൾ മറ്റൊരു ജർമ്മൻസൈന്യം നാമൂർകോട്ടയെ ആക്രമിച്ചു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ലീജിനെപ്പോലെ നാമൂറിനെ പൊട്ടനല്ലാ ആക്രമിച്ചുതു. എന്നതുകൊണ്ടു അവിടെയുള്ള ഇടവെളികളെ ഉറപ്പിക്കുവാൻ കിടങ്ങുകളുണ്ടാക്കി, മുൾക്കമ്പിവേലികൾ കെട്ടി ഭടന്മാരെ ക്രമപ്പെടുത്തി നിർത്തുവാൻ സൈനികർക്കിടയിൽ ചുരങ്കങ്ങളുണ്ടാക്കി വെടിമരുന്നു നിറച്ചു മുടിവെക്കയുംചെയ്തു. ജർമ്മൻ നവീനയുദ്ധ സമ്പ്രദായത്തോടു ഈവക ഏല്പാടുകൾക്കൊന്നിനും കിടപിടിക്കുവാൻ ശക്തിയുണ്ടായില്ല. 32- പെരും പീരങ്കികൾ നാമൂർകോട്ടയ്ക്കു ചുറ്റും ജർമ്മൻകാർ ഒരുക്കിയെച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. 21-ാംനമ്പർ പീരങ്കിപ്രയോഗം തുടങ്ങി. ഒരു കോട്ടയിൽ നിന്നു പത്തുണ്ടകൾ ജർമ്മൻ സൈന്യത്തിൽ വന്നു വീണു. അതിനു പകരം ജർമ്മൻകാർ 1200 ഉണ്ടകൾ കോട്ടയിലേക്കു വിട്ടു. മറ്റൊരു കോട്ടയിൽ 75 പീരങ്കിപ്പടയാളികൾ ആ പീരങ്കികൾക്കു ചുറ്റും മരിച്ചുകിടക്കുന്നതായി കണ്ടു. നാമൂരിൽ സർലേ

എന്ന മുഖ്യദുസ്തന്ത ജർമ്മൻകാർക്കു മുന്നോടേ ഇടവിടാതെ ആക്രമിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. 23-ാംനം അറന്തറം, 24-ാംനം കാരായിരത്തി മുന്തറം, 25-ാംനം കാരായിരത്തി നാത്തറം പീരങ്കിയുണ്ടകൾ ആ കോട്ടകളിൽ പ്രയോഗിച്ചതിൽപിന്നെയാണു അവ തവിട്ടുപൊടിയായിത്തീർന്നു. ഇങ്ങിനെ കോട്ടകളെ തകർത്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഇടവളികളിൽ നില്ക്കുന്ന ബെൽജിയം സൈന്യത്തെ ശത്രുക്കൾ എതിർത്തുതുടങ്ങി. അവിടത്തെ കിടങ്ങുകൾ പീരങ്കിപ്രയോഗത്താൽ ചിതറിപ്പോയി. സേനാധിപന്മാർ പലരും മരിച്ചുപോകയും ചെയ്തു. നാഥനില്ലാത്തനിമിത്തം പല പട്ടാളങ്ങളും നിലവിട്ടുശ്ശലായി. അപജയം തീർച്ചയാണെന്നു കണ്ടപ്പോൾ, എല്ലാകോട്ടകളിലെയും ബെൽജിയം ഭടന്മാർ ഒന്നിച്ചുകൂടി പിന്മാറുവാൻ ശ്രമിച്ചു. കോട്ടകളിലെ ഭടന്മാർക്കു അറിവുകൊടുപ്പാനായി ഭൂമിക്കടിയിൽ കൂടി പ്രയോഗിച്ചിരുന്ന കമ്പയില്ലാക്കമ്പിയന്ത്രത്തെ ജർമ്മൻ ചാരന്മാർ നശിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞതിനാൽ മുഖ്യസേനാധിപനിൽനിന്നു കോട്ടകളിലെ പട്ടാളങ്ങൾക്കു വിവരമൊന്നും കിട്ടാതായി. ഓരോ കോട്ടയിലെയും ഭടന്മാർ ഒരപരിഞ്ഞു കാടിപ്പോവാൻ ശ്രമിച്ചതിൽ, അവരെ ജർമ്മൻസൈന്യം ആക്രമിച്ചു അത്യധികം നഷ്ടപ്പെടുത്തിവിട്ടു. ഒടുക്കം നാമൂർ പട്ടണവും ജർമ്മൻസൈന്യത്തിന്നു അധീനപ്പെട്ടു.

പ്രബുയുദ്ധാരംഭം.

ബ്രസ്സൽസപട്ടണം പരാധീനപ്പെട്ടതിൽപ്പിന്നെയാണു ഈ മറ്റൊരു യുദ്ധം അതിന്റെ വൃണ്ണ ശക്തിയോടു കൂടി ആരംഭിച്ചതു. ആഗസ്തു 20-ാംനം മുതൽ ജർമ്മൻ സൈന്യം പ്രാൻസിന്റെ അതിർത്തിസ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം ആക്രമണം തുടങ്ങി. ആഗസ്തു 23-ാംനം മുതൽ 27-ാംനം-യ്ക്കകം ബെൽജിയത്തിലെ മോൻസുപട്ടണം മുതൽ അൽസേസു സംസ്ഥാനംവരെ എല്ലാഭാഗങ്ങളിലും ജർമ്മൻ സൈന്യം പരന്നുകഴിഞ്ഞു. ജനറൽ വാൻക്ലൈഫ് ബ്രസ്സൽസിന്റെ നെ

കുടിപ്പണിയിൽനിന്നും പ്രാർത്ഥന നോക്കി പുറപ്പെട്ടു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ സൈന്യമാണ് ജർമ്മൻ പ്യൂഹത്തിന്റെ വടക്കേ അറ്റം. പ്രാർത്ഥന വടക്കു പടിഞ്ഞാറ് അതിർത്തിയിൽ നിന്നും ബ്രിട്ടീഷ് സൈന്യത്തെ എതിർക്കാനായിട്ടാണ് ഇദ്ദേഹം നിയമനമായിരിക്കുന്നത്. ഇതിനു കിഴക്കു സാംബർനദിയെ സ്വാധീനപ്പെടുത്തുവാനായി ജനറൽ ബുലോ പുറപ്പെട്ടു. ഇദ്ദേഹം ഷാർലിറായി എന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ചു 5.00 പ്രഞ്ചസൈന്യത്തോടു കൂടിയിട്ടുണ്ട്. ഇതിനു തെക്കുകിഴക്കു ജനറൽ വാൻഹാസൻ നാമുദിനു തെക്കു പ്രഞ്ച അതിർത്തിവരെയുള്ള മ്യൂസ നദിയെ ലാക്കാക്കി ശ്രമം തുടങ്ങി. ഇതിനു തെക്കു വർട്ട്മാൻ നദിയെ വെർജിയത്തിന്റെ തെക്കുഭാഗം വെട്ടി വശപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു മ്യൂസനദിക്കടുത്തു പ്രാർത്ഥനയിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ ഭയപ്പെട്ടു. ഇദ്ദേഹത്തെ 4.00 പ്രഞ്ചസൈന്യം ചെന്നു തടഞ്ഞു. ഇതിനു വടക്കു ലക്സെമ്പർഗ് രാജ്യത്തിൽ കൂടി ജർമ്മൻ യുദ്ധരാജാവു വർഡ്മാൻ പട്ടണത്തിന്റെ വടക്കുയുള്ള മ്യൂസനദിക്കടുത്തു വന്നിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം മൂന്നാം പ്രഞ്ചസൈന്യത്താൽ തടയപ്പെട്ടു. ഇതിനു തെക്കു ബെവേറിയ യുദ്ധരാജാവു വർഡ്മാൻ പട്ടണത്തിന്റെ തെക്കുകിഴക്കു നാർസിവാർ 2.00 പ്രഞ്ചസൈന്യത്തെ ആക്രമിച്ചു ചെന്നു. ജനറൽ വാൻഹാസൻ അൽസേസ്യ സംസ്ഥാനത്തെ 1.00 പ്രഞ്ചസൈന്യത്തിന്റെ ആക്രമണത്തിൽ നിന്നും സംരക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു നില്ക്കുകയായിരുന്നു. ഇങ്ങിനെ, പ്രാർത്ഥന വടക്കു പടിഞ്ഞാറ് മൂലമുതൽ സ്വാസർലണ്ടു രാജ്യത്തിന്റെ തെക്കേ അതിർ വരെ ഏകദേശം അഞ്ചുചതുരശ്രത്തിൽ വളഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് ജർമ്മൻ സൈന്യപ്യൂഹത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ സ്ഥിതി.

20-ാം നൂ- നാമൂർ കോട്ടകളെ തകർത്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾതന്നെ, അവിടെനിന്നു 18 നാഴിക വടക്കുവശത്തുള്ള ഷാർലിറായി എന്ന സ്ഥലത്തിലും യുദ്ധം നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. അവിടെ ജനറൽ വാൻബുലോയാണ് വടക്കുവശത്തുള്ള ഷാർലിറായി സ്വാധീനപ്പെടുത്തുവാൻ ജർമ്മൻകാർക്കു സാംബർ നദിക്കടുത്തു വടക്കു പടിഞ്ഞാറ് പ്രവേശിക്കുന്നതിനു സാധിക്കുകയല്ല. 20-ാം നൂ-രാവിലെ 20

ജർമ്മൻ ക്ഷതിരപ്പടയാളികൾ ബ്രിട്ടീഷുകാരാണെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ഷാർലിറായിൽ കടന്നുകൂടി. പ്രഞ്ചദ്വാരാസ്ഥന്മാർ വാസ്തുവമറിഞ്ഞു അവരെ വുകച്ചു കളയുവാനായി ഒരു പട്ടാളത്തെ അയച്ചു. അപരിൽ അഞ്ചുപെരൊഴികെ മറവരെല്ലാം രക്ഷപ്പെട്ടോടിക്കളഞ്ഞു. 23-ാം നു ആ പട്ടണത്തെ പത്തുനാഴികവരെ ചുറ്റിവളഞ്ഞു ജർമ്മൻ സൈന്യം ആക്രമിച്ചു കയറി. അന്നും പിറ്റേന്നും പട്ടണത്തിലെ വീഥികളിൽ വെച്ചു ഘോരമായി നേർക്കുനേർ യുദ്ധം നടന്നു. ജർമ്മൻ യന്ത്രത്തോക്കുകളുടെ ധാരാളതയാൽ പ്രഞ്ച സൈന്യം നിലവിടുപോയി. ഷാർലിറായി ജർമ്മനിക്കു അധീനമായി. ഇതുനിമിത്തം സാംബർനദി പശ്ചാത്തുണന്നതിനും അതിനു തെക്കും വടക്കും നിർമ്മാധം സൈന്യത്തെ ചെലുത്തുന്നതിനും സാധിച്ചു.

നാമുറിവെൻറെ തെക്കു പ്രഞ്ച അതിർത്തിവരെയുള്ള മ്യൂസുനദിയെ സാധാനപ്പെടുത്തുവാനാണു ജനറൽ ഹാൻഡാസന്റെ ശ്രമം. കിഴക്കേക്കരയിൽ ഡിനാണ്ടു എന്ന സ്ഥലത്തെ ആക്രമിച്ചുകൊണ്ടു അക്കര കടക്കുവാൻ യത്നിച്ചുനോക്കി. പ്രഞ്ചസൈന്യം അവിടെവെച്ചു ജർമ്മൻ സൈന്യത്തെ പിന്തിരിപ്പിക്കയും ബൽജിയത്തിലേക്കായി പുറപ്പെട്ടുകയുമാണു ഉണ്ടായതു. അപ്പൊഴെക്കും ഷാർലിറായിൽ വിജയം നേടിയ ജനറൽ ബുലോ താൻറെ സൈന്യത്തെ തെക്കും തെക്കുകിഴക്കും അയച്ചു മ്യൂസു നദിയുടെ പടഞ്ഞൊക്കരയെ ആക്രമിച്ചു. കിഴക്കു ജനറൽ ഹാസനും പടിഞ്ഞാറു ജനറൽ ബുലോവും ഒരേ ബാവസരത്തിൽ ആക്രമിക്കയാൽ പ്രഞ്ചസൈന്യത്തിനു പിന്മാറേണ്ടിവന്നു. ത്രികോണാകൃതിയിരിക്കുന്ന, സാംബർ നദിക്കും മ്യൂസു നദിക്കും ഇടയിൽ ചെന്നെത്തിയ ജനറൽ ഹാസൻ മ്യൂസു നദീതീരത്തിൽ കൂടി തെക്കോട്ടിറങ്ങി. ഷാർലിവാല്ലി എന്ന സ്ഥലത്തെ ആക്രമിച്ചു. അവിടെ പ്രഞ്ചസൈന്യം ജനങ്ങളെ പട്ടണത്തിൽ നിന്നു ദൂരെ അകറ്റി, വീടുകളിൽ ഇന്ദ്രത്തോക്കുകൾ മാച്ചുവെച്ചുകൊണ്ടു ശത്രുക്കളോടതിക്കുവാൻ തയ്യാറായിരുന്നു. മൂന്നു പാലങ്ങൾ കടന്നുകൊണ്ടാണു ജർമ്മൻ സൈന്യം പട്ടണത്തിനുള്ളിലേക്കു പ്രവേശിച്ചതു. ഉടൻതന്നെ ആ പാലങ്ങളെ

ൾ മൂന്നും പ്രത്യയസൈന്യം ഇടിച്ചു നിരത്തിക്കളഞ്ഞു. പട്ടണത്തിൽ വന്നു കടന്നു ജർമ്മൻ സൈന്യം തിരിയേ പോകുവാൻ വഴിയില്ലാതെ തടഞ്ഞുനിന്നു പ്രത്യയ പീരങ്കികൾക്കു ആഹാരമായി ഭവിച്ചു. എന്നാൽ ഉടൻതന്നെ, ജർമ്മൻ ഇഞ്ചിനിയർ സൈന്യം വേദോപാലങ്ങൾ കെട്ടിയുണ്ടാക്കുകയാൽ പുതിയ സൈന്യം വന്നെത്തി, ഘോരമായി എതിർത്തു ആ പട്ടണത്തെ സ്വാധീനപ്പെടുത്തി. ജർമ്മൻകാക്കുണ്ടായ ഈ വിജയം ഗണ്യമായ ഒന്നാണു. യുദ്ധാരംഭത്തിൽ ആ പട്ടണത്തിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ട 4-ാം പ്രത്യയ സൈന്യം ജർമ്മൻ സൈന്യത്തെ ബൽജിയത്തിൽ നിന്നു പ്രാൻസിലേക്കു കടക്കുവാൻ ഇട കൊടുക്കാതെ തടുത്തു നിന്നിരുന്നു. ന്യൂ ഷോഡോ എന്ന സ്ഥലത്തു വർട്ടുംബർഗ് നാടുവാഴി പ്രത്യയസൈന്യത്തെ പിന്തള്ളി വിടുവാനായി തീവ്രമായി യത്നിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇരുപക്ഷക്കാരും മുന്നോട്ടു കയറുവാൻ കഴിയാതെ, അങ്ങിനെ നിലുന്യോഴാണു ഷാർലിവില്ലിയെ ജനറൽ ഹാസൻ പിടിച്ചടക്കിയതു. അപ്പോൾ പ്രത്യയസൈന്യം മദ്ധ്യത്തിൽ പെട്ടുപോയതിനാൽ അവർ അവിടെനിന്നു ഒഴിഞ്ഞു മാരോണ്ടിവരികയും, വർട്ടുംബർഗ് നാടുവാഴിക്കു മുന്നോട്ടു കയറി മ്യൂസുനദീതീരംവരെ വന്നു മെസിയേഴ്സു എന്ന സ്ഥലം സ്വാധീനപ്പെടുത്തുന്നതിനു വഴികിട്ടുകയും ചെയ്തു.

ജർമ്മൻ യുവരാജാവു ലക്സംബർഗിൽ നിന്നു വർഡൂൻ പട്ടണത്തെ ലാക്കാക്കിപ്പുറപ്പെട്ടു മ്യൂസുനദി കടക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു. 3-ാം പ്രത്യയസൈന്യം അദ്ദേഹത്തെ തടുത്തു നിത്തിക്കളഞ്ഞു. ആഗസ്തു 10-ാം നു അദ്ദേഹം ലാങ്ങുവി പട്ടണത്തെ ആക്രമിച്ചു നോക്കിയപ്പോൾ മ്യൂസുനദി കടക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. മെസിയേഴ്സു പിടിച്ചടക്കിക്കൊണ്ടു മ്യൂസുനദിയുടെ പടിഞ്ഞാറേ കരയിൽ കൂടി വർട്ടുംബർഗ് നാടുവാഴി മുന്നോട്ടു കയറിവന്നുകൊണ്ടു പ്രത്യയസൈന്യം ഇടയിൽ കടുങ്ങിപ്പോകയാൽ, അവർ ജർമ്മൻ യുവരാജാവിനു വഴി ഒഴിഞ്ഞുകൊടുത്തു പിന്മാറുവാൻ നിർബ്ബന്ധിതരായി. ബൽജിയത്തിൽനിന്നു ജനറൽ ക്ലീസ്, ജനറൽ ഹാസൻ, ജനറൽ ബുലോ, വർട്ടുംബർഗ് നാടുവാഴി ഇവർ നാൽവരും പ്രാൻസിലേക്കു കുതിച്ചു

കയറിത്തുടങ്ങി. ഈ അവസരത്തിൽ പരിസ്ഥിതിലേക്കു പിന്മാറുന്ന താണു ഗുണമെന്നു കണ്ടു പ്രഞ്ച സൈന്യാധിപതിയായ ജനറൽ ജോസഫ് തന്റെ സൈന്യത്തെ മുഴുവൻ പിന്നോക്കം വലിച്ചു. ഇ ക്കൂട്ടത്തിൽ 3-ാം പ്രഞ്ചസൈന്യവും പിന്മാറിപ്പോയി. അതോടു കൂടി ജർമ്മൻ യുവരാജാവു മൃസുനദിക്കടുത്തു ചെല്ലുകയും ചെയ്തു.

വർഡ്സ്വർട്ട് പട്ടണത്തിന്റെ കിഴക്കും തെക്കുകിഴക്കുമായി നൂറുണ്ടുനിന്നിരുന്ന 2-ാം പ്രഞ്ചസൈന്യം ലോറൈൻ എന്ന ജർമ്മൻ സംസ്ഥാനത്തെ ആക്രമിച്ചു കയറി. ആ സൈന്യത്തെ ബവേറിയ യുവരാജാവു ചെന്നെത്തിത്തു പിന്തള്ളിക്കളഞ്ഞു. വർഡ്സ്വർട്ടിൽ നിന്നു വളരെനാഴിക തെക്കായുള്ള ബർലിൻ നഗരത്തെ നെടുനീളെ കോട്ടകൾ കെട്ടിപ്പിടിച്ചിട്ടുണ്ടു. ഇതു രണ്ടിന്നും ഇടയിലുള്ള നാൻസി പട്ടണമാത്രം കോട്ടകളില്ലാതെ ഇടവെളിയായി വിട്ടിരിക്കയാണു. ഈ വെളിയിൽ കൂടി കടന്നു ചെല്ലുന്നതിനു ബവേറിയ യുവരാജാവു ശ്രമിച്ചു. ജർമ്മൻ സംസ്ഥാനത്തെ ആക്രമിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെന്നിരുന്നാലും, ബവേറിയ യുവരാജാവിനെ തടുത്തുനിത്തുന്നതിനു പ്രഞ്ചസൈന്യം സമർത്ഥരായി. ലോറൈൻ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ തെക്കായുള്ള അൽസേസു സംസ്ഥാനത്തിൽ 1-ാം പ്രഞ്ചസൈന്യം യുദ്ധാരംഭത്തിൽത്തന്നെ ചെന്നു കയറിയിരുന്നു. ആദ്യകാലത്തു അവിടെ പ്രഞ്ചകാക്കു നല്ലനല്ല വിജയങ്ങൾ കിട്ടിക്കൊണ്ടു മിരുന്നു. അവിടെ ജർമ്മൻ സേനാധിപതിയായ ജനറൽ ഹെറിൻസ്കൻ ആഗസ്തു 23-ാംനു യോടു കൂടി പ്രഞ്ചസൈന്യത്തെ ഘോരമായി എതിർത്തു പിന്തള്ളിക്കളഞ്ഞു.

ബ്രിട്ടീഷ് ശാക്തമണം .

ബ്രിട്ടീഷ് സൈന്യം ഇംഗ്ലീഷുകൾ കടന്നു പ്രഞ്ചതുറമുഖങ്ങളിൽ പന്നിറങ്ങി. ആ സൈന്യത്തിന്റെ അധിപതിയായ സർ ജോ

൯ പ്രഞ്ച ആഗസ്റ്റ് 15-ാംനു- പ്രഞ്ചപ്രസിഡണ്ടിനെ ചെന്നു കണ്ടു മേലിൽ വേണ്ട കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചു. പ്രാൻസിൽ ഇറങ്ങിയ ബ്രിട്ടീഷ് സൈന്യത്തിൽ നാലു വിഭാഗങ്ങളുണ്ട്. ഒരു വിഭാഗത്തിൽ പന്തിരായിരം കാലാളടക്കം പതിനെണ്ണായിരം ആളുകളും 5600 കുതിരകളും 76 ചീരങ്കികളുമുണ്ടായിരിക്കും. ഇത്തരം രണ്ടു വിഭാഗങ്ങൾ ചേർന്നാൽ ഒരു സൈന്യസംഘമായി. ജനറൽ, സർ സ്റ്റീത്ത് ഡോറിയൻ ഒരു സൈന്യത്തിന്റെയും ജനറൽ സർ ഡോഗ്ലാസ് ഫെയിഗ് മറ്റൊരു സൈന്യത്തിന്റെയും നേതൃത്വം വഹിച്ചു. മേൽപറഞ്ഞ നാലു വിഭാഗങ്ങൾ, അതായതു രണ്ടു സൈന്യസംഘത്തിന്നു പുറമെ അഞ്ചു കുതിരപ്പട്ടാളങ്ങളും വന്നെത്തിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽ നാലു പട്ടാളത്തെ ഒരു കൂട്ടായി നിർത്തി അതിന്റെ നേതൃത്വം ജനറൽ ആലമ്പി വഹിച്ചു. മറ്റൊരു കുതിരപ്പട്ടാളത്തെ പ്രത്യേകം റാവുപിരിച്ചുനിർത്തി ഒരു കുതിരപ്പട്ടാളത്തിൽ രണ്ടായിരം കുതിരകളാണുണ്ടായിരിക്കുക. ഇങ്ങനെ എല്ലാം കൂടി പ്രാൻസിൽ ബ്രിട്ടീഷ് സൈന്യം വകയായി നാലു കാലാൾ വിഭാഗങ്ങളും അഞ്ചു കുതിരപ്പട്ടാളങ്ങളും വന്നെത്തിയിരുന്നു. ഇവരുടെയെല്ലാം സമുപസൈന്യാധിപത്യം വഹിച്ചതു സർ ജോൺ പ്രയോൺ. ഇദ്ദേഹം ബോവർയുലത്തിൽ അശ്വസൈന്യാധിപത്യം വഹിച്ചു കീഴ്ത്തിനേടിയ ഒരു മഹാനാണ്. ഈ ബ്രിട്ടീഷ് സൈന്യത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം പ്രഞ്ച സൈന്യത്തോടു യോജിച്ചു പ്രവർത്തിക്കണമെന്നാണ്. അതുകൊണ്ടു പ്രഞ്ചസേനാപതിയായ ജനറൽ ജോപ്രയോടു കൂടി ആലോചിച്ചു ബ്രിട്ടീഷ് സൈന്യം ആഗസ്റ്റ് 22-ാംനു- ബൽജിയം അതിർത്തിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. അവിടെ കാണ്ടി എന്ന സ്ഥലം മുതൽ മോൺസുവരെ സ്ഥിര ഡോമിയനം മോൺസു മുതൽ പിഞ്ചോവരെ ഡോഗ്ലാസ് ഫെയിഗ് വിഞ്ചോ പോർമുഖത്തിൽ, പ്രത്യേകപ്പെടുത്തിയ കുതിരപ്പട്ടാളവും അണി നിരന്നുനിന്നു. ജനറൽ ആലമ്പി ഇവരുടെയെല്ലാം പിന്യാത്തായി, ഇവരെ തക്കസമയത്തു സഹായിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം തയ്യാറായി നില്ക്കയും ചെയ്തു. മോൺസിൽ നിന്നു 15 നാഴിക ദൂരെയാണ് സർ ജോൺ പ്രഞ്ച സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നതു. അദ്ദേഹം 23-ാംനു- രാ

വിചിത്ര സൈന്യസ്ഥാനത്തു ചെന്നു പ്രഞ്ച സർവ്വസൈന്യാധിപതിയുടെ ആലോചനകളേയും ശ്രമങ്ങളേയും ഹാരി തന്റെ പടത്തലവനായെ അറിയിച്ചു. മോൺസൂനഗതത്തെ ആക്രമിക്കുന്നതിനു രണ്ടാനാലോ ജർമ്മൻസൈന്യവിഭാഗങ്ങളായിരിക്കും തയ്യാറെടുക്കുന്നതെന്നാണു ജനറൽ പ്രഞ്ച പറഞ്ഞതു. ബ്രിട്ടീഷ് പോക്കുണ്ടെന്നു വളഞ്ഞുപിടിക്കുന്നതിനു ജർമ്മൻസൈന്യം ശ്രമിച്ചേക്കാമെന്നു അദ്ദേഹം ഉറപ്പിച്ചില്ല. ബ്രിട്ടീഷ് കുതിരപ്പട്ടാളവും വിമാനങ്ങളും ശത്രുസ്ഥാനത്തു ചെന്നു പരിശോധിച്ചപ്പോഴും ജനറൽ പ്രഞ്ചിന്റെ അഭിപ്രായപ്രകാരംതന്നെയാണു കണ്ടതു. പ്രഞ്ച സർവ്വസൈന്യാധിപനും അങ്ങിനെതന്നെ ഗണിച്ചിരുന്നു. ആഗസ്തു 22-ാംനു ജർമ്മൻസൈന്യം നാമൂർകോട്ടകളെ തകർത്തുകൊണ്ടിരുന്നതല്ലാതെ യോർ സുഖമാണെന്നു നടന്നിരുന്നില്ല. അന്നുതന്നെ, മറ്റൊരു ജർമ്മൻസൈന്യം ഷാർലിറായിപട്ടണത്തെ ആക്രമിച്ചു സമ്പർ നദിയെ സ്വാധീനപ്പെടുത്തുന്നതിനായി ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അപ്പോൾ അവിടെ പ്രഞ്ചസൈന്യം ജർമ്മൻസൈന്യത്തെ ശക്തിയോടുകൂടി തടുത്തുനില്ക്കുകയായിരുന്നു. ഇത്രത്തോളമല്ലാതെ, ബർലിനത്തിൽ ജർമ്മൻസൈന്യത്തിന്റെ സ്ഥിതിഗതികളെപ്പറ്റി വേറെയാണു പുറമേ അറിവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ജർമ്മൻസൈന്യത്തിന്റെ പുണ്യബലം ബർലിനത്തിലാണു ഉറപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു ഭാവിച്ചുകൊണ്ടു അവർ പെട്ടെന്നു അൽസേസ്യ സംസ്ഥാനംവഴിക്കു പ്രാൻസിനെ ആക്രമിക്കുമെന്നാണു ഇപ്പോഴും ജനറൽ ജോപ്രേ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നതു.

23-ാംനു ബെർലിനത്തു മുന്നമണിക്കു, ജർമ്മൻസൈന്യം മോൺസൂ പട്ടണത്തെ ആക്രമിക്കുവാൻ പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു കുതിരപ്പട്ടാളംവഴിക്കു ബ്രിട്ടീഷ്സൈന്യം അറിഞ്ഞു. ബ്രിട്ടീഷ്ഭടന്മാരെല്ലാം കിടങ്ങുകളിൽ മറഞ്ഞിരുന്നുവെന്നു ശത്രുക്കളോടു എതിർക്കുവാൻ തയ്യാറെടുത്തു. ബ്രിട്ടീഷ്പീക്കികൾ ശത്രുക്കൾക്കിടയിൽ അഗ്നിഗോളങ്ങളെ വർഷിക്കുവാനുംതുടങ്ങി. ഇതിനെതിരായി ജർമ്മൻപീരങ്കികളും ഘോരഘോരം മുഴങ്ങി. അരമണിക്കൂർനേരം പീക്കിയ

ഭഗംകൊണ്ടു കഴിഞ്ഞു. ഉടൻതന്നെ ജർമ്മൻ കാലാൾപ്പട്ട കൂട്ടുകൂട്ടി
 മായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അവർ സമീപിച്ച ഉടൻ ബ്രിട്ടീഷു ഭടന്മാർ
 അവരുടെ കൈത്തോക്കുകൾ ഒരുസമയത്തു ഒന്നായിപ്രയോഗിച്ചു.
 ജർമ്മൻസൈന്യനിരയിൽ പലഭാഗങ്ങളും വിളർന്നുപോയി; അതെ
 ല്ലാം ഉടനടൻ ക്രമപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു അവർ വീണ്ടും ആക്രമിച്ചു ക
 യറി. ബ്രിട്ടീഷുപീരങ്കിപ്പടയും കാലാൾപ്പട്ടാളങ്ങളും ചുറ്റുമുറപ്പോടെ
 പൊരുതുകൊണ്ടു ശത്രുക്കളെ അത്യധികം നഷ്ടപ്പെടുത്തിവിട്ടു. വീ
 ണ്ടും പീരങ്കിയുദ്ധം മാത്രമായി. ഉടൻതന്നെ, പിന്നെയും ജർമ്മൻ
 കാലാൾപ്പട്ടാളങ്ങൾ വ്യർ്യാധികം ശക്തിയോടുകൂടി വന്നുകയറി. ജ
 വനാശത്തെ നിസ്സാരമാക്കി കൂട്ടുകൂട്ടുമായി തുടരെത്തുടരെ ശത്രുക്ക
 ൾ ആക്രമിച്ചവരികയാൽ ബ്രിട്ടീഷുസൈന്യം പിന്മാറ്റുന്ന സ്ഥ
 ലത്തുനിന്നു പിന്മാറി മറ്റൊരു ഉയർന്നസ്ഥലത്തു നിലയുറപ്പിച്ചു. ത
 ന്റെ കൂട്ടുകാരനായ ജനറൽ ഹെയ്ഗ് പിന്മാറുകയാൽ ജനറൽ
 ഡോറിയൻ മോൺസിൽ ഓരപ്പട്ടു നില്ക്കേണ്ടിവന്നു. ഇരുമ്പിതി
 ആപൽകരമാണെന്നും ഉടൻ പിന്മാറി ഹെയ്ഗിനോടു യോജിച്ചു
 അണിനിരന്നു നില്ക്കേണമെന്നും സർ ജോൺ പ്രഞ്ചു ആജ്ഞാപി
 ക്കയാൽ, ജനറൽഡോറിയൻ മോൺസിനെ ശത്രുക്കൾക്കു വിട്ടുകൊ
 ട്ടുക്കുതന്നെ ചെയ്തു. 'വൈകുന്നേരം 5 മണിക്കു പ്രഞ്ചു സർവ്വസൈ
 ന്യം ധ്വംസിച്ചിരിക്കുന്നു ഒരു കമ്പികിട്ടി. ബ്രിട്ടീഷുസൈന്യത്തെ ആ
 ക്രമിക്കുന്നതിനായി ആരു ജർമ്മൻസൈന്യവിഭാഗങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടു
 രിക്കുന്നുവെന്നും, രണ്ടു ജർമ്മൻസൈന്യവിഭാഗങ്ങൾ വടക്കു കോർ
 നേടേടംവഴിക്കു പോക്കുളത്തിലേക്കു കയറിവരുന്നുണ്ടെന്നും, ബ്രിട്ടീ
 ഷുസൈന്യസ്ഥാനത്തിന്റെ തെക്കു ഷാർലിറായി ഭേദത്തെ പിടിച്ചു
 ടക്കി പ്രാച്ചുസൈന്യത്തെ പിന്തള്ളിക്കൊണ്ടു സാംബർനദിക്കടന്നു
 മറ്റൊരു ജർമ്മൻ സൈന്യത്തിന്റെയും വരവുണ്ടെന്നുമാണു ആ
 കമ്പി. 5-ാംനു പ്രഞ്ചുസൈന്യം പിന്മാറിയിരിക്കയാൽ, മുന്പറത്തി
 ൾ ബ്രിട്ടീഷുസൈന്യം ഓരപ്പട്ടു നില്ക്കുന്നതൊക്കിൽ മുന്പറത്തു പി
 ന്ചുത്തും ജർമ്മൻസൈന്യം വന്നാക്രമിച്ചു ആപത്തിൽ കുടുക്കുവാ
 ണു എടുപ്പിച്ചുണ്ടു. ഇതിനുംപുറമെ മോൺസിൽ ജർമ്മൻസൈന്യശ
 ക്തി വിചാരിച്ചതിലധികം വഴിച്ചിരിക്കുന്നു. രണ്ടാനാലോ ജർമ്മ

ന്നസൈന്യവിഭാഗമാത്രമേ അവിടെയുള്ളവന്നു ആദ്യം ഉൾപ്പെടു
 ത്ത തീരെ തൊരിപ്പോയിയെന്നു ജനറൽപ്രഞ്ചിനു ഇപ്പോൾ മന
 സ്സിലായി. എല്ലാകാരും, ഇനി പിന്നാലെയുള്ളവർക്കുണ്ടെന്നു ഗുണക
 രാമന്നു തീർച്ചയാക്കി അതിനുള്ള പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു സർ ജോ
 ണ്സപ്രഞ്ചു തന്റെ സൈന്യത്തിനു ഉത്തരവുകൊടുത്തു. പിന്നാലേ
 രാവിലെയെന്നു പിന്നാലേ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നതു. അന്നു രാത്രി
 ജർമ്മൻസൈന്യം ഇടവിടാതെ ആക്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്നിട്ടും
 ഡെൽഫിയിലെ സിത്തുഡോറിയൻ പട്ടണത്തെ പിന്നാലെയുള്ളവർക്കു
 ജനറൽ ആലബി മുന്പാത്തിൽചെന്നു ശത്രുക്കളോടു എതിർത്തുകൊ
 ണ്ടു പിന്നാലേ കൂടി സിത്തുഡോറിയൻ പിന്നാലേപ്പോകുന്നതു ശ
 ത്രക്കൾ കാണാതെ മറച്ചുനിന്നു. അപ്പോൾ, അവിടെ ആറു ജർമ്മ
 ന്നസൈന്യവിഭാഗങ്ങൾ ഒന്നിച്ചുനീന്നതിനുള്ളതുകൊണ്ടു സിത്തുഡോ
 റിയൻ അത്യധികം നഷ്ടപ്പെട്ടുണ്ടായി വന്നുപോയി. കണ്ടിയി
 ൽനിന്നു പിന്നാലേക്കൊണ്ടിരുന്ന ജനറൽഫെയ്റ്റ് ശത്രുക്കളുടെ ഘോ
 രമായ ആക്രമണത്തിൽ കടുങ്ങിനില്ക്കുന്നവെന്നു 24-ാം- വൈകു
 ന്നേരം ഏഴുമണിക്കു അറിവുകിട്ടി. മുന്പാത്തിൽ ശത്രുക്കളെ എതി
 ൽത്തുകൊണ്ടിരുന്ന ജനറൽ ആലബി തന്റെകുതിരപ്പട്ടാളത്തെ പിൽ
 പലിച്ചു ഡെൽഫിയിലെ ഫെയ്ഗിനെ സഹായിപ്പാനായി വന്നെത്തി.
 അവിടെ അത്യഗ്രമായി പൊരുതുനില്ക്കുന്ന ജർമ്മൻകാലാൾപ്പ
 ടയെ, അവരുടെ സേനാപക്ഷങ്ങളിൽ ചെന്നു ആക്രമിച്ചാൽ ഗു
 ണംകിട്ടുമെന്നു ബ്രിട്ടീഷു അശ്വസേനാപതികളിൽ ഒരാളായ ജനറ
 ൽ ഡിലിസ്ട്രി അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം തന്റെ കുതിരപ്പട്ടാള
 ഞ്ഞ അതിവേഗത്തിൽ കാട്ടിച്ചു ജർമ്മൻസേനാപക്ഷത്തിൽ ചെ
 ന്നെന്നതുവാൻ ശ്രമിച്ചു. ആയിരംവാരു സമീപംചെന്നു ചെന്ന
 പ്പോഴെക്കും, അവിടെ ശത്രുക്കൾ ഒളിവിൽ കെട്ടിയിരുന്ന കമ്പി
 വലകളാൽ തടഞ്ഞുനിന്നുപോയി. ഉടൻതന്നെ ബ്രിട്ടീഷു കുതിര
 പ്പട്ടാളത്തിന്മേൽ ജർമ്മൻസൈന്യം പെരുമഴപോലേ ഉണ്ടകൾ
 ചെയ്തിരുന്നു. ജനറൽ ഡിലിസ്ട്രി തന്റെ പട്ടാളത്തെ ക്രമപ്പെടു
 ത്തി പൂർണ്ണമായിത്തലോഴു പിന്നാലേക്കുനിന്നു മുന്പായി എത്രയും
 വലിയ നഷ്ടം അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നുപോയി. ഇതിനിടയ്ക്കു ഒരു പു

തിയ ബ്രിട്ടീഷ് സൈന്യം അവിടെവന്നെത്തി. ഈ സൈന്യത്തിന്റെയും കുതിരപ്പട്ടാളത്തിന്റെയും സഹായത്താൽ സ്വിത്തുഡോറിയൻ അങ്ങിനെയിങ്ങിനെ പിന്മാറിവന്നു 24-ാംനു രാത്രി 7-മണിക്ക് വാലൻസീൻ എന്ന സ്ഥലത്തു നിലയുറപ്പിച്ചു. ജനറൽ ഹെയ്ഗ് വേറേവഴിക്കു മാഞ്ചുജ് എന്ന സ്ഥലത്തും വന്നെത്തി. ലണ്ടിനെ, 24-ാംനു യോടുള്ളി ബ്രിട്ടീഷ് സൈന്യം വാലൻസീൻ മുതൽ മാഞ്ചുജ് വരെ നീണ്ടു നിലയുറപ്പിച്ചു നില്പായി. മാഞ്ചുജിൽ നിന്നു പ്രഞ്ചുകോട്ടകൾ വലതുപക്ഷമായും, കുതിരപ്പട്ടാളവും പുതിയ സൈന്യവും ഇടതുപക്ഷമായും ബ്രിട്ടീഷ് സൈന്യത്തെ തുണച്ചു നിന്നു.

രണ്ടുദിവസം മുഴുവൻ ബ്രിട്ടീഷ് സൈന്യം ഏറ്റവും കഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടു പിന്മാറിവരുമ്പോൾ, അതിനു കിഴക്കായിനില്ക്കുന്ന പ്രഞ്ചു കുതിരപ്പട്ടാളത്തോടു ബ്രിട്ടീഷ് സേനാധിപതി സഹായത്തിനായി അപേക്ഷിച്ചു. ആ കുതിരപ്പട്ടാളം സംബന്ധിതീരത്തിൽ നിന്നു പിന്മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പ്രഞ്ചു സൈന്യത്തെ സഹായിച്ചുകൊണ്ടു നന്നെ ക്ഷീണിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു ബ്രിട്ടീഷ് സേനാധിപതിയുടെ ആവശ്യപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു കഴിഞ്ഞില്ല. ബ്രിട്ടീഷ് സൈന്യത്തിന്റെ ഇടതുഭാഗത്തുനില്ക്കുന്ന സ്വിത്തുഡോറിയന്റെ മുമ്പാത്തും പക്ഷത്തുചിലും ജർമ്മൻ സൈന്യം ആക്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണു. ബ്രിട്ടീഷ് സൈന്യത്തെ 'മാഞ്ചുജ്' കോട്ടക്കുള്ളിൽ തള്ളിവിട്ടു വളഞ്ഞുപിടിക്കുവാനാണു ജർമ്മൻ സൈന്യം ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്നു ജനറൽ പ്രഞ്ചു മനസ്സിലാക്കി. ഒഴിവില്ലാതെ ചൊരുതുനിന്നു ഏറ്റവും ക്ഷീണിച്ചിരിക്കുന്ന ഭടന്മാക്കു മാഞ്ചുജ് തക്കതായ ഒരു വിശ്രമസ്ഥാനമല്ലെന്നു അദ്ദേഹം കണ്ടു. മാഞ്ചുജിന്റെ വലതുഭാഗത്തു നിന്നിരുന്ന പ്രഞ്ചു സൈന്യം അവിടെനിന്നു വീണ്ടും പിന്മാറിത്തുടങ്ങിയതുകൊണ്ടു ബ്രിട്ടീഷ് സൈന്യത്തെ ചുറ്റി വളയുന്നതിനു ശത്രുക്കൾക്കു എളുപ്പമായിട്ടുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹം അറിഞ്ഞു. എല്ലാംകൊണ്ടും, തന്റെ സൈന്യത്തെ ഹെയ്ഗ് നദീതീരംവരെ പാൻവലിക്കുകയാണു ഇനി വേണ്ടതെന്നു അദ്ദേഹം തീർച്ചപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ഈ പിന്മാറ്റത്തിൽ കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ ധാരാ

ഉമായുണ്ടാകുമെന്നു അദ്ദേഹം പ്രതീക്ഷിക്കാതിരുന്നില്ല. 25-0-00-
 രാവിലെ അഞ്ചരമണിക്കു ബ്രിട്ടീഷ് സൈന്യം വീണ്ടും പിന്മാറിത്തു
 ടങ്ങി. അന്നു രാവിലെതന്നെ മറ്റൊരു പുതിയ സൈന്യം ഇംഗ്ല
 ണ്ടിൽനിന്നു അവിടെ വന്നുത്തി. ആ സൈന്യത്തെ ഇടതുഭാഗ
 ത്തിൽ അണിനിരത്തി. ശത്രുക്കളോടു എതിർത്തുകൊണ്ടുള്ള നിലയി
 ൽത്തന്നെ 25-0-00- മുഴുവൻ ബ്രിട്ടീഷ് സൈന്യം പിന്മാറിക്കൊണ്ടി
 രുന്നു. വലതുഭാഗത്തു നിന്നിരുന്ന ഡോക്ടറു ഹെയ്ഗ് രാത്രി പ
 ത്തുമണിക്കു തന്റെ സൈന്യത്തെ ലാണ്ടിരിസു പട്ടണത്തിനുസമീ
 പ്തം നാലുനാഴികകളുടെ ദൂരെത്തു കൊണ്ടുവന്നുചേർത്തു. രക്ഷാസമാന
 ത്തേക്കു അവിടെനിന്നു ഇനിയും കുറെ ദൂരം ചെല്ലേണ്ടതായുണ്ടെ
 ക്കിലും, കലശലായി ക്ഷീണിച്ചിരിക്കുന്ന ഭടന്മാർക്കു ദ്രോണ വിശ്ര
 മംകൊടുക്കുവാൻവേണ്ടിയാണു അദ്ദേഹം അവിടെനിന്നുതു. എന്നാ
 ത്, അവിടെയും വിശ്രമത്തിനു വഴികിട്ടിയില്ല. ജർമ്മൻസൈന്യം
 മുറയ്ക്കു തള്ളിക്കയറിവന്നു ഇടവിടാതെ എതിർത്തുടങ്ങി. ഇതിന്നു
 പുറമേ ബ്രിട്ടീഷ് സൈന്യം ചെന്നെത്തുമ്പോൾ, മറ്റൊരുവഴിക്കു
 ജർമ്മൻ പട്ടാളങ്ങൾ ലാണ്ടിരിസു പട്ടണത്തിൽചെന്നുകൂടി. അ
 വിടെ ഏതാനുമുണ്ടായിരുന്ന ബ്രിട്ടീഷ് ഭടന്മാർ, വീടുകളിൽ മറ
 ഞ്ഞിരുന്നുകൊണ്ടു യന്ത്രത്തോക്കുകൾ പ്രയോഗിച്ചു, വീഥികളിൽത
 ഉളിക്കയറി വരുന്ന ജർമ്മൻ ഭടന്മാരെ ചുട്ടുവീഴ്ത്തിത്തുടങ്ങി. ആ ഭര
 തെരുവിൽത്തന്നെ ആയിരം ജർമ്മൻശവങ്ങൾ വീണുപോയി. ലാണ്ടി
 റിസ്സിൽ ജർമ്മൻ സൈന്യം ബ്രിട്ടീഷ് സൈന്യത്തെ ആക്രമിച്ചു
 കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ മറ്റൊരു ജർമ്മൻസൈന്യം ഡോക്ടറു
 സ് ഹെയ്ഗിനോടു ചെന്നതിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഏതു
 ഭാഗത്തും നിലകിട്ടാതായപ്പോൾ ജനറൽ പ്രബ്ബ് ഒരു പ്രബുസൈ
 ന്യത്തെ സഹായത്തിനായി വിളിക്കയും അവർ വന്നെത്തിയതിൽ
 പ്പിന്നെ ഡോക്ടറുസ് ഹെയ്ഗ് നല്ല സാമന്ത്രിത്തോടുകൂടി തന്റെ
 സൈന്യത്തെ പിൻവലിച്ചു ആപത്തിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ
 ്തു. ഈ അവസരത്തിൽ സുതുസോറിയൻ ജർമ്മൻ സൈന്യത്തി

ന്റെ തള്ളലിൽ പെട്ടു നില കാണാതിരിക്കുകയാണ്. എട്ടു ജർമ്മൻ സൈന്യ വിഭാഗങ്ങൾ സ്മിത്തുഡോറിയനെ മുറുവത്തും പക്ഷങ്ങളിലും ആക്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പുതുതായി വന്ന സൈന്യത്തെപ്പോലും ഇടതുഭാഗത്തു നിൽപ്പും അവിടത്തെ സ്ഥിതിക്കു ഉറപ്പുണ്ടായില്ല. ജർമ്മൻസൈന്യം ആ എട്ടു വിഭാഗത്തിലുമുള്ള പീരങ്കികളെയെല്ലാം ഒരേകാലത്തു പ്രയോഗിച്ചുതുടങ്ങി. ഈ സ്ഥിതിയിൽ ഇവിടെനിന്നു പിറന്നു രാവിലെ പിന്മാറ്റിച്ചെല്ലുന്നതിനു സാധിക്കുകയല്ലെന്നു സ്മിത്തുഡോറിയൻ സർവ്വ സൈന്യാധിപതിയെ അറിയിച്ചു. ആ സമയത്തു അവിടെ വന്നെത്തിയ ഒരു പ്രഞ്ച കുതിരപ്പട്ടാളത്തോടു സഹായത്തിനായി അപേക്ഷിച്ചുവെങ്കിലും ആ പട്ടാളം നന്നെ ക്ഷീണിച്ചിരുന്ന സമയമായതുകൊണ്ടു തൽക്കാലം സഹായമൊന്നും ചെയ്യാൻ കഴിയില്ലെന്നു നിഷേധിച്ചു പറയേണ്ടിവന്നു. തന്റെ ആ സൈന്യം നിശ്ശേഷം നശിച്ചുപോകാതിരിക്കണമെങ്കിൽ പിൻമാറ്റമെന്ന വേണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. ഇടതുഭാഗത്തിന്റെ സ്ഥിതി എങ്ങിനെയായിത്തീർന്നാലും ഉടൻ പിൻമാറ്റമെന്നു ജനറൽ പ്രഞ്ച സ്മിത്തുഡോറിയനു കല്പന കൊടുത്തു. 26-ാംനു രാവിലെ പൂർവ്വാധികം ഘോരമായി ജർമ്മൻ സൈന്യം ആക്രമിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. അപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതി ആകപ്പോടെ നോക്കിയാൽത്തന്നെ ബ്രിട്ടീഷുസൈന്യത്തിന്റെ ഇടതുഭാഗം തീരെ നശിച്ചുപോകേണ്ടതായിരുന്നു. ആ ഭടന്മാർക്കു മനോബലം എന്നൊന്നാണു മറ്റൊല്ലാറ്റിനെക്കാളും വലിയ സഹായമായിരുന്നതു. മൂന്നരമണിക്കു തന്റെ സൈന്യത്തെ എങ്ങിനെയാക്കിലും പിൻവലിക്കണമെന്നു സ്മിത്തുഡോറിയൻ നിശ്ചയിച്ചു. അദ്ദേഹംതന്നെ നേരിൽനിന്നു ഭടന്മാരെ നയിച്ചു. പീരങ്കിപ്പട്ടാളത്തെയും കുതിരപ്പട്ടാളത്തെയുംകൊണ്ടു ജർമ്മൻസൈന്യത്തെ തടുക്കുവാൻ വിട്ടു കാലാൾപടയെ പിൻവലിച്ചുതുടങ്ങി. പീരങ്കിപ്പട്ടാളം ഏറ്റവും നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയെങ്കിലും അവരുടെ പൂർണ്ണശക്തിയും പ്രയോഗിച്ചു ശത്രുസൈന്യത്തെ സ്വന്തം സൈന്യത്തിനു നിലകിട്ടുന്നതുവരെക്കും തടുത്തുനി

ത്തിയതു അത്യന്തകരമായ സാമന്ത്യാതന്നെയാണു. സ്മിത്തുഡോറിയൻ ഒട്ടക്കും രക്ഷാസ്ഥാനത്തിൽ വന്നെത്തി. “ശാന്തഭാവവും ധൈര്യവും മനോഭാർദ്ദ്യവുമുള്ള ഒരു സേനാധിപൻ നേരിൽ നിന്നുകൊണ്ടു പട്ടാളത്തെ നയിക്കാൻ കഴിയുന്നവെങ്കിൽ ആഗസ്തു 26-ാം നു രാവിലെ ബ്രിട്ടീഷ് സൈന്യത്തിന്റെ ഇടതുഭാഗം തീച്ചയായും രക്ഷപ്പെടുകയില്ലായിരുന്നു” എന്നിങ്ങനെ സർ സൈന്യാധിപതിയായ സർ ജോൺ പ്രഞ്ചു സ്മിത്തുഡോറിയനെ പ്രശംസിച്ചു പറയുകയുണ്ടായി.

ബ്രിട്ടീഷ് സൈന്യം 26-ാം നു രാവ്യം പകലും ഒരുപോലെ പിൻമാറി കഴിഞ്ഞു. അതിനുശേഷം പ്രഞ്ചു കുതിരപ്പട്ടാളത്തിന്റെ സഹായം കിട്ടി. പ്രത്യേകിച്ചു 6-ാം പ്രഞ്ചു സൈന്യം എന്നൊന്നു പുതുതായി ചമച്ചു, അതിനെ ബ്രിട്ടീഷ് സൈന്യത്തോടു സംബന്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. 26-ാം നു രാത്രിയോടെ ശത്രുക്കളുടെ മുഷ്ടി അത്ര അധികം ഏല്ക്കുണ്ടിവന്നില്ല. 28-ാം നു യാണു ബ്രിട്ടീഷ് സൈന്യത്തിനു ഭായിസുനദീതീരത്തിൽ നിലകിട്ടിയതു. 23-ാം നു മുതൽ 28-ാം നു വരെ രാപ്പകൽ എതിർത്തുകൊണ്ടുതന്നെ 75 നാഴിക പിന്നാറിവന്ന ബ്രിട്ടീഷ് സൈന്യത്തിന്റെ സാമന്ത്യാ ഈ മധ്യായുദ്ധത്തിലെ ഒരു മുഖ്യ സംഭവമാണു. ഈ സംഭവത്തിനുശേഷം ജർമ്മൻ സൈന്യം ബ്രിട്ടീഷ് പ്രഞ്ചു സൈന്യങ്ങളെ എല്ലാസ്ഥലത്തും ഒരേസമയത്തു ആക്രമിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ബ്രിട്ടീഷ് സൈന്യത്തിന്റെ വലതുപക്കമായിരുന്നു 5-ാം പ്രഞ്ചു സൈന്യത്തെ പത്തും, ഇടതുപക്കമായിരുന്ന 6-ാം പ്രഞ്ചു സൈന്യത്തെ എട്ടും, ബ്രിട്ടീഷ് സൈന്യത്തെ നാലും ജർമ്മൻ സൈന്യവിഭാഗങ്ങൾ എതിർത്തുനിന്നിരുന്നു. ജർമ്മനിയുടെ പൂർണ്ണ ശക്തി പ്രാൻസിന്റെനേരെ ഏതുവഴിയിൽ കൂടിയായാ പ്രയോഗിക്കുന്നതെന്നു യുദ്ധാരംഭത്തിൽ ജനറൽ ജോസ്യേ ശരിയായി അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അൽസേസ് സംസ്ഥാനത്തിൽ കൂടിയായാ ജർമ്മൻ സൈന്യം കടന്നുവരികയെന്നു ഉറപ്പിച്ചുകൊണ്ടു അദ്ദേഹം അവിടെയാണു അധികം സൈന്യത്തെ കൊണ്ടുപോയി നിർത്തിയതു. ആ

ഗണ്യ 28-ാം അംശം, ജർമ്മനിയുടെ ഗതി ബൽജിയത്തിൽ കൂട്ടിയ
 യം എന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തിയാൽ അൽസേസിൽ നിൽത്തിരുന്ന
 സൈന്യത്തെ പിൻവലിച്ചു പ്രാൻസിന്റെ ഉത്തരഭാഗങ്ങളിലേക്കു
 നിയോഗിച്ചു. ആ സൈന്യം ബ്രിട്ടീഷ് സൈന്യത്തിന്റെ രണ്ടുപക്ഷ
 മായ് ഉറച്ചുനില്ക്കയും ചെയ്തു. ഈ രണ്ടുപക്ഷങ്ങളായുള്ള 5-ാം പ്രഞ്ച്
 സൈന്യവും 6-ാം പ്രഞ്ച് സൈന്യവും ജർമ്മൻ സൈന്യത്തെ ആക്ര
 മിച്ചു കയറിയതുടങ്ങി. പ്രഞ്ച് സേനാധിപതികളിൽ ഒരാളായ ജനറൽ
 പാ ആൽസേസിൽ നിന്നു കായ്സു നദീതീരത്തിൽ വന്നു 5-ാം പ്ര
 ഞ്ച് സൈന്യത്തിന്റെ നേതൃത്വം വഹിച്ചിരിക്കുകയാണ്. 1870-ൽ ജ
 ർമ്മനിയും പ്രാൻസും തമ്മിൽ നടന്ന യുദ്ധത്തിൽ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ വ
 ലതുകെ മുറിഞ്ഞുപോയിക്കിട്ടുണ്ട്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ യുദ്ധസാമർത്ഥ്യ
 വും ഡെയ്യും സുപ്രസിദ്ധമാണ്. കായ്സു നദീതീരത്തിൽ ഗീസ്
 എന്ന സ്ഥലത്തിനു ചുറ്റും തന്റെ സൈന്യത്തെ നിയോഗിച്ചു അ
 വിടെയുള്ള ജർമ്മൻ സൈന്യത്തെ പിന്തള്ളിയിട്ടു എന്നാൽ ബ്രിട്ടീ
 ഷ് സൈന്യത്തിന്റെ ഇടതുപക്ഷമായ 6-ാം പ്രഞ്ച് സൈന്യം തോറ
 പിന്മാറേണ്ടതായിട്ടാണ് വന്നതു. ആ സൈന്യത്തോടു എതിർന്നു
 ജർമ്മൻ സൈന്യാധിപതിയായ ജനറൽ വാൻക്ലക് പടിഞ്ഞാറുഭാഗ
 ത്തുകൂടി ബ്രിട്ടീഷ് സൈന്യത്തെ വളഞ്ഞു പൊരുതു് തുടങ്ങി. പക്ഷ
 തെ ആക്രമിക്കയാൽ ബ്രിട്ടീഷ് പ്രഞ്ച് സൈന്യനിര വീണ്ടും പിന്മാ
 റേണ്ടതായി വന്നുപോയി. ജനറൽ പാ നേടിക്കൊണ്ടിരുന്ന വിജയം
 ഇടതുപക്ഷത്തിൽ നേരിട്ട അപജയംകൊണ്ടു ഗുണപ്രദമായി വന്നി
 ട്ടു. എല്ലാംകൊണ്ടും, ആ സ്ഥിതി ആപൽകരമാണെന്നുകണ്ടു സൈ
 ന്യത്തെല്ലാം പാരീസ് കോട്ടയിലേക്കു പിൻവലിക്കുന്നതിന്നു നി
 ശ്ചയിച്ചു. അതിനർണ്ണം ബ്രിട്ടീഷ് പ്രഞ്ച് സൈന്യം മുഴുവൻ പാരീ
 സ്സിന്റെ കീഴടക്കായുള്ള മാർണി നദീതീരത്തിലേക്കു പിന്മാറേണ്ടതാ
 ണെന്നു പ്രഞ്ച് സർവ്വ സൈന്യാധിപൻ ആജ്ഞാപിക്കയും ചെയ്തു.

മാർണിനദീതൃലം

സപ്തമ്പർ 3-ാം നം- പ്രഞ്ചഗവർമെണ്ടു സ്ഥാപനത്തെ പാ
 രീസ്സിൽനിന്നു ബോട്ഡിയോ എന്ന തുറമുഖപട്ടണത്തിലേക്കു മാ
 റി. പിന്മാറിക്കൊണ്ടുവരുന്ന ബ്രിട്ടീഷു പ്രഞ്ചസൈന്യങ്ങൾ സ
 പ്തമ്പർ 3-ാം നം-യ്ക്കു മാർണിനദി കടന്നു സേൻനദീതീരംവരെയും
 പിന്മാറണമെന്നാണു ജനറൽ ജോപ്രേ ആജ്ഞാപിച്ചിരിക്കുന്നതു.
 അതിനർണ്ണം സപ്തമ്പർ 5-ാം നം-യ്ക്കു അവർ ആ സ്ഥാനത്തെത്തി.
 അതിലിടയ്ക്കു അവർ മാർണിനദിയിലെ പാലങ്ങളെ പൊളിച്ചു
 നീക്കിക്കളഞ്ഞു. അന്നുതന്നെ ബ്രിട്ടീഷു പ്രഞ്ചസർവ്വസൈന്യാധി
 പന്മാർ തമ്മിൽ ഒരു കൂടിക്കാഴ്ച നടക്കുകയുണ്ടായി. ബ്രിട്ടീഷു സൈ
 ന്യത്തിന്റെ ഇടതുഭാഗത്തു നില്ക്കുന്ന 6-ാം പ്രഞ്ചസൈന്യം പാർ
 സ്സീന്റെ സമീപം മാർണിനദീതീരത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ടു ജർമ്മൻ
 സൈന്യത്തിന്റെ പക്ഷത്തെ ആക്രമിക്കണമെന്നും മററുള്ള സൈ
 ന്യങ്ങൾ ശത്രുക്കളുടെ മുൻപുറത്തിൽനിന്നു പൊരുതു അവരെ പി
 ന്നളിയിടണമെന്നും ജർമ്മൻ സൈന്യം മാർണിനദി കടന്നുവന്നി
 ട്ടുള്ള വഴിയിൽ 6-ാം പ്രഞ്ചസൈന്യം ചെന്നു ചേർന്നു ശത്രുക്കളെ,
 പിന്യാത്തുനിന്നു വഴി തടുക്കണമെന്നുമാണു താൻ നിശ്ചയിച്ചിരി
 ക്കുന്നതെന്നു ജനറൽ ജോപ്രേ ബ്രിട്ടീഷു സൈന്യാധിപനെ അറി
 യിച്ചു.

ജനറൽ വാൻക്ലക് മാൻസുപട്ടണത്തിൽ നിന്നു പാർസീസ്സീ
 നെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടു ഭായ്സു, എയിനി എന്നീ പുഴകൾ
 കടന്നു വളരെ വേഗത്തിൽ തെക്കോട്ടിറങ്ങി വന്നുവെങ്കിലും പാർ
 സ്സീനു സമീപത്തെത്തിയപ്പോൾ പെട്ടെന്നു തെക്കു കിഴക്കായി തി
 രിയുകയാണുണ്ടായതു. പാർസീസ്സീൽ ഏറക്കുറവു 90 നാഴിക ചുറ്റള
 വുള്ള വമ്പിച്ച കോട്ടകളുണ്ടു. പട്ടണത്തിൽനിന്നു 10 നാഴിക ദൂരെ
 യാണു കോട്ടകൾ, കോട്ടയിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന പീരങ്കിയുണ്ടക

രം, പുരുഷിയതു 5 നാഴിക ദൂരെചെന്നു വീഴുമെന്നു ഗണിക്കുന്നതും യാൽത്തന്നെ, ജർമ്മൻ സൈന്യത്തിനു പട്ടണംവിട്ടു 15 നാഴിക അകലേ നില്ക്കുന്നമെന്നു വരുന്നു. അതിനു പുറമേ, പട്ടണത്തെ ലക്ഷികരിച്ചു ചെല്ലുകയാണെങ്കിൽ, അതിനെ ചുറ്റി വളയുകതന്നെ വേണം. അനേകലക്ഷം ഭടന്മാരുണ്ടെങ്കിൽമാത്രമേ, ആ പട്ടണം വളഞ്ഞു നില്ക്കുവാൻ കഴിയുള്ളൂ. ഇതെല്ലാമോത്തുകൊണ്ടു, സപ്തമ്പർ 3-ാം നം ബ്രിട്ടീഷു പ്രഞ്ച സൈന്യങ്ങൾ പാരീസ്സിന്റെ കിഴക്കു മാർണിനദിക്കടുത്തു പിന്മാറിയപ്പോൾ, ആ നദിയെ സഹായനപ്പെടുത്തുകയോ, അഥവാ, എയിനി നദീതീരത്തിൽ തങ്ങിനില്ക്കുകയോ ഏതാണു വേണ്ടതെന്നു ജർമ്മൻ യുദ്ധതന്ത്രജ്ഞന്മാർ തമ്മിൽ ഒരാലോചന നടത്തുകയുണ്ടായി. മാർണിനദി പ്രാൻസിന്റെ കിഴക്കു നിന്നു പുറപ്പെട്ടു പാരീസ്സു പട്ടണത്തിൽ കൂടി കടലിൽ ചേരുന്നു. മാർണിനദിയുടെ വടക്കു, കിഴക്കു പടിഞ്ഞാറായി ഒഴുകി, വടക്കു തെക്കായി ഒഴുകുന്ന ഭായിസു നദിയിൽ ചെന്നു ചേരുന്ന ഒരു പോഷക നദിയാണു എയിനി. ജർമ്മൻ സൈന്യം മാർണിനദീതീരത്തിൽ എത്തിയാൽ പാരീസ്സിൽനിന്നു പ്രഞ്ചസൈന്യം പുറപ്പെട്ടുവന്നു ശത്രുക്കളുടെ വലതുപക്ഷത്തെ ആക്രമിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കും. പാരീസ്സിനെ വളഞ്ഞു അവിടത്തെ സൈന്യത്തെ കടുക്കി നിർത്താമെന്നുചച്ചാൽ, അതിനു വേണ്ടിടത്തൊളം ജർമ്മൻ ഭടന്മാർ തൽക്കലം തയാറില്ല. അതിനു കാരണം, ഗലീഷ്യയിൽ ആസ്രിയയ്ക്കു നേരിട്ടു കഠിനമായ അപജയമാണു, സപ്തമ്പർ 4-ാം നം രഷ്യാസൈന്യം ഗലീഷ്യയിലെ ലെംബർഗ്ഗ് പട്ടണം പിടിച്ചടക്കി, അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന ഭന്നരലക്ഷം ആസ്രിയാ ഭടന്മാരെ നശിപ്പിക്കയും സപ്തമ്പർ 4-ാം നം ആസ്രിയയ്ക്കു വലുതായ നഷ്ടം നേരിടുവിക്കയും ചെയ്തയാൽ ആസ്രിയയെ സഹായിക്കുന്നതിനു ജർമ്മനിയിൽ നിന്നു ഒരു വലിയ സൈന്യത്തെ അയച്ചുകൊടുക്കേണ്ടിവന്നു. അക്കൂട്ടത്തിൽ പ്രാൻസിനെ ജർമ്മൻ സൈന്യത്തിൽ ചില ഭാഗങ്ങളെ പിൻവലിച്ചിരിക്കുയാണു, ഈ കുറവുകൊണ്ടാണു പാരീസ്സിനെ വ

ഉയുവാൻ ശ്രമിക്കാതെ ജനറൽ വാൻക്ലൈം മറുജീവനം പാരി
 സ്സിന്റെ തെക്കു കിഴക്കോട്ടു തിരിഞ്ഞതു. ഇനി, ജർമ്മൻ സൈ
 ന്യത്തിനു പാരിസ്സിനു സമീപത്തായി നല്ല ഉറപ്പുള്ള ഒരു സ്ഥാനം
 കിട്ടേണ്ടതായി വന്നിരിക്കുന്നു. കുറേ അധികം മാസം ഇവിടെ ത
 ണിനില്ക്കേണ്ടതായി വരുമെന്നു അവർ മുൻകൂട്ടിത്തന്നെ മനസ്സിലാ
 ക്കി. റഷ്യയുടെ തള്ളിക്കയറ്റത്തെത്തുടർന്നു അവരെ പിൽനിന്നു
 വിട്ടുപോകാനും പ്രാൻസിലേക്കു അധികം സൈന്യത്തെ അയക്കു
 വാൻ സാധിക്കയില്ല, എന്നതുകൊണ്ടാണു ആ സമയം വരുവോ
 ലും ഇവിടെ ഒരിടത്തു തണിനില്ക്കണമെന്നു ജർമ്മൻ സേനാധിപന്മാർ
 നിശ്ചയിച്ചതു. ബ്രിട്ടീഷു പ്രബ്ബ് സൈന്യങ്ങളുടെ വലിപ്പം നാൾ
 ചെല്ലുന്തോറും കൂടിക്കൂടി വന്നുതുടങ്ങി. ബ്രിട്ടീഷു സൈന്യത്തിന്റെ
 പിന്മാറ്റത്തിൽ പതിനയ്യായിരം ഭടന്മാർ നഷ്ടപ്പെടുപോയിയെങ്കി
 ലും പത്തൊമ്പതിനായിരം പുതിയ ഭടന്മാർ അവർക്കു വന്നുചേർന്നി
 ട്ടുണ്ടു. പ്രബ്ബ് കാർക്കു, അവരുടെ രാജ്യത്താണു യുദ്ധം നടക്കുന്നതു
 എന്നതുകൊണ്ടു യഥേഷ്ടം ഭടന്മാരെ പോക്കുളത്തിൽ ഉടനടൻ നി
 റക്കുവാൻ കഴിയും. ജർമ്മൻ സൈന്യമാവട്ടെ, അവരുടെ രാജ്യത്തി
 ൽനിന്നു വളരെ ദൂരം. അകന്നിരിക്കുന്നു. ബൽജിയത്തിൽ നിന്നു
 പാരിസ്സുവരെ 130 നാഴികയോളമുള്ള തീവണ്ടിപ്പാതയെയും റോ
 ഡുകളെയും സംരക്ഷിക്കുന്നതിനായിത്തന്നെ അസംഖ്യം ജർമ്മൻ ഭ
 ടന്മാരെ വിനിയോഗിക്കേണ്ടതായി വരുന്നുണ്ടു. അതുകൊണ്ടു പ്രാ
 ണ്സിലേക്കു ദൂരെദൂരെ ചെല്ലുന്തോറും ജർമ്മൻ സൈന്യബലം കു
 റഞ്ഞു കുറഞ്ഞു പോകുന്നു. ജർമ്മൻ സൈന്യത്തിനു പടക്കോപ്പുക
 ളും ഭക്ഷണ സാധനങ്ങളും 130 നാഴിക ദൂരെനിന്നു വരേണ്ടതായി
 രിക്കുന്നതുകൊണ്ടു കാര്യവിപ്ലവണത്തിനു താമസം നേരിടുവാനും
 തുടങ്ങി. ഇതിനെല്ലാറ്റിനും പുറമേ, മഴക്കാലം സമീപിച്ചുപോയി
 എന്ന ഭയം ജർമ്മൻകാരെ പീഡിപ്പിക്കയും ചെയ്തു. ഇവകയെ
 ള്ലാകൊണ്ടും, ഇനി മുന്നോട്ടു ചെല്ലുകയോ, പാരിസ്സിനെ വളയക
 യോ ചെയ്യാൻ സാധിക്കയില്ലെന്നും, തൽകാലം നല്ലൊരു രക്ഷാ

സ്ഥാനത്തു ഉറച്ചു നില്ക്കുയാണു വേണ്ടതെന്നും ജർമ്മൻകാർ തീച്ചു
പ്പെടുത്തി.

ആഗസ്തു 22-ാം ന- 100 ജർമ്മൻ സൈന്യവിഭാഗങ്ങളും 75
ബ്രിട്ടീഷ് സൈന്യവിഭാഗങ്ങളും പോർലാൻഡിൽ പൊരുതുനിന്നിരുന്നു.
അടുത്ത അവസരത്തിൽ തന്നെ ബ്രിട്ടീഷു സൈന്യം കൂടി പേരിൽ
സംബന്ധിച്ചപ്പോൾ ബ്രിട്ടീഷു പ്രബുസൈന്യബലം 95-സൈന്യ
വിഭാഗങ്ങളുണ്ടായിവന്നു. മാർണിനദിയുൾത്തിൽ ജർമ്മൻസൈ
ന്യവിഭാഗങ്ങൾ 80- മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഗലീഷ്യയിലേക്കു
സൈന്യത്തെ അയക്കേണ്ടിവന്നതുകൊണ്ടും, ഖൽജിയംസൈന്യ
ത്തൊടു എതിർത്തു ആൻറുവല്ലു കോട്ടയെ വളയുന്നതിനും, പ്രാൻ
സിൽ പിടിച്ചടക്കുവാനുള്ള ദേശങ്ങളിലേ തീവണ്ടിപ്പാതകളെയും റോ
ഡുകളെയും മറ്റും സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും സൈന്യത്തിൽ വലിയൊ
രു ഭാഗത്തെ വിനിയോഗിക്കേണ്ടിവന്നതുകൊണ്ടുമാണു മേൽപ്പുറ
ത്തെയിടം കുറവുപറിയതു. ഈ കണക്കുപ്രകാരംതന്നെ, മാർ
ണിനദിയുൾത്തിൽ രണ്ടുപക്ഷത്തിലുംകൂടി 30- ലക്ഷം ഭടന്മാർ
സംബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. സൈന്യക്കുറവു, കാലദോഷം എന്നിവയാ
ൽ ജർമ്മൻസൈന്യം അവരുടെ യുദ്ധഗതിയെത്തന്നെ പെട്ടെന്നു
കുറുപ്പിച്ചു പുതിയ മാർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. ജർമ്മൻസൈന്യം എയി
നീനദിക്കടന്നു വീണ്ടും തെക്കോട്ടു ചെന്നു ഉടൻ, പാരീസ്സിനെ നി
രോധിക്കണമെന്നു ആഗ്രഹം കൈവിട്ടുകളഞ്ഞുവെങ്കിലും, എയി
നീനദിതീരത്തിൽത്തന്നെ തങ്ങിനില്ക്കുന്നതിനു ബ്രിട്ടീഷു പ്രബു
ക്രമണങ്ങൾക്കു തരപ്പെടുത്താൻപാണു, പിന്നെയും തെക്കോട്ടു ക
യറി മാർണിനദിതീരത്തിൽ വന്നതു. അവർ പാരീസ്സിന്റെ തെ
ക്കുകിഴക്കായി മാറി മാർണിനദിയുൾക്കടന്നു പ്യൂഫത്തിന്റെ മദ്ധ്യഭാ
ഗം നല്ലവണ്ണം ബലപ്പെടുത്തിനിർത്തി. ഇതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം വർദ്ധ
ൻപട്ടണത്തിന്റെ തെക്കുഭാഗത്തു മ്യൂസുനദിതീരത്തിൽചെന്നു
അവിടെവെച്ചു പ്രബുസൈന്യത്തെ പിളർക്കുകയണമെന്നതാ
ണു. അങ്ങിനെ ചെയ്യാൽ പ്രബുസൈന്യം, മ്യൂസുനദിയുടെ കിഴ

ക്കു അൽസേസ്യ സംസ്ഥാനംവരെ ഒരുഭാഗവും മ്യൂസനദിയുടെ പ
 ടിത്തോറു പാരിസ്സ്യവരെ മറ്റൊരുഭാഗവുമായി പിരിഞ്ഞുകുന്നു
 പോകും. ഈ ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി ജർമ്മൻസൈന്യത്തിന്റെ അധി
 ക്കുഭാഗവും വർദ്ധിച്ചുപട്ടണത്തിന്റെ സമീപത്തിൽ കൂടിച്ചേർന്നു.
 അപ്പോൾ, പാരിസ്സിനടുത്തായിനില്ക്കുന്ന ജനറൽ വാൻ ക്ലൂക്കി
 ന്റെ സൈന്യം തീരെ ദുർബ്ബലപ്പെട്ടുപോയി. പ്രഞ്ചസൈന്യ
 ത്തെ പിടിക്കുവാൻ തയ്യാറായിട്ടുള്ള മധ്യഭാഗത്തിലും വേണ്ടെട
 ത്തോളം ബലംതികഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ അവർ തീരെ ദുർബ്ബലമാ
 യ ഒരു കൃത്യത്തിലേക്കുണ്ടു സാഹസ്യപ്പെടുന്നതു. പാരിസ്സിനെ വള
 യംതിരികുന്ന കാലത്തോളം മാർണിനദീതീരത്തിൽ ജർമ്മൻ
 സൈന്യത്തിനു നില കിട്ടുകയില്ലെങ്കിലും, പാരിസ്സ്യപട്ടണത്തിൽ
 നിന്നു 40- നാഴികയും, കോട്ടകളിൽനിന്നും 30- നാഴികയും വട
 ക്കായുള്ള അയിനിനദീതീരത്തിലാണു ജർമ്മൻസൈന്യം നല്ലൊ
 രു!രക്ഷാസ്ഥാനം കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നതെങ്കിലും, പ്രഞ്ചസൈ
 ന്യത്തെ തകർക്കുവാൻ കഴിയുമോ എന്നു ഒരുക്കെ നോക്കും, എ
 ന്നായിരിക്കാം ജർമ്മൻസൈന്യം കരുതിയതു. പാരിസ്സ്യകോട്ടകളി
 ൽനിന്നു പുറപ്പെടാവുന്ന പ്രഞ്ചസൈന്യത്തിന്റെ ആക്രമണം
 കൊണ്ടു നിലയിലുകാതിരിക്കേണ്ടതിനായി വാൻക്ലൂക്കു തന്റെ
 സൈന്യത്തെ മധ്യഭാഗത്തോടു നല്ലവണ്ണം സംബന്ധിപ്പിച്ചു. അ
 ദ്രേഹം മാർണിനദീകടന്നുവരുന്നപ്പോൾ, പിൻബലത്തിനുവേണ്ടി
 അക്കരയിൽത്തന്നെ ഒരു സൈന്യത്തെ നിർത്തുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു.
 പാരിസ്സിന്റെ കിഴക്കു 30 നാഴിക ദൂരവെച്ചു മാർണിനദീയിൽ
 ഒരു പോഷകനദി വന്നു ചേരുന്നണ്ടു. അതിന്റെയും മാർണിനദീ
 യുടെയും ഇടയിലാണു വാൻക്ലൂക്കിന്റെ പിൻബലം നില്ക്കുന്നതു.

ബൽജിയത്തിന്റെയും ഫ്രാൻസിന്റെയും കിഴക്കുഭാഗത്തു
 കൂടി വടക്കുതെക്കായി ഒഴുകിപ്പോകുന്ന ഒരു ദീർഘനദിയാണു
 മ്യൂസ. ഈ നദിയുടെ തീരത്തിൽ, പാരിസ്സിനു കിഴക്കായി
 വെർദ്ധിച്ചുപട്ടണം കിടക്കുന്നു. ആൽസേസ്യ സംസ്ഥാനത്തിൽ
 കൂടിയോണു ജർമ്മൻസൈന്യം വന്നുകയറുകയെന്നു പ്രഞ്ച സ

വൃസൈന്യാധിപതി നിശ്ചയിച്ചിരുന്നതിനാൽ, ശത്രുക്കളെ തടപ്പാനായി വർഡൂൻ കോട്ടയെ നല്ലവണ്ണം ഉറപ്പിച്ചു നിർത്തിയിരുന്നു. അവിടേക്കു നിയോഗിച്ചിട്ടുള്ള കന്നടരണ്ടും പ്രഞ്ചസൈന്യങ്ങൾ ഇപ്പോഴും അവിടെത്തന്നെ നിശ്ചലം നിന്നു വരികയാണു്. പ്രാൻസിന്റെ വടക്കു ചെന്നിരുന്ന ബ്രിട്ടീഷു പ്രഞ്ചസൈന്യങ്ങളെല്ലാം പാരീസിലേക്കു പിന്മാറി അവിടെയാണല്ലോ ഇപ്പോൾ നിലയുറപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു്. പടിഞ്ഞാറു പാരീസ്സു കോട്ടയേയും കിഴക്കു വർഡൂൻ കോട്ടയേയും ആധാരമാക്കി, ഇടയിൽ നിന്നു നില്ക്കുന്ന ബ്രിട്ടീഷു പ്രഞ്ചാസന്യത്തെ, അതിന്റെ പക്ഷത്തു് ചെന്നുകൂടിക്കുന്നതിനു ജർമ്മൻ സൈന്യത്തിനു കഴിയാതെയായി. ഈ കോട്ടകളെ ചുറ്റിവളഞ്ഞു ചെല്ലുവാൻ തക്ക ബലം ജർമ്മൻ സൈന്യത്തിനില്ലതാനും. വർഡൂൻ പ്രദേശത്തിൽ നില്ക്കുന്ന പ്രഞ്ചാസന്യത്തെ ചിതറിപ്പു കളയണമെന്നാണല്ലോ ജർമ്മൻ സൈന്യത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. എന്നാൽ, പ്രഞ്ചസൈന്യത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം, പാരീസ്സിനരികിലായി നില്ക്കുന്ന വാൻക്ലൂക്കിന്റെ സൈന്യത്തെ കുടുക്കി പെട്ടുത്തണമെന്നതാണു്. മാർണിനദിയെ കടന്നു നില്ക്കുന്ന വാൻക്ലൂക്കിന്റെ പിന്നിൽ പോഷക നദീതീരത്തായി നിർത്തിയിരിക്കുന്ന പിൻബലത്തെ ആക്രമിച്ചാൽ 5-ാം പ്രഞ്ചസൈന്യം പുറാപ്പട്ടു. വാൻക്ലൂക്കിന്റെ തെക്കു പടിഞ്ഞാറു ബ്രിട്ടീഷു സൈന്യവും തെക്കു കിഴക്കു 5-ാം പ്രഞ്ചസൈന്യവും വളഞ്ഞു നന്നു. അദ്ദേഹം ബ്രിട്ടീഷു സൈന്യത്തോടൊരിക്കലും രണ്ടു കുതിരപ്പട്ടാളങ്ങളെമത്രം നിയോഗിച്ചു, തന്റെ മറ്റു സൈന്യത്തെ മുഴുവൻ 5-ാം പ്രഞ്ചസൈന്യത്തോടു ചൊരുക്കുന്നതിനായി മുന്നോട്ടുയച്ചു. പിന്മാറ്റത്തിലും മുന്നോട്ടുവലിച്ചു വലതു പക്ഷത്തിലും ബ്രിട്ടീഷു പ്രഞ്ചാസന്യങ്ങൾ എതിത്തു നില്ക്കുമ്പോൾ അതൊന്നും ഗണിക്കാതെ വാൻക്ലൂക്കു മുന്നോട്ടു ചെല്ലുവാൻ തൂനിഞ്ഞതിന്റെ രഹസ്യം ഇന്നും ആർക്കും അറിഞ്ഞുകൂടാ. ഇങ്ങിനെള്ള ഘട്ടത്തിൽ തന്റെ പക്ഷത്തുള്ള സംരക്ഷിക്കുവാനാണു ഒരു സൈന്യാധിപതി ശ്രമിക്കുക. വാൻക്ലൂക്കുവെട്ടു തന്റെ വലതുപക്ഷത്തെ ആക്രമിക്കുവാൻ നില്ക്കുന്ന ബ്രിട്ടീഷു സൈന്യത്തെ നിസ്സാരമാക്കിക്കൊണ്ടു,

അവര തടുക്കുവാൻ രണ്ടു കുതിരപ്പടകളെ മാത്രം തിരിച്ചു നിൽക്കുന്നു ചെയ്തു.

സപ്തമർ 6-ാം നം ബ്രിട്ടീഷ് സൈന്യം മുന്നോട്ടു കയറി ജർമ്മൻ സൈന്യത്തിന്റെ വലതുപക്ഷത്തെ ആക്രമിച്ചു. അന്നുതന്നെ, പോഷകനദീതീരത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ജർമ്മൻ സൈന്യത്തെ 6-ാം പ്രഞ്ചസൈന്യം ചെന്നതിടവാൻ തുടങ്ങി. ആ സൈന്യത്തിന്റെ നേതാവു ജനറൽ പാ ആണു. അവിടെ യുദ്ധം ഘോരമായി മുറുകി. പ്രഞ്ചസൈന്യത്തിനാണു അവിടെ ജയമുണ്ടാകുന്നതെന്നു വന്നാൽ വാൻക്ലൈന്റെ സൈന്യം ഇടയിൽ കുടുങ്ങി നശിച്ചുപോകും. ഇതോർത്തുകൊണ്ടു ജർമ്മൻ സൈന്യം ഉറച്ചുനിന്നുപോരതു. അവിടെയുള്ള ജർമ്മൻ സൈന്യത്തിൽ 5 വിഭാഗങ്ങളും പ്രഞ്ചസൈന്യത്തിൽ ഏഴു വിഭാഗങ്ങളുമാണുള്ളതു. പോഷകനദിയുടെ പടിഞ്ഞാറു കരയിൽ കയറിച്ചെന്നു ഓരോരോ ഗ്രാമങ്ങളിലായി പ്രവേശിച്ചുകൊണ്ടു ജർമ്മൻ സൈന്യം നിലയുറപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു. അവര അവിടെനിന്നെല്ലാം പ്രഞ്ചസൈന്യം അപ്പപ്പോൾ തന്നെ തള്ളിമാറുകയും ചെയ്തു. 6-ാം നം മുതൽ മൂന്നു ദിവസം ഇരുകൂട്ടരും ഇടവിടാതെ ചൊരയ്ക്കു നിന്നിട്ടും ജയാപജയങ്ങൾ സമമായിട്ടേ കണ്ടുള്ളൂ. 8-ാം നം യുദ്ധത്തിൽ ബ്രിട്ടീഷ് സൈന്യവും 5-ാം പ്രഞ്ചസൈന്യവും കൂടി വാൻക്ലൈനെ മാർന്നിനദീതീരംവരെ പിന്തള്ളി വിട്ടുകളഞ്ഞു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ, വർഡൂൻ പ്രദേശത്തിൽ നടക്കുന്ന യുദ്ധത്തിന്റെ ഫലം ഏങ്ങിനെയാകുമെന്നു വാൻക്ലൈൻ ഉൽകണ്ഠയോടെ പ്രതീക്ഷിച്ചുതുടങ്ങി.

8-ാംനം യുദ്ധം വർഡൂൻപ്രദേശത്തിൽ ജർമ്മൻസൈന്യം പ്രഞ്ചസൈന്യത്തെ കുറച്ചൊന്നു പിന്തള്ളിവിട്ടു. വർഡൂൻനിലെ തെക്കൻകോട്ടയെ പെരുമ്പീരങ്കികൾ കൊണ്ടു തകർക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ആ കോട്ടയിൽ 44 പേരാഴിക ശേഷമെല്ലാം നശിച്ചുപോയി. ഇവിടെ വിജയാനേടി, മ്യൂസ് നദീതീരം സ്വാധീനപ്പെടുത്തി വെക്കണമെന്നു

ഞ ജമ്ബൻസൈന്യത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. പ്രഞ്ചസൈന്യം ഒട്ടാട്ടു പി
 ന്നാറി കൊണ്ടിരിക്കുകയാണെങ്കിലും, ജമ്ബൻസൈന്യത്തെ കഴിയുന്ന
 ടത്തോളം തടുത്തുനിർത്തി എതിർത്തുകൊണ്ടുവന്നു. കോട്ടയിൽ ബാ
 കിയുണ്ടായിരുന്ന 44 പേക്കും കൂടി 4 പീരങ്കികൾ മാത്രമെ കേട്ടത
 ട്യാതെയുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. എന്നിട്ടും അവർ അത്യന്തതകരമാവണ്ണം
 കോട്ടയെ സംരക്ഷിച്ചുനിന്നു. 9-ാം നൂറ്റകൾ വാൻക്ലൈക്ക് മാർണിനദീതീ
 രത്തിൽ കുറെ അപകടസ്ഥിതിയിൽ നില്ക്കുകയായിരുന്നു. വർഡൂൻ
 പ്രദേശത്തിൽ വിജയമുണ്ടായാൽ അവിടെനിന്ന കുറെ സൈന്യ
 ഞ്ഞു തന്നിട്ടു സഹായമായി ചേർക്കാമെന്നു അദ്ദേഹം ആശിച്ചു. ആ
 ആശ ഫലപ്പെടുത്തുവാൻ അദ്ദേഹം മുന്നോട്ടുവന്ന കയറുമായിരി
 ക്കാം. എന്നാൽ, 9-ാം നൂറ്റകൾ വർഡൂൻ പ്രദേശത്തിൽ ജർമ്മൻ
 സൈന്യത്തിനു പറയത്തക്ക ഗുണമൊന്നും സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ല. അ
 ത്തുകൊണ്ടു തന്റെ സൈന്യത്തെ അയിനി നദീതീരത്തിലേക്കു പിൻ
 വലിക്കുവാൻ വാൻക്ലൈക്ക് തീർമാനിച്ചു. 9-ാം, 10-ാം നൂറ്റകളിലായി ജെ
 തിലേക്കു വേണ്ടത്തക്ക ഒരുക്കങ്ങളെല്ലാം ചെയ്തു. തന്റെ പിന്നാലെയു
 ള്ലുവോൾ, ബ്രിട്ടീഷു പ്രഞ്ചസൈന്യങ്ങൾ വന്നെതിർത്തു തന്റെ നി
 ല കലക്കുതിപ്പാൻ വേണ്ടി അദ്ദേഹം മാർണി നദീതീരത്തിലും
 പോഷ്ക നദീതീരത്തിലും ഓരോ സൈന്യത്തെ പാരിച്ചു കാവലായി
 നിർത്തി. ആ രണ്ടുഭാഗങ്ങളിലും ഘോര ഘോരമായ യുദ്ധം നടന്നു.
 രണ്ടു പക്ഷക്കാരെയും പീരങ്കികൾ ഇടവിടാതെ വർഷിച്ചുകൊണ്ടി
 രിക്കുന്ന തീയുണ്ടകൾക്കിടയിൽ നിന്നുകൊണ്ടു കാലാൾ പടകൾ ശു
 രതയോടെ പോർചെയ്തു. ജർമ്മൻ കാവൽപ്പട്ടാളങ്ങൾ അസാമാന്യ
 മായ സാമർത്ഥ്യത്തോടുകൂടി ബ്രിട്ടീഷു പ്രഞ്ച സൈന്യങ്ങളെ തടുത്തു
 നിന്നു. 11-ാം നൂറ്റകൾ വിലെ പ്രഞ്ചസൈന്യം അവിടെ ചെന്നപ്പോ
 ട്റ്റ് പോക്കുളം ഒഴിഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നതായി കണ്ടു. അന്നേക്കു വാൻക്ലൈ
 ക്കു അയിനി നദീതീരത്തിലേക്കു പിന്മാറുക കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 9-ാം നൂ
 ട്റ്റകൾക്കുവന്ന വാൻക്ലൈക്ക് തന്റെ സൈന്യത്തെ ഒട്ടാട്ടായി പിൻ
 വലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അയിനി നദീതീരത്തിൽ മുൻകൂട്ടിത്തന്നെ കി

ടങ്ങുകകിണ്ടാക്കി ഉറപ്പിച്ചു വെച്ചിരുന്നതിനാൽ അവിടെ ചെല്ലുന്ന താൻ സൈന്യത്തിനു, അത്രവേഗം ശത്രുവാധയുണ്ടാകയില്ലെന്നു അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടു. പിന്നിലുള്ള സൈന്യത്തെ മഴുവൻ പിൻവലിച്ചുവെന്നു കണ്ട ശേഷം, മുനിൽനിന്നു ബ്രിട്ടീഷു പ്രഞ്ചാസൈന്യത്തോടതി ക്കുന്ന മുന്നണിപ്പട ഒരു രാത്രികൊണ്ടു പോക്കളം വിട്ടുപോകയും ചെയ്തു. ഇത്രയും പോഷക നദീതീരത്തിൽവെച്ചു എഴുപ്പത്തിൽ സാധിച്ചു. മാർണി നദീതീരത്തിൽനിന്നു പിന്നാറമ്പോൾ ജർമ്മൻസൈന്യം ഒട്ടല്ലാത്ത കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ അനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ടു. ബ്രിട്ടീഷു പ്രഞ്ച് കതിരപ്പട്ടാളങ്ങൾ പിന്തുടന്നു ആക്രമിക്കയാൽ ജർമ്മൻസൈന്യത്തിൽനിന്നു 13 പീരങ്കികളും രണ്ടായിരം ഭടന്മാരും നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയി. ഈ സംഭവം കഴിഞ്ഞതിൽപ്പിന്നെ, ബ്രിട്ടീഷു പ്രഞ്ചാസൈന്യങ്ങൾ അയിനി നദീതീരത്തിൽ ചെന്നു ശത്രുക്കളെ ഒന്നാക്രമിച്ചുനോക്കി; അവിടെ അവരുടെ നില ഏറ്റവും ഉറപ്പുള്ളതാണെന്നു കണ്ടു പിന്തിരിയുകയാണുണ്ടായതു. വാൻകൂക്കിനെ അനുസരിച്ചുകൊണ്ടു മറ്റു ജർമ്മൻസൈന്യങ്ങളും അയിനി നദിയിലേക്കു ക്രമത്തിൽ മാറിപ്പോയി. മാർണി നദിയിൽനിന്നു വടക്കു 40 നാഴിക ദൂരെ കിഴക്കുപടിഞ്ഞാറായി ഒഴുകി ഭായ്സുനദിയിൽ ചേരുന്ന മറ്റൊരു പോഷകനദിയാണു അയിനി.

അയിനിനദീ യുദ്ധം.

ജർമ്മൻസൈന്യം അയിനി നദീതീരത്തിൽ നിലയുറപ്പിച്ചുവെന്നു, അവിടെത്തന്നെ അടങ്ങിയിരിക്കുകയാലും, ബ്രിട്ടീഷു പ്രഞ്ച സൈന്യങ്ങളെ വീണ്ടും ആക്രമിക്കുവാൻ തുനിയുകയാണു ചെയ്തതു. സപ്തംബർ 6-നു-മുതൽ 10-നു-യ്ക്കും അയിനിനദിയുടെ മറുകര

യിലേക്കു പിന്നാകയും, ബ്രിട്ടീഷു പ്രഞ്ചാസെന്റുത്തെ അവിടെനിന്നു മുന്നാട്ടു കയറുവാൻ വിടാതെ യുദ്ധം തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. ആ പ്രദേശങ്ങളിൽ അസംഖ്യം പീരങ്കികൾ ഉറപ്പിച്ചുവെച്ചു കുറി തെറാതെ പ്രയോഗിക്കുന്നതും സൈന്യങ്ങൾക്കു ശത്രുബന്ധ കൂടാതെ നിവസിക്കുവാൻ തക്ക രക്ഷാസ്ഥാനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതും കണ്ടപ്പോൾ അവിടെ ജർമ്മൻകാർ വളരെ മുമ്പു ഈ ഉദ്ദേശ്യത്തോടു കൂടി നല്ലനല്ല ഭരണങ്ങൾ ചെയ്തുവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ഉറപ്പിപ്പാൻ അവകാശമുണ്ടായി. ഇതിനും പുറമെ, ജർമ്മനിയിൽനിന്നു പുതിയ സൈന്യങ്ങൾ യുദ്ധസന്നാഹത്തോടുകൂടി ആ സ്ഥലത്തു വന്നതു കയും ചെയ്തു. സപ്തമ്പർ 15-ാംനൂ-ക്കു ശേഷം അവിടെവെച്ചു അതിഭാരുണമായ ആക്രമണമാണു നടന്നതുടങ്ങിയതു. ജർമ്മൻ സൈന്യ നിരയുടെ വലതുപക്ഷമായി നില്ക്കുന്ന ജനറൽവാൻ ക്ലൂക്കിന്റെ സൈന്യം അയിനി നദിതീരത്തിൽ റീംസ് പട്ടണത്തിന്റെ വടക്കേഭാഗംവരെ നീണ്ടു നിലയുറച്ചുനിന്നു. റീംസുമുതൽ വർഡൂൻ പട്ടണത്തിന്റെ വടക്കേഭാഗമുള്ള സ്ഥലങ്ങൾവരെയുണ്ടു മധ്യഭാഗം നീണ്ടുപറന്നിരിക്കുന്നതു. ഈ മധ്യഭാഗത്തിൽ ഒരു ശിഖരം വർഡൂ പ്രദേശത്തിലെ സെൻറമിഫൈൽ എന്ന സ്ഥലം വശപ്പെടുത്തി വെച്ചിട്ടുണ്ടു. ഇടതുപക്ഷം, മുൻപോലെ അൽസേസിലോ റൊൻ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽത്തന്നെയാണു നില്ക്കുന്നതു. യുദ്ധം ഏറ്റവും ശക്തിയോടെ നടന്നതു അയിനി നദിയിലാണു. ബ്രിട്ടീഷുപ്രഞ്ചാസെന്റുങ്ങൾ പാലങ്ങൾ കടന്നു അക്കരയിൽ ചെന്നുചേർന്നു. അവിടെ തന്നെയാണു ജർമ്മൻസൈന്യസ്ഥാനം. അവിടെ ചെറു കുന്നുകളും തോടുകളും അധികമായുണ്ടു. യുദ്ധത്തിനുമുമ്പു ചില ജർമ്മൻകാർ ആ പ്രദേശത്തിൽ പല ഭാഗങ്ങളും വിലയ്ക്കുവാങ്ങി, കുന്നുകളിൽ കല്ലുകൾ വെട്ടിനീക്കുന്നതായി കണ്ടിട്ടുണ്ടു. ജർമ്മൻ ഭടന്മാർക്കും പീരങ്കികൾക്കും മറഞ്ഞുനില്ക്കുവാൻ ഉതകുന്നവണ്ണം പല ഗുഹകളും ആ കുന്നുകളിൽ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു. കാടുകൾ, തോടുകൾ, ഗുഹകൾ, കുന്നുകൾ എന്നിവ പടിപടിയായി ഉയർന്നുകിടക്കുന്ന ആ പ്രദേശം

പ്രകൃത്യാതന്ന യുദ്ധത്തിനു സ്വൈകയ്ക്കുമുള്ളതാണു. ആ ഭാഗം മുഴുവൻ ജർമ്മൻസൈന്യം വശപ്പെടുത്തിവെച്ചതുകൊണ്ടു, അവരുടെ നില്പിനു നല്ല ഉറപ്പും രക്ഷയുമുണ്ടായിരുന്നു. അവിടെ വേണ്ടടത്തോളം കിടങ്ങുകളും അവർ കുഴിച്ചുണ്ടാക്കി. ഇങ്ങിനെ ഒരു സ്ഥാനത്തെ ബ്രിട്ടീഷു പ്രഞ്ചസൈന്യങ്ങൾ ആക്രമിച്ചു കയറി വേഗത്തിൽ വിജയം നേടുകയെന്നതു സുകരമല്ല. അതിനു പുറപ്പെടുന്നതായാൽ അസംഖ്യം പീരകികളും ഉണ്ടകളും വേണ്ടിവരുന്നതിനു പുറമെ അനേകായിരം ഭടന്മാരെ ബലികൊടുക്കേണ്ടതായും വരും. അതിൻ്റെ ചോകാതെ, ബ്രിട്ടീഷു പ്രഞ്ചസൈന്യങ്ങൾ അയിനിനടിയുടെ തെക്കേ കരയിൽ കിടങ്ങുകളുണ്ടാക്കി, ജർമ്മൻസൈന്യത്തെപ്പോലെ നിലയുറപ്പിച്ചു നില്ക്കുകയാണു ചെയ്തതു. ജർമ്മൻസൈന്യമാവട്ടെ നദിയുടെ അകരയിൽ കുന്നുകളിന്മേൽനിന്നുകൊണ്ടു പെരുംപീരകികൾ പ്രയോഗിച്ചു ബ്രിട്ടീഷു പ്രഞ്ചസൈന്യംവക കിടങ്ങുകളെ തകർക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ഇതുകണ്ടു, ഏറ്റന്നാൾ തങ്ങിയിരിക്കുന്നതിനും, അക്കാലമല്ലാം ജർമ്മൻ പീരകികൾകൊണ്ടുള്ള ആപത്തു അനുഭവിക്കാതിക്കുന്നതിനും ഉതകത്തക്കവണ്ണം അത്ര ഉറപ്പോടുകൂടിയ കിടങ്ങുകൾ ബ്രിട്ടീഷു പ്രഞ്ച സൈന്യങ്ങൾ അവിടെ നിർമ്മിച്ചു. ഭൂമിക്കടിയിൽ വലിയവലിയ ഗുഹകളുണ്ടാക്കി ഭടന്മാർക്കും കുതിരകൾക്കു കൂടിയും നിവസിക്കുവാൻ തക്ക ഏല്പാടുകൾ ചെയ്തു. കിടങ്ങുകളിൽ പാത്തു അതിൻവഴിക്കതന്ന മുനോട്ടു കയറുവാനാണു ബ്രിട്ടീഷു പ്രഞ്ച സൈന്യങ്ങൾ ശ്രമംതുടങ്ങിയതു. കോട്ടയെ വളയമ്പോളാണു സാധാരണമായി ഇത്തരം യുദ്ധസമ്പ്രദായം അനുസരിക്കാറുള്ളതു. ജർമ്മൻസൈന്യസ്ഥാനത്തിൽ പ്രകൃത്യാ ചെറു കോട്ടകൾ ഉറപ്പായി കണ്ടതുകൊണ്ടു, നേരിട്ടുചെന്നു കയറിയാൽ തീച്ചയായി ആപത്തുണ്ടാകുമെന്നതിനാൽ, കിടങ്ങുകൾ നീട്ടിനീട്ടിക്കൊണ്ടു പോയി, ആവഴിക്കു മറഞ്ഞിരുന്നു മുന്നോട്ടു കയറുവാൻ തുനിഞ്ഞു. മുൻകിടങ്ങിൽനിന്നു ചാൽ കുഴിച്ചുണ്ടാക്കി, അതിൽകൂടി ഒട്ടേറെ ചെന്നു അവിടെ ഒരു വലിയ കിടങ്ങു കെട്ടിയുണ്ടാക്കി സൈന്യത്തെ അവിടെക്കയറ്റും. വീണ്ടും ഇങ്ങിനെതന്നെ. ഈ സമ്പ്രദായത്തെത്തന്നെ ജർമ്മൻസൈന്യവും അനുസരിച്ചുപ്രവർത്തിച്ചുതുടങ്ങി.

ഇങ്ങിനെ, ഇരുപക്ഷക്കാരും പുതിയപുതിയ കിടങ്ങുകളുണ്ടാക്കി മുന്നോട്ടു കയറിക്കയറിവന്നു രണ്ടുകക്ഷികളും നരം ഇരനരം വാറ സമീപംവരെ അടുത്തുപോയി. പിന്നീട്, കിടങ്ങുകൾ നീട്ടുവാൻ ഇരുപക്ഷക്കാർക്കും നിവൃത്തിയില്ലായ്മയാൽ മധ്യത്തിൽ അത്രയും സ്ഥലം ഒഴിച്ചുപിടിക്കണമെന്നു. ഇത്രയുമായതിൽപ്പിന്നെ, ആർക്കുമാർക്കും പുരോഗതിയില്ലാതെ അവരവരുടെ സ്ഥാനത്തുതന്നെയിരുന്ന പീരങ്കിയുദ്ധം നടത്തിത്തുടങ്ങി. ഇടയ്ക്കിടെ, കിടങ്ങുകളിൽനിന്നു വെളിയിൽ ചാടിക്കയറിയോ, അഥവാ, ഒരു കക്ഷി മറെറാക്കുക്കിയുടെ കിടങ്ങിലേക്കു ഖലാൽ പ്രവേശിച്ചോ കൂടിക്കലൻ പൊരുതുകയും അസംഖ്യം ഭടന്മാർ ചത്തുവീഴുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങിനെ കിടക്കുന്ന ശവങ്ങളെ അപ്പപ്പോൾ നീക്കം ചെയ്യുന്നതിന്നു ഇരുകൂട്ടർക്കും അവസരം കിട്ടുകയില്ല. മുറിപ്പെട്ട അനങ്ങുവാൻവയ്യാതെ വീണ്ടു കിടക്കുന്നവരും അക്കൂട്ടത്തിൽ ചീഞ്ഞുപോകയാണുചെയ്യുന്നതു. ആ പത്തിരനരം വാറ സ്ഥലം ശവങ്ങൾ കുന്നുകുന്നായിക്കിടന്നു ചീഞ്ഞുകൊണ്ടു ദുർഗ്ഗന്ധപൂണ്ണമായിത്തീർന്നു.

ജർമ്മൻ സൈന്യസ്ഥാനത്തിൽനിന്നു ബ്രിട്ടീഷ് പ്രഞ്ചു കിടങ്ങുകളിൽ ധാരമുറയാതെ പീരങ്കിയുണ്ടകൾ പൊഴിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. രാത്രികാലങ്ങളിൽ മാത്രമല്ലാതെ ബ്രിട്ടീഷ് പ്രഞ്ചു സൈന്യത്തിനു പുറമേ ഇറങ്ങുവാൻ കഴിയാതായി. പടക്കോപ്പുകളും ആഹാരങ്ങളും കൊണ്ടുചല്ലുന്നതും കിടങ്ങുകളിലുള്ള ഭടന്മാരെ ദുരെ അയച്ചു വിശ്രമിപ്പിക്കുന്നതും, പുതിയ ഭടന്മാരെ കിടങ്ങുകളിലേക്കയയ്ക്കുന്നതുമല്ലാം രാത്രിസമയങ്ങളിലാണു. ക്രമേണ, ഇതിന്നും മുടക്കം വന്നുപോയി. ജർമ്മൻകാർ രാത്രിയും പീരങ്കിപ്രയോഗം തുടങ്ങി. അവരുടെ പരിശോധന ദീപങ്ങൾ ധൂമകേതുക്കുണ്ടല്ലോലെ നിണ്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. പീരങ്കികൾവഴിക്കും വിമാനങ്ങൾ വഴിക്കും അവർ ദീപശാലുങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇവയുടെ വെളിച്ചത്തിൽകൂടി ബ്രിട്ടീഷ് പ്രഞ്ചു കിടങ്ങുകൾ കണ്ടറിഞ്ഞു, അവയ്ക്കു നേരെ പീരങ്കിയുണ്ടകൾ വിടുന്നതിന്നു ശത്രുക്കൾക്കു കഴിഞ്ഞു. ഇത്രയുംകൂടിയായപ്പോൾ യുദ്ധത്തിന്റെ കരോരതയും ഭയംകരതയും

അവർണമായിത്തീർന്നു. നേരം പുലരുമ്പോഴെക്കും പീരങ്കി മുഴക്കം
 മരകണങ്ങളിൽ ഇടമുറിയായതെ തുടങ്ങുകയായി. വമ്പിച്ച പീരങ്കിയു
 ങ്ങുകൾ ആകാശത്തിൽകൂടി ചൂഴ്ന്നു ചൂഴ്ന്നു വന്നു കിടങ്ങുകളിൽ
 വീണു പൊട്ടിത്തെറിക്കുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന ശബ്ദവും, അപ്പൊഴുണ്ടാ
 കുന്ന നാശവും മമ്മുദേകമായിത്തീർന്നു. ഉണ്ടകൾ പാഞ്ഞുവരുന്ന
 തു കാണുമ്പോഴെക്കും ഭടന്മാർ ഗൃഹകൾക്കുള്ളിൽ മാഞ്ഞുകഴിയും.
 എന്നാൽ, ആ ഉണ്ടകൾ കിടങ്ങുകളെ തകർത്തു നിരത്തുന്നതിനെ
 ആർക്കു തടുക്കുവാൻ കഴിയും! ഒരു പീരങ്കിയുണ്ട വന്നു വീഴുന്ന സ്ഥ
 ലത്തു മരാനയെക്കൂടിയും ഇട്ടു മുട്ടുവാൻ തക്ക അത്രവലിയ കഴിയാ
 ണുണ്ടാകുക. അത്തരം ഉണ്ടകൾ ഇടവിടാതെ വന്നു വീഴുകയാൽ
 കിടങ്ങുകൾ തകർന്നു നിരന്നു അതിനിടയിൽ ഭടന്മാർ ജീവനോടെ
 തന്നെ മുടിപ്പോയിത്തുടങ്ങി. ഇങ്ങിനെ, പീരങ്കിപ്രയോഗം കഴി
 ഞ്ഞാൽ ജർമ്മൻ ഭടന്മാർ മേൽപ്പുരപ്പിലേക്കു കുതിച്ചു കയറും, അ
 പ്പൊഴെക്കും ബ്രിട്ടീഷ് പ്രഞ്ച കിടങ്ങുകളിൽ നിന്നു ഭടന്മാർ അവ
 തുടെ കൈത്തോക്കുകൾ പ്രയോഗിച്ചു പെരുമഴപോലെ ഉണ്ടകൾ
 ചൊരിയുകയായി. ഇക്കൂട്ടത്തിൽ യന്ത്രത്തോക്കുകളെയും മുറയ്ക്കു പ്ര
 വർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ഇതിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന ജീവനാശത്തെ ഒ
 ള്ളും ശന്നിക്കാതെയൊന്നു ജർമ്മൻ ഭടന്മാർ കുതിച്ചു കയറി ബ്രിട്ടീഷ്
 പ്രഞ്ച കിടങ്ങുകളിൽ വന്നിറങ്ങുക. അവിടെവെച്ചു ഇരുകൂട്ടരും തമ്മി
 ൽ വാളും കുന്തവും പ്രയോഗിച്ചു കൂടിക്കലർന്നു പൊരുതും. ഉടൻ
 തന്നെ അടുത്ത കിടങ്ങുകളിൽ നിന്നു സഹായസൈന്യം വന്നെ
 ത്തി ജർമ്മൻ ഭടന്മാരെ പിന്തിരിപ്പിച്ചുവെക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിലി
 ലിടയ്ക്കു അ.സംഖ്യം ഭടന്മാർ വഴിനിറച്ചു ചത്തുവീണിട്ടുണ്ടായിരിക്കും.
 കിടങ്ങുകളിലെ രക്ഷയെ അശിഷ്ടിക്കുന്നതിനും, അവിടെയുള്ള പെ
 ടിക്കോപ്പുകളെ ചൂട്ടുകളയുന്നതിനും, ഭടന്മാരെ കഴിയുന്നത്രത്തോളം
 കൊന്നൊടുക്കി ഖാക്കിയുള്ളവരെ ബലഹീനരാക്കുന്നതിനും വേണ്ടി

യാണു ആദ്യമായി പീരങ്കികൾ പ്രയോഗിക്കുന്നതു. ഇത്രയും കഴിഞ്ഞു ഉദ്യോഗം സാധിച്ചുവെന്നു കണ്ടാൽ ആ കിടങ്ങു കൈവശപ്പെടുത്തുവാൻവേണ്ടി അതിനനേരേ ഒരുകൂട്ടം ഭടന്മാരെ അയക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുന്ന ഭടന്മാർ പലപ്പോഴും അപജയപ്പെട്ടു പിന്നിടിയെന്നതു കണ്ടപ്പോൾ ബ്രിട്ടീഷ് പ്രഞ്ച സൈന്യങ്ങളുടെ ശൗര്യപരാക്രമങ്ങളെപ്പറ്റിയോർത്തു ജർമ്മൻകാർതന്നെ അതുതപ്പെട്ടുപോയി. ഇങ്ങിനെ കുറെനാൾ കഴിഞ്ഞു. ബ്രിട്ടീഷ് സൈന്യത്തിന്നു ഇംഗ്ലണ്ടിൽ നിന്നു പെരും പീരങ്കികൾ വന്നെത്തി. അതിൽപ്പിന്നെ ബ്രിട്ടീഷ് സൈന്യത്തിന്റെ അക്രമണത്തിന്നു പൂർ്വ്വധികം ശക്തികൂടി. ജർമ്മൻ സൈന്യം ബ്രിട്ടീഷ് പ്രഞ്ച കിടങ്ങുകൾ പിടിച്ചടക്കുവാനായി വെളിയിൽച്ചാടി പൊരുന്നതു സാധാരണമായതുകൊണ്ടു അവർക്കാണു അധികമധികം നാശം നേരിട്ടുകൊണ്ടിരുന്നതു. ബ്രിട്ടീഷ് പ്രഞ്ച സൈന്യങ്ങളുകൂട്ടേ, ക്ഷമ വിടാതെ തരം നോക്കിയിരുന്നു കാര്യം നടത്തുകയേ ചെയ്തിരുന്നുള്ളൂ.

അയിനി നദീതീരത്തിൽ നിന്നു ജർമ്മൻ സൈന്യത്തെ പിന്നെളി വിടുകയെന്നതു എളുപ്പത്തിൽ സാധിക്കയില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ പ്രഞ്ചസൈന്യാധിപതി വേദോവിധത്തിൽ ആലോചന തുടങ്ങി. മാർണി നദീതീരത്തിൽവെച്ചു ജർമ്മൻ സൈന്യം പിന്മാറിപ്പോയതു, അപ്പോൾ അവർക്കു വേണ്ടടത്തോളം ഖലമില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടാണു. അയിനിനദീതീരത്തിൽ പിന്മാറിച്ചെല്ലുവാനു ഷെക്കും പുതിയ സൈന്യങ്ങൾ വന്നെത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇനിമേൽ അവർ ആൻറവർപ്പു പട്ടണത്തെ കീഴ്പ്പെടുത്തി ഖൽജിയംസൈന്യത്തെ ചിതറിച്ചു കളഞ്ഞു പ്രാൻസിന്റെ ഉത്തരഭാഗം മുഴുവൻ കൈവശത്തിൽ വെച്ചുകൊണ്ടു പാരീസ്സിനെ ആക്രമിക്കുവാൻ ഭന്നു കൂടി ശ്രമിക്കുമെന്നു ജനറൽ ജോസെപ്പ് ഉഘാരിച്ചു. ജർമ്മൻസൈന്യ ബലം ഇറപ്പാഴത്തേതിലധികം

വർഷം മുൻപു, പ്രാൻസു അതിന്റെ പൂർണ്ണ ശക്തിയേയും പ്ര
 യോഗിച്ചുകൊണ്ടു ജർമ്മൻസൈന്യത്തെ ആക്രമിച്ചുകയറുകയാണു
 ഇപ്പോൾ വേണ്ടതെന്നു അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചു. എന്നാൽ, അയി
 നിനദീതീരത്തിൽ ഉറച്ചുനില്ക്കുന്ന ജർമ്മൻസൈന്യത്തോടു പൊരു
 തുന്നതുകൊണ്ടു പ്രത്യേകിച്ചു ഫലമൊന്നുമുണ്ടാകയില്ല. ജർമ്മൻസൈ
 ന്യത്തിന്റെ വലതുപക്ഷത്തിനരികിൽകൂടി ഒഴുകുന്ന ഓയ്സു നദീ
 തീരത്തിൽചെന്നാക്രമിക്കുവാൻ തന്റെ സൈന്യത്തിനു അദ്ദേഹം
 കല്പനകൊടുത്തു. ജർമ്മൻസൈന്യത്തിന്റെ വലതുപക്ഷത്തിനു വലി
 കയാൽ രക്ഷയായിട്ടാണു ഓയ്സു നദിയുടെ കിടപ്പു. ലീജ്, നാമൂർ എ
 ന്നീപട്ടണങ്ങളിൽനിന്നു അയിനിപ്രദേശങ്ങളിലേക്കുള്ള തീവണ്ടി
 പ്ലാതകളും റോഡുകളും ഇപ്പോൾ ജർമ്മൻസൈന്യത്തിന്റെ വശമാ
 ണിരിക്കുന്നതു. പടക്കോപ്പുകളും പടകളും വന്നെത്തുന്നതു ഇവഴി
 ക്കാണു. ഓയ്സുനദീതീരത്തിലുള്ള ജർമ്മൻപട്ടാളങ്ങളെആക്രമിച്ചു വ
 ടക്കുകിഴക്കായി തള്ളിക്കൊണ്ടുപോയി മേപ്പടി തീവണ്ടിപ്പാതകളെ
 യും റോഡുകളെയും പിടിച്ചടക്കാമെന്നും, അപ്പോൾ അയിനിന
 ദീതീരത്തിലുള്ള ജർമ്മൻസൈന്യം ഗതിയാറു പിന്മാറുമെന്നാണു
 ജനറൽജോപ്രയുടെ ഉപേക്ഷ. ഇതു ഫലിച്ചാൽ, ബ്രിട്ടീഷുപ്രഞ്ചസൈ
 ന്യത്തിൽ വടക്കോട്ടു കയറിക്കയറി ബൽജിയം സൈന്യത്തോടു സം
 ബന്ധിക്കുന്നതിനും ആൻറവപ്പു കോട്ടയെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും, ബ
 ല്ജിയംരാജ്യത്തെ മുഴുവൻ വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനും കഴിയും. അഥവാ,
 ഫലിക്കാതെ പോയെങ്കിൽത്തന്നെ, ബൽജിയത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി മുൻ
 ചെല്ലുന്ന ബ്രിട്ടീഷുപ്രഞ്ച സൈന്യത്തെ തടുക്കുന്നതിനു പുതിയ ജർ
 മൻസൈന്യത്തെ അയക്കേണ്ടിവരുമെന്നതുകൊണ്ടു, പോലണ്ടിലും ഗ
 ലീഷ്യയിലും ജർമ്മൻസൈന്യശക്തിക്കുയിക്കുവാൻ ഹേതുവാകുമെന്ന
 തിന്നാൽ റഷ്യക്കു ജർമ്മനിയിലേക്കു തള്ളിക്കയറുവാൻ സാധിച്ചുവെ

നവരം. ഇപ്പതിയ ശ്രമംകൊണ്ടു ഇവിടെയല്ലെങ്കിൽ അവിടെ ജർമ്മനിക്കു അപജയമുണ്ടാകുവാൻ ഇടയുണ്ടെന്നറിഞ്ഞു ജനറൽജോലേ അതിലേക്കായി തന്റെ സൈന്യങ്ങളെ നിയോഗിച്ചു. തന്റെ ഇപ്പുറപ്പാടു ബ്രിട്ടീഷ്സൈന്യത്തെ അറിയിക്കുകയുംചെയ്തു.

കാംബെൻ എന്ന പട്ടണത്തിൽവെച്ചാണ് ഓയ്സുനദി അയിനീനദിയിൽ ചേരുന്നതു. അവിടെനിന്നു കുറേ വടക്കായി കിഴക്കു പടിഞ്ഞാറുനീളത്തിൽ സോംനദി ഒഴുകിപ്പോകുന്നു. പുതിയ ഉച്ച സൈന്യങ്ങൾ കാംബെൻ പട്ടണത്തിനു പടിഞ്ഞാറായിവന്നുനിന്നു. അവരുടെ നേതൃത്വം ജനറൽകാസ്റ്റൽ നാ വഹിച്ചു. അദ്ദേഹം സപ്തംബർ 20-ാംനു- ഓയ്സു നദിയുടെ പടിഞ്ഞാറേ കരയിലേക്കു തന്റെ സൈന്യത്തെ നയിച്ചു. ജനറൽ വാൻക്ലൈ തന്റെ സൈന്യത്തിൽ അധികഭാഗത്തെയും അയിനീനദിയുടെ വടക്കേക്കരയിൽ നിർത്തി, വലതുഭാഗത്തുള്ള നോയൻ, സെൻറു കപിൻസിൻ എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽ ചുരുക്കം ഭടന്മാരെമാത്രം കാവലായിവെക്കുകയെ ചെയ്തിരുന്നുള്ളു. ആ വലതുഭാഗത്തെ പിടിച്ചടക്കുവാനാണ് ജനറൽകാസ്റ്റൽനാ മുന്നോട്ടിറങ്ങിയതു. കാംബെൻ നഗരത്തിന്റെ വടക്കു സോംനദിയുടെ അക്കരയിലുള്ള ആൽബർട്ടു പട്ടണംവരെ ആ പ്രഞ്ചസൈന്യം നീണ്ടു നിന്നിരുന്നു. അവർ വെട്ടുന്നു മുന്നോട്ടുകയറി ഓയ്സു നദീതീരത്തിൽ ചെന്നുകൂട്ടിയിട്ടു കാംബെനിൽനിന്നു സെൻറു കപിൻസിൻവരെ ചെന്നുചേർന്നു. അടുത്തതായി ഈ ആപത്തു കണ്ടപ്പോൾ ജനറൽ വാൻക്ലൈ വളരെ ലേഗത്തിൽ പലിയൊരു സൈന്യത്തെ ഓയ്സു നദീതീരത്തിലേക്കു വിട്ടു. ഇതിലേക്കു അയിനീനദീതീരത്തിൽനിന്നു കുറെസൈന്യത്തെ പിൻവലിക്കുകയും ചെയ്തു. മറുകാഗങ്ങളിൽനിന്നും ജർമ്മൻസൈന്യം അവിടെവന്നെത്തി. പുതുതായി കിട്ടിയ സൈന്യത്തെപ്പോലും പിൻവലമായിനി

ത്തി, അവരെ അപ്പുറപ്പാടി തന്റെ ഇരുപക്ഷങ്ങളെയും സഹായി
 കുന്നതിനായി അയച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. സപ്തമ്പർ 25-ാംനാൾ ജനറൽ
 വാൻക്ലൈ ജനറൽ കാസ്റ്റൽ നാവിനെ കായ്സു നദിയുടെ അകര
 യിലേക്കു തള്ളിവിട്ടുകളഞ്ഞു. അന്നുമുതൽ അഞ്ചുദിവസം ഇടവിടാ
 തെ യുദ്ധം നടന്നു. ഒടുക്കം, ജനറൽ കാസ്റ്റൽനാ കായ്സു നദിയിൽ പ
 ടിത്താനോട്ടു പിന്മാറി, കരംബെൻമുതൽ ആൽബർട്ടുവരെ ആദ്യ
 ഞെ സ്ഥിതിയിൽ ഉറച്ചുനിന്നു. ജനറൽ വാൻക്ലൈ പീൻബലമാ
 യി നിർത്തിയിരുന്ന സൈന്യത്തെ സോംനദീതീരത്തിലേക്കുയച്ചു ജ
 നറൽകാസ്റ്റൽനാവിനെ വടക്കുപടിഞ്ഞാറുകൂടി വളയുന്നതിനു ശ്രമി
 ച്ചു. സോംനദി പരെയൊന്നു കാസ്റ്റൽനാവിന്റെ സൈന്യം നീണ്ടുനി
 ല്ലുന്നതു. അതിനുവടക്കുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ ഒഴിഞ്ഞുകൊടുത്തു. അ
 വിടെക്കൊണ്ടു ജർമ്മൻസൈന്യം പുറപ്പെട്ടു. ഈ ഗതിയെ തടുക്ക
 ന്നതിനായി ജനറൽ ജോപ്രേ മറററു പുതിയസൈന്യത്തെ അയ
 ച്ചു. ആ സൈന്യം ആൽബർട്ടു, മുതൽ ബെർട്ടൻവരെ വടക്കുതെക്കോ
 യി നീണ്ടുനിന്നു. ജർമ്മൻസൈന്യത്തിന്റെ പിന്മാറ്റത്തു കമ്പ്രേമു
 തൽ വാലൻസീൻവരെയുള്ള പാതകളെ കൈവശപ്പെടുത്തുവാനാ
 ണു ആ സൈന്യം ശ്രമിച്ചു. അവിടെ അസംഖ്യം ജർമ്മൻ ഭടന്മാർ
 ചെന്നെത്തുകയും അവർ ആ പാതകളെ രക്ഷിക്കുന്നതിനുപുറമേ
 അതിനുനേരവരുന്ന പ്രഞ്ച സൈന്യത്തെ വളഞ്ഞു പിടിക്കുന്നതി
 നും തുനിഞ്ഞു. അക്ടോബർ 1-ാംനാളുതൽ 7-ാംനാളുവരെ അവിടെ
 കഠിനയുദ്ധം നടന്നു. എന്നാൽ പ്രഞ്ചസൈന്യം പിന്മാറി മുൻ നി
 ലയിൽത്തന്നെ ചെന്നുനില്ക്കുണ്ടായിട്ടാണു വന്നതു. ഇതുകൊണ്ടു
 തൃപ്തിപ്പെടാതെ ജർമ്മൻസൈന്യം, ബൽജിയം അതിർത്തിയിൽ കിട
 കുന്ന ലില്ലി എന്ന മുഖ്യപട്ടണത്തെ പിടിച്ചെടുക്കുവാൻ ഒരുങ്ങി.

ഈ ആപത്തിനെ തടുക്കുന്നതിനായി ജനറൽ ജോപ്രേ മ
 റററാലോചന ചെയ്തു. അതുപ്രകാരം ബ്രിട്ടീഷ് സൈന്യത്തെ

പ്രാൻസിന്റെ വടക്കു പടിഞ്ഞാറെ മൂലയിലേക്കു കയറ്റം നിയമിച്ചു. അവിടെ കടലോരമായുള്ള ഡങ്കർക്ക് മുതൽ ബ്രൂക്സൽ നഗരം വരെയുള്ള നദികളിലൂടെ സൈന്യത്തെ എത്തിച്ചു. ഇതിലേക്കു എത്തിയ അദ്ദേഹത്തിലുള്ള ബ്രിട്ടീഷ് സൈന്യത്തെ ഗുഡായി പിൻവലിച്ചു തുടങ്ങി. അക്ടോബർ 3-ാം നു മുതൽ ബ്രിട്ടീഷ് സൈന്യം കുറച്ചു കാച്ചായി വടക്കോട്ടു ചെന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. അവരുടെ വക കിടങ്ങുകളിലേക്കു പ്രത്യേകമായി നിയോഗിച്ചു. രാത്രിസമയങ്ങളിലാണ് ഈ ശ്രമം നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നത്. ഒക്ടോബർ 11-ാം നു യോട്ടുകൂടി ബ്രിട്ടീഷ് സൈന്യം മിക്കവാറും ബ്രൂക്സൽ പട്ടണത്തിൽ ചെന്നു ചേർന്നു. അവർ അവിടുമുതൽ ബൽജിയം അതിർത്തിയിലുള്ള ഹേസ്ബ്രൂക് വരെ നീങ്ങുന്നു. അവർ ജർമ്മൻ സൈന്യത്തെ ആക്രമിച്ചു പിന്തള്ളി ബ്രൂക്സൽ പട്ടണത്തിന്റെ നേരേ കിഴക്കായുള്ള ലാബസ്സി മുതൽ നേർ വടക്കു ബൽജിയത്തിലെ ഇപ്രിസ്സുവരെ കയറിപ്പോയി. ലാബസ്സി ജർമ്മൻ സൈന്യത്തിനു അധീനപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതിനെ ബ്രിട്ടീഷ് പ്രത്യേക സൈന്യങ്ങൾ പലതവണ ആക്രമിച്ചുവെങ്കിലും തിരിയെ പിടിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അതുകൊണ്ടു ബ്രിട്ടീഷ് സൈന്യം ആ പട്ടണത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറായി മാറി നില്ക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ആൻറുവർപ്പ് പട്ടണം 8-ാം നു അധഃപതിച്ചുപോയി. ആ കോട്ടകളിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ബൽജിയം സൈന്യങ്ങളും ബ്രിട്ടീഷു സൈന്യങ്ങളും അവിടെ നിന്നൊഴിഞ്ഞുമാറി ഇപ്രിസ്സു നഗരത്തിനരികിൽ വന്നുചേർന്നു. അതുമുതൽ ന്യൂപ്പോർട്ട് എന്ന ബൽജിയം തുറമുഖം മുതൽ ഇപ്രിസ്സുവരെ ബൽജിയം സൈന്യം നിറന്നുനിന്നു. ഇപ്രിസ്സിന്റെ നേരേ കഠിനമായ ആക്രമണത്തിനു ജർമ്മൻ സൈന്യം പുറപ്പെട്ടുകൊണ്ടുവന്നു. അവിടെക്കു കരേ പ്രായുധ സമ്പന്നമായും അയച്ചുകൊടുത്തു. ഇപ്പോൾ പോർട്ടുഗൽ നില നന്നാകുന്നു നോക്കുക. ഇംഗ്ലീഷു കടലോരമായി, ബൽ

ജിഴത്തിന്റെ തെക്കു പടിഞ്ഞാറായി കിടക്കുന്ന ന്യൂപ്ലോർട്ട് എന്ന തുരുമുഖത്തിൽ നിന്നാരംഭിച്ച ബൽജിയം അതിത്തിയിൽകൂടി ഏതാനും ഞാഴിക ചെന്നു പ്രാൻസിൽ കടന്നു നേർ തെക്കായി എയിയിനദിയും ഓഴ്സു നദിയും കൂടിച്ചേരുന്ന സ്ഥലമായ കോറമ്പെൻ പട്ടണംവരെ നീണ്ടു, അവിടെനിന്നു കിഴക്കോട്ടു തിരിഞ്ഞു വർഡൻവരേ പോയി, പിന്നീടു തെക്കു കിഴക്കായി മാറി ബൽഫോർഡുവരെ എത്തി. ഇങ്ങിനെ 590 നാഴിക നീളത്തിലാണു പോക്കൂത്തിന്റെ കിടപ്പു. ഈ പോക്കൂത്തിൽ ഇരുഭാഗക്കാരും നേക്കുനേർ നില്ക്കുന്നതുണ്ടു കടൽക്കരയിൽ നിന്നു തുടങ്ങി. സ്വിസർലണ്ടു രാജ്യത്തിന്റെ അതിത്തിവാര നീണ്ടുനില്ക്കുന്നതുകാണ്ടു ബ്രിട്ടീഷ് പ്രബുവസെന്റുത്തെ ഒരിടത്തും ഒരു വഴിക്കും വളഞ്ഞു പടിക്കുവാൻ തരമില്ലെന്നായി. ജർമ്മൻകാക്കു മുന്നോട്ടു കടക്കേണമെങ്കിൽ സൈന്യ നിരയിൽ എങ്ങാനും പിളക്കുകതന്നെവണം. ബൽജിയത്തിന്റെ തെക്കു പടിഞ്ഞാറും, പ്രാൻസിന്റെ വടക്കു പടിഞ്ഞാറുമുള്ള കടലോരങ്ങളെ സ്വാധീനപ്പെടുത്തി ചെക്കണമെന്നു ജർമ്മൻ സൈന്യത്തിനു അത്യധികം ആഗ്രഹമുണ്ടായതന്നു. ആദ്യകാലത്തു ഇരുഭാഗക്കാരും അവിടെ അധികം മനസ്സുരുത്തിയിരുന്നില്ല. മാർണി നദിയിലും എയിനി നദിയിലും പൊരുതു നില്ക്കുമ്പോൾ ഈ കടലോരങ്ങൾ തീരെ ഒഴിഞ്ഞുകിടക്കുകയായിരുന്നു. ഈ സ്ഥിതി ജർമ്മൻ സൈന്യാധിപതി ഒളിവിൽ കണ്ടറിഞ്ഞു. പ്രാൻസിലെ ഉത്തരഭാഗം മുഴുവൻ ജർമ്മൻ സൈന്യത്തിനു ഒഴിഞ്ഞു കൊടുത്താലും കടലോരങ്ങളിൽ അവക്കു പ്രവേശനം കൊടുയില്ലെന്നു നിശ്ചയിച്ചു ബ്രിട്ടീഷ് പ്രബുവസെന്റുങ്ങളെ ഗൂഢമായി വടക്കോട്ടു നീക്കി നീക്കിക്കൊണ്ടുപോയി ന്യൂപോർട്ടുവരെ എത്തിക്കയും ചെയ്തു. പ്രാൻസിലെ പാക്കൂം ഇന്നും ഏറക്കുറെ ഈ സ്ഥിതിയിൽ തന്നെയാണിരിക്കുന്നതു.

ആൻറർപ്പിഡപ്പിതനം.

ജർമ്മൻ സൈന്യം ബ്രൂസ്സൽസുപട്ടണത്തിൽ പ്രവേശിക്കയും ബൽജിയം ഗവർണ്മെന്റ് ആൻറർപ്പിഡിലേക്കു മാറിപ്പോകയും ചെയ്യുന്ന സാഹചര്യങ്ങളിൽ ഇതിൻമുമ്പു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ, ഡോളിങ്ങ് രാജ്യത്തിന്റെ സമീപത്തായി ഷെൽട്ടനദീതീരത്തിൽ കിടക്കുന്ന ഒരു മുഖ്യപട്ടണമാണു ആൻറർപ്പിഡ്. വടക്കു കടലും മറ്റു മൂന്നു ഭാഗങ്ങൾ വഴക്കുളംകൊണ്ടു ചുറ്റപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ബൽജിയം സൈന്യസ്ഥാനമായ ആ പട്ടണത്തിൽ 1869-ൽ കെട്ടിയുറപ്പിച്ചു കോട്ടകൾ ഈ യുദ്ധാരംഭകാലത്തിലും ബലപ്പെടുത്തുന്നതിനായിരുന്നു. ആ പഴയ കോട്ടകൾക്കു പുറമേ പുറം വേറൊരുവരി കോട്ടകൾക്കു ടി 1879-ൽ കെട്ടിയുയർത്തുകയുണ്ടായി. ഈ പുറംകോട്ടകൾക്കുള്ളിലായി 1913-ൽ കരിങ്കൽക്കിടങ്ങുകളും നിർമ്മിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ടു. ഇത്ര വളരെ ഉറപ്പോടുകൂടിയാണു ആ പട്ടണം കിടക്കുന്നതെങ്കിലും ഇന്നത്തെ ജർമ്മൻ പീരങ്കികൾക്കു അവിടത്തെ കോട്ടകൾ വെറും പപ്പടംപോലെയാണു. സപ്തമ്പർ 28-ാം നു യാണു ആൻറർപ്പിഡ് കോട്ടകളിൽ ജർമ്മൻ പീരങ്കിയുണ്ടകൾ ചെന്നു വീണു തുടങ്ങിയതു. ജർമ്മൻ സൈന്യം ആൻറർപ്പിഡെ അക്രമിക്കുവാൻ ഇത്രയും താമസിച്ചതിനു കാരണം പലതുമുണ്ടു. ബൽജിയത്തിൽ നിന്നു പ്രാൻസിലേക്കു അതിവേഗത്തിൽ കുതിച്ചുചെന്നു വളരെദൂരം ചെന്നെത്തിയതുകൊണ്ടു ചിൻഭാഗങ്ങളിൽ അത്രയും ദൂരം സന്ദക്ഷിക്കുവാൻ അധികം സൈന്യത്തെ നിന്തേണ്ടതായി വന്നതുകൊണ്ടും, ബ്രിട്ടീഷ് പ്രബുസൈന്യങ്ങളുടെ അക്രമണത്തിൽ നിന്നു ഭയം നേരിടാത്തവിധം നല്ലൊരു രക്ഷാസ്ഥാനം കിട്ടുവാൻ അധികം നാൾ പ്രയത്നിക്കേണ്ടി വന്നതുകൊണ്ടും മറ്റുമാണു ജർമ്മൻ സൈന്യം ആൻറർപ്പിഡിന്റെ കയ്യിൽ ഇതുവരെ മനസ്സുവെക്കാതിരുന്നതു. ഇപ്പോഴും ആഭാഗത്തു പ്രവേശിക്കുവാൻ തക്ക സൈന്യകൂട്ടം ജർമ്മൻ സൈന്യത്തിനുണ്ടായിട്ടില്ല. എന്നാൽ ഇനിയും താമ

സിച്ഛാൽ വേദാധിപത്തിൽ ആപത്തു നേരിട്ടമെന്നു കണ്ടിട്ടാണു
 28-ാം നം- യോടു കൂടി അങ്ങോട്ടു തിരിഞ്ഞതു. സപ്തമ്പർ 6-ാം നം-
 ചില പുതിയ ജർമ്മൻ സൈന്യങ്ങളെ പ്രാൻസിലേക്കായി ഖൽ
 ജിയത്തിൽ കൂടി കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ ആൻറവപ്പിൽ നിന്നു ഒരു
 കൂട്ടം ഖൽജിയം സൈന്യം ഇളകിപ്പുറപ്പെട്ടു അവരെ ആക്രമിച്ചു
 കൊണ്ടു ബ്രസ്സൽസിനു സമീപംവരെ വരികയുണ്ടായി. ഖൽ
 ജിയം സൈന്യത്തെ തീരെ അടക്കി നിർത്താതിരുന്നാൽ ഇത്തരം
 തകരാറുകൾ ഇനിയും നേരിട്ടാമെന്നു ജർമ്മൻകാർ അറിഞ്ഞു.
 ഇതിനു പുറമേ, ഇംഗ്ലണ്ടിൽ നിന്നു കുറെ സൈന്യങ്ങൾ ഖൽജി
 യത്തിൽ വന്നിറങ്ങുവാൻ പോകുന്നുവെന്നു കേട്ടപ്പോൾ കഴിയു
 ന്ന വേഗത്തിൽ ആൻറവപ്പിനെ കീഴടക്കേണ്ടതാണെന്ന കാര്യ
 ത്തിൽ ജർമ്മൻസൈന്യത്തിനു ഒന്നുകൂടി ഖലോപ്പാടായി. എന്നാ
 ള് ആൻറവപ്പു കോട്ടയെ ചുറ്റിവളയുവാൻ തക്ക സൈന്യബ
 ലം അപ്പോഴുണ്ടായിരുന്നില്ല. ചുറ്റിവളയാതിരുന്നാൽ ഭൂരിയെ
 ഭാഗങ്ങളിൽ കൂടി ഖൽജിയം സൈന്യത്തിനു ഗതാഗതം ചെയ
 യുന്നതിനും പടക്കോപ്പുകളും മറ്റും പുതുതപുതുതായി ഉള്ളിലേക്കു കട
 ത്തുന്നതിനും ഖൽജിയം സൈന്യത്തിനു സൗകര്യമുണ്ടാകും. അ
 പ്പോൾ കോട്ട കീഴ്പെടുന്നതിനു താമസം നേരിട്ടേക്കാം. ഇതു ജ
 ൾമ്മൻസൈന്യം അറിഞ്ഞുവെങ്കിലും, ചുറ്റിവളയുന്നതിനു കഴിവി
 ല്ലായ്യാൽ പീരങ്കിപ്രയോഗംകൊണ്ടു സാധിക്കുമെന്നു തോളും ആ
 വട്ടയെന്നു അവർ നിശ്ചയിച്ചു. ജനറൽ ഖെസ്പർ എന്ന ജർമ്മ
 ന്സൈന്യാധിപനാണു ആൻറവപ്പിനു നേരേ പുറപ്പെട്ടതു. അദ്ദേ
 ഹത്തിന്റെ കൂടെ ഒരുലക്ഷം ഭടന്മാരുണ്ടായിരുന്നു. സപ്തമ്പർ
 28-ാം നം- ആൻറ വപ്പിന്റെ തെക്കായുള്ള വേലാം, കാതറീൻ എന്നീ
 രണ്ടു കോട്ടകളെ പീരങ്കികൾകൊണ്ടു തകർക്കുവാൻ തുടങ്ങി.
 29-ാം നം- കാതറീൻ കോട്ട തകർന്നുപോയി, അതിലുണ്ടായി

ഒന്നു വെടിമരുന്നു ശാല തീപ്പിടിക്കുകയും പടക്കോപ്പുകളും ഭേദമാക്കും നിശ്ശേഷം നശിച്ചുപോകയും ചെയ്തു. വേലാം കോട്ടയും മിക്കവാറും തകർന്നുപോയിരുന്നെങ്കിലും, അതിലുണ്ടായിരുന്ന ബൽജിയം സൈന്യം ശൂന്യമായാട എതിർത്തുനില്ക്കുകയുണ്ടായി. 30-ാംനൂറ്, തെക്കുകിഴക്കുള്ള ലിയർ കോട്ടയെ ആക്രമിച്ചു. അക്ടോബർ 1-ാംനൂറ്- വേലാംകോട്ടയും ലിയർകോട്ടയും തീരെ ഇടിഞ്ഞുപോയി വീണുപോയി. ആകോട്ടകളിലെ പടക്കോപ്പുകളും പീരങ്കികളുമെല്ലാം പൊടിപൊടിയായി തീർന്നു മണ്ണിൽകലന്നു കരേ കൂമ്പലായി കിടക്കുന്നതുകണ്ടു. വേലാം കോട്ടയുടെ അപ്പൊത്തു, പട്ടണത്തിലെ ആവശ്യത്തിനായി ശുദ്ധജലം ശേഖരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു വലിയ തടാകമുണ്ടു. അതിൽ ഒരു പീരങ്കിയുടെ വന്നു വീഴുകയാൽ തടാകം തകർന്നുപോയിക്കളഞ്ഞു. പുറംകോട്ടകൾ ജർമ്മൻ പീരങ്കികളാൽ നശിച്ചുപോകുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ ബൽജിയം ഗവർണ്മെന്റും സൈന്യവും ആൻറവെപ്പിൽനിന്നു ക്വെൻറ്റ് തുറമുഖത്തിലേക്കു മാറിപ്പോകുവാൻ ഒരുങ്ങി. ബെല്ലാപ്പെക്കും ബ്രിട്ടീഷ്സൈന്യം സഹായത്തിനു വരവുണ്ടെന്നു കേൾക്കയാൽ, അവസാനംവരെയും ആൻറവെപ്പിനെ കൈവിട്ടുകൊടുക്കുന്ന ബൽജിയം സൈന്യം ഉത്സാഹഭരിതരായി തീർന്നു. എണ്ണനായിരം ബ്രിട്ടീഷ് ഭേദമാക്കും ഏതാനും പീരങ്കികളും ആൻറവെപ്പിൽ വന്നെത്തി. അന്നു ബ്രിട്ടീഷ് നാവിക മന്ത്രിയായിരുന്ന മിസ്റ്റർ വിൻസ്റ്റൻ ചർച്ചിൽ താൻതന്നെ സൈന്യത്തോടൊപ്പം വരുകയും കിടങ്ങുകളിൽചെന്നു ഭേദമാക്കു ഉത്സാഹപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ഒക്ടോബർ 3-ാംനൂറ്-യാണു ബ്രിട്ടീഷ്സൈന്യം വന്നുചേർന്നതു. ഒക്ടോബർ 2-ാംനൂറ് തന്നെ പുറംകോട്ടകൾ ജർമ്മൻസൈന്യം തകർത്തുകളഞ്ഞതുകൊണ്ടു, ബ്രിട്ടീഷ്സൈന്യത്തിന്റെ ഈ വരവു അപ്പം താമസിച്ച്ചെയ്തപ്പോയി. പുറംകോട്ടകളിൽനിന്നു പട്ടണത്തിലേക്കു ഏഴുനാഴികയിലധികം ദൂരമില്ല. നാലുനാഴിക അകലെയാണു പട്ടണത്തിനുചുറ്റുമുള്ള നാവിക

റ്റു. എ നാൽ, ജർമ്മൻ പീരങ്കി യുണ്ടകൾ ഏഴരനാഴിക ദൂരത്തിൽ
 ക്കാ യാതെ പാഞ്ഞു ചെല്ലും. അതുകൊണ്ടു വഴകളോ ഉൾക്കോട്ടകളോ
 കടന്നു ചെല്ലാതെ തന്നെ, വ്യാകോട്ടകളിൽ നിന്നു കൊണ്ടു പട്ടണ
 തെ തകർന്നതിനു ജർമ്മൻ സൈന്യത്തിനു കഴിവുണ്ടു. എങ്കിലും,
 കഴിയുന്നതും പ്രയത്നിച്ചു നോക്കുവാൻ തന്നെ ബ്രിട്ടീഷ് ബൽജിയം
 സൈന്യങ്ങൾ നിശ്ചയിച്ചു. പുറംകോട്ടകൾ കൈവിട്ടു പോയപ്പോ
 റ്റു ബൽജിയം സൈന്യം നേതേണി ന നദിയുടെ തീരത്തിൽ ചെന്നു
 ജർമ്മൻ സൈന്യത്തെ ഉള്ളിലേക്കു വിടാതെ തടുത്തു നിൽക്കി, വേലാം
 കോട്ടക്കു സമീപം വെച്ചു നേതേനദിക്കടുക്കുവാൻ ജർമ്മൻ സൈന്യം
 ശ്രമിച്ചു. 3-ാം നൂ-രാത്രി അവിടെ ഘോരമായ യുദ്ധം നടന്നു. ജർമ്മൻ
 സൈന്യം പലതവണ പാലംകുട്ടി നോക്കിയെങ്കിലും അപ്പോ
 ഞ്ചൊക്കയും ബൽജിയം പീരങ്കികൾ അതിനെ ഇടിച്ചു തള്ളിക്കള
 ഞ്ഞു. 4-ാം നൂ-രാത്രി ലീമർകോട്ടയുടെ സമീപം വെച്ചു മനറാരു ജ
 ർമ്മൻ സൈന്യം വഴകടക്കുവാൻ പുറപ്പെട്ടു. അന്നും പിറ്റേന്നു നാൾ
 രാവ്യം പകലും അവിടെ അത്യഗ്രമായ പോർ നടന്നു. ഇതിൽ ബ്രി
 ടീഷ് സൈന്യവും സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. പീരങ്കികളുടെ സഹായത്തോ
 ടുകൂടി ജർമ്മൻ സൈന്യം പലതവണ വഴകടന്നു വെങ്കിലും ബൽജി
 യം ബ്രിട്ടീഷ് സൈന്യങ്ങൾ അവരെ അപ്പോഴെല്ലാം അകരക്കു
 അത്യധികം നഷ്ടപ്പെടുത്തി തള്ളിനിടുകയും ചെയ്തു. ഒട്ടക്കം, 6-ാം നൂ-
 രുപെട്ടു നാലുമണിക്കു ജർമ്മൻ സൈന്യം അകരപേൻ കിടങ്ങുക
 ളിൽ നിവൃത്തിപ്പെട്ടു. അക്ടോബർ 3-ാം നൂ-യ്ക്കുമുമ്പും 6-ാം നൂ-യ്ക്കു പി
 ന്വും ജർമ്മൻകാർ പീരങ്കിപ്രയാഗംമാത്രമേ നടത്തുകയുണ്ടായുള്ളൂ.
 3-ാം നൂ-മുതൽ 6-ാം നൂ-വരെ നടന്ന യുദ്ധമാണു ആൻറവെറ്റ് പട്ട
 ണത്തെ സാമ്പന്ധിച്ചു നടന്ന ഒരേ യുദ്ധം. 6-ാം നൂ-യ്ക്കു ശേഷം ബ്രി
 ടീഷ് സൈന്യവും ബൽജിയം സൈന്യവും ഉൾക്കോട്ടകളിലേക്കു
 മാറിപ്പോയി. പഴയ സമ്പ്രദായപ്രകാരം പണിതീർത്തിട്ടുള്ള ഇ
 ഉൾക്കോട്ടകൾ തക്കതായ രക്ഷാസ്ഥാനമാല്ലെന്നു കാണുകയാൽ,
 ആർദ്ധ്യ പട്ടണത്തെ കൈവിട്ടുകൊടുത്തു മാറിപ്പോകയാ

ഞ ഉചിതമെന്നു അവർ നിശ്ചയിച്ചു. 6-ാം-മുതലുതന്ന ബ്രി
 ടീഷ്യാസെന്റും ബൽജിയംസൈന്യവും സ്ഥലം വിട്ടുവാൻ തുട
 രി. ബൽജിയം ഗവൺമെന്റും ജനങ്ങളും പട്ടണത്തിൽനിന്നു കൂട്ടം
 കൂട്ടമായി പുറപ്പെട്ടു. മാറിപ്പോകുന്ന സൈന്യത്തെ ജർമ്മൻസൈ
 ന്യം ഏതിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിനായി, അവരുടെ ശ്രദ്ധ മറുഭാഗങ്ങളിൽ
 ചെയ്യാതിരിക്കേണ്ടതല്ലെന്നു അവരോടു, ഉൾക്കോട്ടകളിൽ മാ
 ണ്ണുകാണ്ടു ഒരുക്കൂട്ടം ബൽജിയം ബ്രിട്ടീഷ്യാസെന്റുങ്ങൾ പോരാടി
 കൊണ്ടുനിന്നു. ആൻറുവപ്പിനു പാഞ്ഞുവരുന്നതു കെൻറുപട്ടണ
 ത്തിലേക്കു ചെയ്യുന്ന തീവണ്ടിപ്പാതയെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിന്നു ഒരുക്കൂ
 ട്തും ബൽജിയം കുതിരപ്പട്ടാളത്തെ നിയോഗിച്ചു. കാസ്റ്റൻറു തുറമുഖം
 മുതൽ കെൻറുവരെയുള്ള റോഡുകളെ രക്ഷിക്കുവാൻ ഇംഗ്ലണ്ടിൽനി
 ന്നു പുതിയൊരു സൈന്യത്തെ അയയ്ക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ആ
 ന്റുവപ്പിൽനിന്നു പിന്മാറി ബ്രിട്ടീഷ്യാസൈന്യവും ബൽജിയം
 സൈന്യവും കെൻറുവഴിയായി പ്രാൻസിൻറു അതിർത്തിയിലേക്കു
 ശ്രദ്ധമായി പോയിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ജർമ്മൻസൈന്യം ഉൾക്കോട്ടക
 ലെ വേഗത്തിൽ ആക്രമിച്ചു പിടിച്ചു പട്ടണത്തിലേക്കു ചെന്നിര
 ന്നുവകിൽ ബൽജിയം ബ്രിട്ടീഷ്യാസൈന്യങ്ങളിൽ പകുതിയിലധി
 കം പേരെയും പടക്കോപ്പുകളിൽ അധികഭാഗത്തെയും സ്വാധീന
 പ്പെടുത്താമായിരുന്നു. എന്നാൽ ജനറൽബസ്ലർ ചെരത്തരംപീരങ്കി
 കൾ പ്രയോഗിച്ചുകാണ്ടു പതുക്കെപതുക്കെ ഉള്ളിലേക്കു കയറുവാ
 നെ ശ്രമിച്ചു. തന്റെ സൈന്യത്തിൽ അധികം ജീവനാശം ഉ
 ണ്ടാക്കിത്തീർന്നതിൽ അദ്ദേഹത്തിന്നു വൈമനസ്സുണ്ടുതന്നെയാണെന്നു
 ഏതാനും തള്ളിക്കയറി പറയുന്നതിന്നു അദ്ദേഹം തന്റെ സൈ
 ന്യത്തെ വിട്ടുകയറിയായില്ല. ഉൾക്കോട്ടകളിലെ ബ്രിട്ടീഷ് ബൽജി
 യം സൈന്യങ്ങളാവാട്ടു ഏറ്റവും ഉൾക്കോട്ടകളിൽ ശത്രുക്കളെ തട
 ത്തു പറയുന്നതിന്നു, ഈ അവസരത്തിൽ വിവ്വാനുക്കൂടി മാറ്റം
 സൈന്യത്തിന്നു മാറിപ്പോകുവാൻ നല്ല സൗകര്യം കിട്ടി.

ആൻറവർച്ചപട്ടണം ഉടനെ കീഴ്ചെയ്യാതിരുന്നാൽ, അതിനെ പീരങ്കികൾകൊണ്ടു തകർത്തുകളയുന്നതാണെന്നു ജനറൽ ബസ്ലർ ഒക്ടോബർ 6-ാം-നഗരാധികാരിയെ അറിയിച്ചു. ആ അവസരത്തിൽ ബ്രിട്ടീഷ് ബൽജിയം ഭടന്മാർ പിന്മാറിച്ചെന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണു. ഇപ്പോൾ അനുകൂലമായ മറുപടി കൊടുത്താൽ, ഉടൻ ജർമ്മൻസൈന്യം നഗരത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയും, പിന്മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സൈന്യങ്ങൾ കടുങ്ങിപ്പോകയും ചെയ്യും. അതുകൊണ്ടു പട്ടണം നശിച്ചുപോയാൽ പോകട്ടേ എന്നുവെച്ചു അടങ്ങിയിരിക്കുവാനെ നഗരാധികാരികളു നിർമ്മുഖമുണ്ടായുള്ളു. പട്ടണം തകർന്നുവാനുതന്നെ ജനറൽ ബസ്ലർ നിശ്ചയിച്ചു. അതിൻ മുമ്പു ആ പട്ടണത്തിന്റെ കിടപ്പു ശരിയായി കാണിക്കുന്ന ഒരു പടം തിരിക്കു കിട്ടണമെന്നും, അതിൽ നശിപ്പിച്ചുകൂടാത്തതായ കെട്ടിടങ്ങൾ ഇന്നിന്നവയെന്നു പ്രത്യേകം അടയാളപ്പെടുത്തണമെന്നും ജനറൽ ബസ്ലർ ആവശ്യപ്പെടുകയും നഗരാധികാരി അങ്ങിനെയൊരു പടം തയ്യാറാക്കിക്കൊടുക്കുകയുണ്ടായു. ഇതിനകം ബ്രിട്ടീഷ് ബൽജിയം സൈന്യം മിക്കവാറും പിന്മാറിക്കഴിഞ്ഞു. ആൻറവർച്ച തുറമുഖത്തിൽ 30 കച്ചവടക്കപ്പലുകൾ നില്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവ ജർമ്മൻകാക്കു ഉപയോഗപ്പെടുത്തിരിക്കേണ്ടതിനായി അവയെയെല്ലാം ബൽജിയംസൈന്യംതന്നെ കടലിൽ മുക്കിക്കളഞ്ഞു. അതുപോലെ ജർമ്മൻകാക്കു ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതായി പട്ടണത്തിലുള്ള എല്ലാ സാമാനങ്ങളെയും നശിപ്പിച്ചുകളയുകയും ചെയ്തു. മൂന്നു എണ്ണക്കിടങ്ങളുള്ള തീക്കൊളുത്തിവിട്ടു. ഇതിനാലുപമെ, ജർമ്മൻസൈന്യത്തിനുമേൽ പീരങ്കി പ്രയോഗിക്കുവാൻ സൗകര്യപ്പെടേണ്ടതിലേക്കായി പട്ടണത്തിലെ പതിനായിരം കെട്ടിടങ്ങളെ ബൽജിയംസൈന്യംതന്നെ ഇടിച്ചുനിരത്തി. കാഴ്ചബങ്കളാവുകളിൽ പീരങ്കിയുണ്ടകൾ വീണു പൊട്ടി കൂടുകൾപൊളിഞ്ഞു ദുഷ്ടമൃഗങ്ങൾ പുറത്തുപാടി ജനങ്ങളെ ഉപദ്രവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന സമയമായി ആ മൃഗങ്ങളെയെല്ലാം ബൽജിയംകാർതന്നെ കൊന്നുകളഞ്ഞു. അങ്ങിട്ടുതീർന്ന നാലു സിംഹ

ങ്ങളും മുതിർപ്പുണ്ട് ജനാൽ ബെസ്ലർ പട്ടണത്തിൽ നാശം വരുത്തുവാൻ ശ്രമിച്ചില്ല. ചെറുതരം പീരങ്കികൾ പ്രയോഗിച്ചു ജനങ്ങളെ ഭയാപ്പെടുത്തുകമാത്രമെ ചെയ്തു. 7-ാംനൂറ്റാണ്ടു മുന്പായി ബ്രിട്ടീഷ് ബെൽജിയം സൈന്യങ്ങൾ പട്ടണം വിട്ടു കടന്നുപോയി. ഉൾക്കോട്ടകളിൽനിന്നു പൊരുത്തുന്ന പരം ഭാട്ടാട്ടായി പിന്മാറുവാൻ ശ്രമിച്ചു തടങ്ങി. അപ്പോഴേക്കും ഈ ശൂന്യകൃത്യം ജർമ്മൻ സൈന്യം ഗ്രഹിച്ചു. പട്ടണം കഴിഞ്ഞു വരാതിരുന്നാൽ അതിനെ തകർത്തുകളയുന്നതാണെന്നു നഗരാധികാരിയെ അറിയിച്ചപ്പോൾ അതിനു മനുഷ്യയൊന്നും പായാതിരുന്നതു കൊണ്ടുതന്നെ ഇതിലെന്തൊ രാഹസ്യമുണ്ടെന്നു ജനാൽ ബെസ്ലർ ഉൾച്ചെയ്തു. അദ്ദേഹം ഉടനെ ഒരു സൈന്യത്തെ അയക്കയും, ആൻറുവർപ്പിൽനിന്നു പടിഞ്ഞാറായുള്ള ഒരു തീവണ്ടി ആപ്പീസ്സിനെ ആ സൈന്യം 9-ാംനൂറ്റാണ്ടു വൈകുന്നേരം പൊരുത്തു പിടിക്കുകയുണ്ടായു. എന്നാൽ അന്നു രാവിലെതന്നെ ബ്രിട്ടീഷ് ബെൽജിയം ഭടന്മാരിൽ അധിയഭാഗവും ആവശിക്കു പോയിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അക്ടോബർ 9-ാംനൂറ്റാണ്ടു ബെൽജിയം സൈന്യാധിപതിയുടെ ഉത്തരവുപ്രകാരം ബ്രിട്ടീഷ് ബെൽജിയം സൈന്യങ്ങൾ ആൻറുവർപ്പിൽനിന്നു പിന്മാറി പടിഞ്ഞാറോട്ടു പോകുമ്പോൾ ഒടുക്കം ചെന്ന ഭടന്മാർ, ഈ സൈന്യത്തെ ശതകൾ പിന്തുടന്നു വരാതിരിക്കേണ്ടതിനായി ഷെൽട്ടനടിയിലെ പാലത്തെ ഉടച്ചുകളഞ്ഞു. അന്നു കാലത്തു 8-മണിക്കാണു നഗരാധികാരി ആ പട്ടണത്തെ ജർമ്മൻ സൈന്യത്തിനു കഴിഞ്ഞു കൊടുത്തതു. ജർമ്മൻ സൈന്യം നഗരപ്രവേശത്തിനു തയ്യാറായി വരികയാണു. അതിലിടയ്ക്കു മരാനാശസംഭവം നടന്നു. ഉൾക്കോട്ടകളിൽ പൊരുത്തു നിന്നിരുന്ന മരാനാശ ബ്രിട്ടീഷ് സൈന്യത്തിനു എന്തു കാരണത്താലോ പിന്മാറുന്നതിനു കല്പനകിട്ടുകയുണ്ടായില്ല. അക്കൂട്ടത്തിൽ രണ്ടായിരം ഭടന്മാരുണ്ടായിരുന്നു. പട്ടണം തീരം കഴിച്ചുട്ടിരിക്കുന്നു ചെന്നു വീവർ അവാർ അറിഞ്ഞപ്പോൾ, ആരാടയും കല്പന കൂടാതെ സേപ്തമാ പിന്മാറിപ്പോകുവാൻ ശ്രമിച്ചു അവരാട യാത്ര ചെയ്തു.

കട്ടനടിയിൽവെച്ചു തടഞ്ഞുപോയി. അവിടെ പാലം നശിപ്പിച്ചി
 രിക്കയാണല്ലോ. അവർ തോണികളിൽകയറി, ഒരുവിധത്തിൽ പുഴ
 കടന്നു. എനിട്ടു ഒരു തീവണ്ടിയിൽകയറി യാത്രയായി. കുറെ ദൂരം
 ചെന്നപ്പോഴാണ് തീവണ്ടിപ്പാത ജർമ്മൻസൈന്യം വശപ്പെടുത്തി
 യിരിക്കുന്നതായിത്തീർന്നു. ഉടൻ അവർ വടക്കോട്ടു തിരിഞ്ഞു ഹോ
 ലണ്ടു രാജ്യത്തിൽ ചെന്നു ആയുധംവെച്ചു ശരണംപ്രാപിച്ചു ഇതി
 നിടക്കു മറ്റൊരു ബ്രിട്ടീഷ് സൈന്യസംഘവും ഇതേവിധം യാത്രചെ
 യ്ക്കുന്നതായിരുന്നു. അവരും സേപ്തമാ പിന്മാറിട്ടുള്ളവരാണ്. തോ
 ണികളിൽ കയറിത്തന്ന അവരും പുഴകടന്നു. അവർ ആകേ അ
 രുന്ദ്രപുരം. പടിഞ്ഞാറോട്ടു പോകുന്ന ഒരു തീവണ്ടിയിൽ ഇവ
 രെല്ലാം ചെന്നുകയറി. ജർമ്മൻസൈന്യം ഇകറിഞ്ഞു ആ രീവണ്ടി
 യുടെനേരെ പീരങ്കിപ്രയോഗിച്ചു. അതിലെ യാത്രക്കാർക്കു നാശം
 നേരിടുന്നതായിരുന്നു കണ്ടപ്പോൾ അവരെല്ലാം വണ്ടിയിൽനിന്നിറങ്ങി
 ജർമ്മൻസൈന്യത്തിനു കീഴ്പെടുകയുംചെയ്തു. ആൻറവർപ്പു യുദ്ധ
 ത്തിൽ ബ്രിട്ടീഷ് സൈന്യത്തിനു ആകെയുണ്ടായിരിക്കുന്നനെയും മൂവാ
 യിരും ഭടന്മാരാണ്. ജർമ്മൻ സൈന്യം 9-ാം നൂ- നട്ടച്ചുയ്ക്കു നഗരപ്ര
 യേശം ചെയ്തു. 12-ാം നൂ- ഗെൻറപട്ടണത്തെയും 15-ാം നൂ- ബ്രൂ
 ജസുപട്ടണത്തെയും അവർ പിടിച്ചടക്കി. ഇത്രനിമിത്തം ബെൽജി
 യും കടലോരത്തിലും ജർമ്മനിയുടെ ശക്തി വ്യാപിച്ചു. ബെൽജിയ
 ത്തിലെ പടിഞ്ഞാറേ മൂലമാത്രം ജർമ്മൻ സൈന്യത്തിന്റെ ബാ
 ധയിൽ നിന്നു ഒഴിഞ്ഞു കിടന്നു. ഇവിടെയാണ് ഇപ്രിസ്സുപട്ടണം.
 ബ്രിട്ടീഷ് പ്രഞ്ച ബെൽജിയം ഭടന്മാർ ഈ സ്ഥലത്തെ കൈവിടാ
 തെ ഉറപ്പിച്ചു വെച്ചു. ബെൽജിയത്തിലെ ആൻറവർപ്പു, സീബർട്ട്
 എന്നീ തുഴപ്പുലകൾ ജർമ്മനക്കധീനപ്പെടുകയാൽ ഇംഗ്ലീഷ് കടലി
 ൽ സമ്പാദനം കപ്പലുകൾ വിട്ടു മാറുകപ്പലുകൾക്കു ശല്യപ്പെടു
 ത്തുവാൻ അവർക്കു നല്ല തരമായി.

ആസ്രിയ റഷ്യ യുദ്ധസന്നാഹം.

യുദ്ധാരംഭത്തിൽ ആസ്രിയ സംഗ്രാജ്യത്തിന്നു നാല്പത്തിമൂന്നര ലക്ഷം സൈന്യങ്ങളാണുണ്ടായിരുന്നതു. ഇതിൽ പതിമൂന്നരലക്ഷം ഭടന്മാർ സംഗ്രാജ്യത്തിന്റെ ചൊതുരച്ചെലവിൽ നില്ക്കുന്നു. ശേഷം ഇരുപതു ലക്ഷം പേരുള്ളതിൽ പകുതി ആസ്രിയരാജ്യവും പകുതി ഹംഗറി രാജ്യവുമാണു പോറ്റുന്നതു. റഷ്യയിൽ സമാധാനകാലത്തു ആകെ 12 ലക്ഷം ഭടന്മാർ മാത്രമേ ഉണ്ടാകുമുള്ളുവെങ്കിലും യുദ്ധ കാലങ്ങളിൽ അനേകലക്ഷം ഭടന്മാരെ വിളിച്ചുകൂട്ടുവാൻ കഴിയും. ഈ യുദ്ധം തുടങ്ങിയ ഉടനെ 41 ലക്ഷം ഭടന്മാരെ ഒരേക്കി നിർത്തുവാൻ റഷ്യാചക്രവർത്തി ആജ്ഞാപിക്കുകയുണ്ടായി. യുദ്ധോദ്ദേശം സിദ്ധിച്ചുവരായിത്തന്നെ 55 ലക്ഷം പേർ പിന്നെയും ബാക്കിയുണ്ടായിരുന്നു. പരിന്ദേഴരകോടി ജനങ്ങൾ നിവസിക്കുന്ന ഒരു മഹാരാജ്യമാണു റഷ്യ ജർമ്മനി, ആസ്രിയ, തുക്കി എന്നീ മൂന്നുരാജ്യങ്ങളും കൂടിയായാൽ, അതിനെക്കാൾ ഏഴിരട്ടിയധികം വിസുണ്ണ റഷ്യക്കുണ്ടു. ഇത്രയും വലിപ്പമുള്ള ഈ രാജ്യത്തു ഗതാഗതസൗകര്യം ഏർപ്പെടുവാണു. അതുകൊണ്ടു സൈന്യങ്ങളെ ഇഷ്ടംപോലെ ഓരോ സ്വലത്തേക്കു നയിക്കുന്നതിന്നു അധികതാമസം നേരിടുന്നു. ദൂരെ നില്ക്കുന്ന സൈന്യങ്ങൾക്കു വെടിക്കോപ്പുകളും ഭക്ഷണസാധനങ്ങളും എത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിന്നും ഉടനടൻ സാധിക്കയില്ല. ഈ അവസ്ഥ റഷ്യക്കു ഗണ്യമായ ഒരു ദോഷമായിട്ടാണിരിക്കുന്നതു.

റഷ്യയുടെ പടിഞ്ഞാറു സംസ്ഥാനമാണു പോളണ്ടു. ഈ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ വടക്കും പടിഞ്ഞാറും ജർമ്മനിയും, തെക്കു ആസ്രിയയും കിടക്കുന്നു. ആസ്രിയയുടെവക ഗലീഷ്യാസംസ്ഥാനമാണു പോളണ്ടിന്റെ തെക്കേ അതിർ. വടക്കേ അതിർ ജർമ്മനിയുടെ കിഴക്കേ

പ്രായുമാണ്. പോലണ്ടിൽ നിന്നു രാഷ്ട്രസൈന്യം മുന്നോട്ടു നീങ്ങി ജമ്നയെ ആക്രമിക്കേണമെങ്കിൽ ഇടതും വലതും പക്ഷങ്ങളെ ശത്രുക്കളുടെ ആക്രമണത്തെ തടുക്കത്തക്കവണ്ണം നല്ലവണ്ണം വലപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്. പോലണ്ടിന്റെ അതിർത്തിയിൽ നിന്നു ജമ്നതലസ്ഥാനമായ ബർലിൻ 180 നാഴികകളരെകിടക്കുന്നു. മേംബർസുനഗരത്തിൽ നിന്നു പാരീസ്സിലേക്കു 120 നാഴികയുണ്ടായിരുന്നിട്ടും ജർമ്മൻ സൈന്യം 13 ദിവസങ്ങൾകൊണ്ടു ചെന്നെത്തിയതുകൊണ്ടു, അതുപോലെ രാഷ്ട്രസൈന്യവും ബർലിൻ പട്ടണത്തെ അതിവേഗം ചെന്നു ചുറ്റി വളയമെന്നു യുദ്ധാരംഭത്തിൽ പലരും പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതായി എന്നാൽ വടക്കും തെക്കും ശത്രുക്കൾ നിലുപോൾ അവരെ അടക്കിനിർത്തും മുമ്പു പടിഞ്ഞാറോട്ടു കയറുവാൻ രാഷ്ട്രസൈന്യത്തിനു കഴികയില്ലെന്ന വാസ്തവം അവരാരും അന്നു ആലോചിക്കുന്നതായില്ല. രാഷ്ട്ര ആദ്യമായി കിഴക്കേ പ്രാഷ്യയിലേക്കും ഗലീഷ്യയിലേക്കുമാണു സൈന്യങ്ങളെ അയച്ചതു. പോലണ്ടിൽ കൂടിയും സൈന്യത്തെ അയച്ചു നിറയ്ക്കുവാൻ അപ്പോൾ തയ്യാറുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഗലീഷ്യയിൽ ആന്ധ്രിയാ സൈന്യത്തെയും കിഴക്കേ പ്രാഷ്യയിൽ ജർമ്മൻ സൈന്യത്തെയും ആക്രമിച്ചു തുടങ്ങുകയും, അതിൽ രാഷ്ട്രക്കു വിജയമാണുണ്ടാകുന്നതെങ്കിൽ ശത്രുരാജ്യങ്ങളിലെ ഉള്ളിലേക്കു കടക്കയും ചെയ്യാമെന്നും, അപ്പോൾ പോലണ്ടിനു ശത്രുയെമില്ലാതായി വരാനും, അഥവാ, അപജയമാണുണ്ടാകുന്നതെങ്കിൽ ഏതാനും ദിവസത്തേക്കു ഇരുഭാഗങ്ങളിലും ശത്രുക്കളെ തടുത്തു നിർത്തിക്കൊണ്ടു അതിലിടയ്ക്കു പോലണ്ടിലേക്കു സൈന്യങ്ങളെ അയച്ചുകൊടുക്കാമെന്നും രാഷ്ട്ര യുദ്ധതന്ത്രജ്ഞന്മാർ തീർമാനിച്ചു. കിഴക്കേ പ്രാഷ്യയിൽ മുന്നോട്ടു കയറുകയെന്നതു ഒട്ടും സുഖകരമല്ല. അവിടെ വലിയ ജലാശയങ്ങളും, ചളി നിലങ്ങളും കാടുകളും ധാരാളമായുള്ളതുകൊണ്ടു സൈന്യഗതി പലടത്തും തടയുന്നതിനു ഇടയാകും. കഷ്ടപ്പെട്ടു മുന്നോട്ടു ചെല്ലാമെങ്കിൽത്തന്നെ പ്രാഷ്യയിൽ തെക്കു വടക്കായി ഒഴുകുന്ന വിസ്തുലാനദി വലിയൊരു തടസ്സമായിത്തീരും.

ഗലീഷ്യയിലാവട്ടെ തെക്കുഭാഗം മുഴുവൻ നെടുനീളെ കാപ്പേതിയൻ പച്ചതനിരകൾ അഭേദ്യമായിക്കിടക്കുന്നുണ്ടു. ആ മലകളിലുള്ള ചില ഇടുക്കു വഴികളിലും തോടുകളിലും കൂടി മാത്രമേ ആസ്ത്രിയയിലേക്കു പ്രവേശിക്കുവാൻ കരമുള്ളൂ. ഇങ്ങിനെ, റഷ്യാസൈന്യത്തിന്റെ പുരോഗതികൾക്കു പ്രകൃത്യാതന്നെ പല തടസ്സങ്ങളുണ്ടു- ഇതെല്ലാം കടന്നു ശത്രുക്കളെ വെല്ലുകയെന്ന ഏറ്റവും ദുഷ്കരമായ കൃത്യത്തെയാണു റഷ്യാസൈന്യം നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതായിരിക്കുന്നതു- ഗലീഷ്യയുടെ പടിഞ്ഞാറേ അറ്റത്തു ക്രാക്കോപട്ടണം കിടക്കുന്നു- കാപ്പേതിയൻ പട്ടണം റഷ്യാസൈനപ്പെട്ടാൽ ക്രാക്കോപട്ടണം അധഃപതിച്ചുകഴിയും- കാപ്പേതിയൻ പട്ടണത്തെ പിടിക്കാതെ ക്രാക്കോപിനെ ആക്രമിക്കുന്നതായാൽ ആസ്ത്രിയാസൈന്യം മലകളിൽനിന്നിറങ്ങി വഴിതടഞ്ഞു നില്ക്കുവാൻ ഇടയുണ്ടു- എങ്ങിനെയെങ്കിലും ക്രാക്കോ സഹായനായാൽ, റഷ്യാസൈന്യത്തിനു അവിടെ നിന്നു നേരേ വടക്കോട്ടു കയറി പോലണ്ടിന്റെ അതിർത്തിയെ ചുറ്റി നിന്നു ജർമ്മൻസൈന്യത്തെ ആക്രമിപ്പാൻ എളുപ്പമായി കിഴക്കേ പ്രഷ്യയിൽകൂടിയോ, പോലണ്ടിൽനിന്നു നേരെപടിഞ്ഞാറോട്ടു കയറിയോ ജർമ്മനിയെ ആക്രമിക്കുന്നതായാൽ പല വഴകളും ദുർഗ്ഗങ്ങളും കടക്കേണ്ടതായുണ്ടു. ക്രാക്കോവിൽനിന്നു വടക്കുപടിഞ്ഞാറായി ആക്രമിച്ചു കയറുകയാണെങ്കിൽ എളുപ്പത്തിൽ ജർമ്മനിയുടെ തലസ്ഥാനത്തിൽ ചെന്നെത്തുവാൻ കഴിയും. ഇതിനുപുറമേ, ആസ്ത്രിയയുടെ ഉള്ളിലേക്കു സൈന്യത്തെ അയപ്പാനും ക്രാക്കോ നല്ലൊരു സ്ഥാനമാണു- ഇങ്ങിനെയെല്ലാമാണെങ്കിലും, റഷ്യാസൈന്യം കിഴക്കേ പ്രഷ്യയെയാണു ആദ്യമായി ലക്ഷ്യംകരിച്ചതു- ആദേശം ജർമ്മനിയിലെ വ്യവ്ധിക രാജാക്കന്മാരുടെ ഇരിപ്പിടമായിരുന്നു. അതു സഹായനപ്പെടുത്തുന്നതു റഷ്യാക്കു ഏറ്റവും അഭിമാനകരമായിട്ടുള്ളതാണു- മറ്റൊരു കാരണം ആദേശത്തിലെ സമ്പൽസമൃദ്ധിയാണു. അതു റഷ്യാക്കു കിട്ടിയാൽ, സൈന്യങ്ങൾക്കു ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ ക്ഷാമംകൂടാതെ ഒരുക്കിക്കൊടുക്കുവാൻ കഴിയും- പ്രഷ്യയെ ആദ്യം

ചെന്നാകുമിച്ചതിനു മറ്റൊരു കാരണം കൂടിയുണ്ടു- ജർമ്മനിയുടെ ശ്രദ്ധ മുഴുവനും ഇറപ്പാർ പ്രാൻസിലാണിരിക്കുന്നതു- അതുകൊണ്ടു പ്രഷ്യയിൽ അധികം സൈന്യത്തെ നിർത്തിയിരിക്കയില്ല- പ്രഷ്യയിൽ പ്രകൃത്യാ പലദുർഗ്ഗങ്ങളുമുള്ളതുകൊണ്ടു ജർമ്മൻസൈന്യത്തിന്റെ ശ്രദ്ധ ഇവിടേക്കു തിരിയുമ്പോൾ അതിനെ പിടിച്ചടക്കാതിരുന്നാൽ, ഇനിയൊരിക്കൽ അതിനു കഴികയില്ല. ഇറപ്പാർ ആ ദേശം സ്വാധീനപ്പെട്ടാൽ, മേലിൽ ജർമ്മൻസൈന്യം വന്നാകുമിടുന്നതായാലും അവർക്കും ഇവർക്കു ദുർഗ്ഗങ്ങൾ തടസ്സമായിത്തീരുന്നതുകൊണ്ടു റഷ്യസൈന്യത്തിനു നിലയിളകാതെ ഉറച്ചുനില്പാൻ കഴിയും. ആസ്ത്രിയയുടെയും ജർമ്മനിയുടെയും വിചാരം റഷ്യക്കു സൈന്യങ്ങളെ ഒരുകൊണ്ടു വരുവാൻ ഏറ്റെന്നാർ താമസമുണ്ടാക്കുമെന്നായിരുന്നു. റഷ്യയാവട്ടെ, അതിർത്തിസ്ഥലങ്ങളിൽ അസംഖ്യം ഭടന്മാരെ തയ്യാറാക്കി നിർത്തുന്നതിനു വേണ്ടത്തക്ക ഏറ്റ്റ്റാടുകൾ ചിലകൊല്ലങ്ങളായി ചെയ്തുപരികയാണു. ഗലീഷ്യയിലേക്കു ഒരു വമ്പിച്ച സൈന്യത്തെ അയച്ചു ക്ഷണത്തിൽ ആ സംസ്ഥാനം പിടിച്ചടക്കാമെന്നു റഷ്യ ഉറച്ചിട്ടു. കിഴക്കു പ്രഷ്യയിലും ഗലീഷ്യയിലും ഒരേസമയത്തു പോരമായി ആക്രമിച്ചു കയറാമെന്നും, പ്രാൻസിൽനിന്നു ജർമ്മൻസൈന്യം ഈ ഭാഗത്തേക്കു തിരിയുമ്പോഴേക്കും തക്കതായ രക്ഷാസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിലയുറപ്പിക്കാമെന്നും റഷ്യാസൈന്യം നിശ്ചയിച്ചു പുറപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

പോലണ്ടിനെ ആക്രമിച്ചു കയറി, വാർസാപട്ടണത്തിന്റെ തെക്കും, തെക്കുകിഴക്കുമുള്ള തീവണ്ടിപ്പാതകളെ കൈവശപ്പെടുത്തണമെന്നാണു ആസ്ത്രിയയുടെ ഉദ്ദേശ്യം. വാർസാപട്ടണത്തിലേക്കു റഷ്യയിൽനിന്നു മൂന്നു തീവണ്ടിപ്പാതകൾ വന്നു ചേരുന്നതുണ്ടു. ഇതിൽ വടക്കുകിഴക്കായുള്ളതു ജർമ്മൻസൈന്യവും, തെക്കുള്ളതു ആസ്ത്രിയാസൈന്യവും സ്വാധീനപ്പെടുത്തണമെന്നു അവർതമ്മിൽ ആലോചിച്ചു നിശ്ചയിച്ചു. തെക്കുകിഴക്കുള്ള പാത കൈവശപ്പെടുത്താൻ സ്വാധീനപ്പെട്ടുകിട്ടി കൂടിയും ആ ഒരേപാതയിൽകൂടി സൈന്യങ്ങൾ

കുടുംബം ഗതാഗതം ചെയ്തെന്നതു സാധ്യമല്ല. റഷ്യക്കു സൈന്യ ശേഷം ചെയ്യാൻ അധികം താമസം നേരിടുന്നതും ഉപദേശങ്ങൾ ആസൂത്രണവും മേൽപ്പടി തീവണ്ടിപ്പാതയെ ലക്ഷ്യമാക്കി കഴിഞ്ഞുപോയതിൽ കഴിഞ്ഞുപോയവർ ഒരങ്ങി. ഒരങ്ങമെല്ലാം കഴിഞ്ഞുപോയ സൈന്യം പുറപ്പെട്ടാൽ അവരെ തടുത്തുനില്പാൻ കഴിയില്ലെന്നും, അതിന്റെയും തീവണ്ടിപ്പാതയിൽ കൈകടത്തിയാൽ റഷ്യ സൈന്യത്തിന്റെ മേൽ പരാധീനപ്പെടുമെന്നുമാണു ആസൂത്രണ കരുതിയതു. ഈവക ഉദ്ദേശങ്ങളോടുകൂടി ആസൂത്രണവും റഷ്യയും വെല്ലുഴിയാലോകങ്ങളിൽ പ്രയത്നം തുടങ്ങി.

— 0 —

പ്രഷ്യാ യുദ്ധം .

യുദ്ധവിളംബരം ചെയ്തു ഉടൻതന്നെ കിഴക്കേ പ്രഷ്യയുടേയും ഗവേഷണങ്ങളും നേരെ അനേകലക്ഷം ഭടന്മാരുടേയും റഷ്യ സൈന്യവിഭാഗങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടു. കിഴക്കേ പ്രഷ്യയിൽ ജർമ്മൻ സൈന്യ സംഖ്യ നിസ്സാരമായിരുന്നതുകൊണ്ടു, അതിനെ പിടിച്ചടക്കുവാൻ ബലുപ്പാടോടെ ചെന്നു. ആ ദേശത്തെ കിഴക്കുനിന്നും തെക്കുനിന്നും രണ്ടു റഷ്യ സൈന്യവിഭാഗങ്ങൾക്കിടയിൽ ആകെ അഞ്ചരലക്ഷം സൈന്യത്തെ ഉള്ളിലേക്കു കടക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു. ജനറൽ റണൻകാമ്പ് ചോലണ്ടിൽ കോഡനോ കോട്ടകളെ ആഭരിച്ചുനിന്നു നീമൻ നദീതീരത്തിൽ മൂന്നുലക്ഷം ഭടന്മാരെ ഒരുക്കിനിർത്തി. ജനറൽ സാൻസനാഫ് രണ്ടുലക്ഷം ഭടന്മാരോടുകൂടി നേരനദീതീരത്തിലും ചെന്നുനിന്നു. ആഗസ്റ്റ് 6-ാംനു റഷ്യക്കുതിരപ്പട്ടാളങ്ങൾ അതിർത്തികടന്നു കിഴക്കേ പ്രഷ്യയിൽ പ്രവേശിച്ചു. അവരെ പിന്തുടന്നുകൊണ്ടു റണൻകാമ്പ് തന്റെ സൈന്യത്തെ പ്രഷ്യയിലേക്കു കടത്തി. ഈ അവസരത്തിൽ അവിടെ ഒന്നരലക്ഷത്തിലധികം ജർമ്മൻ സൈന്യം ഉ

ണ്ടായിരുന്നില്ല. അതിടെയുള്ള കോട്ടകളെ കാത്തുനില്ക്കുന്നവരാണ് വർ. പെരുവള്ളിപോലെ റഷ്യാസൈന്യം തള്ളിവരുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ, പ്രായം ചെന്നവരക്കൂടിയും സൈന്യത്തിൽ ചേർന്നുകൊണ്ടു ജർമ്മൻസൈന്യം യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങി. എന്നാൽ വമ്പിച്ച റഷ്യാസൈന്യത്തെ തടുത്തുനിർത്തുവാൻ ഇവർക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. രണ്ടു റഷ്യാസൈന്യാധിപന്മാരുംകൂടി ആഗസ്റ്റ് 23-ാം-നു-കുഴപ്പമായി കിഴക്കേപ്രഷ്യയിലെ അതിർത്തിക്കോട്ടകളെയെല്ലാം വിട്ടിട്ടുകൊടുത്തു കടന്നുപോയി. കിഴക്കേ പ്രഷ്യാ അപേരിച്ചുപോകുമെന്ന നിലയിലായപ്പോൾ ജർമ്മൻകാർ ആ ഭാഗത്തിൽ ഗുരുതരമായ ആഘോഷം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു.

1911-ൽ ജർമ്മൻ സൈന്യത്തിൽ നിന്നു പിരിഞ്ഞു ഹാന്നോവർ നഗരത്തിൽ ഒരു സൈന്യാധിപതി വിശ്രമിച്ചു പാർക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. 1870-ൽ നടന്ന യുദ്ധത്തിൽ അദ്ദേഹവും സംബന്ധിച്ചിട്ടുണ്ടു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ മുത്തച്ഛൻ നെപ്പോളിയനോടു ചൊരടു കീർത്തിനേടിയ ഒരാളാണ്. ഇദ്ദേഹത്തിനിപ്പോൾ വയസ്സ് 67 ആയിരിക്കുന്നു. ജനറൽ വാൻ ഹീൻഡൻബർഗ്ഗ് എന്ന ജർമ്മൻ സൈന്യാധിപൻതന്നയാണിദ്ദേഹം. കിഴക്കേ പ്രഷ്യയിൽ ചെന്നു ശത്രുക്കളോടു എതിർക്കേണ്ടതാണെന്നു കാണിച്ചുകൊണ്ടു ആഗസ്റ്റ് 22-ാം-നു ജർമ്മൻ ചക്രവർത്തിയിൽ നിന്നു ഇദ്ദേഹത്തിനു കല്പന കിട്ടി. ഹീൻഡൻബർഗ്ഗ് അന്നുതന്നെ പുറപ്പെട്ടു ചെന്നു പിറന്നാൾ വിസ്തുലാനദീതീരത്തിൽ മാരിയൻബർഗ്ഗ് എന്ന പട്ടണത്തിലെത്തി. യുദ്ധം തുടങ്ങുക എന്നല്ലാതെ എങ്ങിനെയാണു യുദ്ധം ചെയ്യേണ്ടതു എന്നൊന്നും തനിക്കു കിട്ടിയ കല്പനയിൽ വിവരിച്ചിട്ടില്ല. ശത്രു ഭടന്മാർ അബുലക്ഷംപേരുകളു. പ്രഷ്യയിൽ ആകെ ഒന്നരപക്ഷം ഭടന്മാർ മാത്രമേയുള്ളൂ. ഇവർ ഇതിനിടയിൽ പലതവണ അപജയപ്പെടുകയും നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്തുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പ്രായം ചെന്നവരെയെല്ലാം വിളിച്ചുകൂട്ടി സൈന്യത്തെ പോയിപ്പിക്കുകയാണല്ലാതെ വേറെ ഗതികണ്ടില്ല. ഒടുക്കം, അദ്ദേഹം അങ്ങിനെതന്നെ ചെയ്തു. ഏതുവിധത്തിലും ഹീൻഡൻബർഗ്ഗ്കാരും ഗുണകരമായിത്തന്നെ നേടി വരുമെന്നു ജർമ്മൻ ചക്രവർത്തിക്കു നല്ല

വിശ്വാസമുണ്ടു. വാസ്തവത്തിൽ, ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായപ്രകാരമാണു യുദ്ധാരംഭത്തിൽ പ്രാൻസിന്റെ നേരേ അധികം സൈന്യത്തെ വിട്ടതു. ചക്രവർത്തിക്കു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ അത്ര വളരെ വിശ്വാസമാണു. അദ്ദേഹം മുമ്പു കിഴക്കേ പ്രഷ്യയിലെ സൈന്യത്തിന്റെ നേതാവായിരുന്നു. അന്നു അദ്ദേഹം ദേശം മുഴുവൻ സഞ്ചരിച്ചുനോക്കി, അവിടെ പ്രകൃത്യാ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ദുർഗ്ഗസ്ഥാനങ്ങൾ ശത്രുനിരോധത്തിനു ഏതേതുവിധം ഉപകാരപ്പെടുമെന്നു മനസ്സിലാക്കി വെച്ചിട്ടുണ്ടു. ഏതാനും കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പു കിഴക്കേ പ്രഷ്യയിൽ വെച്ചു യുദ്ധോദ്യാന പ്രദർശനമെന്നു നടത്തുകയുണ്ടായി. ജർമ്മൻ സൈന്യം തന്നെ രണ്ടു കക്ഷികളായി പിരിയുകയും ഒന്നിൽ ജർമ്മൻ ചക്രവർത്തിയും മറേരിൽ ഹിൻഡൻബർഗ്ഗും നേതൃത്വം വഹിക്കയും ചെയ്തു. ചക്രവർത്തി റഷ്യയുടെ അതിർത്തിയിൽ നിന്നു പ്രഷ്യയെ ആക്രമിക്കുവാനെന്ന ഭാവത്തിലും ഹിൻഡൻബർഗ്ഗ് അതിനെ തടയുന്ന ഭാവത്തിലും വിനോദയുദ്ധം തുടങ്ങി. ആ യുദ്ധത്തിൽ ചക്രവർത്തിയുടെ സൈന്യങ്ങൾ ഹിൻഡൻബർഗ്ഗിന്റെ സാമർത്ഥ്യത്താൽ ചളിസ്ഥലങ്ങളിൽ ചെന്നു കൂട്ടങ്ങി അങ്ങുമിങ്ങും തിരിയുവാൻ കഴിയാതായി നിന്നുപോയി. അന്നു വിനോദകരമായിട്ടാണ് ആ യുദ്ധം നടന്നതെങ്കിലും, ദൈവഗത്യാ അന്നത്തെ സങ്കല്പം ഇന്നു അനുഭവത്തിൽത്തന്നെ യായിരിക്കുന്നു.

കിഴക്കേ പ്രഷ്യയിൽ രണ്ടു ഭാഗങ്ങളിൽ കൂടി ആക്രമിച്ചു കയറിയിരിക്കുന്ന റഷ്യാസൈന്യങ്ങളെ പരസ്പരം യോജിക്കുവാൻ വിടാതെ പിരിച്ചു നിർത്തുന്നതിനായിട്ടാണു ജനറൽ ഹിൻഡൻബർഗ്ഗ് ആദ്യമായി ശ്രമം തുടങ്ങിയതു. സൈന്യത്തെ മുഴുവൻ കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നതിനു മുമ്പായിത്തന്നെ, കിട്ടിയെടത്തോളം സൈന്യത്തെക്കൊണ്ടു അദ്ദേഹം സാംസൊനാഫിനോടു എതിരിട്ടു. ഒന്നരലക്ഷം ഭടന്മാരാണ് അപ്പൊൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൈന്യത്തിലുണ്ടായിരുന്നതു. മൂന്നു ദിവസങ്ങൾ ഇത്രയും ഭതകങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു ആഗസ്തു 26-ാംനു സോൾഡാ പട്ടണത്തെ വീണ്ടെടുത്തു. ഈ പട്ടണം കൈവിട്ടു കൊടുത്തതിനെപ്പറ്റി റഷ്യാസേനാധിപതി അത്രസാരമായി ഗണിച്ചില്ല. ജർമ്മൻ ഭടന്മാർ ഇതിൻമുമ്പു നടത്തിയ ചിലചാലുറ യു

ഭംഗംപോലെയാണു് ഇതു് മെന്നു അദ്ദേഹം കരുതിപ്പോയി. ജർമ്മൻ പട്ടണങ്ങളിൽ പലതിൽ നിന്നും പല തീവണ്ടിപ്പാതകളും ഈ പട്ടണത്തിൽ വന്നു പേടുന്നുണ്ടു്. പോലണ്ടിലേക്കുള്ള തീവണ്ടിപ്പാതയും ഈ വഴിക്കാണു്. ജർമ്മൻ സൈന്യം സോൾടാമുതൽ ഏതാനും നാഴിക വടക്കായുള്ള ടാനൽബർഗ്ഗ് വരെ നീണ്ടുനിന്നു. ഒരേയിൽവെ ജർമ്മൻ ഉള്ളതുകൊണ്ടു് ജർമ്മൻ സൈന്യം ഈ ഭാഗത്തെ കൈവശം വെച്ചിരിക്കയാണെന്നുമാത്രമേ ജനറൽ സാംസൊനാഫ് ഗ്രഹിച്ചുള്ളു. വാസ്തുവം അങ്ങിനെയാണു് ജർമ്മൻ സൈന്യത്തിന്റെ വലതുഭാഗം കണ്ടുംകഴിയും നിറഞ്ഞ ചളിനിലമായതുകൊണ്ടു് ആവശിക്കു റഷ്യാ സൈന്യത്തിന്റെ പിമ്പാറം ഇപ്പോൾ പോലെ സഞ്ചരിക്കുവാൻ തക്ക സൗകര്യത്തോടുകൂടിയ സ്ഥലങ്ങളാണു്. മുൻപത്തു് ആപൽകരങ്ങളായ പല ജലാശയങ്ങളുമുള്ളതുകൊണ്ടു് എതിരിൽനില്ക്കുന്ന റഷ്യാ സൈന്യത്തിനു് എടുപ്പത്തിൽ തള്ളിക്കയറി ആക്രമിക്കുവാൻ കഴികയില്ല. സാംസൊനാഫ് കൈത്തോക്കുകളെപ്പോലെ സുലഭമായി അത്ര അധികം പീരങ്കികളും ശേഖരിച്ചു കൊണ്ടു വന്നിട്ടുണ്ടു്. അങ്ങേ കലക്കും ഭടന്മാരും കൂടെയുണ്ടു് അദ്ദേഹം ജർമ്മൻ സൈന്യസ്ഥാനത്തെ ആക്രമിച്ചാണായി പുറപ്പെട്ടു. മുൻപാറം മുഴുവൻ ആപൽകരങ്ങളായ ജലാശയങ്ങളും ചളിനിലങ്ങളും നിറഞ്ഞുകിടക്കുന്നതായി അറപ്പാഴാണു് അദ്ദേഹം കണ്ടതു്. അതുകൊണ്ടു് തന്റെ സൈന്യത്തെ ദുർല്ലഭമായുള്ള ചില പാതകളിൽ കൂടി നയിക്കേണ്ടതായിവന്നു. ആ പാതകളുടെ നേരേ ഹിൻഡൻബർഗ്ഗ് തന്റെ ഭടന്മാരെക്കൊണ്ടു് ഇടവിടാതെ പീരങ്കിപ്രയോഗം ചെയ്യിച്ചു. തന്റെ സൈന്യത്തിൽ അത്യധികം നഷ്ടം നേരിടുന്നുവെന്നു കണ്ടപ്പോൾ, ജർമ്മൻ സൈന്യത്തിന്റെ വലതുഭാഗത്തു് ചെന്നാക്രമിക്കുവാൻ ജനറൽ സാംസൊനാഫ് പുറപ്പെട്ടു. ആ ദുർഘടസ്ഥലത്തിൽ തന്റെ സൈന്യത്തെ പല ഭാഗങ്ങളായി പിരിച്ചുകൊണ്ടു് മുന്നോട്ടു കടത്തുവാണു് കഴിഞ്ഞുള്ളു. അവിടെ സഞ്ചാരസൗകര്യമുള്ള പാതകളെല്ലാം ഹിൻഡൻബർഗ്ഗ് സ്വാധീനപ്പെടുത്തിയുളിരിക്കുന്നു. സാംസൊനാഫ് തന്നെ തെരുങ്ങിച്ചെന്നു 28-000-വരെ 3-ദിവസം ജർമ്മൻ സൈന്യത്തോടു പൊരുതു. അതിൽനിന്നു പരയത്തക്ക ഫല

മാനുഷമായില്ലെന്നുമാത്രമല്ല, തന്റെ ഈ സൈന്യം നന്നെക്കീ
 ണിച്ചുപോകയുംചെയ്തു. ഈതരത്തിൽ, ഹിൻഡൻബർഗ്ഗ് മുന്നോട്ടു
 യറി റഷ്യാസൈന്യത്തെ ആക്രമിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ഏറ്റേറും അ
 തി വേഗത്തിൽ നീയൻബർഗ്ഗ് പട്ടണത്തെയും ടാൻബർഗ്ഗ് തീവ
 ണിപ്പാതയെയും സാധിനപ്പെടുത്തി അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന റഷ്യാ
 സൈന്യത്തെ പിന്നള്ളി വിട്ടു. കിഴക്കേപ്രത്യയിൽ മുഖ്യമായുള്ളതീ
 വണ്ടിപ്പാതകളെയും റോഡുകളെയും പിടിച്ചടക്കി റഷ്യാസൈന്യ
 ത്തെ ഇടയിൽ കുടുക്കുവാനാണു ഹിൻഡൻബർഗ്ഗിന്റെ ശ്രമം. രണ്ടു
 ദിവസങ്ങൾക്കൊണ്ടു ആ ഉദ്ദേശ്യം മിക്കവാറും സാധിച്ചു. അദ്ദേഹം
 തന്റെ സൈന്യത്തെല്ലാം ബോസ്റ്റിംപട്ടണത്തിൽക്കൊണ്ടുപോ
 യി നിറച്ച സ്ഥലപരിചയം നല്ലവണ്ണമുള്ള ഹിൻഡൻബർഗ്ഗിനു
 ഇന്നിന്നസ്ഥലങ്ങളിൽ മാത്രമേ കാവൽ വേണ്ടുവെന്നറിയാവുന്നതു
 കൊണ്ടു പുരക്കും ഭടന്മാരെമാത്രമേ അക്കാർച്ചത്തിലേക്കു നിർത്തിവെ
 രക്കണ്ടിവന്നുള്ളൂ. തീവണ്ടിപ്പാതകളും റോഡുകളും സാധിനത്തിലു
 ള്ളതിനാൽ ഉടനടൻ സൈന്യത്തെ കാരോഭാഗങ്ങളിലേക്കു നയിക്കു
 ന്നതിനു കഴിഞ്ഞു. റഷ്യാസൈന്യം ആക്രമിക്കുവാൻ ചെല്ലുന്നട
 ത്തൊക്കേ വളരെയധികം ജർമ്മൻ ഭടന്മാർ നില്ക്കുന്നതുകണ്ടപ്പോൾ
 അനേകലക്ഷം ജർമ്മൻഭടന്മാർ കിഴക്കേ പ്രത്യയിൽ എത്തിക്കഴി
 ഞ്ഞുവന്നു റഷ്യാസേനാധിപന്മാർ ഭ്രമിച്ചുപോയി. ബോസ്റ്റിംപട്ട
 ണത്തിൽവെച്ചു ഇരുകൂട്ടരും ഘോരമായി പോരാടി. ജർമ്മൻ പീര
 ക്കികൾ അവിടത്തെ കിടങ്ങുകളെ തകർത്തുകളയുകയാൽ റഷ്യാസൈ
 ന്യത്തിനു നിലയില്ലാതായി. ആപട്ടണവും ആവഴിക്കുള്ള തീവണ്ടി
 പ്ലാതയും ജർമ്മൻസൈന്യം പിടിച്ചെടുക്കയുംചെയ്തു. റഷ്യാസൈന്യം
 നീയൻബർഗ്ഗ് പട്ടണത്തിന്റെയും ബോസ്റ്റിംപട്ടണത്തിന്റെയും ന
 ടുവിലായി കുടുങ്ങിപ്പോയി അതിന്റെ രണ്ടുഭാഗങ്ങളിലുമുള്ള തീവ
 ണി പ്ലാതകളെല്ലാം ജർമ്മൻസൈന്യം ഇതിനുവൃതനെ വശപ്പെടുത്തി
 യിരിക്കുന്നു. യാത്രചെയ്യുന്നതിനു വഴിയൊന്നുമില്ലാതെ റഷ്യാ
 സൈന്യം അവിടെത്തന്നെ നില്ക്കേണ്ടിവന്നു. പിന്നീടു നടന്ന കൂട്ട
 ക്കാല അതി മേകരാമന്നേ പറയാവൂ. നാലുഭാഗത്തും വഴി ത
 ടാത്തു നില്ക്കുന്ന റഷ്യാസൈന്യത്തിന്മേൽ ജർമ്മൻ പീരകിളങ്ങളുൾ

വർഷിച്ചുതുടങ്ങി. റഷ്യാസൈന്യം നേരിൽ കണ്ട വഴിക്ക് കൂടി
 യെല്ലാം പാഞ്ഞുനോക്കി. അസംഖ്യംപേർ ചളിനിലങ്ങളിൽ പൂ
 ന്തി വീണുപോയി. അസംഖ്യംപേർ ജലാശയങ്ങളിൽ മുങ്ങിച്ചത്തു
 പോയി- ജർമ്മൻപീരങ്കികളെക്കൊണ്ടും ജർമ്മൻഭടന്മാരെക്കൊണ്ടും
 അനേകായിരംപേർ നിലംപതിക്കയുംചെയ്തു- ഒടുക്കം, സംസെ
 നാഫ് താൻതന്നെ പോക്കളത്തിൽവന്നു ബാക്കിയുള്ള ഭടന്മാരെ
 ക്രമപ്പെടുത്തി നിർത്തുവാൻ ശ്രമിച്ചു- ഈ ആപത്തിന്റെനേരമേ ചെ
 ല്ലരുതെന്നു പടയലേഖന്മാർ സാംസനോഫിനോടു പറഞ്ഞുവെങ്കി
 ലും 'എന്റെസൈന്യത്തിന്റെ നടുവിലാണു എന്റെ വംശം' എ
 ന്നുപറഞ്ഞുകൊണ്ടു അദ്ദേഹം പോക്കളത്തിലേക്കു ഇറങ്ങുകയാണു
 ചെയ്തതു. അവിടെ അദ്ദേഹം മറുദ്ദേശസ്വന്തമോടുകൂടി ഭേദപ
 ടം നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, ഒരു ഉണ്ടവന്നു വീണു പൊട്ടി
 തെരിക്കയും അദ്ദേഹവും മറുജീവതം മുതിപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഈ
 യുദ്ധത്തിൽ, മുപ്പതിനായിരം റഷ്യാഭടന്മാർ പോക്കളത്തിൽ മരിച്ചു
 കിടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. തൊണ്ണൂറായിരം ഭടന്മാർ ജർമ്മൻസൈന്യ
 ത്തിനു കീഴ്പ്പെട്ടു. അരപതിനായിരം പേർ ഒളിച്ചോടിപ്പോയി. ഇ
 വിടെ ഇത്രയും കഴിഞ്ഞ ഉടൻതന്നെ ജനറൽ ഫിൻഡൻബർഗ് കീ
 ണംബീപ്പാൻപോലും നില്ക്കാതെ റന്നൻകാമ്പിന്റെ നേരേ തിരി
 ഞ്ഞു. റന്നൻകാമ്പ് തന്റെ സൈന്യത്തോടുകൂടി അതിവേഗത്തിൽ
 പിന്മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ജർമ്മൻസൈന്യം അവരെ വള
 ഞ്ഞുചിടിക്കുവാൻ ചെയ്ത ശ്രമം ഫലിച്ചില്ല. അപ്പോഴേക്കും അവ
 ർ അതിർത്തി കടന്നുകളഞ്ഞു. അവർ പിന്മാറുന്നസമയത്തു ജർമ്മൻ
 സൈന്യം ചെന്നുകൂടിച്ചുതിൽ മുപ്പതിനായിരം റഷ്യാഭടന്മാർ ജ
 ർമ്മൻസൈന്യത്തിൽ അഭയം പ്രാപിക്കുകയുണ്ടായി. റഷ്യാസൈന്യ
 ത്തിന്റെ വകയായി 150 പീരങ്കികളും അസംഖ്യം യുദ്ധസാമഗ്രിക
 ളും വഴിനീളെ കിടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നതെല്ലാം ജർമ്മൻസൈന്യം എ
 ടുത്തുകൊണ്ടുപോയി. സപ്തമ്പർ 12-നു റഷ്യാസൈന്യം കിഴക്കേ
 പ്രാച്യയിൽനിന്നു തീരെ ഒഴിഞ്ഞുപോയി എന്ന വിവരം ഫിൻഡൻ
 ബർഗ് ജർമ്മൻചക്രവർത്തിയെ അറിയിക്കുകയും, പിന്നീടു തന്റെ ജോ
 ലി മാറാതെ സേനാധിപനെ എല്ലിച്ചു അദ്ദേഹം ഒഴിയുകയും

ചെയ്തു. കിഴക്കേ പ്രത്യ അനിരൂപ്യമായ പ്രദേശമാണെന്നറിഞ്ഞു, അതിൽപ്പിന്നെ ഇതുവരെ റഷ്യയുടെയും ആ ഭാഗത്തേക്കു തിരിയുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. ജർമ്മൻചക്രവർത്തി ഹിൻഡൻബർഗ്ഗിനെ കിഴക്കേ പോർക്കൂട്ടത്തിലെ സർവ്വസൈന്യാധിപതിയായി നിയമിക്കയും ചെയ്തു.

ഗ ലീ ഷ്യാ റ യു ഡ റ .

യുദ്ധവിളംബരം ചെയ്തപ്പോൾ റഷ്യയുടെതടസ്സം അന്യരായവരുടെ വക രണ്ടു സൈന്യവിഭാഗങ്ങൾ പോലണ്ടിൽ എത്തി. ഒന്നിൽ നാലുലക്ഷവും മറേതിൽ മൂന്നുലക്ഷവും ഭടന്മാരുണ്ടായിരുന്നു. ജനറൽ ഡാങ്കൽ ആദ്യത്തെതിന്നും ജനറൽ വാൻ ആഫൻബർഗ്ഗ് രണ്ടാമത്തേതിന്നും നേതൃത്വം വഹിച്ചു. ഗലീഷ്യയിലെ രണ്ടു ഭാഗങ്ങളിലായി നിരന്നുനിന്നു ജനറൽ ഡാങ്കലിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം പോലണ്ടിനെ ആക്രമിക്കണമെന്നാണു. ഗലീഷ്യയിലെ റിസ്കിൽ പട്ടണത്തിൽ നിന്നു സാൻനട്ടീരത്തിൽ കൂടി വടക്കോട്ടു കയറി, പോലണ്ടിൽ വിസ്തൃലാഭിയുടെയും ബെൻസിയുടെയും മദ്ധ്യഭാഗങ്ങളിലേക്കു തന്റെ സൈന്യത്തെ നയിച്ചു. പോലണ്ടിലെ ലുബ്ലിൻ, കോ എന്നീ പട്ടണങ്ങൾക്കിടയിലുള്ള തീവണ്ടിപ്പാതയെ കൈവശപ്പെടുത്തുവാനാണു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രമം. ആ പാത റഷ്യയിൽ നിന്നു വാർസാ പട്ടണത്തിലേക്കു പോകുന്ന ഒന്നാണു. വാർസാവിലേക്കു മുഖ്യമായി മൂന്നു തീവണ്ടിപ്പാതകളുണ്ടുള്ളതു. പോലണ്ടിലെ റഷ്യയുടെ സൈന്യസമാനം വാർസാ പട്ടണമായതുകൊണ്ടു അതിലേക്കുള്ള ഒരു തീവണ്ടിപ്പാത അടഞ്ഞുപോയെങ്കിൽ റഷ്യയുടെ സൈന്യശക്തിക്കു വലിയ പരിഹാസം ഉണ്ടാകുമല്ലോ. ജനറൽ ആഫൻബർഗ്ഗ് ലിംബർഗ്ഗ് പട്ടണത്തിന്റെ കിഴക്കു റഷ്യയുടെ സൈന്യത്തിന്റെ ആക്രമണത്തെ തടയുവാൻ മാത്രമായി ഉറച്ചു നിന്നു. റഷ്യയുടെ ഉള്ളിലേക്കു കടക്കുവാനല്ല, ഗലീഷ്യയിൽ റഷ്യയുടെ

ന്യായം പ്രകാരം കൊടുക്കാതിരിപ്പാൻ മാത്രമാണ് അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖ്യദൃശ്യം മറ്റൊന്നാണ്. പോലീസിലേക്കു കയറിയെടുക്കുന്ന ആഫ്രിക്കൻ സൈന്യത്തെ കിഴക്കേ ഗുജറാത്ത് രാജ്യം സൈന്യം ആക്രമിക്കുമെങ്കിൽ, അതു തടയേണ്ട ഭാവമാണ് ആഹർഷിപ്പിച്ചത്. സാൻനദീതീരത്തിൽ കൂടി ജനറൽ ഡാക്കൽ പോലീസിൽ ചെന്നിരിക്കണമെന്നല്ല. രാജ്യം സൈന്യം കിഴക്കേ ഗുജറാത്ത് സാൻനദിയെ വശപ്പെടുത്തിയാൽ ആഫ്രിക്കൻ സൈന്യം അവിടെ ഗതാഗതം നിന്നുപോകും. ഇങ്ങനെ വരാതിരിപ്പാനായി ആഹർഷിപ്പിച്ച് തന്റെ സൈന്യത്തെ ബെംഗാളി തീരത്തു നിന്നും സാൻനദീതീരത്തേക്ക് നീക്കി നദീതീരത്തേക്ക് അങ്ങിനെ നീക്കി. പക്ഷേ, ഇതിലേക്കു ചേർന്നിട്ടുള്ളതും സൈന്യം അദ്ദേഹത്തിന്റെ വശമല്ല. രാജ്യം സൈന്യശേഷം വൃത്തിയാക്കിയിട്ടില്ലെന്നും, ശേഷം തിരിച്ചടയ്ക്കലും സൈന്യത്തെയല്ലാതെ കിഴക്കേ പ്രവിശ്യയിലേക്കു അയച്ചുപോയിരുന്നതും തെറ്റിദ്ധരിച്ചതുകൊണ്ടാണ് മൂന്നുലക്ഷം ഭടന്മാരെക്കൊണ്ടു തന്റെ ഭാരം നിർവ്വഹിക്കാമെന്നു ആഹർഷിപ്പിച്ച് കരുതിയത്. വാസ്തവത്തിൽ രാജ്യം അപ്പോൾ അവിടെ 16 ലക്ഷം ഭടന്മാർ തയ്യാറായിരുന്നു. പൂർണ്ണമായിട്ടുള്ള ഗവേഷണത്തെ ആക്രമിച്ച അതിവേഗത്തിൽ ലബ്ധിപ്പെടുത്താൻ വിടിക്കുകയും, ഉടൻതന്നെ സാൻനദിയെ സഹായം വരുത്തി ജനറൽ ഡാക്കൽ സൈന്യം തടയ്ക്കലും ചെയ്യണമെന്നാണ് രാജ്യം സൈന്യം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നതു.

ജനറൽ ഡാക്കൽ പോലീസിൽനിന്നു ആഗസ്റ്റ് 10-ാംനു പുറപ്പെട്ട 17-ാംനു കൂടും ലബ്ധിപ്പെടുത്തി 15 നാഴിക ദൂരത്തോളം തെങ്ങി. അവിടെ രാജ്യസൈന്യം അധികമായി ഇല്ലാതിരുന്നതു കൊണ്ടു ഡാക്കൽ സൈന്യം മുൻപോട്ടു കയറാൻ കഴിഞ്ഞു. ലബ്ധിപ്പെടുത്തി സമീപം ചെന്നപ്പോഴേക്കും ഇനി മുൻപോട്ടു കടക്കുവാൻ പ്രയാസമാണെന്നു കണ്ടു. ലബ്ധിപ്പെടുത്തി അതിൽ നാലുലക്ഷം രാജ്യഭടന്മാർ തയ്യാറായിരിക്കുന്നുണ്ടു. അവിടെ വീണ്ടുവീണ്ടും അധികമായി ഭടന്മാർ വന്നു ചേർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുണ്ടു ഡാക്കൽ 15 നാഴിക ദൂരത്തിന്നു രാജ്യസൈന്യത്തോ

ട എതിർത്തുകൊണ്ടു, അങ്ങിനെതന്നെ നില്പായി ഈ അവസര
 ത്തിൽ രണ്ടു റഷ്യാസൈന്യങ്ങൾ ലംബർഗ്ഗിനെ ലക്ഷീകരിച്ചു പുറപ്പെ
 ടു. ജനറൽറസ്സി നംപുലക്ഷം ഭടന്മാരോടുകൂടി ലംബർഗ്ഗിനെ വടക്കു
 കിഴക്കു വഴിക്കും ജനറൽ ബ്രൂസിലാഫ് മൂന്നുലക്ഷം ഭടന്മാരോടുകൂടി
 തെക്കുകിഴക്കു വഴിക്കും മുന്നോട്ടു കടന്നുതുടങ്ങി. റഷ്യാസൈന്യത്തി
 ന്റെ സ്ഥിതി ആഗസ്തു 23-ാംന-വരെ രീരെ രഹസ്യമായിട്ടുണ്ടിര
 ന്നതു. കുതിരപ്പട്ടാളത്തെ മുന്നോട്ടുച്ചു നിരത്തിന. ത്തിയിരക്കതി
 നാൽ പിന്നിലുള്ള സൈന്യബലം ആസ്രിയോസൈന്യത്തിനു കാ
 ബൊൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഇരുഭാഗക്കാരുടെയും കുതിരപ്പട്ടാളങ്ങൾ രമ്മി
 ൽ പലപ്പടത്തും കൂട്ടിമുട്ടി പല ചില്ലററുണുക്കളും നടത്തിക്കൊണ്ടുവ
 ന്നു. റഷ്യയുടെ കോസാക് കുതിരപ്പട്ടാളത്തിന്റെ ധീരത ലോകപ്ര
 സിദ്ധമാണു. അവർ ഗലീഷ്യയൽ ആസ്രിയോകുതിരപ്പട്ടാളത്തെ
 യും സൈന്യത്തെയും ആക്രമിച്ചു അങ്ങുമിങ്ങും ചില ദേശങ്ങളും
 പാതകളും കൈവശപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ആഗസ്തു 23-ാംന-
 യാണു റഷ്യാസൈന്യം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതു. അന്നു ലംബർഗ്ഗുപട്ടണത്തു
 ന്റെ കിഴക്കുംവടക്കുമുള്ള അതിർത്തിസ്ഥലം മുഴുവനും ജനറൽ റസ്സി
 തന്റെ സൈന്യത്തെ നിരത്തി. ഡോക്കൽ, ബ്രാഡി എന്നീ രണ്ടു
 ദേശങ്ങളെ റസ്സി അനായാസേന പിടിച്ചടക്കീട്ടു ആസ്രിയോസൈ
 ന്യത്തെ ഡമഡോ പട്ടണത്തിലേക്കും അവിടെനിന്നു മെറൊറിട
 ത്തിലേക്കും- ഇങ്ങിനെ പിന്നുള്ളിവിട്ടുകൊണ്ടു മുന്നോട്ടു കടന്നു. അ
 തിന്നനുസരിച്ചു ബ്രൂസിലാഫ് വേറെവഴിക്കും വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.
 ആഗസ്തു 27-ാംന-യോടുകൂടി ഈ രണ്ടുസൈന്യങ്ങളുടെയും അറങ്ങ
 ടി രമ്മിൽ യോജിക്കയും പോക്കുളമെങ്ങും നെടുനീളെ പരന്നുകൊ
 ണ്ടു ഗലീഷ്യയെ ആക്രമിച്ചു കയറുകയും ചെയ്തു.

മൂന്നു ഭാഗങ്ങളിൽ കൂടി എതിർത്തുവരുന്ന റഷ്യാസൈന്യത്തെ
 തടുത്തു നില്പാൻ കഴിയാതെ ജനറൽ ആഫൻബർഗ്ഗു ആസ്രിയോകും
 കഴങ്ങിപ്പോയി. അദ്ദേഹത്തെ സഹായിപ്പാനായി ആസ്രിയയിൽ
 നിന്നു ചില പുതിയ സൈന്യങ്ങളെ അയച്ചുകൊടുത്തു. ഇരുക
 ക്കിടലും തെക്കു വടക്കായി നിന്നു നിന്നുകൊണ്ടാണു പൊരുതുന്ന
 തു. ഇതിൽ തെക്കുഭാഗത്തു കൂടിമുട്ടുന്ന റഷ്യാ സൈന്യത്തെ വള

ആനന്ദനാഥൻ ആഹ്ലാസം ഒരു സൈന്യത്തെ അയച്ചു-
 ഈ സൈന്യവും രാജാ സൈന്യവും വിലിക്ല പട്ടണത്തിൽവെച്ചു
 കൂട്ടുകൂട്ടി. അവർ തമ്മിലുണ്ടായ യുദ്ധത്തിൽ രാജാ സൈന്യത്തി-
 ന്നാണു തോൽവ് പാറിയതു. ഉടൻതന്നെ ബ്രസലാഫ് അനേകായി-
 രം ഭടന്മാരെ ആസ്ഥലത്തു കൊണ്ടുവന്നു ആസ്ത്രിയാ സൈന്യത്തോ-
 ടു ഘോരമായി ഏതിർത്തു. ആഗസ്തു 31 നു വിലിക്ലപട്ടണം
 ബ്രസിലാഫിന്റെ അധീനത്തിലായി. ഇതോടുകൂടി ലണ്ടൻപട്ട-
 ണത്തിന്റെ തെക്കുയുള്ള തീവണ്ടിപ്പാതകളെല്ലാം രാജാസൈന്യ-
 ത്തിന്റെ അധികാരത്തിങ്കീഴിൽ വന്നു. അവർ ആവഴിക്കതെന്നെ
 മുന്നോട്ടു കയറി ആസ്ത്രിയാ സൈന്യത്തിന്റെ വലതു കൂത്തേ പി-
 ന്നുള്ളിവിട്ടു നിലയുറങ്ങുവാൻ തുടങ്ങി. പോലണ്ടിൽ ജനറൽ റസ്സി
 അവിടെയും ഗവേഷണയിലുള്ള ആസ്ത്രിയ സൈന്യങ്ങൾക്കിടയിൽ
 കടന്നു അവരെ പന്ത്രണ്ടുള്ള മെസത്തിൽ നിന്നു പിരിച്ചു വിട്ടു ക-
 ഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. തന്മൂലം, ജനറൽ ആഹ്ലാസത്തിന്റെ ഇടതുപ-
 കൂത്തിലും നിലയില്ലാതായി. ഒടുക്കം, തന്റെ സൈന്യത്തെ പി-
 ന്വലിക്കുന്നതിനാതന്നെ അദ്ദേഹം തീച്ചപ്പെടുത്തി. ഇങ്ങിനെ പ-
 ന്നാറിപ്പോകുമ്പോൾ രാജാ സൈന്യം ഉഷ്ണകാലം വന്നെൽക്കുകയാ-
 ൽ ആസ്ത്രിയാ സൈന്യം നാനാവധിയായി ചിതറിപ്പോയ്ക്കിട്ടു-
 ണ്തു. കോസാക് കുതിരപ്പട്ടാളങ്ങൾ ഓടിയോടിച്ചെന്നു പട്ടുകൊ-
 ല ചെയ്യാനും തുടങ്ങി. ആസ്ത്രിയാ പട്ടാളങ്ങൾ പീടിക്കുകളെയും പ-
 ടക്കോപ്പുകളെയും അങ്ങമിങ്ങും ഇടുകുടഞ്ഞു ഓട്ടം പിടിച്ചു. യോ-
 കലരായി ചിതറിയോടുന്ന ഭടന്മാരെക്കൊണ്ടും, അങ്ങമിങ്ങും വാ-
 റിവിതറിയിരിക്കുന്ന വെടിക്കോപ്പുകളെക്കൊണ്ടും മററുള്ള ആസ്ത്രി-
 യാ സൈന്യത്തിനു പിന്മാറുവാൻ മാറ്റമെന്തെങ്കുമില്ലാതായ്തന്നി-
 ന്നു; പുതിയ സൈന്യങ്ങൾക്കു വന്നുചേരുന്നതിനും നിവൃത്തിയില്ലാ-
 തായി. ഇങ്ങിനെ, ആസ്ത്രിയാസൈന്യം ഒരു നിലയുമില്ലാതെ ചിത-
 റിയോടുകയാൽ ലണ്ടൻ പട്ടണത്തിൽ രാജാസൈന്യം വിജയഘോ-

ഷ:ത്താട പ്രവേശിച്ചു. ജനറൽ ഡാക്ടർ നാലുലക്ഷം ഭടന്മാരോടു കൂടി പോലണ്ടിൽ ശത്രുബലം കടുങ്ങുകയും ചെയ്തു. ഈ വിഷമഘട്ടത്തിൽ ആസ്രിയാ സർവ്വസൈന്യാധിപതി പ്രദർശിപ്പിച്ച ക്ഷമയും ധൈര്യവും പ്രത്യേകം അഭിനന്ദിക്കത്തക്കതാണു ഗലീഷ്യയിൽ റഷ്യാസൈന്യത്തിന്റെ മുന്നേറ്റത്തെ തടയുവാൻ ആസ്രിയയിൽ നിന്നു പുതിയപുതിയ സൈന്യങ്ങളെ അയച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ജനറൽ ഡാക്ടർ സാൻനദീതീരമാണു പിന്മാറുവാനുള്ള കരേന്ദ്രലം. ആഭോഗത്തു റഷ്യാസൈന്യം പ്രവേശിക്കാതിരിക്കാനായി ഉടൻതന്നെ അവിടെക്കു ഒരു പലിയ സൈന്യാന്ത അയച്ചു. യുദ്ധത്തിൽ ചിതറപ്പോയ ആസ്രിയാസൈന്യത്തെപ്പോലും, അതി വേഗത്തിൽ കൂട്ടിച്ചേർത്തു ക്രമപ്പടുത്തി യുദ്ധസന്നദ്ധരാക്കി നിർത്തുകയും ചെയ്തു. ലംബർട്ടു യുദ്ധത്തിൽ അറുപത്തയ്യായിരം ഭടന്മാർ തടവുകാരായിത്തീരുകയും എഴുപതിനായിരംപേർ പോക്കുളത്തിൽ വീഴുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു. ശേഷംപേർ വീണ്ടും യുദ്ധത്തിന്നു തയ്യാറായി. ഈ ക്രമത്തിൽ, റഷ്യാസൈന്യത്തിന്റെ പുരോഗതിയെ കഴിയുന്നെടത്തോളം തടുത്തു നിർത്തുവാൻ ഏല്പാടുകൾചെയ്തു പിന്നെ ജനറൽ ഡാക്ടർ പിന്മാറുവാൻ തുടങ്ങി. അതിന്നുവായി, തന്നോടു നേരിട്ടുനില്ക്കുന്ന റഷ്യാസൈന്യാന്ത ഒന്നു ഭയാപ്പടുത്തി വിടുകയെങ്കിലും വേണമെന്നു ചെയ്തു ജനറൽ ഡാക്ടർ ഭയപ്പെട്ടു നോക്കുവാൻ ശിശ്യമായി. വിസ്തൃലാനലിമുതൽ ബൾ നദീവരെ 80- നാഴിക നീളത്തിലാണു ആസ്രിയാസൈന്യം അവിടെനിരന്നു നില്ക്കുന്നതു. സൈന്യനിരയിൽ ഏല്പാടത്തു ഭരസമയ്ക്കതു യുദ്ധമുടങ്ങി. അത്യഗ്രമായി പൊരുതുകൊണ്ടു അവർ റഷ്യാസൈന്യത്തിന്റെ നേരേപോത്തു. അതിൽ റഷ്യാർ അഞ്ചു നാഴിക ദൂരത്തോളം പിന്തള്ളിവിടപ്പെടുപോയി. ഇത്രയും കഴിഞ്ഞതിൽപ്പിന്നെയാണു ജനറൽ ഡാക്ടർ പിന്മാറാനുടങ്ങിയതു. ഇതുകണ്ടു റഷ്യാസൈന്യാ അതി ശക്തിയോടെ തുടങ്ങിനിർത്തി. മുഖ്യരത്തു തടുതുപക്ഷത്തിലും വലതുപക്ഷത്തിലും ചുറ്റങ്ങുനില്ക്കുന്ന റഷ്യാ

സൈന്യത്തെ തടുത്തുതടുത്തുകൊണ്ടു ഏറ്റവും സാമർത്ഥ്യത്തോടുകൂടി ജനറൽ ഡാങ്കൽ പിന്മാറിക്കൊണ്ടുതന്നെ ചോയി. സപ്തമ്പർ 12-ാം-നു അദ്ദേഹം സാൻ നദീതീരത്തിലെത്തി. പലേടത്തുവെച്ചും റഷ്യാസൈന്യം ഘോരമായി ആക്രമിച്ചിട്ടും, മൃന്നലോഗത്തും ശത്രുക്കൾ വളഞ്ഞുനിന്നിട്ടും നാലുലക്ഷം ഭടന്മാരെ പിൻവലിച്ചു കൊണ്ടു പോയ ജനറൽ ഡാങ്കലിന്റെ യുദ്ധനൈപുണ്യം പരക്കേ പ്രശംസാർഹമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. ഈ പിന്മാറ്റത്തിൽ നാല്പതിനായിരം ഭടന്മാരാണ് ആകെയുണ്ടായിട്ടുള്ള നഷ്ടം. വാസ്കവത്തിൽ ഈ പിന്മാറ്റം ഇങ്ങിനെ സംഭവിച്ചതിനു ജനറൽ ഡാങ്കൽ മാത്രമല്ല സൂത്യാർൻ, മരൊറു മുഖ്യസംഭവം വേറൊരിടത്തു നടന്നിട്ടുണ്ട്. അതു ഇന്നത്തെ യുദ്ധത്തിലെ ഒരു ഗണ്യമായ സംഭവമാണെന്നും ജനറൽ ഡാങ്കലിന്റെ വലതുപക്ഷത്തെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനായി ഒരു കൂട്ടം ആസ്ട്രിയാ ഭടന്മാർ തയ്യാറായി നിന്നിരുന്നു. രചലസ്കീ പട്ടണത്തിൽ വെച്ചു അവർ റഷ്യാസൈന്യത്തോടടുത്തു തടുത്തു. അവിടെവെച്ചു എട്ടുദിവസം മുഴുവൻ ഒഴിവില്ലാതെ യുദ്ധം നടന്നു. അവിടെ ഒരു ഭാഗത്തു പത്തേക്കർ വിസ്കാരമുള്ള ഒരിടത്തിൽ വെച്ചു ഇരുകക്ഷികളും കൂടിക്കലറും പോരാടിയതിലുണ്ടായ രക്തപ്രവാഹം ആ രണ്ടു രാജ്യക്കാരും ഏതുകാലത്തും മാർന്നു തപ്പു. ആസ്ട്രിയാഭടന്മാർ, അവർ ഏറ്റിട്ടുള്ള ഭാരം മരണം വരെ നിവൃത്തിക്കണമെന്ന ഉറപ്പോടുകൂടിയും റഷ്യാസൈന്യം വിജയഘോഷത്തോടുകൂടിയും ഘോരഘോരം പൊരുതുനിന്നു. ശത്രുക്കളുടെ പീഠങ്കിയുണ്ടകളെ ഭയപ്പെടാതെ, അവരുടെ കന്തപ്രയോഗത്തിൽ ഉറച്ചുനിന്നതിനെയും, ആയുധങ്ങൾ തീരെ ഇല്ലാതാകയും, കിടങ്ങു ഇടിഞ്ഞു തകറും തീരെ നിരന്നുചോകയും ചെയ്തപ്പോൾ മാത്രം അവിടെ വിട്ടു മരൊറു കിടങ്ങിലേക്കു പിന്മാറുകയും ചെയ്തു കൊണ്ടു ആ ആസ്ട്രിയാ ഭടന്മാർ പ്രകടിപ്പിച്ച ശൌർയ്യവും ദൈവശൌർയ്യവും ശത്രുക്കളെക്കൂടിയും അതുതെറ്റിപ്പടുത്തി. ഒരു കിടങ്ങിൽനി

നാം മറ്റൊരു കിടങ്ങിലേക്കും, അവിടെ നിന്നു വേറൊന്നിലേക്കും ഇങ്ങിനെ എടുത്തുവന്നു. അവിടെ മാറി മാറി എത്തിത്തുനിന്നു. ഈ ശബ്ദം സപ്തമ്പർ 14-ാംനാൾ വരെ നടന്നു. അപ്പോഴേക്കും ജനറൽ ഡാക്ടർ സാൻ നദീതീരത്തിലേക്കു പന്മാറിക്കഴിയുകയാൽ, തങ്ങളുടെ ഭാരം നിർവ്വഹിച്ചുകഴിഞ്ഞുവെന്നു സമുദാനത്തോടുകൂടി ആ ആസ്രിയോടേയ്ക്കു അവിടം വിട്ടൊഴിഞ്ഞുപോയി. ഓരോരോ ദേശങ്ങളായി പിടിച്ചടക്കിക്കൊണ്ടു 23-ാംനാൾ റഷ്യ സൈന്യത്തിനു സാൻ നദീതീരത്തിൽ എത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞുള്ള സപ്തമ്പർ മാസം വസാനത്തിലാണല്ലോ ജർമ്മൻസൈന്യം പ്രാൻസിൽ അയിന്ന നദീതീരം വരെ ചെന്നു നിലയുറപ്പിച്ചത്. അതേകാലത്തേക്കു റഷ്യ സൈന്യം ഗലീഷ്യയിൽ പല മുഖ്യ പട്ടണങ്ങളേയും പിടിച്ചടക്കിക്കൊണ്ടു സാൻ നദീതീരത്തിൽ വന്നു നില്പായി. യുദ്ധം തുടങ്ങി പത്തുനാലുതുടീവസങ്ങൾകൊണ്ടു ഇങ്ങിനെ ഉള്ളൊമാണു ജർമ്മനി പ്രാൻസിലേക്കും റഷ്യ ഗലീഷ്യയിലേക്കും തള്ളിക്കൊണ്ടു നീയതു.

മുന്നാം ഖണ്ഡം .

ചാരവൃത്തി.

ലോകത്തിലേ ഓരോരാജ്യവും അന്യരാജ്യവർത്തമാനങ്ങൾ ശരിക്കറിയുന്നതിനുവേണ്ടി ശുദ്ധമായി പല ഏല്പാടുകളും ചെയ്തുവെച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിലൊന്നാണു ചാരവൃത്തി. ഏതാണോരോരാജ്യത്തിനു മറ്റൊരാജ്യത്തോടു ഏതവസരത്തിലാണു യുദ്ധം നേരിടുകയെന്നതു തീച്ചാപ്പടുത്തിവെക്കാൻ വയ്യ. പരരാജ്യത്തെപ്പറ്റിയ സ്ഥിതിഗതികളൊന്നും അറിയാതേയാണു ചേരിനപുറപ്പെടുന്നതെങ്കിൽ അപജയത്തിനാണു അധികം അവകാശമുള്ളതു വ്യാപാരം, വ്യവസായം എന്നിവയിൽ ഇതരരാജ്യങ്ങൾ എന്തെന്തു പ്രവർത്തിക്കുന്നുവെന്നു സൂക്ഷ്മമായി അറിവാൻ ശ്രമിക്കാതെ മറ്റൊരാജ്യം അടങ്ങിക്കിടക്കയാണെങ്കിൽ ആരാജ്യം തീച്ചയായും പിന്നണിയിൽപ്പെടുപോകും. മനുഷ്യമെപ്പോലേതെന്ന രാജ്യങ്ങളും ഞാൻ മുമ്പിൽ ഞാൻമുമ്പിൽ എന്നിങ്ങനെ മത്സരിച്ചു കയറുന്ന ഇക്കാലത്തു ഓരോവിഷയങ്ങൾ അന്യരുടെ ആലോചനയിൽ വരുമ്പോഴേക്കുതന്നെ മറ്റുള്ളവർക്കു അതിനെപ്പറ്റി ശരിയായറിവാൻ തിടക്കുമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടു്. ഈവക കാരണങ്ങളാൽ, അന്യരാജ്യകാർയ്യങ്ങളെല്ലാം ശുദ്ധമായി അന്വേഷിച്ചറിയുന്നതിലേക്കായി എല്ലാരാജ്യക്കാരും മറ്റൊരാജ്യങ്ങളിലെല്ലാം ചാരന്മാരെ നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ ചാരന്മാ

ർ യുദ്ധകാലങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല, സമാധാനകാലങ്ങളിലും മുറയ്ക്കു പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. അന്യരാജ്യങ്ങളിലെ കോട്ടകൾ മറ്റു ദുർഗ്ഗങ്ങൾ, ഗണഗണമാറ്റങ്ങൾ, സൈന്യബലം, പടക്കോപ്പികൾ, സൈന്യസംഖ്യയുമായുള്ള മറ്റു ഗുണകൃത്യങ്ങൾ, എന്നിവയെല്ലാം ചാരമാക്കി സ്വന്തം രാജ്യവർത്തമാനംപോലെ അത്രയധികം സുപരിചിതമായിരിക്കും എന്നാൽ, സ്വന്തം രഹസ്യകാര്യങ്ങൾ മറ്റുള്ളവർ അറിയാതിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി എല്ലാ രാജ്യക്കാരും അത്യധികം മനസ്സിരുത്തുന്നുണ്ട്. എങ്കിലും ഈ ചാരമാക്കിയിട്ടുള്ള മാതൃകകളെ മറയ്ക്കുന്നതിനു പലപ്പോഴും കഴിയാതായിപ്പോകുന്നു. ഇതുനിമിത്തം സൈന്യസംഖ്യയുമായ രഹസ്യങ്ങളെപ്പറ്റി അറിവാൻ ശ്രമിക്കുന്നവരെ കഠിനമായി ഭയപ്പെടുത്തുന്നതാണെന്ന ഒരു നിയമം എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും നടപ്പിൽ വരുത്തേണ്ടിവന്നു. ഈ നിയമത്തിൽ പല ചാരമാക്കിയവലപ്പോഴുമായി കൂടുണ്ടിപ്പോകാറുണ്ട്. എന്നിട്ടും, ലോകത്തിലെങ്ങും അവരുടെ പ്രവൃത്തി മുറയ്ക്ക നടന്നുകൊണ്ടുതന്നെയിരിക്കുന്നു.

യുദ്ധോപ്പിലെ ഓരോ ഗവർണ്മെന്റും ചാരമാക്കിയായി അനേകായിരം പവൻവീതം കൊല്ലംതോറും ചെലവുചെയ്തുവരുന്നുണ്ട്. പ്രഭുക്കന്മാരുടെയോ, വർത്തകപ്രവർത്തകരുടെയോ, ഉയർന്ന സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെയോ, വേഷത്തിലും ഭാവത്തിലുമുമാണു ചാരമാർ സഞ്ചരിക്കുക. അവർ ഓരോരോ ഭാഗങ്ങളിൽ ചെന്നു സ്ഥിരമായി പാർക്കുന്നതുമാണിത്. അവരുടെ ആഡംബരത്തിലും പ്രതാപത്തിലും ഭ്രമിച്ചു മറ്റുള്ളവർ അവരുടെ ഇഷ്ടന്മാരായോ ദോഷന്മാരായോ ചെന്നു കൂടാതിരിക്കയില്ല. ചാരമാർ ആരാണെല്ലാമാണെന്നു അതതു രാജ്യത്തിലെ മന്ത്രിമാർക്കു കൂടിയും അറികയില്ലെന്നതുകൊണ്ടു അവരുടെ സ്ഥിതി അത്ര ഗോപ്യമായിട്ടാണിരിക്കുന്നതെന്നു ഊഹിക്കാമല്ലോ. അന്യരാജ്യക്കാർക്കു അവരെ തിരിച്ചറിയാൻ തീരെ പ്രയാസമാണു. അന്യരാജ്യങ്ങളിലെ വാണിജ്യഗതി, തുറമുഖസ്ഥിതി, സൈ

ന്യായം, രാജ്യതന്ത്രം, മറ്റുരാജ്യങ്ങളുമായുള്ള ഉടമ്പടികൾ, പുതുതായുള്ള കണ്ടുപിടിത്തങ്ങൾ എന്നിവയെല്ലാം ഉടനടൻ ചാരന്മാർ ഗ്രഹിച്ചുകഴിയും. അവരിൽ ചിലർ പ്രഭുക്കന്മാരെപ്പോലെ രാജ്യമന്ത്രിയിൽ പാർപ്പുകയായിരിക്കും. ആ രാജ്യത്തിലെ രാജ്യഭരണാധികാരികളെയും മറ്റു പ്രമാണികളെയും കൂടക്കൂടെ വിരുന്നിനു ക്ഷണിച്ചുവരുത്തി നിർമ്മല ഹൃദയന്മാരെപ്പോലെ അവർ അതിഥികളോടുകൂടി വിനോദിക്കയും പരസ്പരം പ്രാണഃസ്തംഭിതന്മാരായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. പിന്നീടു അവരിൽ ഓരോരുത്തരോടും ഓരോ അവസരങ്ങളിൽ പലപക വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി സംഭാഷണം തുടങ്ങുകയായി. അവരുടെ രാജ്യകാര്യങ്ങളിൽ ഇവർക്കു തീരെ ശ്രദ്ധയില്ലെന്നു നടിക്കാമെങ്കിലും, ആവക കാര്യങ്ങൾ അവരുടെ ഭാവങ്ങളിൽ നിന്നും വാക്കുകളിൽ നിന്നും വേണ്ടേടത്തോളം ഗ്രഹിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഇവർ സശ്രദ്ധരായിത്തന്നെയിരിക്കും. പണക്കുറവായതും, കടപ്പെട്ടവരായതുമുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയും ജനപ്രമാണികളെയും, അവർക്കു വേണ്ടേടത്തോളം പണം സഹായിച്ചു കൊടുത്തു ഇവർ സഹായത്തിൽ ചെക്കും. രാജ്യരഹസ്യങ്ങൾ അറിയുന്നതിനും ഇവർക്കു പല മാർഗ്ഗങ്ങളും വശമാണു. ആ മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഇന്നിന്നവയെന്നു കൂടിയും മറ്റുള്ള പക്കറിഞ്ഞുകൂടാ.

പ്രാൻസിലെ ചാരപ്രമാണിയുടെ കയ്യാലയം പാരീസ്സിലാണു്. മറ്റു രാജ്യങ്ങളെപ്പറ്റി അവരവർ ഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ള രഹസ്യങ്ങളെ ചാരപ്രമാണിയെ അറിയിച്ചു പ്രതിപലം വാങ്ങിക്കൊണ്ടുപോകുവാനായി ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ, ചില്ലാ ജോലിക്കാർ, സ്ത്രീകൾ എന്നിങ്ങിനെ പലതരക്കാരും ആ കയ്യാലയത്തിൽ ഭിംബസംഗ്രഹിതനായി തിരക്കുന്നതു കാണാം. ലോകത്തിലെ നാനാ ഭാഗങ്ങളിലുമുള്ള പ്രഖ്യാതചാരന്മാർ അന്നന്നു കിട്ടുന്ന വർത്തമാനങ്ങൾ പ്രത്യേകഭാഷയിൽ അയച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കമ്പികൾ ഇടവിടാതെ ഈ കയ്യാലയത്തിൽ വന്നുചേർന്നിരിക്കുന്നു. ഓരോ രാജ്യത്തിനും മറ്റൊരാൾ

രാജ്യങ്ങളിലും പ്രത്യേകമോശാ രാജ്യകായ്ക്കു ദൂതന്മാരേണ്ടല്ലോ. ആ ദൂതന്മാർക്കുകൂടിയും സ്വന്തം രാജ്യത്തിലെ ചാരന്മാർ ആരാണെന്നറി കഴില്ല. ചാരന്മാരെയും ചാരവർത്തമാനങ്ങളെയും പഠി അതാതു രാജ്യത്തിലെ ചാരപ്രമാണി, ദരവർക്കു മാത്രമേ അറിഞ്ഞുകൂടൂ. അ ന്യരാജ്യങ്ങളിലിരിക്കുന്ന സ്വന്തം രാജ്യദൂതന്മാരുടെ സ്ഥിതിഗതികളെക്കൂടിയും ചാരന്മാർ ഉററനോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ആ ദൂതന്മാർ അന്യരാജ്യത്തോടു ഗൂഢമായി വല്ല കരാറുകളും ചെയ്യുന്നുണ്ടോ എന്നതും അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണല്ലോ.

തുടർന്നും ഡെർലിൻ ദേശങ്ങളും തമ്മിൽ ഏതാനും കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പിൽ യുദ്ധം നടക്കുകയുണ്ടായല്ലോ. ആ അവസരത്തിൽ ഡെർലിയെയും ആസ്രിയയും തമ്മിൽ ഗൂഢമായി ഒരു ഉടമ്പടി നടന്നു. ഡെർലിൻ ദേശങ്ങളിൽ അധികം ദേശങ്ങൾ കൈവശപ്പെടുത്തുകയും, സേർവ്യയുമായുള്ള ബന്ധുത്വത്തിൽനിന്നകന്നു സേർവ്യയുടെ ഗർഭത്തിലെ ക്ഷയിപ്പിക്കയും ഡെർലിനിൽ മറ്റുള്ളവരെക്കാൾ പ്രാബല്യം നേടുകയും ചെയ്യേണ്ട കാര്യത്തിൽ ഡെർലിയെയെ ആസ്രിയയും, സേർവ്യയെ നശിപ്പിക്കേണ്ടതിൽ ആസ്രിയയെ ഡെർലിയെയും സഹായിക്കണമെന്നാണെന്നു തോന്നുന്നു ആ ഉടമ്പടി. ഇതിനെപ്പറ്റി കറേക്കാലത്തേക്കു ആരും അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. എങ്കിലും ബ്രിട്ടീഷ് ചാരനൊരാൾ ഈ രഹസ്യം അറിഞ്ഞു പോയി. രഹസ്യം വെളിപ്പെടുവെന്ന സംഗതി ആസ്രിയ ചാരന്മാർ ശ്രമിച്ചു. അതു കൊണ്ടു ആ ഉടമ്പടിപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കാതെ ആസ്രിയയും ഡെർലിയെയും അടങ്ങിയിരിക്കാറായി.

വിമാനങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുവാൻ തക്ക ഒരു പുതിയതരം പീരങ്കികളുപിടിക്കുവാനായി ജർമ്മൻഗവണ്മേണ്ടു അവിടത്തെ ഒരുകമ്പനിയെ എല്പിച്ചു. അങ്ങിനെയൊന്നു ഗൂഢമായി കണ്ടുപിടിക്കയും പരീക്ഷിച്ചു തൃപ്തിപ്പെടുകയും ചെയ്തപ്പിന്നെ അതിന്റെ വിവ

രം ഗോപ്യമായിത്തന്നെ ചെയ്യുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റി അന്യരാജ്യക്കാർക്കു വല്ല സംശയവുമുണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിനെ അകറ്റുന്നതിനായി, പുതിയൊരുതരം പീരങ്കിയുണ്ടാക്കി നോക്കിയെന്നും, അതു പരീക്ഷിച്ചുനോക്കിയതിൽ ഗുണമില്ലാത്തതാണെന്നു കണ്ടുവെന്നും കളുവായൊരു വസ്തുമാനം ജർമ്മൻഗവണ്മെന്റുതന്നെ പരസ്യപ്പെടുത്തുകയുമുണ്ടായി. ഈ പീരങ്കി കണ്ടുപിടിച്ചതിൽപ്പിന്നെ ഒരാൾ കഴിയുംമുമ്പെ ഒരു ജർമ്മൻ ഭരണാധികാരിയുടെ ഭാര്യ അതിന്റെ സ്വഭാവത്തെ ഒരു സേനാധിപനിൽ ഗ്രഹിച്ച അതിന്റെ ഹായാപടമെടുത്തു പ്രാൻസിലേക്കു പോയി അവിടത്തെ ചാരപ്രമാണിയെ ചെന്നുകണ്ടു. അദ്ദേഹം ആ സ്ത്രീയെ സാദരം സ്വീകരിച്ചു. പീരങ്കിപ്പടം അദ്ദേഹത്തിന്നു കൊടുത്തുകൊണ്ടു അതിലേക്കു രണ്ടുലക്ഷം ഉറപ്പിക പ്രതിഫലം കിട്ടേണമെന്നു ആവശ്യപ്പെട്ടു. ചാരപ്രമാണി ആ പടത്തെ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിയ പിന്നെ തന്റെ കളിമുറിയിൽച്ചെന്നു മറ്റൊരുപടം എടുത്തുകൊണ്ടുവന്നു ആ സ്ത്രീയെ കാണിച്ചു. അവൾ കൊണ്ടുവന്ന അതേ പീരങ്കിയുടെ പടംതന്നെയാണു; ചാരപ്രമാണിയുടെ വശം കണ്ടതും അവൾ അതുതപ്പെടുപോയി. ജർമ്മൻ യുദ്ധമന്ത്രിയുടെ ആപ്പീസിൽ നിന്നു ഒരാൾക്കുമുഖ്യതന്നെ ഈ പടം ഇവിടെ എത്തിയിരിക്കുന്നുവെന്നും ഈ വസ്തുവം അവർ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നും ചാരപ്രമാണി അവളോടു പറഞ്ഞു. ഇനി വല്ല പുതിയ വസ്തുമാനവും കിട്ടിയാൽ കൊണ്ടുവന്നു തരികയെന്നു പറഞ്ഞു ചെറിയൊരു സംഖ്യ സമ്മാനമായി കൊടുത്തു അവളെ അയച്ചു.

അടുത്തകാലത്തു, ഒരു പ്രഞ്ചുചാരൻ വിദ്യാർത്ഥിയെപ്പോലെ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ചെന്നു പാർത്തിരുന്നു. അവനോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്ന മറ്റൊരു വിദ്യാർത്ഥി അവനെപ്പറ്റിയ രഹസ്യം ഇംഗ്ലീഷുകൃതന്മാരെ അറിയിച്ചുപോയി. ചാരൻ ഇതിനെ ഉടൻ, ഇംഗ്ലീഷുപോലീസുകാർ തന്നെ ചിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി തന്നിൽനിന്നു തന്റെ രഹ

ജ്വരതപ്തനായ മഹസ്യങ്ങൾ അറിവാൻ ശ്രമിക്കുമെന്നു കരുതി ആത്മാർത്ഥ്യ ചെയ്തുകൊടുത്തു. പണംമോഹിച്ച രാജ്യഭ്രാന്തനായിത്തീർന്നു സ്വന്തം രാജ്യമഹസ്യങ്ങളെ മറുരാജ്യങ്ങളെ അറിയിച്ചു കൊടുക്കുന്നവരും ഇക്കൂട്ടത്തിലുണ്ടു. സ്വന്തം വാസ്യവും വെളിപ്പെടുത്താതിരിക്കു കാരണത്താൽ സ്വയംമേധയാമരണത്തെ പഠിക്കുന്ന ദേശഭീമാനികളും ഇക്കൂട്ടത്തിൽത്തന്നെയുണ്ടു. ഇന്നു ബന്ധുത്വത്തിലിരിക്കുന്ന രാജ്യം നാളെ ശത്രുത്വത്തിലാവുമെന്നതുകൊണ്ടു ചാരന്മാർ എല്ലാ രാജ്യക്കാരോടും എന്തുസമയത്തും ബന്ധുശത്രുഭേദംകൂടാതെയൊന്നു ചെയ്യാൻ പഠിക്കുക. ചാരന്മാരുടെയിടയിൽ മുപ്പതിനായിരം ഉറപ്പികൾ വരെ മാസപ്പടി വാങ്ങുന്നവരുണ്ടു. ചാരവൃത്തിക്കായി ജർമ്മൻ ഗവണ്മെണ്ടു കൊല്ലത്തോരും ഒന്നരക്കോടി ഉറപ്പികയിലധികം ചെലവു ചെയ്യുവരുന്നു. അന്യരാജ്യചാരന്മാരെ കണ്ടുപിടിച്ചാണായി ഓരോ ഗവണ്മെണ്ടും സദാ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിലിടം. ചാരന്മാരുടെ ജീവൻ, വാസ്യവത്തിൽ, അവരുടെ സ്വാധീനത്തിലല്ല. എപ്പോഴാണു ജീവൻ പരാധീനപ്പെടുകയെന്നു അവർക്കുതന്നെ അറിഞ്ഞുകൂടാ. അധികംപേർ പണത്തെ മോഹിച്ചു, ദുർല്ലഭം ചിലർ ദേശഭീമാനുംകൊണ്ടുമാണു ഈ ജോലിയിൽ ഏർപ്പെടുന്നതു. സ്വന്തം രാജ്യക്കാരെ മാത്രമല്ല, അന്യരാജ്യക്കാരെയും അതതു രാജ്യത്തിലെ ശുശ്രൂഷാർത്ഥമാനങ്ങൾ അറിവാനായി നിയോഗിക്കാറുണ്ടു. സ്വന്തം വാസ്യവും വെളിപ്പെടുത്തുകയില്ലെന്നും, ഭോധം ചെയ്തയില്ലെന്നും സത്യം ചെയ്തിട്ടുതിൽ പിന്നീടെ ഒരവന ചാരവൃത്തിയിൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടു. സത്യലംഘനം ചെയ്താൽ മരണശിക്ഷതന്നെ ഫലം സത്യപരിപാലനം നിമിത്തം മരണം നേരിട്ടാൽ അവന്റെ കുടുംബത്തെ ഗവർണ്മെണ്ടു രക്ഷിക്കുന്നതാണു.

അന്യരാജ്യങ്ങളിൽ പലപ്പോഴും പല മാറ്റങ്ങളും ജർമ്മൻകാർ നടത്തിവരുന്നുണ്ടു. ഭക്ഷണസൗകര്യത്തു ജനപ്രമാണികളോ, സർക്കാർ ദ്രോഹസ്ഥന്മാരോ മറ്റോ രാജ്യകാര്യസംബന്ധമായി സംസാരംകു

സ്വോർ ഹോട്ടൽജോലിക്കാർ അവിടെ അങ്ങമിങ്ങും വേറെ കാഴ്ച
 ങ്ങൾക്കെന്നപോലെ ഏതാനും അവരുടെ സംഭാഷണം ശരിയായി
 കേട്ടറിയുന്നു. അത്തരം പ്രമാണികളെ പിന്തുടന്നു ചെന്നു അവരെ
 പറ്റാറിയ വിവരങ്ങൾ അറിവാനായി വേലക്കാരെ അയയ്ക്കുന്നതു
 ണ്ടു. U നികന്മാരുടെ വീടുകളിൽ ഭൃത്യന്മാരായി ചെന്നു താമസിച്ചു
 കൊണ്ടു രാജ്യകാഴ്ചവൃദ്ധന്മാരങ്ങൾ ഗൃഹമായി അറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരി
 ക്കുന്ന മറ്റൊരുവക ചാരന്മാരുണ്ടു. ഈ യുദ്ധാരംഭകാലത്തു ഇത്തരം
 ജർമ്മൻചാരന്മാരിൽ അനേകായിരംപേരെ ഇംഗ്ലീഷുകാർ പിടിച്ചു
 ബന്ധനവസ്ഥയിൽ വെക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു. അന്യരാജ്യങ്ങളിൽ ചെന്നു സ
 ക്കാർ കണ്ടടാക്ടർമാരായും ബാങ്കുകാരായുമിരുന്ന ചാരവൃത്തി അനു
 ഷ്ഠിക്കുന്ന ജർമ്മൻകാർ വേറെചിലരുണ്ടു. അതാതു ഗവർണ്മെന്റുകൾ
 ഇ പരമായി ഇടവെടുക്കയും, ആ വഴിക്കു പല രഹസ്യങ്ങൾ ഇവർ
 അറിയുന്നതിന്നു ഇടയാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മറ്റൊരാജ്യങ്ങളിലെ ഉയ
 ന്നു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ സ്വാധീനപ്പെടുത്തി കാഴ്ചം നേടുന്നതിലും
 ജർമ്മൻചാരന്മാർ ബഹു സമർത്ഥന്മാരാണ്. അന്യരാജ്യമന്ത്രിമാർ, രാ
 ജ്യന്തരജ്ഞന്മാർ, വിവിധകക്ഷിനേതാക്കന്മാർ, സേനാധിപന്മാർ
 എ നിവരെ തരംപോലെ സ്വാധീനപ്പെടുത്തി അവരെക്കൊണ്ടു അ
 വരുടെ ഗവണ്മെന്റിനെ ജർമ്മനിക്കു അനുകൂലമായി വഴിതിരിപ്പിക്കു
 ന്നതിന്നു ഇവർ പ്രയത്നിക്കുന്നു. ചാരന്മാരുടെ വലയിൽ പെട്ടുകൊ
 ണ്ടാണു തങ്ങളുടെ അഭിപ്രായഗതി മാറിയിരുന്നതെന്നു അർക്കുട്ടർ
 അറിയുകയില്ല. തുക്കി ജർമ്മൻപക്ഷത്തിൽ ചേർന്നതു ഈവക ചാരന്മാ
 രുടെ പ്രയത്നഫലമാണു. മറ്റുള്ള രാജ്യങ്ങളിലെ സൈന്യങ്ങളിലും
 കോട്ടകളിലും ജർമ്മൻപീരങ്കികളെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാനായി ഈ
 ചാരന്മാർ അതാതു ഗവണ്മെന്റിനെ ഉത്സാഹിപ്പിക്കാറുണ്ടു. ജർമ്മൻ
 ഇഞ്ചിനീയർമാർതന്നെ ചെന്നു മറ്റൊരാജ്യങ്ങളിൽ കോട്ടകളും മറ്റും
 നിർമ്മിച്ചുകൊടുക്കാറുണ്ടു. ഇങ്ങിനെമുള്ള രാജ്യങ്ങൾ ജർമ്മനിക്കു
 തിരായി വന്നാൽ ആ രാജ്യത്തെ എടുപ്പത്തിൻ ആക്രമിക്കുവാൻ

കഴിയുമല്ലാ, ജർമ്മൻമുതലാളികളുടെ വക തൊഴിൽശാലകൾ ലോകത്തിലെ എല്ലാ രാജ്യത്തിലും പരന്നിരിക്കുന്നു. ആ തൊഴിൽശാലകളിൽ അധികവും യുദ്ധകാലത്തു വെരും പീരങ്കികൾ ഉറപ്പിച്ചു വെച്ചു പ്രയോഗിക്കുവാൻ തക്ക സൗകര്യത്തോടുകൂടിയാണുപണി തീർത്തിരിക്കുന്നതു. ശത്രുക്കളോടു എതിരിടുന്നതിനു വേണ്ടത്തക്ക സൗകര്യങ്ങളോടു കൂടിയ പ്രദേശങ്ങളിലാണു ഈ വക തൊഴിൽശാലകൾ നില്ക്കുന്നതു. മറാക്ടും ഒട്ടും സംശയമുണ്ടാവാത്തവിധം ജർമ്മൻകാർ ഈ കൃത്യം നിർവ്വഹിച്ചിരിക്കുന്നു. യുദ്ധം തുടങ്ങിയതിൽപ്പിന്നെ, ജർമ്മൻകാർ ചെയ്യു ഈ ചതി മറ്റു രാജ്യക്കാർ മനസ്സിലാക്കിക്കളഞ്ഞു. ഇംഗ്ലണ്ടിലും, ഫ്രാൻസിലും, വെൽജിയത്തിലും ഇത്തരത്തിലുള്ള പല തൊഴിൽശാലകളും കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു. ലീജ്, നാമൂർ, എന്നീ കോട്ടകളെ ജർമ്മൻസൈന്യത്തിനു എടുപ്പത്തിൽ തകർത്തുകളയുവാൻ കഴിഞ്ഞതു, ഈ വക തൊഴിൽശാലകളിൽ പെരും പീരങ്കികൾ ഉറപ്പിച്ചു ആ കോട്ടകൾക്കു നേരെ പ്രയോഗിക്കുവാൻ സൗകര്യപ്പെടുത്തുകൊണ്ടാണെന്നു ഇപ്പോൾ അറികയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അന്യരാജ്യങ്ങളിൽ പലപ്പടയുടമ, വെടിമരുന്നു, മണ്ണെണ്ണ, ആധാരസാമാനങ്ങൾ എന്നിവ ഭൂമിക്കടിയിൽ ഒളിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ളതായും, യുദ്ധം തുടങ്ങിയ പിന്നീടു ജർമ്മൻ സൈന്യങ്ങൾ അതതുസ്ഥാനത്തെത്തുമ്പോൾ ആ വക സാമാനങ്ങൾ എടുപ്പത്തിൽ എടുത്തുപയോഗിച്ചുവരുന്നതായും ഒരു കിംവദന്തിയുണ്ടു.

സുന്ദരികളായ യുവതികളേയും ജർമ്മൻ ചാരസംഘത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ടു. അന്യരാജ്യങ്ങളിലെ സർക്കാരധികാരികൾ ഈ സ്ത്രീകളുടെ സൗന്ദര്യത്തിൽ ഭ്രമിച്ചു ഇവരോടു പല രഹസ്യങ്ങളെപ്പറ്റിയും സംസാരിക്കുവാൻ വഴിയുണ്ടെന്നാണു ജർമ്മൻ ചാരപ്രമാണിയുടെ വിശ്വാസം. ഈ ചാരസ്ത്രീകൾ മറ്റു രാജ്യങ്ങളിൽ പ്രമാണികളായുള്ളവരുടെ ഗൃഹജാലിക്കാരായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. വേറെ ചിലർ വർത്തകശാലകളിലെ കാരമാ ഉദ്യോഗങ്ങളിൽ നിയമിതകളായിരിക്കുന്നു.

മാന ചിലർ ഭാസിക്കുകയും നടികളായുമിരിക്കുന്നുണ്ടു. ഓരോ തലസ്ഥാന പട്ടണങ്ങളിൽ | ആഡംബരത്തോടും പ്രതാപത്തോടും കൂടി നിവസിക്കയും, സങ്കാരധികാരികളേയും മറ്റും അവിടെക്കു ആകർഷിച്ചുവരത്തുകയും, അവരുടെ വക വിനോദ സമ്മേളനങ്ങളിൽ പങ്കുചേരുകയും ചെയ്യുന്ന ജമ്മൻചാരസ്രീകളും ചിലരുണ്ടു. ഏതാനും കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പു, ഒരു ബ്രിട്ടീഷു നാവിക സേനാധിപൻ നാടകം കാണാൻ ചെന്നിരുന്നു. അവിടെ വെച്ചു ഒരു ജമ്മൻ യുവതിയെ കണ്ടു ആയാൾ ഭ്രമിച്ചുപോയി. ക്രമത്തിൽ അവളുടെ പ്രേമഭാവത്തോടുകൂടിയ പരിചരണങ്ങൾക്കു ഇങ്ങയാൾ പാത്രമായിത്തീർന്നു. ഇങ്ങിനെയിരിക്കുന്ന ഘട്ടത്തിൽ ഒരു ദിവസം ഇങ്ങയാൾ നാവിക സൈന്യത്തെ സംബന്ധിച്ചു ചില രഹസ്യങ്ങൾ തന്നെത്താൻ അറിയാതെ അവളോടു പറഞ്ഞുപോയി. പിന്നീടു അതു വെളിപ്പെടുകയും, ആയാളുടെ പേരിൽ കേസ്സു നടത്തി ആയാളെ നാലുകൊല്ലതെ കുറിന തടവിനു ശിക്ഷിക്കയും ചെയ്തു. ജമ്മൻചാരസ്രീകളുടെ സാമർത്ഥ്യത്തിനു ഉദാഹരണമായി മറ്റൊരു സംഭവം കൂടി പറയാം. മെഡിറ്ററേനിയൻ കടലിനെ സംരക്ഷിക്കേണ്ടതിലേക്കായി ജിബ്രാൾട്ടർ തുറമുഖത്തു ഒരു കൂട്ടം ബ്രിട്ടീഷുസൈന്യം സ്ഥിരമായി പാർത്തുവരുന്നുണ്ടു. അവരുടെ സൈന്യഘടനയും, കപ്പലുകളെപ്പറ്റിയ വിവരങ്ങളുമെല്ലാം ജമ്മൻ ഗവൺമെന്റു എങ്ങിനെയോ ഗ്രഹിച്ചുരിക്കുന്നുവെന്നു ബ്രിട്ടീഷു ഗവൺമെന്റിനു അറിയാനിടയായി. അതിനെപ്പറ്റി ഗൂഢമായി അന്വേഷണം നടത്തി. ജിബ്രാൾട്ടർ പട്ടണത്തിൽ ലാവണ്യവതിയായ ഒരു ജമ്മൻയുവതി ഉയർന്നസ്ഥിതിയിൽ താമസിച്ചുവരുന്നതായും, അവളു കണ്ടു ഭ്രമിച്ചു അവിടെത്തെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ പലരും അവളുമായി കൂടിക്കലർന്നു വിനോദിച്ചുവരുന്നതായും വിവരം കിട്ടി. അവൾ വഴിക്കാണു രഹസ്യം പുറത്തായതെന്നു റിഞ്ഞു അവളെ ഉടൻതന്നെ അവിടെനിന്നു സ്ഥലംമാറ്റിവിട്ടു.

യുദ്ധം തുടങ്ങിയ ഉടനെ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഒരുലക്ഷത്തി ഇരുപതി നായിരം അന്യരാജ്യക്കാരെ ബന്ധവസ്തുചെയ്യലും അവരിൽ 342 പേരെ തടവിൽ വെക്കലും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ഇതിൽ ഇരുനൂറുപേർ ജർമ്മൻ ചാരന്മാരാണെന്നു സംശയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ലോകത്തിലെ നാനാരാജ്യങ്ങളിലേക്കും ഇത്രവളരെ ചാരന്മാരെ അയച്ചു അവരെ യെല്ലാം ശരിയായി കൊണ്ടുനടത്തുന്ന ജർമ്മൻ ചാരപ്രമാണി സ്റ്റീൻഹോർ എന്ന തന്ത്രകുശലനാണു്. ഇദ്ദേഹത്തിന്നു ഒരു ബ്രിട്ടീഷുധികാരിയെക്കൂടി ബ്രിട്ടീഷുരാജ്യകാര്യ രഹസ്യങ്ങൾ അറിയാമെന്നു തോന്നുന്നു. ഏതാനും കെല്ലുങ്ങൾക്കു മുമ്പു ഇദ്ദേഹം ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ചെന്നു മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ അതിഥിയായി ഒരുദിവസം രാത്രി കൊട്ടാരത്തിൽ പാർക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. ഇദ്ദേഹം ജർമ്മൻചാരപ്രമാണിയായെന്നു അന്നു ആരും അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അതിയാതെയാണു മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു അദ്ദേഹത്തെ സൽക്കരിച്ചതു. സ്റ്റീൻഹോർ ബ്രിട്ടീഷു രാജ്യകാര്യവും രാജ്യസ്ഥിതിയും മിക്കവാറും ഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ടു് ജർമ്മൻ നാവികസൈന്യവും വിമാനങ്ങളും ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ നേരേ ചെല്ലുവാൻ തുടങ്ങുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഇദ്ദേഹത്തോടാണു ആദ്യമായി വേണ്ടത്തക്കതെല്ലാം ചോദിച്ചറിയുക. സ്റ്റീൻഹോറിനെപ്പറ്റി കേട്ടിട്ടില്ലാത്തവർ ചുരുക്കമാണെങ്കിലും കണ്ടിട്ടുള്ളവർ അധികമില്ല. ജർമ്മൻ സർക്കാരുദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽത്തന്നെ, എടുപത്തുപേർ മാത്രമേ അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടിട്ടുള്ളൂ. ബർലിൻപട്ടണത്തിലെ ഒരു കൊട്ടാരത്തിൽ ഒരു ഒളിമുറിയിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടു അദ്ദേഹം തന്റെ ചാരദൃഷ്ടിയെ ലോകം മുഴുവൻ വ്യാപിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. സ്റ്റീൻഹോർ ആദ്യകാലത്തു ഒരു ജർമ്മൻ പോലീസ്സുദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്നു. കുറുകാരേ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹത്തിന്നുള്ള സാമർത്ഥ്യം കണ്ടു ഭരണാധികാരികളുടെ ബഹുമാനത്തിന്നു അദ്ദേഹം പാത്രമായി. ബ്രിട്ടീഷുരാജ്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഗൂഢകാര്യാനേഷണങ്ങൾക്കായി അദ്ദേഹത്തെ നിയമിച്ചു. 1911-ൽ ജർമ്മൻചക്രവർത്തി ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ചെ

നിന്നുപോൾ സ്റ്റീൻഹോർ കൂടെയുണ്ടായിരുന്നു. തന്റെ കൂട്ടാളികളിൽ ഒരുവനാണെന്നാണു ഇദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി കൈസർ പറഞ്ഞതു. കൈസറിനെ സപ്തരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള എല്ലാ വിരുന്നുകളിലും ഇദ്ദേഹവും സംബന്ധിക്കയും അതിലൊന്നും ശ്രദ്ധയില്ലാത്തവനെപ്പോലെ ഭാവിച്ചിരിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. പ്രകൃതി പ്രഭാവംകൊണ്ടാനന്ദിക്കുന്നതിലാണു തനിക്കു അധികം തല്പര്യമുള്ളതെന്നു നടിച്ചു. സ്റ്റീൻഹോർ എന്നു ഇംഗ്ലണ്ടിൽ നാനാദേശങ്ങളിലും നഞ്ചരിച്ചു അവിടങ്ങളിലെ സ്ഥിതിഗതികളെല്ലാം ഗുഹ്യമായി ഗ്രഹിച്ചുവെച്ചു യുദ്ധം തുടങ്ങിയതിനുശേഷം ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ജർമ്മൻചാരന്മാരെ വിചാരണ തുടങ്ങിയതിൽ, അവരിൽ പലരിൽനിന്നും സ്റ്റീൻഹോറിന്റെ പേർ കേൾപ്പാൻ ഇടയായപ്പോഴാണു അദ്ദേഹം ജർമ്മൻ ചാരപ്രമാണിയാണെന്നു വാസ്തവം ഇംഗ്ലീഷുകാർ അറിവാൻ കഴിഞ്ഞതു. കവിയില്ലാക്കമ്പിയത്രം ഗോപ്യമായി കൈവശം വെച്ചു നടക്കുക, പീമാനങ്ങളുടെ ഉപയോഗത്തിന്നു ആവശ്യമായ സാമാനങ്ങൾ മലമുകളിൽ ഒളിച്ചുവെക്കുക, കടൽക്കരയിൽ ചവിട്ടുവണി വിളക്കുകളാൽ സമ്പ്ലോൻ കപ്പലുകൾക്കു അടയാളം കാണിക്കുക എന്നീ സൂത്രങ്ങൾ സ്റ്റീൻഹോർ കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുള്ളവയാണു. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ പാർക്കുന്ന ജർമ്മൻചാരന്മാരുമായി അസംഖ്യം എഴുത്തുകത്തുകൾ ഇദ്ദേഹം നടത്തിയിരിക്കാമെങ്കിലും, ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈപ്പടയിൽ ഒരഴുത്തുമാത്രമെ ഇംഗ്ലീഷുകാർ കിട്ടിയിട്ടുണ്ടു. ആ എഴുത്തിൽ ഒരിടത്തു കൊടുത്തിരിക്കുന്ന ഉപദേശം പ്രത്യേകം രസകരമാണു.

“ ഏതാണോരാളെപ്പറ്റിയ വിവരങ്ങൾ അറിവേണമെങ്കിൽ ആയാളെപ്പറ്റി ആ നാട്ടുകാരോടു ചോദിക്കുന്നതു സൂക്ഷ്മബുദ്ധിയോടുകൂടിയായിരിക്കണം. ആരെപ്പറ്റി അറിവേണ്ടതായിരിക്കുന്നുവോ, അവന്റെ പേർ അല്ലാതെന്നു മാറിവേണം ഉച്ചരിക്കുവാൻ. അപ്പോൾ അതുകേട്ടു നില്ക്കുന്നവർ അവന്റെ ശരിയായ പേർ ഇ

ന്നതന്നു പായും. അവസാനം തനിക്കു കച്ചവടകാര്യത്തിൽ സംബന്ധമുണ്ടെന്നും അതുകൊണ്ടാണു അവനെപ്പറ്റിയ വിവരങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്നതെന്നും പറഞ്ഞാൽ ആർക്കും സംശയത്തിന്നു അവകാശമുണ്ടാകയില്ല. അവനെപ്പറ്റിയ വിവരങ്ങൾ മുഴുവൻ ചോദിച്ചറിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞാൽ, അവന്നു വയസ്സു എത്രയാണെന്നും, ആ കൃതി എങ്ങിനെയാണെന്നും സംശയിച്ചുകൊണ്ടെന്നുപോലെ ചോദിക്കണം. അതിനു മറുപടി കിട്ടിയാൽ, താൻ വിചാരിച്ച ആളും ആയാളല്ലെന്നും, ഇത്രയുംകുറഞ്ഞ പ്രയത്നം വെറുതെയായിപ്പോയിയെന്നും ഇച്ഛാഭംഗപ്പെട്ടവനെപ്പോലെ പോയിക്കളിയണം. അപ്പോൾ മാത്രമേ ഇക്കാര്യത്തിൽ മേലിലും സംശയത്തിനിടവരികയുള്ളൂ. ഇത്തരം ഉപദേശങ്ങളോടുകൂടിയാണു സ്റ്റീൻഹോർ തന്റെ കീഴ്വോഗസ്ഥനാക്കപ്പെട്ട കാര്യം നടത്തിക്കുന്നതു.

ഇത്രയും സമാധാനകാലത്തിലെ ചരവിലകളാണു. യഥാകാലങ്ങളിൽ, ചരവ്യാർ ശത്രുക്കളുടെ കയ്യിൽ അകപ്പെട്ടുപോയാൽ മരണ വിധിക്കു അപരാകമെന്നതുകൊണ്ടു, അത്യധികം ഗോപ്യമായിട്ടാണു അവരുടെ പ്രയോഗങ്ങൾ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു. അത്യർക്കു ഗുഹ്യചർമ്മമാനങ്ങൾ അറിയുന്നതിനു സ്വന്തം വേഷഭാവങ്ങളോടു കൂടിത്തന്നെ നടക്കുന്നവരെ സൈനിക നിയമപ്രകാരം സാധാരണ തടവുകാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ മാത്രമേ പിടിച്ചു വെക്കുകയുള്ളൂ. കൃത്യമേ വേഷഭാവങ്ങളോടുകൂടിയവരെ പിടി കിട്ടിയാൽ ഉടൻ വെടിവെച്ചു കൊന്നുകളയും. എന്നിട്ടും അസംഖ്യംപേർ ഈ ജോലിക്കു എറപ്പുകുതന്നെ ചെയ്യുന്നു. സ്ത്രീകൾ; വൃദ്ധന്മാർ, ബാലന്മാർ എന്നിവർ കൂടിയും ചാരതന്ത്രം ശീലിച്ചു ശത്രുക്കൾക്കു കീഴടങ്ങുന്നവരെ സഹായം നൽകുന്നവർക്കു വർത്തമാനങ്ങൾ അറിയിച്ചു കൊടുക്കുന്നുണ്ടു. കൈവശം കിട്ടിച്ചവെച്ചിട്ടുള്ള കമ്പിയില്ലാക്കമ്പിശ്ചികളും പലതരം സംജാതകളെക്കൊണ്ടുമാണു ഇവർ കാര്യം സ

ധിക്കുന്നതു കമ്പികളെയും കമ്പിയില്ലാകമ്പികളെയും ശത്രുസൈന്യം പിടിച്ചടക്കുന്നതായാലും, തപാലുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ എല്ലാ എഴുത്തുകുത്തുകളെയും പ്രത്യേകം പരിശോധിച്ചമാത്രമേ വ്യാമേ വിടുകയുള്ളുവെന്നാലും, ശത്രുസൈന്യങ്ങൾ മുന്പറം മുഴുവൻ പരന്നുനിന്നു യുദ്ധം ചെയ്തയാണെന്നാലും, രാജ്യത്തിലെ എല്ലാഭാഗത്തും കാവലുണ്ടായിരുന്നാലും ഈ ചാരന്മാർ വളരെനാഴികളുടേ നിലക്കുന്ന തന്റെ പക്ഷക്കൊക്കെ എങ്ങിനെയോ വർത്തമാനങ്ങൾ അല്പപ്പേരും അറിയിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെയിരിക്കണം. ഇതിൽ ഒരു ഉപകരണം പ്രാവാണ.

ഔറോപ്പിലെ എല്ലാ മധാശക്തികളും വൃത്താന്തവാഹങ്ങളായ പ്രാവുകൾ വളർത്തി വരുന്നുണ്ടു. ഒരിക്കലുമില്ലാത്ത മറ്റൊരു പ്രത്യേക സ്ഥലത്തു പറന്നു ചെന്നിരിക്കത്തക്കവണ്ണം ഈ പ്രാവുകൾ ശീലിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ശത്രുക്കൾ ചുറ്റി വളഞ്ഞ കോട്ടകളിൽ നിന്നും ആപത്തിൽപ്പെട്ട ദേശങ്ങളിൽ നിന്നും മറ്റും ഭേദമാർ ഈ പ്രാവുകൾ വഴിക്കു വേണ്ടത്തക്കവരെ വർത്തമാനം അറിയിക്കുന്നു. ഇവ ഒരു നിമിഷംകൊണ്ടു ഒരു നാഴികപീതം പറന്നുചെല്ലും. ഇത്തരം പക്ഷികളെക്കൊണ്ടു കാഴ്ചം നടത്തുന്നതിൽ ബൽജിയംകാരാണു അധികം വിദഗ്ദ്ധന്മാർ. അവിടെ കൊല്ലത്തോടും ഈ പ്രാവുകളുടെ വേഗത്തെ പരയ്ക്കുവെച്ചു പരീക്ഷിക്കാറുണ്ടു. ഒരിക്കൽ ഒരു പുറവു മൂന്നുനൂറു മണിക്കൂറുകൊണ്ടു 270 നാഴികളുടേ പറന്നുചെല്ലുകയുണ്ടായി. ഈ പ്രാവുകൾ എത്രദൂരം ഏതു ദേശത്തു ചെന്നാലും, സ്വന്തം കൂട്ടിൽത്തന്നെ മടങ്ങിയെത്തുന്നതിനു പ്രത്യേകം സാമർത്ഥ്യമുള്ളവയാണു. അവയെപ്പിടിച്ചു അന്യദേശങ്ങളിൽ എത്രകാലം പാർപ്പിച്ചാലും സ്വന്തം കൂട്ടു മരണംവരെ മറക്കുന്നില്ല. വർത്തമാനം അറിയിക്കുന്നായി ഇവയെ അയയ്ക്കുന്നവർ കഴുത്തിലോ ചിറകിനുള്ളിലോ എഴുത്തിനെ ഉറപ്പിച്ചുവെക്കുന്നു. ഈ എഴുത്തുകൾ അധികം കനമുള്ളതായിരുന്നാൽ പ്രാവുകൾക്കു അധികം ഭൂ

ജമ്മൻചാരന്ത്രങ്ങൾ പലതുമുള്ളതിൽ ഒന്നാണു യുദ്ധരാജ്യങ്ങളിൽനിന്നു ചിത്രങ്ങൾ വരച്ചുണ്ടാക്കി, അവയെ മദ്ധ്യസ്ഥരാജ്യങ്ങൾക്കു ചുറ്റു ആവഴിക്കു ജമ്മനിയിൽ എത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്നതു. പ്രകൃതിവിചേങ്ങളാണു ചിത്രങ്ങളിലെ വിഷയം എന്നിരുന്നാലും, അതിൽ മറുജീവകുടും സംശയമുണ്ടാവാതിരിക്കുന്നതിനായി താമരയെപ്പോലെയോ വരച്ചുണ്ടാക്കുക. മനോഹരമായ ഒരു ഉദ്യാനവും, അത്യാൽ പലതരം വൃക്ഷലതാദികളും, ലതാഗൃഹങ്ങളും വേലികളും, അടങ്ങിയ ഒരു ചിത്രം ഒരു ജമ്മൻ ചാരൻ ജമ്മനിയിലെത്തിച്ചുകൊടുത്താൽ, അവിടെ അതിനെ ശത്രുരാജ്യത്തിലെ ഒരു പട്ടണത്തിന്റെ ചിത്രമായിട്ടാണു തീരുക. ലതാഗൃഹങ്ങൾ കോട്ടകളും, വൃക്ഷങ്ങൾ പീരങ്കികളും, പടപ്പുകൾ പീരങ്കിസ്ഥാനങ്ങളും വേലികൾ മുൾക്കോമ്പുവലികളുമാണു. ജമ്മൻസൈന്യാധിപൻ ഈ ചിത്രം വഴക്കു ശത്രുപട്ടണത്തിന്റെ സ്ഥിതിഗതികളെല്ലാം മനസ്സിലാക്കിക്കഴിയുന്നു. തുറമുഖങ്ങളിലെ സ്ഥിതിയെയും ഇത്തരം ചിത്രങ്ങൾ വഴിക്കു അറിയിക്കുന്നുണ്ടു. ചിലപ്പോൾ, സാധാരണ വർത്തമാനങ്ങൾ എഴുതിയയയ്ക്കുന്ന കത്തിൽ മറുപുറത്തു അദൃശ്യമായ രീതിയിൽ ഒരു തരം ദാവകം പ്രയോഗിച്ചു വിവരങ്ങൾ എഴുതി അറിയിക്കാറുമുണ്ടു. ഈ യുദ്ധം തുടങ്ങിയ ഉടനെ ബൽജിയത്തിലും പ്രാൻസിദ്ധുള്ള ജർമ്മൻ ചാരന്മാർ അവരുടെ സൈന്യം ഓരോദേശത്തിലെത്തുന്നവർ, അവിടങ്ങളിലും അതിനപ്പുറത്തുള്ള ശത്രുസൈന്യസ്ഥിതി അറിയിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ 'മററാരു വിദ്യ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. വീഥികളിലെ വീടുവാതിലുകളിലും ചുമരുകളിലും മതിലുകളിലും മറ്റും പലതരം മുഗങ്ങളുടെ ചിത്രങ്ങൾ തീരെ വികൃതമായി എഴുതിയിരിക്കുന്നതു കാണുകയുണ്ടായി. അതു ബാലന്മാർ കളിയായി വരച്ചുവയാണെന്നാണു ആദ്യം, തോന്നിയതു. എന്നാൽ അവയെല്ലാം ജർമ്മൻചാരന്മാർ പ്രയോഗിച്ചു ഓരോതരം സംജ്ഞകളാണെന്നു പിന്നീടറിഞ്ഞു. പ്രാൻസിലെ ഓരോദേശങ്ങളിൽ ജർമ്മൻ ചാരന്മാർ

വണ്ണാനുരൂപങ്ങളെ ജോലിയിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചു വസൂതം അലക്കിക്കൊണ്ടു. ആവഴിക്കും അവരുടെ കൂട്ടുകാരെ ഗൂഢധർമ്മമാനങ്ങൾ അറിയപ്പെടുന്നവരായിരുന്നു കണ്ടുപിടിച്ചിരിക്കുന്നു. പലതരം വസൂതങ്ങളെ കൊണ്ടും അവ ഉണക്കുവാനിടുന്ന ക്രമാന്തരങ്ങളും ഓരോസംഗതികൾ അടയാളപ്പെടുത്തുകയാണു ചെയ്തിരിക്കുന്നതു. സ്വന്തം സൈന്യം പ്രയോഗിക്കുന്ന പീരങ്കിയുണ്ടകൾ നിർദ്ദിഷ്ടസ്ഥാനത്തിൽ വന്നു വീഴുന്നുണ്ടോ എന്നു അറിയിക്കുന്നതിനും ശത്രുക്കളുടെ പീരങ്കിസ്ഥാനങ്ങൾ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനുമായി സൂര്യകിരണങ്ങൾ പ്രതിഫലിക്കുന്നതായ കണ്ണാടികൾകൊണ്ടു ഓരോരോ സംജ്ഞകൾ കാണിക്കാറുണ്ടു. ഓരോവീടുകളിലിരുന്നു അടുക്കളയിലെ പുകക്കുഴൽവഴിക്കു പുക അധികമായും കുറവായും പുറത്തേക്കു വിടുന്നതു കൊണ്ടും ഓരോകായ്കൾ കൂട്ടുകാരെ ഗ്രഹിപ്പിക്കാമെന്നു വെച്ചിട്ടുണ്ടു ഒരു പ്രായുപട്ടണത്തിൽ വലിയൊരു ഗോപുരത്തിന്മേൽ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള ഘടികാരത്തിലെ മൂന്നുകാള ഒരു ജർമ്മൻ ചാരൻ അങ്ങമിങ്ങുമായി ചുറ്റിത്തരിച്ചുകൊണ്ടു ദൂരം നില്ക്കുന്ന തന്റെ സൈന്യത്തിനു പല സംഗതികളും അറിവുകൊടുക്കുണ്ടായി. പ്രഞ്ച അതിർത്തിയിൽ ബ്രിട്ടീഷ് സൈന്യം എതിർത്തുനില്ക്കുമ്പോൾ ഒരിക്കൽ ബ്രിട്ടീഷ് വെടിക്കോപ്പുപട പോക്കുളത്തിലേക്കു പോയിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ വളരെ ദൂരത്തിൽനിന്നു ഒരു ബ്രിട്ടീഷ് മോട്ടോർവണ്ടി പാഞ്ഞെത്തി അതിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ബ്രിട്ടീഷ് ഉദ്യോഗസ്ഥൻ, ആവഴിക്കു ഒരു ജർമ്മൻ കുതിരപ്പട്ടാളം ഗൂഢമായിവന്നെത്തുന്നുണ്ടെന്നു വെടിക്കോപ്പുപടയെ അറിയിച്ചു മറന്നുവഴിക്കു പോയിക്കളഞ്ഞു. ആ വെടിക്കോപ്പു പടയാവട്ടെ, ജർമ്മൻകുതിരപ്പട്ടാളത്തോടു എതിർന്നായി പൊട്ടിപ്പു. അവർ വളരെ ദൂരംചെന്നിടും, അത്രയുംനേരം യാത്രതാമസംപറ്റുപോയിയെന്നല്ലാതെ, ജർമ്മൻകുതിരപ്പട്ടാളത്തെ കാണുകയുണ്ടായില്ല. ഈ വർത്തമാനം അവരെ അറിയിച്ചപ്പോൾ ഒരു ജർമ്മൻ ചാരനാണെന്നു അവർ പിന്നീടു അ

റിവുകിട്ടി. ഇംഗ്ലണ്ടിലുണ്ടാക്കിയ ഒരു മൊട്ടോർവണ്ടി കൈവശപ്പെടുത്തി, ഇംഗ്ലീഷുകാരന്റെ വേഷംധരിച്ചു വണ്ടിയിൽകയറിവന്ന ജർമ്മൻചാരനാണു ആയാൾ. ആയാളെ ഒരു ബ്രിട്ടീഷു കുതിരപ്പട്ടാളം സംശയിച്ചുപിടിക്കയും സത്യം വെളിപ്പെടുക്കയാൽ വെടിവെച്ചുകൊല്ലുകയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങിനെ, ചാരന്മാരുടെ വിദ്വേഗം പലതരമുണ്ടു. അതിൽ പലതും ഇന്നും പുറമേ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തവയാണു. വെളിപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സൂത്രങ്ങളിൽ ചിലതു മേലേ കൊടുത്തിരിക്കുന്നുവെന്നുവെച്ചുള്ളു. ഈ യുദ്ധം തുടങ്ങിയതിൽപ്പിന്നെ അനേകം ചാരന്മാർ മരണവിധിക്കു കീഴ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു. മരണസമയത്തു ഒട്ടും കൂസലില്ലാതെ നില്ക്കുന്ന ഇവരുടെ ഭാവം വിസ്മയകരമാണു. സ്വന്തം രാജ്യത്തിനുവേണ്ടി ഇവർ സ്വന്തം ജീവനെ തുണവൽകരിച്ചിരിക്കയാണു. വെടിവെച്ചുകൊല്ലുന്ന സമയത്തു ഇവരിൽ ചിലർ കണ്ണുകെട്ടുന്നതിനായും മറുചിലർ മദ്യംസേവിക്കുന്നതിനായും ആവശ്യപ്പെടാറുണ്ടു. കണ്ണുകെട്ടി ഒരു മരത്തോടുചേർത്തുനിൽക്കി മാറിനന്നേരേ തോക്കൊഴിച്ചാണു ഇവരെ കൊല്ലുന്നതു. ഇങ്ങിനെ മരിക്കുവാൻ തയ്യാറായി ചാരവൃത്തിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നവർ ഒന്നുകിൽ മുഴുത്ത പണക്കൊതിയന്മാരോ, അല്ലെങ്കിൽ ധീരന്മാരായ ദേശഭിമാനികളോ ആണു.

വിമാനം.

പക്ഷികളെപ്പോലെതന്നെ മനുഷ്യക്കും ആകാശത്തിൽ കൂടി എത്തുകൊണ്ടു പറന്നുകൂടാ എന്ന ചോദ്യം തുടങ്ങിട്ടു നൂററണ്ടുകൾ പലതുകഴിഞ്ഞു. ഈ വിഷയത്തിൽ പ്രാൻസിലാണു ആദ്യമായി ശ്രമം തുടങ്ങിയതു. 1660-ലും, 1678-ലും യന്ത്രചിറകുകളുണ്ടാക്കി പറക്കുന്നതിനു ഓരോ ശ്രമം നടന്നു. 1783-ൽ വായുകൂടും കണ്ടുപിടിച്ചുപ്പോൾ, ചിറകുകളെ വിട്ടു വായുവിനെ സ്വാധീനപ്പെടുത്തുവാൻ

ശ്രമം തുടങ്ങി. വായുവിനു ചൂടുതട്ടുംതോരും വ്യാപകശക്തി ഏക
 യും കനം കുറയുകയും ചെയ്തും. ഭൂമിക്കു സമീപമായുള്ള വായു സൂര്യ
 നിൽനിന്നു അധികം റേഡിയേഷനും ജലസമ്പർക്കമുള്ളതുകൊണ്ടു
 കനംകൂടിയാണിരിക്കുന്നതു. ആകാശത്തിൽ മേല്പോട്ടു ചെല്ലുന്തോ
 രും സൂര്യകിരണങ്ങളോടു അധികമധികം സമീപിക്കുന്നതിനാൽ
 വായുവിന്റെ കനം കുറഞ്ഞുകുറഞ്ഞു പോകുന്നു. കനം കുറഞ്ഞ ഒരു
 മരക്കഷണം വെള്ളത്തിനടിയിൽ വെച്ചാൽ, അതു ഉടൻ പോയി
 വെള്ളത്തിന്മീതെ പറുന്നതു നാം കാണുന്നുണ്ടല്ലോ. അതുപോലെ
 കനംകുറഞ്ഞ വായു കനംകൂടിയവായുവിന്റെ മീതെ ഉയർന്നു പാറി
 നില്ക്കുന്നു. ചൂടുപിടിപ്പിച്ചു വായുവിനെ ഒരു കൂട്ടിൽ അടച്ചു ആ കൂ
 ടിനെ മേല്പോട്ടു വിട്ടപ്പോൾ അതു ആകാശത്തിൽ പാറിപ്പോകുന്നു
 തായി കണ്ടു. ഇതിൽനിന്നാണു ആകാശയാനത്തിന്റെ കണ്ടുപിടി
 ത്തം. പിന്നീടു, വായുവിൽ പലതരം വസ്തുക്കൾ കൂടിക്കലർന്നിരിക്കു
 ന്നതായി പരിശോധിച്ചറിഞ്ഞു. ഇതിൽവെച്ചു ഏത്രയും കനംകു
 ണ്ണതെ വസ്തുവാണു ഹൈഡ്രജൻ. വായുവിൽനിന്നു ഹൈഡ്രജനെ പി
 റിച്ചെടുത്തു ഉപയോഗിക്കുന്നതായാൽ, സാക്ഷാൽ വായുവിനെ ചൂ
 ടുപിടിപ്പിക്കുക എന്ന പ്രയത്നംകൂടാതെ ആകാശത്തിൽ ഉയരവാ
 ന് കഴിയുമെന്നു മനസ്സിലാക്കി 1785-ൽ ഒരു പ്രഞ്ചുകാരൻ ഹൈ
 ട്രജൻ വായു നിറച്ച ഒരു കൂട്ടുണ്ടാക്കി, അതിൽ ഒരു പെട്ടി കെട്ടിത്തു
 ക്കി, ആ പെട്ടിയെലിരുന്നുകൊണ്ടു മേലേ പാന്നു, 23 നാഴിക അകല
 മുളള ഇംഗ്ലീഷുകുടൽ കടന്നുചെല്ലുകയുണ്ടായി. പിന്നെ, 50 കൊല്ല
 ണ്കൾ കഴിഞ്ഞിട്ടാണു മറ്റൊരുവനും അതേവിധം ചെയ്യതു ഇത്തരം
 ആകാശകൂടങ്ങൾ കാറ്റിന്റെ ഗതിക്കനുസരിച്ചു പറക്കുന്നതല്ലാതെ,
 മനുഷ്യക്കു അതിനെ ഇഷ്ടാപോലെ കൊണ്ടുനടത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞി
 രുന്നില്ല. മോട്ടോർ ആവിയന്ത്രങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ചതിൽപ്പിന്നെയാണു,
 കാറ്റിനെ അതിലുംലിച്ഛിച്ചു ചരിക്കത്തക്കവണ്ണം വിമാനങ്ങൾ നിർമ്മി
 ച്ചു തുടങ്ങിയതു. മോട്ടോർ ആവിയന്ത്രങ്ങൾ ശക്തികൂടിയവതന്നെയെ
 ക്കിലും, വലിച്ചുവാനും കനവും ഏറ്റ കുറഞ്ഞവയാണല്ലോ. ഇത്തരം യ
 ന്ത്രങ്ങൾ പെടാൻ എന്ന ഒരുതരം എണ്ണകൊണ്ടു പ്രവർത്തിപ്പിച്ചു
 വമാനങ്ങളിൽ ഉപയോഗിച്ചപ്പോൾ തൃപ്തികരമായ ഫലം കണ്ടു

ഹൈദ്രബാദ് വായു നിറച്ചുണ്ടാക്കിയ കൂടത്തെ വായുപ്പരപ്പിൽ ഉയർത്തിവിട്ടു അതിനെ ആവിയത്രംകൊണ്ടു അപരവരുടെ ഇഷ്ടപോലേ ചരിപ്പിക്കാമെന്നു വന്നതോടുകൂടി വിമാനങ്ങളുടെ നേരേ പരിഷ്കാരങ്ങളുണ്ടായെല്ലാം ശ്രദ്ധ തിരിഞ്ഞു. ഇത്തരം വിമാനങ്ങളെ, പ്രതിപാദന സൗകര്യത്തിനുവേണ്ടി ആകാശയാനം എന്നു നാം പേർവിളിക്കുക. പക്ഷത്തെയും റബ്ബറും ചേർത്തുണ്ടാക്കിയ ഒരു തരം തൂണികൊണ്ടാണു ആകാശയാനങ്ങൾക്കുള്ള വായു കൂടം പണിതീർന്നതു ഹൈദ്രബാദ് വായു ധാരാളമായി നിറച്ചിരിക്കേണ്ടതാകകൊണ്ടു ഈ കൂടം എത്രയും വമ്പിച്ചു കണക്കാക്കുന്നു. അതു ഏറ്റക്കുറവു ഒരു വക നീളൻ കത്തിരിക്കാത്ത ആകൃതിയിലാണിരിക്കുക. ഒരു തല കൂർത്തുകൊണ്ടും മറുതല പരന്നുതന്നുകൊണ്ടുമാണു എതിരിൽ അടിച്ചുവരുന്ന കാറ്റിൽ കൂടി തുളച്ചു മുന്നോട്ടു ചായുന്നതിനു വേണ്ടിയാണു ഈ വായുകൂടത്തെ നീളത്തിൽ പണിചെയ്യുന്നതു. കൂടത്തികീഴിൽ ഒരു തൊട്ടിൽകെട്ടിത്തൂക്കി അതിൽ ആവിയത്രം പെട്ടിപ്പിച്ചു അതിൽത്തന്നെ ആളുകൾ കയറിയിരിക്കുന്നു. ആകാശത്തിൽ ഉയർന്നു പാറി നില്ക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണു കൂടം യന്ത്രത്തെ കൊണ്ടു വിമാനത്തെ ഓടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

വായു ഒരു മുട്ടുപദാർത്ഥമാകകൊണ്ടു ശീതോഷ്ണഭാവം അതിനെ എളുപ്പത്തിൽ ബാധിക്കുമല്ലോ. ആകാശത്തിൽ ചിലപ്പോൾ മൂടു അധികമായും ചിലപ്പോൾ തണുപ്പു അധികമായു തിരിക്കുന്നതു സാധാരണമാണു. ഉഷ്ണം വർദ്ധിക്കുംതോറും കൂടത്തിലെ വായു പരന്നു പരന്നു തിങ്ങിവിടുകയും, ശീതസമയത്തു വായു ഇടുങ്ങിത്തുടങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. വായു പരക്കുമ്പോൾ കൂടത്തിനു നാശമുണ്ടായി യെന്നു വരുന്നതും. വായു ഇടുങ്ങുകയാണെന്നകിൽ യാനത്തിന്റെ ഗതിക്കു മാന്ദ്യം ഭവിക്കും. ഈ രണ്ടു ദോഷങ്ങളും നേരിടാതിരിക്കേണമെങ്കിൽ, ശീതോഷ്ണവാധയുണ്ടാവാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണമായിരിക്കണം കൂടം നിമ്മിക്കുന്നതു. ഇതിനു രണ്ടുതരം ഉപായങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുണ്ടു. വായു കൂടത്തിനുള്ളിൽ, സാധാരണതരം കാറ്റു നിറച്ചു ഒരു സഞ്ചി അടക്കിച്ചെക്കുന്നു. ആ സഞ്ചിയിൽനിന്നു ആവ

ശ്യാപോലെ കാരാ ഒഴിച്ചുവിടുകയോ, അതിൽ വീണ്ടും കാരാ നിറയ്ക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതിനായി കൂടത്തിന്റെ വെളിയിൽ ദുരാരം ചെയ്തിട്ടുണ്ടു. ഹൈന്ദവൻ വായു ഉണ്ണുത്താൽ പരന്ന തിങ്ങുമ്പോൾ സഞ്ചിയിലെ കാരാനെ, ചേണ്ടടത്തോളം ഒഴിച്ചുവിടുന്നു. അപ്പോൾ, പരന്ന തിങ്ങുന്ന വായുവിനു കൂടത്തിനുള്ളിൽത്തന്നെ സ്ഥലം കിട്ടുന്നു. ഹൈന്ദവൻ വായു ശീതാധിക്യത്താൽ ഇടുങ്ങിപ്പോകുകയാണെങ്കിൽ, സഞ്ചിയിൽ അധികം കാരാ നിറച്ചുകൊടുത്തു കൂടത്തിന്റെ കനവും വലിപ്പവും മുൻനിലയിൽത്തന്നെ ആകുന്നു. ഇനി മറ്റൊരുപാധമുള്ളതു വായുകൂടന്റെ മരപ്പലകകൾകൊണ്ടു ഉറപ്പായി ചുറ്റി മുട്ടുകയെന്നതാണ്. അപ്പോൾ, ശീതോഷ്ണഭാവം അധികമായി ഉള്ളിലേക്കു കടക്കുന്നില്ല; ഒട്ടാകൂടക്കുന്നതായാൽത്തന്നെ, കൂടത്തിന്റെ വെളിപ്പറഞ്ഞ ബാധിക്കുന്നില്ലെന്നതിനാൽ, കാരാനെ പിടുന്നുകൊണ്ടുള്ള ഗതിക്കു മാന്ദ്യം ചേരുന്നില്ല. വേറെചില വിമാനങ്ങളിൽ അടിപ്പറത്തിൽ മാത്രമേ ചുറ്റി മുട്ടുന്നുള്ളൂ.

ഇങ്ങിനെ, ഇപ്പോൾ മൂന്നുതരം ആകാശയാനങ്ങൾ നടപ്പിലിരിക്കുന്നുണ്ടു. അപ്പോൾ ബാധിക്കുന്ന ശീതോഷ്ണഭാവത്തിനു തക്കവണ്ണം കൂടത്തിനുള്ളിലുള്ള വായുവിനെ കുറയ്ക്കുകയും പെരുകുകയും ചെയ്യാൻ തക്കവണ്ണം അതിനകത്തു കാരാ നിറച്ചു സഞ്ചി അടക്കിവെച്ചിട്ടുള്ള വിമാനങ്ങളെ, ആവശ്യം കഴിഞ്ഞാൽ അതിലെ വായുവിനെ ഒഴിച്ചുകളഞ്ഞു കൂടാത്ത ചുരുട്ടിമടക്കി, തോന്നുന്നിടത്തല്ലാം കൊണ്ടുപോകുന്നതിനു നല്ല സൗകര്യമുണ്ടു. ഇത്തരം വിമാനങ്ങളിൽ ഘടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന തൊട്ടിൽ കീഴേ അധികം നീളത്തിൽ ഇങ്ങിനിലൂന്നുകൊണ്ടു ഇതിലുള്ള യന്ത്രത്തിനു വായുകൂടത്തെ ഒപ്പം വലിച്ചുകൊണ്ടു പോകുന്നതു ഏറെ ക്ലേശകരമായിത്തീരുന്നു. അതുകൊണ്ടു ഈ വിമാനങ്ങൾക്കു പേഗം കറയും, അടിപ്പറത്തുമാത്രം ചട്ടംകെട്ടിയ വിമാനങ്ങളിലെ തൊട്ടിൽ അധികം തുങ്ങിനിലൂന്നിപ്പറന്നതുകൊണ്ടു ആദ്യത്തേതിനേക്കാൾ വേഗത കൂടും. കൂടത്തിന്റെ മേൽപ്പറം മുടി കൊട്ടിയിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ, വായുവിനെ ഒഴിച്ചുകുളഞ്ഞു ചുരുട്ടിമടക്കി തോന്നുന്നിടത്തല്ലാം കൊണ്ടുപോകുന്നതിനും

അസൗകര്യമില്ലതാനും. ഈ മണ്ടതരം ആകാശയാനങ്ങളാണു
 പ്രാൻസിലും ഗ്രോംബ്രിട്ടനിലും ഇപ്പോൾ ഉപയോഗത്തിലിരിക്കു
 ന്നതു. വായുക്കൂടത്തെ മുഴുവൻ ചുറ്റി മൂടിയ വിമാനങ്ങളിലെ തൊ
 ടിൽ അതിനോടു തൊട്ടുകൊണ്ടുതന്നെയാണു കെട്ടിയിരിക്കുന്നതു.
 ശീതോഷ്ണഭാവസ്വയയാൽ അതിനു ആക്രമിഭേദമുണ്ടാകുന്നില്ല, എ
 ന്നതിനാൽ വായുമണ്ഡലത്തിൽ വളരെ വേഗം സഞ്ചരിപ്പാൻ ക
 ഴിയും. എന്നാൽ, ഏറ്റവുമധികം ഈ വായുക്കൂടത്തെ, ഉപയോഗം
 കഴിഞ്ഞതിൽപ്പിന്നെയും അതേവിധം ഒരിടത്തു വെച്ചിരിക്കുകയെ
 ന്നപ്പോൾ, മറ്റൊരിടത്തേക്കു കൊണ്ടുപോകുകയെന്നതു കഷ്ടസാ
 ധ്യമാണു. ഇത്തരത്തിൽപ്പെട്ടവയാണു ജർമ്മനിയിലെ സെപ്പലിൻ
 വിമാനങ്ങൾ. ഇത്രയും പറഞ്ഞതു ആകാശയാനങ്ങളെപ്പറ്റിയൊ
 ണു. നമുക്കു ചുറ്റും അടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാറ്റിനെക്കാൾ കനം
 കുറഞ്ഞതായി, അതിവീതെ ഉയന്നു. ചരിക്കുന്ന വിമാനങ്ങളെ ആ
 കാശയാനങ്ങളെന്നും, കാറ്റിനെക്കാൾ കനം കൂടിയതാണെന്നിലും,
 യന്ത്രപ്രയോഗത്താൽ ആകാശത്തിൽ ഉയന്നു ചരിക്കുന്ന മറ്റൊരു
 തരം വിമാനമാളെ ആകാശരഥങ്ങളെന്നും പ്രതിവാദനസൗകര്യ
 ത്തിനുവേണ്ടി ഇവിടെ പേർ കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. ഇനി, ആകാശ
 രഥങ്ങളുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ എന്തെന്നു നമുക്കു ചെന്നു നോക്കുക.

കാറ്റുകാലങ്ങളിൽ കുട്ടികൾ പട്ടംപറപ്പിച്ചു കളിക്കുന്നതു നാം
 കാണുന്നതല്ലല്ലോ. ഇതിനെ അനുസരിച്ചുകൊണ്ടാണു ആകാശര
 ഥം നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നതു. പട്ടം കാറ്റിനെക്കാൾ കനം കൂടിയതാ
 ണു. അതിനെ കാറ്റിനെതിരായി വിട്ടു, കയർകെട്ടി ഇഴുത്തുപിടിക്കു
 ന്നതുകൊണ്ടു അതു മേലോട്ടുയരുന്നു. പട്ടത്തിന്റെ നേരെ കാറ്റു അ
 തിശക്തിയോടെ അടിക്കുകയും, അതേസമയത്തു ആ പട്ടത്തെകയർ
 കൊണ്ടു വലിച്ചുപിടിക്കയും ചെയ്യുന്നതോടും പട്ടം ഉയന്നുയന്നു പോ
 കുന്നതുമനം കണ്ടിടങ്ങളല്ലല്ലോ. ആകാശരഥങ്ങളുടെ വിദ്യയും ഇതുതന്നെ
 യാണു. അതിലെ പിൻയന്ത്രങ്ങൾ രഥത്തെ പിന്നോട്ടു വലിക്കുകയും
 മുൻ യന്ത്രങ്ങൾ കാറ്റിനെ ഇളക്കിവിട്ടു അതിൽകൂടി മുന്നോട്ടു പോ
 യുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇത്തരം വിമാനങ്ങളെ ഭൂമിയിൽകൂടി കുറുക്കുരം

ഓടിച്ചുവിട്ടു കാറിനെ ഇളക്കി വിട്ടതിൽപ്പിന്നീടുമാത്രമേ ആകാശത്തിലേക്കു ഉയർത്തുകയുള്ളൂ. ഭൂമിയിൽ കൂടി ഓടുന്നതിനു ഈ വിമാനങ്ങളിൽ പ്രത്യേകം ചക്രങ്ങളുണ്ട്. വായു മണ്ഡലത്തിൽ ഉയർന്നു കഴിഞ്ഞാൽ യന്ത്രശക്തിയാൽ കാറിനെ പിളർന്നുകൊണ്ടു വിമാനം അതിവേഗത്തിൽ ചരിച്ചു തുടങ്ങുകയായി. കപ്പലുകൾ യന്ത്രപ്രയോഗത്താൽ വെള്ളത്തിന്മീതെ അതിവേഗം തുഴഞ്ഞു നീന്തുകയാണല്ലോ ചെയ്യുന്നത്. അതുപോലെ, ഈ വിമാനങ്ങളും വായു മണ്ഡലത്തിൽ കൂടി തുഴഞ്ഞു തുഴഞ്ഞുകൊണ്ടു തന്നെയാണു ഓടുന്നത്. ഇതിന്റെ മുമ്പാത്തു വിശദീകരിക്കാൻ തുടങ്ങാൻ പറ്റാത്തതുപോലെ ഘടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഏകദേശം പക്ഷികളുടെ ആകൃതിയിലാണു അകാശസേനാധിപന്മാർ ചിത്രീകരിക്കുന്നത്. ഇതിൽ ചിലതു കരണിയോടും ചിലതു മനുഷ്യനിലകളോടും കൂടിയിരിക്കും. ഒരു നില മാത്രമുള്ളതിനു മോണോപ്ലൈൻ എന്നും രണ്ടു നിലകളുള്ളതിനു ബൈപ്ലൈൻ എന്നും പറയുന്നു. മോണോപ്ലൈനിൽ വിമാനത്തിന്റെ മേൽപ്പാർട്ടു ഇടനീളത്തിൽ, പക്ഷികൾ ചിറകു വിരിച്ചുപോലെ നിലകെട്ടിയിരിക്കും. ബൈപ്ലൈനിൽ മേൽത്തട്ടിനു പുറമേ, കീഴ്ത്തട്ടും കൂടിയുണ്ട്. വിമാനത്തിന്റെ ഇടതു വലതു ഭാഗങ്ങളിൽ ചിറകുപോലെ നീണ്ടുനില്ക്കുന്ന ഈ തട്ടുകളാണു വിമാനത്തിനു ആകാശത്തിൽ പാറിനില്ക്കുവാൻ ഇടയാക്കുന്നത്. അടിത്തട്ടിൽ മുമ്പാത്തായി ആവായന്ത്രവും തുഴക്കോലുകളും ഘടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. യന്ത്രത്തിന്റെ മുന്നിലായുള്ള ഈ തുഴക്കോലുകൾ രണ്ടോ നാലോ കവച്ചുണ്ടാക്കിയിരിക്കാം. യന്ത്രശക്തിയാൽ ഇവ അതിവേഗത്തിൽ ചുറ്റിത്തരിയുന്നു. യന്ത്രത്തിന്റെ പിന്നിൽ വാലുപോലെയാണു നീണ്ടുകാണാം. ആ വാലിന്റെ അറ്റത്തിലും ചില വിശദീകളുണ്ട്. ഈ വിശദീകളെക്കൊണ്ടാണു വിമാനത്തെ ഇടത്തും വലത്തും ഇഷ്ടംപോലെ തിരിച്ചു മാറുന്നത്. വാൽ വിശദീകളെ യന്ത്രത്തോടു സംബന്ധിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു വൈമാനികൻ യന്ത്രത്തിന്നരികിൽ ഇരിക്കുകൊണ്ടു അവയുടെ ഓരോ ചക്രങ്ങളെ തിരിച്ചുകൊണ്ടു തനിക്കു ഇഷ്ടമുള്ളതുപോലെ വിമാനത്തെ ഓടിച്ചുപോകുന്നു. മോണോപ്ലൈനിൽ യന്ത്രം ചെച്ചിരിക്കുന്നത് കൂടത്തിന്നുള്ളിലാണു. ആളുകളിരിക്കുന്നതും

അതിനുള്ളിൽത്തന്നെ. വൈവൈപ്പനിൽ രണ്ടു തട്ടുകൾ മേലും കീഴുമായി ഒന്നോടൊന്നു സംബന്ധിപ്പിച്ചു വെച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു അങ്ങിമിങ്ങും ചായാതെത്തന്നെ ഓടിക്കൊണ്ടിരിക്കും. മോണോപ്ലൈനിൽ ഒരേ തട്ടുമാത്രമായതുകൊണ്ടു, കാറ്റിന്റെ ശക്തിയാൽ ആ തട്ടു ഇളകിക്കൊണ്ടിരിക്കും; അത്യഗ്രമായ കാറ്റാത്തു ചിലപ്പോൾ ഇതു തലകീഴായി മറിഞ്ഞുവെന്നും വന്നേക്കാം. വാൽപ്പുറത്തിൽ രണ്ടു വിശദികളാണുള്ളതു. അതിൽ ഒരു വിശദിയെ ഇടത്തോട്ടോ വലത്തോട്ടോ തിരിക്കുമ്പോൾ അതിനനുസരിച്ചു വിമാനം തിരിഞ്ഞുപോകുന്നു. വിമാനം കാറ്റിനെ വിളിൻ അതിവേഗത്തിൽ പറഞ്ഞുപോകുന്നതാകാകൊണ്ടു, കാറ്റു വിമാനത്തിന്റെ ഇരുഭാഗത്തുകൂടിയും പിമ്പിലേക്കു പറഞ്ഞുപോയിക്കൊണ്ടിരിക്കുമല്ലോ. ഏതുഭാഗത്തേക്കാണു വിശദി തിരിച്ചിരിക്കുന്നതെങ്കിൽ അവിടെ ആ വിശദിയിന്മേൽ കാറ്റു തടയുന്നതിനാൽ വിമാനം ആഭാഗത്തേക്കു തിരിഞ്ഞുകൂടുന്നു. മറ്റൊരു വിശദിയുള്ളതു പലകുപ്പോലെയൊന്നു. മേലോട്ടു പൊക്കുവാനും കീഴോട്ടു താഴ്ന്നു വാനും ഉതകുന്നവണ്ണമാണു ഇതിനെ ഘടിപ്പിരിക്കുന്നതു. ഈ പലകയെ മേലേ ഉയർത്തുമ്പോൾ വിമാനം താഴെ ഇറങ്ങുകയും, പലകയെ കീഴെ താഴ്ന്നിടയിൽ വിമാനം ഉയരുകയും ചെയ്യും. ഇത്തരം വിശദികൾ എല്ലാത്തരം വിമാനങ്ങളിലുമുണ്ടു. കുപ്പലുകളിൽ വെച്ചുകൊണ്ടു പോകുന്നതിനും സമുദ്രഭാഗങ്ങളിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനുമായി കൂടൽ വിമാനം എന്നൊരു തരംവേറേയുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ ചക്രങ്ങൾക്കുപകരം മരക്കട്ടകളാണു വെച്ചിരിക്കുന്നതു. ആകാശ റഥങ്ങൾക്കു ഭൂമിയിൽ കൂടി കറങ്ങുവാൻ ഓരോന്നിനായിട്ടാണല്ലോ അതിൽ ചക്രങ്ങൾ വെച്ചിരിക്കുന്നതു. കൂടൽവിമാനങ്ങളിൽ അവ വെള്ളത്തിന്മേൽ കൂടി ഒഴുന്നതിനും, വെള്ളത്തിൽ പാറിക്കിടക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി അടിയിൽ മരക്കട്ടകൾ ഘടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. വെള്ളത്തിന്മേൽ കൂടി കറേ ഓടിയാൽ അതു ക്രമത്തിൽ ഉയർന്നു തുടങ്ങും. ആകാശത്തിൽ പറന്നുചെന്നു

ശത്രുക്കളുടെവക കപ്പലുകളെപ്പറ്റിയ വിവരങ്ങൾ അറിഞ്ഞതിൽ
പ്പിന്നെ മടങ്ങിവന്നു അതു വെള്ളത്തിന്മീതെ ഇറങ്ങുന്നു. പിന്നീട്
അതിനെപ്പറ്റിത്തു കപ്പലിൽ കയറിയവകയുംചെയ്യുന്നു.

ഇന്നത്തെ എല്ലാത്തരം വിമാനങ്ങളിലുംവെച്ചു ജർമ്മനിയി
ലെ സെപ്പലിൻ വിമാനങ്ങളാണു അധികം പ്രഖ്യാതമായതുകൊ
ണ്ടു സെപ്പലിൻ എന്ന ജർമ്മൻ മഹാന്റെ പരിശ്രമഫലമായി
ട്ടാണു സെപ്പലിൻ വിമാനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതു. തന്റെ സ
വ്സപത്തെയും ബലികഴിച്ചു പലകൊല്ലങ്ങളായി അദ്ദേഹം ഇശ്ചി
ഷയത്തിൽത്തന്നെ 'പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നിട്ടു ഇയ്യിടെയാണു
അദ്ദേഹം അതിന്റെ ഫലം അനുഭവിച്ചതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു. അ
ദ്ദേഹം അമിതമായ പണവ്യയംചെയ്തു നിർമ്മിച്ച ആദ്യത്തെവിമ
നം ദൈവഗത്യാ നശിച്ചുപോകയാലുണ്ടായ മനോവേദനയും പ
രപരിഹാസവും സഹിച്ചു, തനിക്കു ഏഴുപതുവയസ്സു പ്രായമായിട്ടും
ക്ഷീണംതോന്നാതെ വീണ്ടും പരിശ്രമിച്ചു മഹാദൂര വിമാനം നിർ
മ്മിച്ചു അതിൽ കയറി ബർലിൻ പട്ടണത്തിൽ ജർമ്മൻ ചക്രവ
ർത്തിയുടെ മുമ്പാകെ ചെന്നിറങ്ങിയ ക്ഷണം മുതൽക്കു- അദ്ദേഹത്തി
ന്റെ കീഴ്തി ലോകമെങ്ങും പരക്കുമാറായി. ക്രൈസ്തവസെപ്പലിന്റെ
ധീരത ബാല്യത്തിൽത്തന്നെ വെളിപ്പെടുത്തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടു. അമേരിക്കയി
ലെ ഐക്യദേശങ്ങളിൽ നടന്ന യുദ്ധകാലത്തു ഇദ്ദേഹം പോക്കുള
ത്തിലെ ഒരു വിമാനത്തിൽ കയറിച്ചെല്ലുകയുണ്ടായി. അക്കാല
ത്തു വിമാനം അപരിഷ്കൃതവും ആപൽകരവുമായ ഒരു യാനമായി
രുന്നു. മരണഭയംകൂടാതെ അദ്ദേഹം വിമാനയാത്ര ചെയ്തതിൽ അ
ദ്ദേഹത്തിന്റെ ധീരതയെപ്പറ്റി അന്നുതന്നെ ജനങ്ങൾ പ്രശംസി
ക്കുന്നുണ്ടായി. 1866-ൽ ജർമ്മനിയും ആസ്ത്രിയയും തമ്മിൽ യുദ്ധം
നടന്നപ്പോൾ ക്രൈസ്തവസെപ്പലിൻ ഒരു കുതിരപ്പട്ടാളത്തിന്റെ നേ
താവായി ആദ്യവസാനം പൊരുതുനന്നിരുന്നു. 1870-ൽ നടന്ന

പ്രഞ്ച ജർമ്മൻ യുദ്ധത്തിലാണ് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ശൈത്യവും ഡൈയുവും നല്ലവണ്ണം വെളിപ്പെട്ടതു. യുദ്ധവിളംബരം ചെയ്തു രണ്ടു മണ കൂർ കഴിയുന്നതിനു മുമ്പായി പത്തു അശപഭടന്മാരെ മാത്രം കൂട്ടുപോർത്ത സെപ്പലിൻ പ്രാൻസിലേക്കു കടന്നു. പ്രഞ്ചസൈന്യങ്ങളുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ അറിവാനായി അദ്ദേഹം ശത്രുരാജ്യത്തു കൂസൽ കൂടാതെ സഞ്ചരിച്ചതുടങ്ങി. പ്രാൻസിലാവട്ടെ, ജർമ്മനിയിലാവട്ടെ സൈന്യങ്ങൾ യുദ്ധത്തിനായി ഭ്രമിക്കുകയും മുമ്പേ, പതിനൊന്നു ജർമ്മൻ അശപഭടന്മാർ പ്രാൻസിനുള്ളിൽ കടന്നു വിജയഘർഷം മുഴക്കുന്നവന്നു കേട്ടപ്പോൾ പ്രഞ്ചകാർ കോപാകുലരായിപ്പോയി. ഈ പതിനൊന്നുപേരെയും കൊന്നുകളയുകയോ കൊല്ലാതെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുവരികയോ ചെയ്യുന്നതിനായി പ്രഞ്ചസൈന്യത്തിനു കല്പനകിട്ടി. അവർ ഈ അശപഭടന്മാരെ തെരഞ്ഞു പുറപ്പെട്ടു. സെപ്പലിൻ ഈ വർത്തമാനം അറിഞ്ഞു ഉടനെ സുപരാജ്യത്തിലേക്കു മടങ്ങുവാൻ കാട്ടുകുളിലും പാടങ്ങളിലുംകൂടി അതിവേഗത്തിൽ മാടിത്തുടങ്ങി. അതിന്തി സ്ഥലത്തു വെച്ചു അദ്ദേഹവും കൂട്ടുകാരും ശത്രുസൈന്യമധ്യത്തിൽ പെട്ടുപോയി നേരിൽ കണ്ടുവരായല്ലാം വെട്ടിവെട്ടി വീഴ്ത്തുകൊണ്ടു ആ അശപഭടന്മാർ രക്ഷപ്പെടുന്നതിനു കഴിയുന്നതും ശ്രമിച്ചുവെങ്കിലും, അവരിൽ പത്തുപേരും ശത്രുക്കളുടെ ആയുധങ്ങൾക്കു ആഹാരമായിത്തീർന്നുപോയി. സെപ്പലിൻ മാത്രം ശേഷിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുതിര വെട്ടിക്കൊണ്ടു വീണുപോയി. പെട്ടെന്നു അദ്ദേഹം ഒരു പ്രഞ്ച അശപഭടനെ വെട്ടിവെച്ചു വീഴ്ത്തുകയും അവന്റെ കുതിരപ്പറ്റത്തു തൽക്കുണം ചാടിക്കയറുകയും ചെയ്തു ശത്രുമധ്യത്തിൽനിന്നു ഏങ്ങിനെയോ ഏതു പഴിക്കോ അദ്ദേഹം മാടിപ്പോയിക്കളഞ്ഞു. പ്രഞ്ചസൈന്യം സെപ്പലിനെ പലലടത്തും തെരഞ്ഞിട്ടും കണ്ടില്ല. പ്രഞ്ചസൈന്യത്തെ സംബന്ധിച്ച സംഗതികളെല്ലാം ജർമ്മൻസൈന്യം ഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നവന്നറിഞ്ഞതിൽപ്പിന്നെയാണു സെപ്പലിൻ രക്ഷപ്പെട്ടു ജർമ്മനിയിലെത്തിട്ടാണെന്നു പ്രഞ്ചകാർക്കു മനസ്സിലായതു. ഈ ധീരപുരുഷൻ

പിന്നെയും ഇരുപതു കൊല്ലങ്ങൾ ജർമ്മൻസൈന്യത്തിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്നിട്ടു 1891-ൽ അതിൽനിന്നൊഴിഞ്ഞു. പിന്നീടു തന്റെ ശ്രദ്ധമുഴുവനും വിമാനനിർമ്മാണത്തിലായി. അന്നു ഒരു ആസ്പത്രിയ്ക്കാരൻ വമ്പിച്ച നിലയിൽ പണി തിന്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു വിമാനത്തെ ഇദ്ദേഹം വിലകൊടുത്തു വാങ്ങി. 1892 മുതൽ 1908 വരെ ആ വിമാനനിർമ്മാണത്തിൽത്തന്നെ അദ്ദേഹം കണ്ണുംകയ്യുമായിരുന്നു. വിമാനം പണിതീർത്തതിൽപ്പിന്നെ, ഒരുദിവസം ഒരു കൊടുങ്കാറ്റാഭാകുകയാൽ, വിമാനത്തെ ബന്ധിച്ചിരുന്ന കയറുകളെല്ലാം അറകു ആ വിമാനം ആകാശത്തിലേക്കുയർന്നുപോകയും, മരങ്ങളിലും മരം ചെന്നടിച്ചു നശിച്ചുപോകയും ചെയ്തു. തന്റെ പണവും തന്റെ സമയവുമെല്ലാം ഇങ്ങനെ നശിച്ചുപോയതിൽ ആ വൃദ്ധനു ഒട്ടും മനശ്ചായലുമുണ്ടായില്ല. അദ്ദേഹം വീണ്ടും വിമാനനിർമ്മാണത്തിൽത്തന്നെ ഏർപ്പെട്ടു. തന്റെ സ്വത്തു മുഴുവൻ അവസാനിച്ചതിനാൽ കുടുംബാങ്ങിയും യാചിച്ചുമാണു അദ്ദേഹം തന്റെ ജോലി നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നതു. ഇതൊരു അസാധുക്രമമാണെന്നുവെച്ചു ജനങ്ങളെല്ലാം ഇദ്ദേഹത്തെ അപഹസിച്ച്, ഗവർണ്മെണ്ടു യാതൊരു സഹായവും ചെയ്തുകൊടുത്തതുമില്ല. ഈ വിഷമഘട്ടത്തിൽ കൂടിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സെപ്പോഴാണു മാത്രമല്ല ദേശഭിമാനത്തന്നും ഇളക്കം തട്ടിയല്ല. സെപ്റ്റംബറിൽ അനുഭവിക്കുന്ന സങ്കടങ്ങൾ കണ്ടു അനുതാപംകൊണ്ടു വേറെ ഗവർണ്മെണ്ടുകൾ ഇദ്ദേഹത്തെ അവരുടെ രാജ്യത്തിലേക്കു ക്ഷണിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ ഉദ്യമത്തിൽ വേണ്ടത്തക്ക ഏല്പാ സഹായങ്ങളും ചെയ്തുകൊടുക്കാമെന്നും ജർമ്മനിയിലേക്കുൾ സുഖത്തോടും ബഹുമാനത്തോടുംകൂടി നിവസിക്കുവാൻതക്ക ഏല്പാടുകൾ ചെയ്തുകൊടുക്കുമെന്നും ആ ഗവർണ്മെണ്ടുകൾ അദ്ദേഹത്തെ അറിയിച്ചു. കഷ്ടനഷ്ടങ്ങളിലും ദുഃഖത്തിലും അപമാനത്തിലും പെട്ടു കരകണന്നതൊരൊന്നു ഉഴലുകയാണെന്നില്ല. അതിന്റെ നിവൃത്തിക്കായി തന്റെ വി

മാനന്തപുരിയ രഹസ്യങ്ങൾ അന്യ ഗവർമെണ്ടിനു വിവരകൊടുക്കുകയെന്നതു ഒരിക്കലും ചെയ്യരുതാതെതാണെന്നാണു അദ്ദേഹത്തിനു തോന്നിയതു. ഇവിടെയാണു അദ്ദേഹത്തിനുള്ള ലോഗിമാനം നല്ലവണ്ണം വെളിപ്പെട്ടതു. സെപ്പലിൻ ജർമ്മൻകാരനാണു. തന്റെ കർമ്മ കശലതയും ബുദ്ധിഗുണവും തന്റെ മാതൃഭൂമിയായ ജർമ്മനിക്ക് ഉപദയാഗപ്പെടുകയില്ലെങ്കിൽ ആ ഗുണങ്ങൾ തന്നാടാനിച്ഛ നശിച്ചുപോയിക്കൊള്ളട്ടെയെന്നു വെക്കുകയാണത്രെ, തന്റെ മാതൃരാജ്യത്തെ മറന്നു തന്റെ അനുഭവങ്ങളെ സ്വന്തം സുഖത്തിനുമാത്രമായി അന്യരാജ്യത്തിലേക്കു വില്പിക്കുകയെന്നതു ഒരിക്കലും ചെയ്തുകൊള്ളുന്ന അദ്ദേഹം ആ ഗവർമെണ്ടുകൾക്കു മറുപടികൊടുത്തു. വിമാന നിർമ്മാണത്തിൽ മൂന്നുതവണ അദ്ദേഹം അപജയപ്പെട്ടുപോയി. നാലാംതവണ അദ്ദേഹം വിജയിയായി. അന്നാണു ജർമ്മൻകാരും ജർമ്മൻ ഗവർമെണ്ടും നിസ്സീമമായ സന്തോഷത്തോടും അഭിമാനത്തോടുംകൂടികൊണ്ടു സെപ്പലിനെ ബഹുമാനിച്ചതു. സപിസർലണ്ടുരാജ്യത്തിനരികിലായി ഒരു മെറ്റലർജിയിലിരുന്നുകൊണ്ടാണു സെപ്പലിൻ തന്റെ ജോലികൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നതു. ആ സ്ഥലം ഇപ്പോൾ ജർമ്മൻ ഗവർമെണ്ടു വകയായി വമ്പിച്ച 'സെപ്പലിൻ വിമാന നിർമ്മാണ ശാലകളായി മാറിയിരിക്കുന്നു. സെപ്പലിനു ഒരേമകളാണുള്ളതു. ആ സ്ത്രീ പതിനാലു വയസ്സായിട്ടു വിമാനനിർമ്മാണ ശ്രമത്തിൽ അല്പനേരം ഭാഗഭാഗമായിരുന്നിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ സെപ്പലിനു ഏഴുപത്തൊരു വയസ്സായി. ചെറുപ്പത്തിൽ ജർമ്മൻ അതിർത്തിയിൽ വെച്ചുണ്ടായ ആ സംഭവം ഈ യുദ്ധം തുടങ്ങിയ ഉടനെ അദ്ദേഹം മനസ്സിൽ ഇളകിമറിഞ്ഞു. യുദ്ധസംബന്ധമായി മറ്റൊന്നും ചെയ്യാൻ ഇപ്പോൾ ശക്തിയില്ലെങ്കിലും, വിമാനയുദ്ധത്തിനു അദ്ദേഹം കരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

മാനന്തപുരം വിമാനങ്ങളും പരീക്ഷാകാലത്തു അനേകം ജീവനാശത്തിനു മേതുപായിട്ടുണ്ടു അങ്ങിനെതരോടും സെപ്പലിനു

വിമാനത്തിനുണ്ടായിട്ടില്ല. എന്നാൽ, 1913-ൽ രണ്ടു സെപ്പലിൻ വിമാനങ്ങൾ നശിച്ചുപോകുന്നുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഒരു സെപ്പലിൻ കൊടുംകാറിൽപ്പെട്ട അയ്യായിരം അടി ഉയരേ പൊങ്ങിപ്പോയിക്കളഞ്ഞു. വായുസഞ്ചികൾ നഷ്ടപ്പെടുമ്പോൾ വിമാനം ക്രമത്തിൽ ചരിക്കാതായി. അതിന്റെ കേടുപാടുകൾ തീർത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സമയത്തു വീണ്ടും കൊടുംകാറ്റും മഴയുണ്ടായി അതിനെ കടലിൽ വീഴ്ത്തിക്കളഞ്ഞു. അതിലുണ്ടായിരുന്ന പതിനാലുപേർ മരിച്ചുപോയി അക്കാലത്തന്നെ, മറ്റൊരു സെപ്പലിൻ വിമാനം ആകാശത്തിൽ ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഫൈലേൻ വായു അതിന്റെ കൂടത്തിനിന്നു എങ്ങിനെയോ പുറത്തേക്കു വീശിത്തുടങ്ങി. അപ്പൊഴേക്കും സെപ്പലിന്റെ അടിപ്പാറുള്ള ആവിയന്ത്രത്തിൽനിന്നു ചില തീപ്പൊരികൾ ഫൈലേനിൽചെന്നു വീഴുകയാൽ തീപ്പിടിച്ച് വിമാനം മുഴുവൻ കത്തിക്കരിഞ്ഞു ചാമ്പലായിപ്പോയി. അതിലുണ്ടായിരുന്ന 23-പേരും മരിച്ചു. ഇങ്ങിനെ രണ്ടു ആപത്തുകളാണു സെപ്പലിൻ വഴിക്കണ്ടായിട്ടുള്ളതു.

സെപ്പലിൻ വിമാനത്തിനു ഏകദേശം 500- അടി, അതായതു അര നാഴികയിലധികം നീളമുണ്ട്. 50- അടിയാണു വീതി. ഉയരം 157- അടിയും ഒരു മണിക്കൂറിൽ 50- നാഴിക ദൂരം കാടം. തെക്കേ ഇന്ത്യതീരങ്ങളി മണിക്കൂറിൽ 23- നാഴികവീതമാണു കാടുന്നതെന്നു കണക്കുനോക്കിയാൽ സെപ്പലിൻ വിമാനത്തിന്റെ വേഗം ഉപരികൂന്തക്കതാണല്ലോ അല്പമിനിയവും വേഗേ ചില കുനംകുറഞ്ഞ ലോഹങ്ങളും കൂട്ടിക്കലർത്തിയുണ്ടാക്കിയ സാധനംകൊണ്ടുണു കൂടമുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നതു. ഈകൂടത്തിലേക്കു അല്പമിനിയംതന്നെ പതിനയ്യായിരം റാത്തൽ വേണം. കൂടത്തെ പല ഭാഗങ്ങളായി പിരിച്ചു കാരോന്നിലുമായി 17- വായു സഞ്ചികൾ അടക്കിയിരിക്കുന്നു. കാരോസഞ്ചിയും അണ്ഡാകൃതിയിലാണിരിക്കുക. ശത്രുക്കൾ പീരങ്കികളാൽ സെപ്പലിനെ ആക്രമിക്കുമ്പോൾ ഏതാനും വായുസഞ്ചികൾ നഷ്ട

പ്പെട്ടുപോയാലും ആവത്തുണ്ടാകയില്ല. മറുതരം വിമാനങ്ങളാണെങ്കിൽ, അവയിൽ ഒരേ വായുസഞ്ചിമാത്രമേ ഉള്ളിവെന്നതുകൊണ്ടു ഒരു ചെറുപോരം ഉണ്ടായിക്കഴിയുമ്പോഴേക്കും ആ വിമാനങ്ങൾ നശിച്ചുപോയിക്കഴിയും. സെപ്പലിനിൻ ഏതാനും വായുസഞ്ചികൾക്കു കേടുപാറിയാലും വായുസഞ്ചികൾ വേറെയുമുള്ളതുകൊണ്ടു അതിന്റെ ഗതിക്കു വിപ്ലവമുണ്ടാകുന്നില്ല. കേടുതട്ടിയ സഞ്ചികളെ അപ്പുറപ്പോൾതന്നെ നന്നാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്യാം. സെപ്പലിൻ കൂടത്തിന്റെ കീഴിൽ രണ്ടു തൊട്ടിലുകൾ ഘടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു ഇതുകളിൽ 500 അംഗംഗതയുള്ള ആചിയാത്രങ്ങൾ വെച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു തൊട്ടിൽ കൂടത്തിന്റെ മുമ്പാത്തിലും മററൊന്നു പിമ്പാത്തിലുമാണു. ചെട്ടോൾ എണ്ണകൊണ്ടാണു യന്ത്രങ്ങളെ പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്നതു. ഒരു സെപ്പലിനെ നടത്തുന്നതിന്നു ആറു കൂട്ടി പേർ വേണം. മുമ്പാത്തിലെ തൊട്ടിലിലാണു വിമാനത്തെ കാടിക്കുന്നവർ ഇരിക്കുക. അവിടെ ഭിക്ഷ, കാലസ്ഥിതി, ഉയരം എന്നീ വിവരങ്ങൾ അറിവാൻ ഉതകുന്ന യന്ത്രങ്ങളെല്ലാമുണ്ടു. ഒരുതരം കണ്ണാടികൊണ്ടാണു തൊട്ടിലിനെ ചുറ്റിമുടിയിരിക്കുന്നതു. അതിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ചുറ്റുകാലവും നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കും. തൊട്ടിലുകൾ ജലത്തിന്മേൽ പാറിനില്ക്കുവാൻ തക്കവയയ്ക്കുകൊണ്ടു, കരയിലെമ്പോലെ സമീപത്തിലും സെപ്പലിൻ വിമാനത്തിന്നു ഇറങ്ങിനില്പാൻ കഴിയും. പിമ്പാത്തിലെ തൊട്ടിലിലെ അവിയാത്രം വിമാനത്തെ ചരിപ്പിക്കുന്നതിന്നു പുറമെ വാദ്യമേകതിയെ പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണു ചെറിയേറൻ വായു എളുപ്പത്തിൽ തീപ്പിടിക്കുന്നതാകയാൽ, മുമ്പാരിക്കൽ ഇങ്ങിനെയാരു അപകടമുണ്ടായതിൽ സെപ്പലിനിൽ എണ്ണ ഉപയോഗിക്കാതെ, വിളക്കു കത്തിക്കൊന്നും യന്ത്രം നടത്താനുമല്ലാം വിദ്യുച്ഛക്തിയെയാണു ഇപ്പോൾ പ്രയോഗിച്ചുവരുന്നതു. സെപ്പലിന്റെ മദ്ധ്യഭാഗത്തിൽ പല അറകളുമുണ്ടു. ഈ അറകൾ രണ്ടു തൊട്ടിലുകളുടെയും ഇടയിലാണു. സെപ്പലിനെ കാ

ഞന്നപരൊക്ക ഈ അറകളുടെ നിർമ്മാണ ചാതുര്യംകൊണ്ടു അ
 തുളതപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടു. ചന്തവും കളുക്കവും തികഞ്ഞവയാണിവ. വിമാ
 നാധികാരിയും മറുദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ഈ അറകളിലാണിരിക്കുക.
 കമ്പിയില്ലാക്കമ്പിയത്രം പരിശോധനീപര, വെടിക്കോപ്പുകൾ
 വെടോൽ എണ്ണ, മറു പലവക സാമാനങ്ങൾ എന്നിതെ
 ല്ലാം സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നതു ഈ അറകളിൽത്തന്നെ. ഇ
 വാടത്താനുമാണു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ കിടപ്പും ഇരിപ്പും വെ
 യ്പ്പെല്ലാം. വായുക്കൂടത്തിന്റെ കിഴിലാണു ഈ അറകൾ. ഇവി
 ടെന്നിന്നു കൂടത്തിന്റെ ഉള്ളിൽക്കൂടി മേൽപ്പുറത്തിലേക്കു ഒരു വലി
 യ കഴൽ വെച്ചിട്ടുണ്ടു. കഴലിനുള്ളിൽ ഒരു ഏണിയുമുണ്ടു. ഉദ്യോഗ
 സ്ഥന്മാർ ആ ഏണിയിൽക്കൂടി കയറി മേൽപ്പുറത്തിലേക്കു ചെല്ലു
 നു. വിമാനത്തിന്റെ മീതെ കയറിനില്ക്കുവാൻ തക്ക സൗകര്യം
 സെപ്പലിനിൽ കാത്രമേയുള്ളു. മേൽപ്പുറത്തിൽനിന്നു ഒരു യന്ത്രത്തോ
 ക്കു ഉറപ്പിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ടു. അതിനെ അവിടെയിരുന്ന പ്രയോഗിക്ക
 യും ചെയ്യാം. ഒരു തൊട്ടിലിൽനിന്നു അറകളിൽക്കൂടി മറ്റേ തൊട്ടി
 ത്വരെ ചെല്ലുന്നതിന്നു വഴിയുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ടു. വിമാനാധികാരിയുടെ
 അറയിൽനിന്നു ഓരോ തൊഴിലിലേക്കും 200 വാരയിലധികം ദൂര
 ഘാണുള്ളതു. വിമാനാധികാരിക്കും മറുദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കും തമ്മിൽ
 അപ്പപ്പോൾ വർത്തമാനം അറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിപ്പാനായി വിമാന
 അതിന്റെ എല്ലാ ഭാഗവും ടെലിഫോൺകൊണ്ടു സമ്പന്നമായിരി
 ക്കുന്നു. ഒരു സെപ്പലിൻ വിമാനം ഏകദേശം 5 തന്മാർ ഭാരം ചുമക്കു
 വാൻ ശക്തിയുള്ളതാണു. അതായതു, 100 ആളുകളെ അതിന്നു വ
 റിക്കാൻ കഴിയും. അതിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന കമ്പിയില്ലാക്കമ്പിയ
 ത്രം 150 റാത്തൽ കനമുള്ളതാണു. വർത്തമാനം അറിയിക്കേണ്ടതോ
 യ് വരുമ്പോൾ 750 അടി നീളമുള്ള ഒരു കമ്പി കീഴേ തൂക്കിവിടുന്നു.
 ആ പശ്യം കഴിഞ്ഞാൽ ആ കമ്പിയെ ഒരു ചക്രത്തിൽ ചുരുട്ടിവെ
 ക്കാം. 30 ആളുകളുടേയും അവർക്കു വേണ്ടുന്ന സാമാനങ്ങളേയും വെ

ദിശോപ്പുകളേയും വാഹിച്ചുകൊണ്ടു 1200 നാഴിക ഒരു സെപ്പലിൻ
 വിമാനത്തിനു സഞ്ചരിക്കുവാൻ കഴിയും. അത്രയുമായാൽ അതി
 ലെ സാമാനങ്ങൾ കഴിഞ്ഞുപോകുമെന്നതുകൊണ്ടു പിന്നീടു സഞ്ച
 രിപ്പാൻ സാധിക്കയില്ല. ഒരിടത്തുനിന്നു പുറപ്പെട്ടു അറുനൂറുനാഴിക
 ദൂരം ചെന്നു പുറപ്പെട്ട സ്ഥലത്തുതന്നെ അതിനു മടങ്ങിയെത്താമു
 ന്നതാണ്. ഇത്രയും ദൂരം ചെല്ലുവാൻ മരോത്തരം വിമാനത്തിനും
 കഴികയില്ല. ഭൂമിയിലെമ്പാടും ആകാശത്തിൽ, അപ്പപ്പോൾ
 ആവശ്യമുള്ള സാധനങ്ങൾ കിട്ടുകയില്ലെന്നതുകൊണ്ടു, യാത്രാകാല
 ത്തു ചേണ്ടത്തക്ക എല്ലാ സാമാനങ്ങളും വിമാനത്തിൽ ഒരുക്കിയെ
 ള്ലേണ്ടതാണല്ലോ. അധികം സാമാനങ്ങൾ വെച്ചാൽ കുനം ഏറ
 മെന്നതുകൊണ്ടു വിമാനം വലിക്കയില്ല. അതിനു വലിക്കാവുന്ന
 സാമാനങ്ങളോടും ആളുകളോടും കൂടി സഞ്ചരിക്കുവാൻ കഴിയുന്ന
 ദൂരമാണു 1200 നാഴിക. സെപ്പലിനിൽ വിദ്യുൽപ്രയോഗത്തിനും
 കഴിയുമെന്നതിനാൽ പരിശോധനദീപത്തെയും കമ്പിയില്ലാക്കമ്പി
 യേയും അതിൽ ഘടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. പാർസിസ് നഗരത്തിനു നേരെ
 ആകാശത്തിൽ പതിനായിരം അടി ഉയരെ മേഘങ്ങൾക്കിടയിൽ
 മറഞ്ഞുകൊണ്ടു കാൽമാലോചന ചെയ്യുന്ന മുപ്പതുപേർ അവരു
 ടെ ആലോചനകളെ ജർമ്മൻതലസ്ഥാനമായ ബർലിൻപട്ടണത്തി
 ൽ ഉടനടൻ അറിയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക എന്നതു ഏതുവലിയൊരു
 അത്ഭുതകർമ്മമാണു! അർദ്ധരാത്രിസമയത്തു ഘോഷനിരയിൽ ചെട്ടിരി
 കുന്ന ഒരു പട്ടണത്തെ പൊട്ടുന്നു സൂര്യോദയമുണ്ടായാലെന്നപോ
 ലെ ഉണർത്തിവിടാമെന്നതും അത്ഭുതകർമ്മമല്ലല്ലോ. സെപ്പലിൻ
 വിമാനത്തിൽ കമ്പിയില്ലാക്കമ്പിയത്രയും പരിശോധനദീപവുമുള്ള
 തുകൊണ്ടു അതിനു ഇതിനെല്ലാം കഴിയും. സമുദ്രമധ്യത്തിൽ നില്ക്കു
 ന്ന കപ്പലുകളിന്മേൽ അഗ്നിഗോളങ്ങൾ എറിയുന്നതിനോ, പോക്ക
 ഉള്ളിൽ സ്ഥിതിഗതകളെല്ലാം ചെന്നു കണ്ടറിയുന്നതിനോ, ചെ
 ട്വെന്നു മേലുപാർക്കിടയിൽ മാഞ്ഞു ദൂരം ദൂരം കാടിമുട്ടുന്നതിനോ

സെപ്പലിൻ എന്ന ഈ ആകാശത്തേക്കു ഒരു പ്രയാസമുണ്ടല്ല.

എന്നാൽ, സെപ്പലിൻ ലും വലിയൊരു ദോഷം കാണുന്നുണ്ടു ആകാശത്തിൽ ഓടിക്കൊണ്ടിരിക്കുക മാത്രമല്ലാതെ, അവിടെ ഭരണത്തും ഉറച്ചുനില്പാൻ കഴികയില്ലെന്നതാണതു. ആകാശയാനങ്ങൾക്കു മാത്രമേ ഈ ശക്തിയുള്ളൂ. അവ കാറ്റിനെക്കാൾ കനം കുറഞ്ഞവയാകയാൽ കാറ്റിന്മീതെ ചെന്നു പാറിനില്പാൻ കഴിയും. ആകാശരഥഗണത്തിൽപെട്ട മോണോപ്ലേൻ, വൈവ്വൈൻ എന്നിവയ്ക്കുവട്ടെ സെപ്പലിനാവട്ടെ ആകാശത്തിൽ ഓടിക്കൊണ്ടിരിക്കാൻ മന്ദ്രമേ കഴിവുള്ളൂ. സെപ്പലിനുള്ള മറ്റൊരു ദോഷം അതിന്റെ ഭീമാക്രതിനിമിത്തം, അതു ആകാശത്തിൽ എത്ര ദൂരെ ഉയന്നാലും ഭൂമിയിൽ നില്ക്കുന്നവർക്കു അതിനെ കാണാൻ കഴിയുമെന്നതാണു. ശത്രുക്കൾക്കു അതിനെ നോക്കി പീരങ്കിപ്രയോഗം ചെയ്യാൻ കഴിയും. പക്ഷേ, സെപ്പലിൻ എണ്ണായിരവും അതിലധികവും അടി ഉയരേണമെന്നു പറന്നുകൊണ്ടിരിക്കുക. എണ്ണായിരം അടിയിലധികം ദൂരെ ചെന്നപ്പോഴിട്ടു ഉണ്ടപോയിക്കുവാൻ ശക്തിയുള്ള പീരങ്കികൾ ഇപ്പോഴില്ല. എങ്കിലും, ഭരിതന്മാരിന്നു മറ്റൊരിടത്തേക്കു ചെട്ടെന്നു മാറുവാൻ സെപ്പലിന്നു കഴികയില്ലെന്നതിനാൽ ശത്രുക്കളുടെ പീരങ്കികളെ അതു എപ്പോഴും ഭയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവേണം മറ്റുതരം വിമാനങ്ങൾ ഇരുപത്തൊന്നായിരം അടി ഉയരെ പറന്നുപോകുന്നതുകൊണ്ടു ഭൂമിയിൽ നില്ക്കുന്നവർക്കു അവയെ കാണാൻതന്നെ കഴികയില്ല. സെപ്പലിൻ അധികവും രാത്രിസമയങ്ങളിലാണു സഞ്ചരിക്കുക. പകൽസമയങ്ങളിൽ യുദ്ധം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾതന്നെ ആകാശയാനങ്ങൾ നിർബ്ബാധം സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. അവ ഭരമണിക്കൂറിൽ 120-നാഴിക ദൂരം ഓടുന്നു. ആകാശയാനങ്ങൾ ഭരിതന്മാരിന്നു പുറപ്പെട്ടുവാനും, മറ്റൊരിടത്തുചെന്നിറങ്ങുവാനും പ്രയാസമൊന്നുമില്ല. സെപ്പലിൻ വിമാനത്തിന്നു പുറപ്പെടുന്നതിനും വന്നിറങ്ങുന്നതിനും ഉത്തമമുപയോഗമുള്ള സഹായം വേണം ഏതാനുംകൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പു ആ

സ്രീയാദൈവനും യുദ്ധോദ്യാനം ചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു ആകാശരഥത്തെ സന്നദ്ധമാക്കിത്തുടങ്ങുകയുണ്ടായി. അതിൽ വായന, റക്കന്ന സമയത്തു അതു മേല്പോട്ടു പൊങ്ങിപ്പോകാതിരിക്കാനായി അതിനോടു കൂട്ടിക്കെട്ടിയിരുന്ന കയറുകളെ പലതുംകൂടി പിടിച്ചുവലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പെട്ടെന്നു ഒരു ചുഴൽക്കാറ്റ് വീശുകയാൽ വിമാനം മേല്പോട്ടുയർന്നു. കയർ പിടിച്ചുവലിച്ചിരുന്ന ആളുകളെല്ലാം ആകാശകൂട്ടിൽ തൂങ്ങിക്കൊണ്ടു പൊങ്ങിപ്പോയി അവരുടെ കഥ അങ്ങിനെ അവസാനിച്ചുവെന്നു പറയാനുള്ളു. ഇത്തരം ആപത്തുണ്ടാവാതിരിപ്പാൻ സെപ്പലിൻ വിമാനത്തെ പുറപ്പെടുവിക്കുമ്പോൾ വളരെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതായുണ്ടു. ജർമ്മനിയിലും ആസ്രിയയിലും ആകാശരഥങ്ങൾ അധികമായുണ്ടു. യുദ്ധരംഭകാലത്തു 15- വലിയ സെപ്പലിൻ വിമാനങ്ങൾ ജർമ്മനിയിൽ പണിതീർക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ചുരുങ്ങിയനാലയിൽ ഉണ്ടാക്കാമെന്നതുകൊണ്ടും എളുപ്പത്തിൽ ഓടിക്കാവുന്നതുകൊണ്ടും ആകാശയാനങ്ങളെയാണു എല്ലാ രാജ്യക്കാരും അധികമായി നിർമ്മിക്കുന്നതു. യുദ്ധത്തിനു മുൻപു, ഗ്രോംബ്രിട്ടനു ഇരുനൂറും, ഫ്രാൻസിനു എഴുനൂറാമ്പതും, റഷ്യക്കു മൂന്നുനൂറ്റമ്പതും, ജർമ്മനി മുന്നൂറി അമ്പതും, ആസ്രിയയ്ക്കു നൂറ്റിഅമ്പതും, ആകാശയാനങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ആകാശരഥങ്ങൾ ഒന്നാംതരവും രണ്ടാംതരവുംകൂടി ഗ്രോംബ്രിട്ടനു അഞ്ചും, ഫ്രാൻസിനു ഇരുപത്തൊന്നും, റഷ്യക്കു എട്ടും; ജർമ്മനിക്കു ഇരുപത്തൊന്നും, ആസ്രിയയ്ക്കു അരമുണ്ടായിരുന്നു. യുദ്ധകാലമായ ഇപ്പോഴും ഒരോരാജ്യത്തിലും വിമാനനിർമ്മാണം മുറിക്കു നടക്കുന്നുണ്ടു.

യാവുന്നതാണെന്നു ചിലർ അന്നുതന്നെ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരുന്നു. വിദ്യത്തിനെ ആകർഷിച്ചു കൊണ്ടുപോകവാനുള്ള ശക്തി ഭൂമിക്കുണ്ടെന്നും, കമ്പികൂടാതെ, ഭൂമിവഴിക്കുതന്നെ കമ്പിയയയ്ക്കാമെന്നും 1838-ൽ ഒരു ജർമ്മൻ പണ്ഡിതൻ കുണ്ടുപിടിച്ചു. വിദ്യത്തിനെ ആകർഷിക്കുവാൻ വെള്ളത്തിനും ശക്തിയുണ്ടെന്നും ഒരു ജലാശയത്തിന്റെ ഇക്കരയിൽ നിന്നു അകരയിലേക്കു കമ്പികൂടാതെ വർത്തമാനമറിയിക്കാമെന്നും 1842-ൽ ഒരു അമേരിക്കൻ പണ്ഡിതൻ പരീക്ഷിച്ചറിഞ്ഞു. 1880-ൽ മറോറു പണ്ഡിതൻ ഭൂമിയിൽ ഒരിടത്തുനിന്നു വിദ്യകൃതി പ്രയോഗിക്കയും മറോറുനിടത്തു ഒരു ടെലിഫോൺ വെക്കയും ചെയ്യുന്നോക്കിയപ്പോൾ, ആ വിദ്യകൃതി ഭൂമിയിൽകൂടി പാഞ്ഞുചെല്ലുന്ന സൂക്ഷ്മശബ്ദം ടെലിഫോൺ വഴിക്കു ശ്രവിക്കയും അതു ലോകസമക്ഷം പ്രദർശിപ്പിക്കയും ചെയ്തു. 1882ൽ ഒരു പണ്ഡിതൻ അമേരിക്കയിലെ ഒരു നദിയിൽ വെച്ചു വിദ്യകൃതിയെ ജലത്തിൽകൂടി പ്രയോഗിച്ചു കമ്പികൂടാതെ ഭൗമനാഴികകൂറയുള്ള ഒരു തോണിയിലേക്കു കമ്പി കൊടുത്തു. 1887വരെ ഇങ്ങിനെ ചില്ലറ പരിശോധനകൾ ചെയ്തുകൊണ്ടുതന്നെ കഴിഞ്ഞു. കമ്പികൂടാതെയായെന്നെങ്കിൽ, വിദ്യകൃതിയെ കരവഴിക്കോ, വെള്ളം വഴിക്കോ, അടുത്ത സ്ഥലങ്ങളിലേക്കു പ്രയോഗിക്കാമെന്നല്ലാതെ, ദൂരദേശങ്ങളിലേക്കയക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നു കണ്ടില്ല. ശാസ്ത്രീയമായി നോക്കിയാൽ കമ്പികമ്പിയിലെയും കമ്പിയില്ലാക്കമ്പിയിലെയും വിദ്യകണുതന്നെയാണു. വായുവിനെപ്പോലെ ആകാശത്തിൽ സർവ്വത്ര പരന്നിട്ടുള്ള ഒരു അദൃശ്യപദാർത്ഥമാണു വിദ്യത്തു. പൂമിവി, അപ്പ്, തേജസ്, വായു, ആകാശം എന്നീ പഞ്ചഭൂതങ്ങളിൽ ആകാശഭൂതമാണു പാശ്ചാത്യരുടെ ഈ ഏലക്ട്രിസിറ്റി എന്നു വിദ്യകൃതിയെന്നു തോന്നുന്നു. വിദ്യത്തിനെ ഒരിടത്തു നിന്നു മറോറുനിടത്തേക്കു ആകർഷിച്ചു കൊണ്ടുപോകവാനാണു കമ്പികെട്ടിയിരിക്കുന്നതു. കമ്പിയില്ലെങ്കിൽ കൂടിയും ഇതിനെ ഭൂമിയും ജലവും

ആകർഷിക്കുന്നതായി കാണുന്നുണ്ടു. കാറടിക്കമ്പേൾ, ഇടയ്ക്കിടെ
എന്തെല്ലാം മുടക്കങ്ങളുണ്ടായാലും, അതെല്ലാം കടന്നുകൊണ്ടു ആ
കാറു അതിന്റെ പോക്കിൽത്തന്നെ പോയിരിക്കാണ്ടിരിക്കുന്നതുപോ
ലേ വിദ്യുത്തം ചരിക്കുന്നതാണ്. അതിന്റെ പുറപ്പാടു എത്രവള
രെ ശക്തിയോടു കൂടിയിരിക്കുന്നുവോ അത്രയും ദൂരം അതു സഞ്ചരി
ക്കും. കാന്തം ഇരുമ്പിനെക്കൊണ്ടുപോലേ വിദ്യുത്തിനെ ഭ്രമിക്കും ജ
ലത്തിനും എടുപ്പത്തിൽ ആകർഷിക്കുന്നതിന്നു പ്രകൃത്യാ ശക്തിയു
ണ്ടു. വിദ്യുത്ത് ഭ്രമിയൽ കൂടിയാണെങ്കിൽ മന്ദമായും ജലത്തിൽ
കൂടിയാണെങ്കിൽ അതി വേഗത്തിലും ചരിക്കുന്നു. വിദ്യുത്തിന്റെ
ഈ ഭാവങ്ങളെല്ലാം മനസ്സിലായപ്പോഴാണു കമ്പികൂടാതെതന്നെ ക
മ്പിയയക്കാമന്നു അഭിപ്രായം പ്രബലപ്പെട്ടതു. കമ്പിവഴിക്കായാ
ലും കമ്പിയില്ലാതെയായാലും കമ്പിയയയ്ക്കുന്ന രീതി ഒന്നുതന്നെ
യാണു. വിദ്യുച്ഛക്തിയെ സംജാതരൂപേണ പ്രയോഗിക്കുക, ആസം
ജതകളെ മററുടത്തു ഗ്രഹിക്കുക, ഇതുണ്ടും കമ്പിയിലും കമ്പി
യില്ലാക്കമ്പിയിലും ഒരപ്രകാരത്തിൽ തന്നെയാണു എന്നാൽ, മു
ഖ്യമായി മററാരു വ്യത്യാസമുണ്ടു കമ്പിവഴിക്കു വിദ്യുച്ഛക്തിയെ പ്ര
യോഗിക്കുമ്പോൾ അതിന്നു അധികം ചേതംവരുന്നില്ല. ജലത്തിൽ
കൂടി പ്രയോഗിക്കുമ്പോൾ അതു നാനാഭാഗത്തുംകൂടി വ്യാപിച്ചു
ചെല്ലുന്നതിനാൽ ദൂരദൂരെ ചെല്ലുമ്പോൾ ദുർബ്ബലപ്പെട്ടുപോക
ന്നു. അതുകൊണ്ടു അധികം ദൂരത്തായുള്ള സംജാതഗ്രഹണയന്ത്ര
ത്തിന്നു വിദ്യുച്ഛക്തിയെ ശരിയായി ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ല. ഇ
തിനെപ്പറ്റി പണ്ഡിതന്മാർ പല ആലോചനകളും ചെയ്തുകൂടാതെ,
ജലം മുഴുവൻ വ്യാപിക്കുകയാൽ ദൂരദൂരെ ചെല്ലുമ്പോൾ ദുർബ്ബല
പ്പെടുന്നുണ്ടെന്നതിനാൽ, വിദ്യുച്ഛക്തിയെ അത്യധികം ശക്തിയോ
ടെ പ്രയോഗിച്ചു ആ ദുർബ്ബലതയെ കഴിയുന്നതും കുറയ്ക്കുന്നതിന്നും,
ദൂരേ ചെല്ലുമ്പോൾ ബലഹീനമായിത്തീർന്നാലും ആ നിലയിൽത്ത
ന്നെ അതിനെ ഗ്രഹിക്കുവാൻതക്ക സൂക്ഷ്മശക്തി സംജാതഗ്രഹണ

യത്രത്തിൽ വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനുമാണു പണ്ഡിതന്മാർ ആലോചനയ്ക്കുടങ്ങിയതു. 1887-ൽ ഒരു ജർമ്മൻ പണ്ഡിതൻ, വിദ്യുത്തിൽ യന്ത്രപ്രയോഗത്താൽ തീപ്പെറ്റി ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്താൽ ആ പൊരിനിമിത്തം ചുറ്റുമുള്ള വദ്യുത്തു കല്ലോലക്രമത്തിൽ (ഏലകൾ ചലിച്ചുപോകുന്ന രീതിയിൽ) ചുറ്റും വ്യാപിക്കുമെന്നു കണ്ടുപിടിച്ചു. അദ്ദേഹം ഒരു വീട്ടിലിരുന്നുകൊണ്ടു വിദ്യുത്തിൽ തീപ്പെറ്റിയുണ്ടാക്കിയപ്പോൾ ആ വീട്ടിലെ രണ്ടുനിലകൾക്കു മുകളിൽ 30 അടി ഉയരമില്ലെന്നു തൂശിയന്മേൽ വിദ്യുച്ഛലനമുണ്ടായതായികണ്ടു. ആ തൂശിയുടെ സ്ഥലത്തു ലോഹഖണ്ഡങ്ങളോടുകൂടിയ ഒരു കുഴൽവെച്ചു 500-വരളളര ഇരുന്നുകൊണ്ടു മേൽപ്രകാരം തീപ്പെറ്റിയുണ്ടാക്കിയപ്പോഴും വിദ്യുച്ഛക്തി ആ കുഴലിനെ ബാധിച്ചു. ഈ പരിശോധനയിൽനിന്നു, വിദ്യുത്തിൽ തീപ്പെറ്റിയുണ്ടാക്കിയാൽ അതു കല്ലോലക്രമത്തിൽ വളരെ ദേശം വ്യാപിച്ചുചെല്ലുമെന്നും ലോഹഖണ്ഡങ്ങളോടുകൂടിയ ഒരു കുഴലിന്നു ആ വിദ്യുത്തിനെ എളുപ്പത്തിൽ ഗ്രഹിപ്പാനുശക്തിയുണ്ടെന്നും വെച്ചുപുട്ടു. ഇന്നത്തെ കമ്പിയില്ലാക്കമ്പിക്കു ആധാരം മേല്പടി കണ്ടുപിടിച്ചതാണു.

കമ്പിയില്ലാക്കമ്പിയെപ്പറ്റി കേൾക്കുമ്പോഴൊക്കെയും മാക്കോണിയുടെ പേർ ഓർക്കാതിരിപ്പാൻ കഴികയില്ല. പ്രഫസ്സർ മാക്കോണിയാണു കമ്പിയില്ലാക്കമ്പിയെ ഇന്നത്തെ രീതിയിൽ പ്രയോഗത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നതു. ഇദ്ദേഹം 1875-ൽ ഇറ്റലിയിൽ ജനിച്ചു. 1894-മുതൽ കമ്പിയില്ലാക്കമ്പിയെ അദ്ദേഹം പലവഴിക്കും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്നു. വിദ്യുത്തിൽ തീപ്പെറ്റിയുണ്ടാക്കിയാൽ അതിന്റെ ശക്തി കല്ലോലക്രമത്തിൽ വ്യാപിക്കുമെന്നും ഒരു ലോഹക്കുഴലിന്നു ആ വിദ്യുച്ഛക്തിയെ ഗ്രഹിക്കുവാൻ ശക്തിയുണ്ടെന്നും മുമ്പു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ആ കുഴൽ എത്രതന്നെ സൂക്ഷ്മശക്തിയോടു കൂടിയെന്നാലും ദൂരെനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന വിദ്യുത്തിനെ ശരിയായി ഗ്രഹിപ്പാൻ അതിന്നു ശക്തിയുള്ളതായി കണ്ടില്ല. 1896-ൽ പ്രഫസ്സർ മാക്കോണി ആ കുഴലിൽ ഘടിപ്പി

ചുവകാണ്ടു ഒരു നീണ്ട കമ്പി നാട്ടി പരിശോധിച്ചപ്പോൾ വളരെ
 ദൂരത്തുനിന്നു പുറപ്പെട്ടന്ന വിദ്യത്തിനെയും ശരിയായി ഗ്രഹിച്ചു
 കഴലിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുവാൻ ആ കമ്പിക്കു ശക്തിയുണ്ടെന്നറി
 ഞ്ഞു 1904-ൽ പ്രഫസ്സർ മാർക്കോണി സംജ്ഞാപ്രയോഗസ്ഥലത്തി
 ലും സംജ്ഞാഗ്രാഹണസ്ഥലത്തിലും ഓരോ നീണ്ട കമ്പികൾ നാട്ടി
 യത്രാ പ്രയോഗിച്ചു. 200 നാഴിക ദൂരം കമ്പിയുല്ലാക്കുവിയേക്കു
 യും ഇതു കണ്ടു ലോകം അത്ഭുതപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം ഒരു
 ഉയന്ന സ്ഥലത്തിൽ ഒരു നീണ്ട കമ്പി നാട്ടി അതിനടുക്കൽ വിദ്യ
 ത്തിൽ തീർപ്പാരിയുണ്ടാക്കുന്ന യത്രാത്ത ഘടിപ്പിച്ചു. അതു ഭൂമി
 യോടു സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. ആ വിദ്യകിരണത്തിൽ നിന്നുണ്ടാകു
 ന്ന അലകളെ ആ നീണ്ട കമ്പി ആകർഷിച്ചു അതിനെ ചുവരും
 അതികൾക്കിടയിലേക്കു വ്യാപിപ്പിച്ചു. കമ്പിയുടെ നീളത്തിനനുസരി
 ച്ചു വിദ്യകൾക്കുല്ലാലങ്ങൾക്കു വ്യാപ്തി ഏകം. കമ്പിയുടെ നീള
 ത്തിനനുസരിച്ചു അലകൾക്കു നാലിരട്ടി അധികം നീളമുണ്ടാകും.
 200 അടി ഉയരമുള്ള ഒരു കമ്പി വഴിക്കു പ്രയോഗിക്കുന്ന വിദ്യകൾ
 ക്കുല്ലാലങ്ങൾക്കു ഓരോന്നിന്നും ഒന്നര ഫുർല്ലോങ്ങു നീളം കാണാം.
 ഇത്രയും നീളമുള്ള പരന്നുചല്ലുന്ന വിദ്യകൾക്കുല്ലാലങ്ങൾ ചുരുങ്ങിപ്പു
 ള്ളങ്ങി തീരുന്ന ഇല്ലാതായിപ്പോകുമ്പോഴേക്കും അതു വളരെവളരെ ദൂ
 രം ചെന്നെത്തിക്കഴിയും. അതു കൊണ്ടു കമ്പിയുല്ലാക്കമ്പി ഏതദൂ
 രം അയക്കുന്നതോ അതിനനുസരിച്ചു നീളം കമ്പിക്കുണ്ടായിരിക്കു
 ന്നതെന്നു നിണ്ണയിച്ചു. ആ കമ്പിയും അതിലേക്കുള്ള യത്രാലോകം
 ഭൂമിയോടു സംബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും അപ്പോഴേ വിദ്യകൾക്കുല്ലാ
 ലങ്ങൾ ഭൂമി വഴിക്കും ജലം വഴിക്കും വളരെ വേഗത്തിൽ ആകർഷിക്കു
 പ്പെടുകയുള്ളുവെന്നും മനസ്സിലാക്കി വെക്കയും ചെയ്തു. കമ്പിയുല്ലാ
 കമ്പിയുടെ സംജ്ഞാപ്രയോഗവും സംജ്ഞാഗ്രാഹണവും കമ്പിക്കു
 ന്നവുമുടതുപോലെതന്നെയാണെന്നു മുഖ്യ പരഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. സം
 ജ്ഞാഗ്രാഹണസ്ഥലത്തുള്ള നീണ്ട കമ്പിയുടെ വിദ്യകൾക്കുല്ലാലങ്ങൾ
 വന്നുലയിക്കുകയും ആ കമ്പിയുടെ സൂക്ഷ്മ ചലനം അനുസരിച്ചു
 അതിനോടു സംബന്ധിച്ചുള്ള സംജ്ഞാഗ്രാഹണ യത്രാത്തിൽ അട
 യാലമുണ്ടാകയും ആ അടയാളങ്ങളെ നോക്കി അക്ഷരങ്ങൾ നിണ്ണ

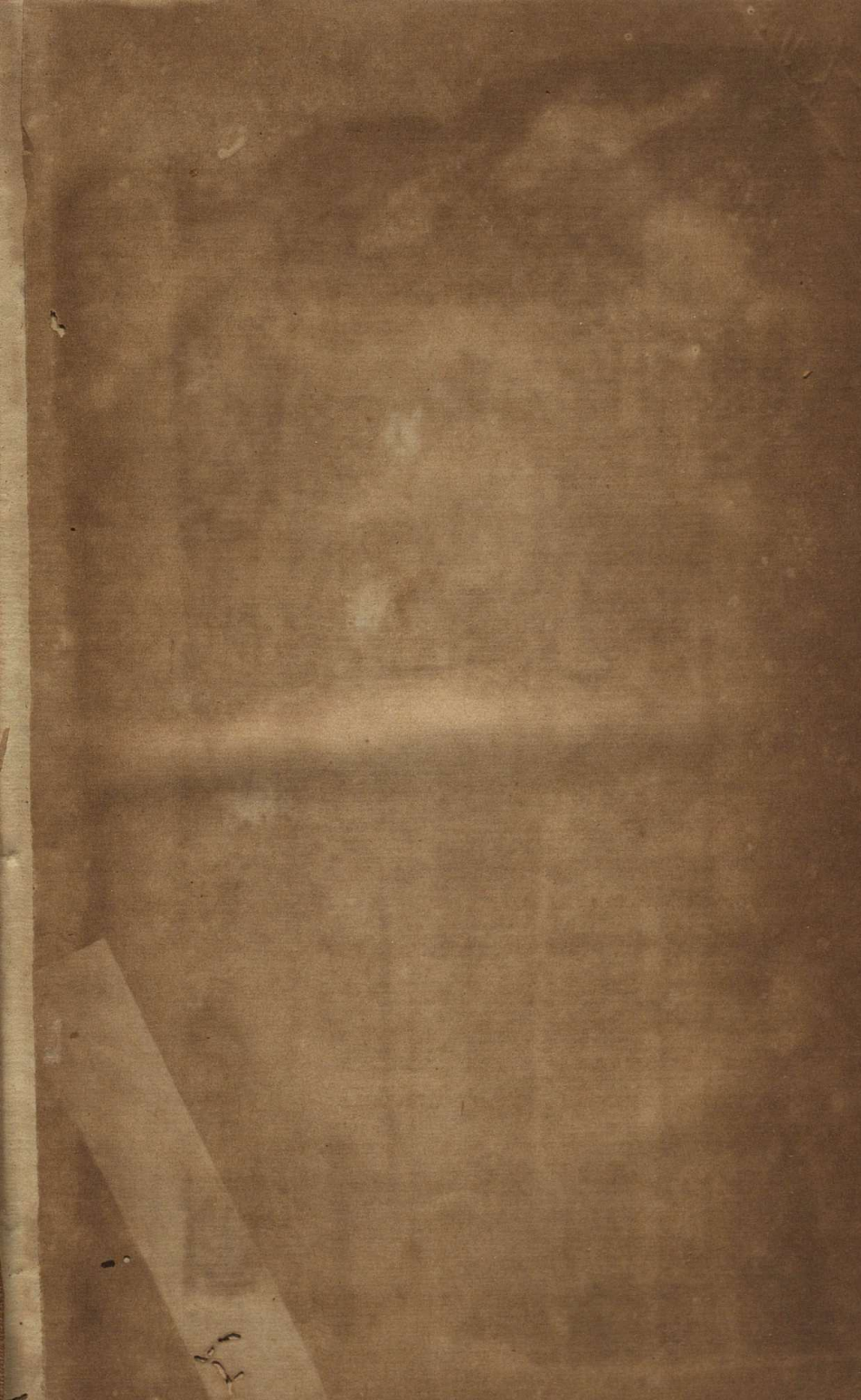
യിച്ചു വർത്തമാനങ്ങൾ അറിയുകയും ചെയ്യുന്നു. 150 അടി ഉയരമുള്ള കമ്പിയിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന വിദ്യുൽകല്ലോലങ്ങൾ 200 നാഴിക ദൂരംവരെ വ്യാപിക്കും. അതിനകത്തുള്ള എല്ലാ കമ്പിയില്ലാക്കമ്പിയന്ത്രങ്ങൾക്കും ആ കല്ലോലങ്ങളെ ഗ്രഹിപ്പാൻ കഴിയുന്നതാണ്. മലയാളത്തിൽ എല്ലാസ്ഥലത്തും കമ്പിയില്ലാക്കമ്പിയന്ത്രം സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു വിചാരിക്കുക. പാലക്കാട്ടുനിന്നു കോഴിക്കോട്ടേക്കുമാത്രമായി കമ്പിയില്ലാക്കമ്പി അയയ്ക്കയാണെന്നിൽ ആ വിചാരം മലയാളത്തിലെ മറ്റൊരാൾ സ്ഥലത്തിലും അറിയാവുന്നതാണ്. ഈ സ്ഥിതികൊണ്ടു പലേടത്തുനിന്നും പുറപ്പെടുന്ന വർത്തമാനങ്ങൾക്കു കഴുപ്പും നേരടുകയും വർത്തമാനങ്ങൾ ഗോപ്യമായി വെപ്പാൻ കഴിയാതാകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിന്നു പരിഹാരമായി പ്രവേശൻ മാർക്കാനി ചോറാരു സൂത്രം കണ്ടുപിടിച്ചു. സംജാത ഗ്രഹണസ്ഥാപനിലേയും, സംജാതപ്രയോഗസ്ഥാപനിലേയും വിദ്യകൃതിയന്ത്രങ്ങൾ കരോടതിയോടു കൂടിയതായിരുന്നാൽ അവ തമ്മിലുള്ള എടവാടുകൾ ആശക്തിയിൽ ഏറിയൊ കാരണം ഇരിക്കുന്ന മാരയന്ത്രങ്ങൾക്കു ഗ്രഹിപ്പാൻ കഴികയില്ലെന്നറിഞ്ഞു. 75 അടി ഉയരമുള്ള കമ്പി പഴിക്കു പാലക്കാട്ടുനിന്നു കോഴിക്കോട്ടേക്കു കമ്പിയില്ലാക്കമ്പിയങ്കുന്നമ്പന്നു വിചാരിക്കുക. കോഴിക്കോട്ടും 75 അടി ഉയരമുള്ള കമ്പിയാണു നാട്ടിയരികുന്നതെങ്കിൽ ഈ രണ്ടുദേശങ്ങളും തമ്മിൽ നടക്കുന്ന വർത്തമാനങ്ങൾ മാരയന്ത്രങ്ങൾക്കു ഗ്രഹിക്കുവാൻ വയ്യ. കമ്പിയുടെ നിളത്തിന്നനുസരിച്ചതെന്ന വിദ്യകർത്തിയന്ത്രത്തിന്റെ ശക്തിയേയും നിയമിതമാകുന്നു. ഈ രഹസ്യം മറ്റൊരേയും അറിയിക്കുയില്ല. കാരോ രാജ്യത്തിലേയും കമ്പിയില്ലാക്കമ്പിയന്ത്രങ്ങൾ എത്രയത്ര ശക്തിയോടുകൂടിയൊന്നു നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു വ്യക്തമാണു മറ്റു രാജ്യങ്ങൾക്കു അറിവാൻ കഴിയുന്നതുവരും അത്രയും ഗൂഢമായിട്ടാണു വെക്കുന്നതു. ഇപ്പോൾ കമ്പിയില്ലാക്കമ്പി വഴിക്കു ലോകത്തിലേങ്ങും കമ്പിയങ്കുന്നതിന്നു സാധിച്ചിരിക്കുന്നു.

സമുദ്രങ്ങളിലോ പോക്കളങ്ങളിലോ, കപ്പലുകളിലോ കമ്പി കെട്ടുവാൻ സാധിക്കുയില്ലല്ലോ. ഈ ഭാഗങ്ങളിലാണു കമ്പിയി

ല്ലാക്കമ്പി അധികമായി ഉപയോഗപ്പെടുന്നു. സമുദ്രമധ്യത്തിൽ
 അങ്ങമിങ്ങമായി ചിത്രീകരിക്കുന്ന ദ്വീപുകളിൽ ലോകത്തിലെ മ
 റഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നു കമ്പികെട്ടിക്കൊണ്ടു പോകുകയെന്നതു എ
 റെ ദിസ്സാധ്യമാണല്ലോ. അതിനു പുറമേ ദൂരപ്പെട്ട രാജ്യങ്ങൾ തമ്മ
 ൽ കമ്പിക്കമ്പി അയയ്ക്കുന്നതിനു അധികമായ ചിലവുണ്ടു. കമ്പി
 യില്ലാക്കമ്പി വന്നതിൽപ്പിന്നെ ഈ ദോഷങ്ങൾ പരിഹരിക്കപ്പെ
 ടിമിക്കുന്നു. വളരെനാൾ കപ്പലിൽ യാത്രചെയ്യേണ്ടി വരുന്നവർ,
 മുൻകാലങ്ങളിൽ ലോകവർത്തമാനങ്ങളൊന്നും അറിയാതെ അടങ്ങി
 യിരിക്കേണ്ടി വന്നിരുന്നു. ഇപ്പോൾ കമ്പിയില്ലാക്കമ്പിവഴിക്കു മാത്രം
 കപ്പലിലും അന്നന്നു വർത്തമാനം കിട്ടുമാറായിരിക്കുന്നു. പോഷ്ഠ
 ങ്ങളിൽ, മൂന്നുപേർക്കുകൂടി ചുമന്നുകൊണ്ടു പോകാവുന്നവിധം ചെറ
 തരം കമ്പിയില്ലാക്കമ്പിയത്രങ്ങളും ഉണ്ടാക്കീട്ടുണ്ടു. ഈ യത്രം എ
 ല്ലാകൂടി 120 നാത്തൽ കനമുണ്ടായിരിക്കും. ഇതിൽ നിന്നു 100 ന്
 ഴിക ദൂരംവരെ കമ്പിയയയ്ക്കാവുന്നതാണു. അതിലെ നീണ്ട കമ്പി,
 ആവശ്യം കഴിഞ്ഞാൽ ഒരു ചക്രത്തിൽ ചുരുട്ടി വെക്കയും ആവ
 ശ്യമുള്ളപ്പോൾ നെടുനീളെ നാട്ടുകയും ചെയ്യാം കുതിരപ്പാളം ഉ
 പയോഗിക്കുന്ന കമ്പിയില്ലാക്കമ്പിയെത്രം ഉതിലും വലുതായിര
 കും. ഇങ്ങിനെ ലോകത്തിലെ അത്യന്തതങ്ങളിൽ ഒന്നായി കമ്പ
 യില്ലാക്കമ്പിയെത്രം എല്ലാരാജ്യങ്ങളിലും പരന്നിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോ
 ൽ മദ്രാസിലും അങ്ങിനെയാണു നമുക്കു കാണാറായിട്ടുണ്ടു

 ഒന്നാം ഭാഗം സമാപ്തം.

21 NOV 1953

